

ptizet index posset, eti punire qz baptis
mū tollitur pena qua qz erat obliga-
tus deo nō ait illa qua qz erat obliga-
tus homini. Sist z qui aī baptis mū
dimissit vxore ppter fornicationē; po-
stea accepit eā irregularis est.

8 **C**Quare ait magis ledat in cōtinen-
tia mulieris qz viri. Omissis rūsiōib^z
glo. in. d. c. debitum que reprobatur a
Ri. dicēdū est. fīm eum qz mutus non
distinguitar bī spēz p 2pationē ad ter-
minū a qz ad quē vñ 2sumatio ma-
trimonij inquātū est cū nō pī corrū-
pta qzuis sit ab illo qz prius carnē suaz
dimisit per fornicationē cū alia non sic
deficit ab integritate significatiōs vnl
us cōlunctiōis inter xp̄m z eccliam si
cū 2sumatio matrimonij qz est a viro
nō pī corrupto cū multere corrupta
ab alio. Sist dico qz si mulier eēt ordi-
nis suscep̄tua. irregularis fieret p cō-
sumatiōez m̄rimoniū cū viro pī cor-
rupto cū alia. non aut p cōsumatione
matrimonij cum viro non prius cor-
rupto qz ipsa prius fuisset ab alio p for-
nicationem corrupta.

9 **C**Utz cū bigamis possit dispēsari. **z.**
bz Ri. qz qzuis nī possit papa dispēsa-
re h̄ ius nāe: nec h̄ ius diuītū tñ qz est
successor petri qz p̄nceps fuit aploz eq
lez bz ptatē cū petro imo eadē. Et cum
isferior nō possit obligare supiorez nec
par parez. papa de plenitudine ptatis
pī h̄ statuta aploz qz libz dispēsare. si
tñ vim nō hēant ex iure nature vel di-
uino. lxxvij. di. presbyter. Et ergo bi-
gamū nō ordinare aplicū sit p̄ceptuz
cū bigamis papa dispensare pōt. tñ qz
nec dcet hoc faciliter fieri p̄ reueren-
tiā aploz iō cū bigamis papa nī dispē-
sat nisi exigēte necessitate. xxxvij. di le-
ctor. i. gl. vbi luti^z dispēsanit cū pa. ar-
chiepo. qz fuit bigam^z.

10 **C**Bigami iure cōi nudati sūt oī. p̄ule-
gio clicali. z adicti foro seculari non
obstāte 2suētudie z eis sub pena excōi
catōis inhabitū est deferre tōstrā vel
habiti tñ clicalē extra eo. altercatōis-
li. vi. vbi gl̄ dicit hoc. itelligēdū de his q

facti sunt bigamī vere siue iuterptatīne
in minorib^z. Sec^z i majoribus z fm
ge. ibi ille tex. logiū de bigamis laicis
nō ait mōachis. nā lītī gaudēt p̄ule-
gio clericali. nō ob. tex. lxxvij. di. qz qz
vbi dī bigamū eē nudati oī p̄ulegio
clicali z laicam solē h̄re cōione. Et sic
vñ qz bigam^z nō possit eē mōach^z qz
z. Jo. and. in regula delictum in mer.
qz erit laicus p̄fessus quod esse pōt. c.
ex eo. de elec. li. vi.

B Lassemia bz ambrosiū ē vel cū
deo attribuit qd ei nō quenit: vñ
cū ab eo remouet qd ei cōuenit additē
tertiūvz cū attribuit creature qd ap-
propriatur deo. Et fīm genus suū ē pec-
catum mortale qz repugnat caritati dī
uine. Sz possit cōtingere qz blasphemia
absqz deliberatione z ex sup̄reptione
pcederet. z hoc duplicitē p̄mo qz als
quis nī aduertit hoc qz dicit esse blasphemia:
vt cū alig subito ex aliqua passio-
ne i vba 2tumeliosa p̄t̄pet: quoz si-
gnificationē nō 2siderat: tūc ē veniale
scđo mō qñ aduertit hoc esse blasphemia
am 2siderans significata vboz: z tūc
nō excusatur a mortali: sicut nec illi qz
ex subito motu ire aliquē occidit.

C Qñ blasphemia sit cāus ep̄alio: z de
multis alijs ad hoc p̄tinētibus. vide. J.
p̄fesso: p̄mo i p̄n. z. c. iurare. h. iij.

O Zibella vide. J. pedagiu^z. z. c. p̄il
vilegium.

O Zalix non dī eē de ere aut arical-
co: aut cupro aut plumbo: qz p̄p
eruginē ista vomitū p̄uocat. nec de li-
gno p̄p poros ne s̄bintret sanguis. nec
de vitro p̄p fragilitatē. nec de lapide
p̄p ei^z ineptitudinē. de 2se. di. i. vasa. z
c. z calix. vbi dī qz tā calix qz patena b
bent eē de auro vel argēto vñ stagno.
ēt qz de hls tñ trib^z metionē facit oēz
alīa māz phibē vñ: bz astē. li. iiij. de mē
te Rod. dicat qz bz stagno itellr plūbū
z no. bz Pe. de pal. qz si calix argēteus
postea deauref indiget i ecōsecreatiōe. qz
2seccatio fit i sup̄fice. Sec^z tñ vñ si de
auratio cadit p̄p vslū: qz nō recōsecre-
bitur. Nec est silē i calice de aurato si-
d d

tut in plete ecclie: q decrufat? indiget
recolectatōe. vt vlt gl.i.c.ecclis de' cō
se. di. i. s̄ i pditōe auri. qd ita subtiliter
ponit: nō v̄ φ sit its plectatio i supsi
cie ipsi? qn remācat i argēto e ita ser
uat suetudo. e silr si amittat formaz
suā execrat: qz de structa forma iā nō ē
calit. Et si repaſ erit nouus calix. e iō
psecrādus. sec⁹ si formā nō amittit quā
vis aliquid liter lesus sit.

C An aut calix execret p aliquid sit? da
tos a fabro: vt cōter sit: Bico hoc v̄tō
ad huc me i iure nō inuenisse.

2 C Eld quē aut ptingeat plectatio calli
cis vel pāmētoz: vide s. Būdictio q̄si
per totum.

O Anonica Portio. Vide. j. singula
rla in. c. Sepultura. iij. p totū.

O Anonicus vide. s. bñficiū. i. z. y. q̄si
p totū. z. j. simonia. iij. quasi p totū.

O Anonizatio. Incanonizatiōe pmo

ingrit de vita ei⁹ q canonizadus ē
si fuit i laborib⁹ iustis e multis: si mo
rib⁹ castus e actib⁹ strenue⁹. oꝝ eni pū
ti testificatiōe pdicari e bone fame p
conis nō taceri. lxi. dist. miramur. xij.
q. y. quattuor. Et est maxie querendā
de simplicitate e hāllitate: extra de p
stū. ex studys. Itē q̄ri solet an sustinue
rit psecutiōes. viij. q. l. ois q gemebat.
z. c. ibi. e an illas sustinuerit cō carita
te. i. q. i. vide quātū ingrendā est et de
miraculis sanctis in vita e post mortes
porro de martirib⁹ n̄ fit tāta examina
tioz: q̄rit tm de miracul⁹ e cā p̄p quā
passi sūt. ar. de pse. di. iiiij. catecumēnā
z. c. baptismū vicē hys i ite pactis pōt
ad canonizatiōes pcedi. et no. gl. sing.
ad pdicta i. c. vñico de reli. e ve. san. li.
vi. q̄ dicit φ i canonizatiōe scōz nō est
credēdā ecclesia errare. l̄z accidere pos
sit. vt ē tex. in. c. a nobis. el. iij. de sen. ex.

C An aut liceat aliquē venerari p san
cto anīq̄ sit canonizat: vel ei p̄ces por
rigere. Vide. j. Reliquie. q. i.

O Aracter b̄z dionisiū est signis: ctm
a cōionis fidei: e sc̄tē ordiatōis datis
a ierarcha: vel b̄z theo. caracter est di
stinctio a caractere eterno ip̄ressus aie

rōnali sūm imaginē pfigurās trinitate
creatā trinitati creāti e recreāti. e ip̄t
mīl solū i trib⁹ sacris. s. i baptismo cō
firmatiōe: e ordine de caractere eius or
dinis habes plura. j. ordo. iij. p totum.

Q Arcter Vide. s. accusatus. q. i. z. y.
e intra incareratus.

Q Arritis sūm theo. in. iij. sen. di. xx.
vij: est rectissima aini affectio q̄
diligit deus pp se e primus pp deum.

C Utru teneamur ex caritate diligere

ded ex toto corde: tota aia: e tota men
te sicut dī Mathe. xxij. Bo. in. iij. dis.

xxvij. q. vlt. dicit φ nō p exclusionem
affect⁹ exnei. s. q̄ nihil sit i amore n̄o.

n̄i deus: nec i cogitatōe: nec in mēte:
q̄ i possibile est sic iplere in hac vita:

b̄z p exclusionē affect⁹ h̄ij sic tenemur
hoc est nihil diligamus. s. deū vel eq̄l
ip̄i deo. S̄z an hoc sit oīo impossible
saltē p aliquid p̄t̄ tps. Idē Bo. dicit φ
figs p̄cedat modū illū simplē possē im
pleri i via cōsum ad. aliquid tps in quo
pōt hō totalē ferri in deum: ita vt nec
sunt in eo motus caritati oppositi: nec
et exnei. r̄nderi pōt φ l̄z possit hoc ee,
e aliquā sit in aliqb⁹ p̄sonis excellētib⁹
nō tū cōter reperiit in iustis oīibus.

C Utz sit alīgs ordo caritatis de p̄ce

pto. s̄z Bo. in. iij. di. xxvij. q. xl. q̄ sic
sūm aug. de doc. xpiana. e pmo super
oia diligendus ē deus. secūdo qd nos
sumus Tertio quod tuxta nos est. s. p
ximus. Quarto. qd. j. nos est. s. corpus
pprum. e corpus p̄imi. de pe. di. iij.
q. item hec est caritas.

C Sed q̄ri de notabili e quotidiana

q. Qualiter itelligi debeat illud mat.
xxij. diligēs p̄imi sicut te ipsum. Bo.
in. iij. di. xxix. ar. i. q. iij. dicit φ illa di
ctio sicut nō est nota pfecte eq̄litatis: si
ue p̄mēluratiōis sed exp̄sse silitudinis
q̄ i hoc attēdit φ hō d̄z diliget p̄mi
ad illud bonū ad qd diligit se ipsuz e
post salutē p̄priā nihil tm d̄z desidera
re sicut salutē alienā. Et sic illud p̄ce
p̄t̄ de diligēdo p̄mi magis respicit
affectū q̄ effectū. nā b̄z ordinē caritatis
amor salutis p̄prie p̄ponēdū ē amor

et salutis altene. Et hoc consonat in dictio
rōnis recte et isticū nātē et hui⁹ signū
est qz illi reprehēdūt et sicuti reputatur
qz salutē ppnā negligū ut pcurēt alie
nā hui⁹ et lignā ē: qz si hō ex caritate
debēt diligere p̄ximū q̄z seipz ita⁹ qz
ēct ibi oīmoda eq̄ilitas: iaz duos prios
debēt diligere duplo qz seipz et tres
in triplo et sic vltius ascēdendo. qz
in nullo habēte caritatem rep̄titur quā
tūcūcū perfecto.

4. Utz magis debeam⁹ diligere me-
liores qz nobis ḡtūctiores. Et qz melio-
res debem⁹ plus d̄l̄igere ceteris pari-
bus qz hec iusticia diuina regrit. Ma-
the. xij. ibi. Que ē ure mea et c. s̄ possu-
imus optare qz p̄ping sint meliores.

5. Utz diligere inimicos sit de necessi-
tate caritatis. Et s̄ Tho. fa. fe. q. xv.
dilectio inimicōp tripli p̄t considerari
pmo ve diligat iquātū inimici et hoc
est diligere malū alteri⁹. Secō q̄zum
ad nām et sic i vñ: et sic dilectio inimi-
corū ē de necessitate vt. s. alijs diligens
bēt et p̄ximū ab illa ḡnialitate inimi-
cos nō excludat. tertio p̄t considerari in
spāli vt. s. alijs in spāli moueat motu
dilectōis ad inimicū et illud nō est de
necessitate caritatis vel salutis absolu-
te: qz nec moneri motu dilectōis i spāli
ad quosl; hoies singlē ē de nēcitate ca-
ritatis nisi s̄ p̄paratōz ai. vt. s. hō hē
at aiūm p̄patū ad hoc qz in singulari
inimicū diliget si necessitas occurre-
ret. s̄ qz absqz necessitatis articulo dilt-
gat p̄nnet ad caritatis pfectōis.

6. Utz sit de nēcitate caritatē qz hō in-
mico signa vñ effec⁹ exhibeat dilectio-
nis. Et s̄ Tho. ybi. s. sic hō i cōi mīt di-
ligere et nō i spāli nūl; s̄ p̄patōz ai vt
dc̄m ē. ita signa et effec⁹ dilectōis qz i
cōi p̄suerunt p̄xio exhiberit nūt et in-
imicis exhibere puta cū alijs orat pro
oib⁹ fidelib⁹ vñ p̄ totō pplo: vñ cū all
qd bñficiū ipedit totū cōitati tē et hoc
inimicis exhibere ē de nēcitate pre-
cepti et h̄facere p̄tinet ad lñuorem vin-
dicte. spālia vere bñficia vel dilectōis
signa que qz exhibet p̄ticulariter alijs

bñs qz exhibeat inimicis nō est de ne-
cessitate nisi s̄m p̄parationē animi vi.
s. iuuetur in articulo necessitatis s̄m il-
lud puer. xxv. si elurierit inimicus tu-
us ciba illuz: sed hoc facere p̄ter neces-
sitatis articulum pertinet ad perfec-
tōem caritatis.

7. Utz inimicis venia petētib⁹ tenea
mūr remittere. Et ex iuria vel dāno dā-
to aliqui solēt i eo cui fit tria oriri. s. rā-
cor in affectū: signa rācoris in effectuz
et actio iniuriar̄ et iniuriantē p̄mū te-
net hō remittere imo nūqz i corde hē-
re. scdm tenet hō remittere venia va-
citer petēt. i. pato emēdare s̄ faculta-
tez sua imo ēt teneat si nō petat vt in
px. s̄. dc̄m est s̄ tertium nō tenetur re-
mittere nisi illa faciliat p̄ posse. vt i
c. si qz p̄tristatus. xc. di.

8. Utz opa bona sc̄a extra caritatē ali-
qd valeat. Et s̄m Ray. qzvis nō valeat
directe ad viuā eternā: tñ valēt ad alia
gnis. primo ad tollerabilitus iudiciuz
p̄ferendum. de pe. di. iiij. sigs at bo. ad
tpalez p̄spitatem de pe. di. iiij. canēdū. xx
ij. q. ij. si q̄libet. tertio ad hoc qz q̄s cū
us illustretur ad pniam de pe. di. v. fal-
sas. q̄rto ad assuefactōez bonoz opum
sicut faciebat oli btūs Joānes. de p̄se.
di. iiij. nō regisabātur. qnto qz diabo-
lus nō h̄z in eo tantā p̄tatem q̄tā hē-
ret si bona opa nō faceret sicut gregorius
refert in dialogo de iudeo qui si-
gnatus erat signo crucis qz demones
nō potuerunt ei nocere.

9. Utz opa extra caritatē exiūtuz vñ
qz valeant. Et s̄m Ray. opa viua qz sc̄a
fuerunt in caritate morificantur p̄ se-
quens mortale p̄cm. et si vera sequac
pnia renuiscunt illa bo que nūcqz vñ
na fuerunt puta qz in mortali facta sc̄e
tūnere nō possunt: qz mortua nata fue-
runt. vñ. b. illa renuiscunt qz mortifica-
ta fuerunt. Utere nō possunt que mor-
tua nata fuerunt.

10. Utz hō teneat ex caritate subire
mortē p̄ xpo. Et s̄. bo. i. iiij. di. xxix. q.
ij. aut adest nēcitas vñ deserēti iustici-
am vel amittēdi vñtā: et sic q̄libet tene-

tur magis mori dilecto deo q̄ eo offe-
so vivere. et hoc si dicat optio: vel q̄ iu-
sticia debuāt: vel q̄ vita p̄dat. itē cū q̄
videt q̄ p̄ mortē suā p̄t fides salvati
vel iusticia et p̄secutio nō ē p̄sonalis s̄
v̄līgatū tūr de p̄cepio sustinere mortes
vñ p̄lat⁹ tūr morti se exponē q̄n q̄ ex-
fuga sua seq̄ret disp̄edio iside vel iun-
sticia i ecclia. s̄lit gl̄bz alī sic sc̄t tho.
cātuariēsis: aut adest solū oportunitas
māisētādī dīmīa gloriā et edificādī ec-
cliaz et isto mō ē superrogatiōis et nō
nētitatis ad quā p̄fectiōis n̄ oīs tenētur
si aut hō daret se morti p̄ xp̄o: eo q̄ vi-
ta h̄eret exosaz. mo: talī peccaret.

11. C Utrū caritas semel h̄ita possit am-
iti in via. s̄. b̄ theologos l. iij. d. xxvij.
q̄ sic. et alī tenere esset erronē q̄ cari-
tas nō tollit vertibilitatez.

12. C Quō at amittat. s̄. p̄ p̄ctū mortale
solū p̄ q̄ voltas auertitur a deo.

13. C Quō recuperatur. s̄. p̄ p̄niam que
tollit auersionē illā.

G Astratus virū possit ordinari: vide
j. corpore viciatus. h. iij.

G Elsus ep̄alis q̄ sūt vide. j. p̄fessor. l. i
p̄ncipio et ibi v̄d a qb̄ casib̄ p̄nt
absoluere fr̄es priuilegiati. et an ep̄o re-
stringente pt̄atē pochialū videat per
gnām restricta p̄tā fr̄atum.

G Elsus fortū qd sit: dic b̄ Pa. post
gl. in. c. vnicō de cōmo. q̄ ē iopina-
te rei euētis q̄ p̄uidet nō p̄t. vbi ergo
diligētissim⁹ p̄uidissz nō ē casus fortui-
tus. p̄tē exēplū. dom⁹ tua minabatur
rūmā: dom⁹ coruit et iterfecit equū tī-
bi cōmodatū. certe nō p̄t dici casus for-
tū: q̄ diligētissim⁹ rep̄issz dom⁹ v̄l
ibi nō h̄itassz. si at dom⁹ n̄ minabatur
rūmā s̄ i p̄etu tēpestat⁹ valde coruit
n̄ ē tībi ip̄utandū. Et ista faciūt ad q̄ō
nē nūqd fortū p̄p̄t et iterca l̄sus fortui-
tos gl. cūlīs rep̄ic̄t̄ ūrie. s̄ cōter tene-
tur: q̄ aut p̄ rōleūā sūt tībi res subtū
cta: et est casus fortū itellige q̄n n̄ sui-
sti in alīq̄ culpa: puta q̄ nō trāsibas p̄
loca piculosa. si at omittit fortū cāde-
sīne tīc̄ si ab ea p̄sona a q̄ ēt diligētis-
sim⁹ nō p̄ca uissē: puta ab uxore. vel

filie est casus fortū. sec⁹ si ab ea p̄so-
na a q̄ diligētissim⁹ p̄cauissz: puta a v̄l-
li famulo vt i. l. q̄ fortuitis. C. de pig. ac.
C Utrū ex pacto veniat casus fortuiti. I
glo. vbi. s̄. dicit q̄ in h̄etu nō tūr q̄s ex
gīali pacto: s̄z oīz q̄ cāus fortuiti spālē
numerētūr. s̄z accursi⁹ i. l. s̄z et si q̄s. h.
q̄sītū. s̄. si q̄s cau. quē seḡt Jo. an. dicit
q̄ aut nullus cāus fortuit⁹ fuit exp̄ssus
et non v̄z gnālis obligatio: ne q̄s sub
inuolutōe v̄boz renūciaret ei iuri: cui
nō eēt i sp̄e renūciatur⁹. et hec opt. pl̄z
pa. si v̄o alīq̄ casus fortuitifuerūt spā-
lē entierat et secuta fuit clā gnālis pu-
ta et v̄ oīb̄ alijs tūc t̄z et i n̄ exp̄ssis op-
time ad hoc fac̄ tex. i. c. q̄ ad agēn. d. p
en. li. vi. bar. tñ in. d. c. q̄sītū v̄f velle q̄
sub illa clā gnāli veniūt cāus p̄files ex
p̄ssis nō āt maiores. q̄d satis pl̄z pa. q̄
in odiosis clā gīali n̄ p̄rehēdit ma-
tora exp̄ssis ē tex. nota. i. cle. nō p̄t de p
cur. sec⁹ de nō odiosis vt i p̄tūtōe p
curatoris i q̄ exp̄ssis alīq̄ reḡtib⁹
spālē mādatū et subiecta clausula gene-
rali vētāt maiores casus exp̄ssis vt no.
Inn. in. c. sedes de rescrīp.

C An at renūclatio casū gīal firme 2
tur iuramēto v̄l salte iuramētū sit obli-
gatorū. Jo. an. dicit q̄ nō q̄ renūclatio
gīali nō valet et defectu p̄fensus
q̄ nō v̄f q̄ ille p̄senserit de casibus nō
exp̄ssis. Sic iuramētū nō obligat v̄l
tra p̄sensū facit. c. pe. z. c. g. q̄ntauallis de
iure. et ē notable v̄cī. et credo q̄ in
foro p̄niali q̄s obliget b̄z sūt p̄sensuz.

G Essatio a. dīmīs. vide. j. interdū-
cīm vlt. h. ix.

G Itatio Lītari p̄t q̄s ex cā i p̄ma
citatōe p̄ terminū brevē et pem-
ptorū. s̄ nētās vrgeat nō d̄z q̄s moue-
ri. vel citari nisi tribus edictis: vel vno
pemptorio q̄d p̄linere d̄z tñ t̄ps quan-
tūz tria edicta. extra de dīla. c. i. vbi de
hoc in gl. et tale pemptorū b̄z v̄z trie
citatōis. vt in. l. tres denūciatione. C.
quomō et quādo iii.

C Ubicōq̄ agit ad penā incurēdā. et 1
iura exigēt trīnā mōtōne nūquā cita-
tō et p̄p̄toria b̄z v̄z trīnā citatiōis b̄z

Jo.an.in.c.ex tue de cle.nō resū. rō qz
in penalibus verba dnt stricte intelligi
z proprie nō aut fice z large. vt in.c.
in nostra de inur.

C Latus nō cōparēs ēt in pmo ter-
mino d3 z dēnari in expēs factis per
aduersariū nec d3 expectari vt sit cōtu-
max i scda z tertia citatōe vt vult bar.
in auc.q semel.C. qnō z qnī index.

C Utz citatio facta die feriata ad diez
nō feriatā valeat. R. Pa.in.c.fi.de fer.
bz opinionē Jo.cal.d.car.d.an.z bar.
in.l.i.h.nūciatio.fi.de no.op.nū.z clu-
dit qz de iure nō valet talis citatio.p.l.
dies festos.C.de fer.vbi dñ qz silere d3
horida vox pconis.z pa.itelligit:non
solū in ferijs introductis ad honorē dei
bz et in alijs introductis intauorē hoiuz
et idē putat in repentinis. nā iperator
mādat eas sub eadē veneratiōe obser-
uari qua solēnes. vt in.l.oēs.C. de fer.
z zcludit Pa.q nullus actus istop tri-
uin p̄ fieri die feriata.s.p̄ceptū de citā-
do:executio p̄cepit.s.actus citationis z
pcessus q̄ sit vigore citationis.

C Utz adū valeat citatio facta die nō
feriata p̄ die feriata:R.pa.vbi.s. post
Lal.z spe.z Jo.an.dicit qz si ponit vs
qz pōt in qlibet die.j.festū cōparere se-
cūs vbi simplr citat. vt simplr cōpare
at tali die q̄ est feriata:tūc enī prius ve-
nire nō pōt nec d3:z illa die venire nō
tūc.z sic necessaria est noua citatio. z
hāc opinionē tanq̄ verissimā teneas
qd senserit do.an.hec Pa.

C Utz snia lata z nō citatum teneat:
Lar.in cle.pastoralis.de re iudi. In.h.
deniqz.dicit qz aut nullo mō fuit cita-
tus aut sic.prio casu est nulla.de ma.z
obe iter q̄truo.z si at aliq̄ mō fuit cita-
tus:aut legitie aut nō aut dubitat si le-
gitie snia valet:si alia sunt rite gesta. si
si tūc citatus nō fuisset q̄tumax vere sed
fice:sbuenit sibi p̄ restōnez de re. ind.
cū bertoldus.sinō legitie:vf q̄ debeat
hēri p̄ nō scā. d.elec.bone.y si dubitat
dic pau.q̄ p̄sumit p̄s citata:si snia trā
fuit in re iudicata.No.tūc pa.in.c. cāz
que de rescr. z in.c.cū sit.de ap. qz i sn

C to notorio p̄ serri snia z abūtē nō cl-
atū:etū certū est abiūti nullā cōpetē de
fēsionē.Litatio.n. fit vi se dēfendat:nec
i hmōi notoriis regrit ordo iudicari.

C Utz corporalz ipeditus teneat p̄ ali-
um cōparere:pan.in.c.in noīe dñi. de
testa.dicit q̄ nō z ac? gestus eo abiūte
pinde est ac.si nō fuisset ciatus.

C Utz iudex ecclasticus possit denū 6
ciare aliquē excōicatū illo minime vo-
cato:nec alt̄ prius declarato q̄ incide-
rit in snia z excōicatōis.R.pa.in.c.pue-
nit.de ap.dicū q̄ vbi excessus nō ē no-
torius d3 iudex illū prius vocare z re-
cipere eo p̄tē p̄baionē sup facto: z
postea p̄stō de facto declarare illū in-
cidisse in snia z excōicatōis. hoc p̄baē
in.c.cū scbz.de here.li.vi. vbi p̄z q̄ si
allegat quē incidisse in snia z uris:nō
d3 iudex prius pcedere ad executionē
quādū declarauerit illū incidisse i snia z
uris. Elb hac tū declaratōe poterit ap-
pellari qz bz nō possit appellari a snia
uris.vi in.c.qz de ap.pōt tū appella-
ri a snia iudicis declarantis:qz illa de-
claratio est snia hois nō iuris si vbo ex-
cessus est notoriis:ūc nō o3 q̄ hec so-
lēnitas adhībeat: sed pōt etū denuncia-
re absqz alia citatiōe.

C Quid dicēdū v̄ ḡsuetudinibus qua 7
rūdā religionū que h̄nt:vt multotiens
ēt ex lembus causis p̄metitur fratres p̄
laturis p̄fessōibus z hmōi absqz alia
monitiōe v̄ citationē p̄mitia: z absqz
alio ordine iudicatio:nt̄qđ valeat hu-
iustmodi gesta p̄ eos:Bic iuxta no.per
doc.z pan.in.c.cū spāli z.c.qz. de ap.
z.c.qualiter z qnī el.i.j.de accu.qz in re
ligiosis nō est seruāduso:do tūris v̄sq
quaqz.i.ad vngue:vbi ergo dicti reli-
giosi h̄nt iuxta regulā z p̄stitutiones
v̄l̄ ḡsuetudines eoz:vt ex sola infamia
nōti:vl̄ sili tenerētur cedere plature: si
cut dñ de p̄dicatoribus z cartusiēsibus
q̄ ex sola infamia nōti cedūt generali
suo.dicendū ē q̄ platus eoz posset ex
dicta infamia scādala vel evidētia
facti:ēt sine citatiōe aliqua illos priua-
tē administratōe v̄l̄ officijs eoz. secūdū
dd 3

ensim Hen. de gan. in quolibet suo tam
hunc subditi religiosi iurisdictionem
et auctoritatem: quamvis dant eis prelati
sui et non plus. non. non. hunc velle nec nolle
le. ut i.c. si religiosus. de elec. li. vi. ideo
eis resisteret non potest: nec appellare quodam
plati procedunt sibi iura coia: vel constitui
tiones vel consuetudines eorum. ut non per
doc. in. c. cum medicinalis. de sen. exc. II.
vi. et matie Lap. et hoc ier. de hoc in. c.
reprehensibilis. de appe. ad hoc facit quod
notat gl. quia sequitur pa. in. d. c. cum spali.
quod dispositio. c. sacro. de sen. ex. non est ne
cessario servanda in religiosis circa suas
obseruancias spales. quod est dicimus singula
re sibi pa. et dicit hoc procedere: ubi regu
la vel constitutio religiosorum daret cer
tum modum seu ordinem in excusando re
ligiosum: ut satis sit servare illam ordi
nem regule seu constitutionis sporum, re
ligiosorum. quod multum bene notabis. Hoc
id est in Fede. consilio. cv. vbi. dicit quod va
lent consuetudines: per quas sine ure or
dine etiam ex leibus causis religiosi
viri ex suis locis et administrationibus
amouentur. allegat. d. c. qualiter. et d. c.
cum spali. et desy. per duas additum vnum
valde notabile. quod pena expulsionis: pri
uatissimis et remotissimis quicunque incipit a crise
et tunc hunc locum quod dicitur est. s. et sine
monitione possint ammoueri. si vero
a primum facie vel obediencia. tunc ut locus
sit pene: necessaria est mortio. Nec hen.

Quoniam put hic sumit est prius ligant
di atque soluedi qua ecclasticus in
dex. dignos de recipere: et indignos ex
cludere a regno ut p. iii. sen. vel clavis
est quedam prius spiritualis super: na
turaliter a deo data et infusa: non in na
tura nec acquisita.

I Quot sunt claves: s. sibi tho. in. iiiij.
di. xvij. quod clavis iudex de dignos re
cipere et indignos excludere: indiget iu
dicio discrepans quo idoneitate indi
cer: et indiget ipso actu receptionis et ad
versus eorum prius quodam seu auctoritas
regis. Et hanc hanc clavis distinguuntur
Una quaque pertinet ad iudicium eius que ab
soluedius est alia ad ipsam absolutorum

Et hec due claves non distinguuntur in
essentia auctoritatis quae virtus sibi ex
officio competit: sed ex compunctione ac
mis quorum unus alteri supponit. Nam clavis
quae de prius ligandi et solvendi. im
mediate aperte: Sed que de seis discernendi
omnibus cui aperiendi sit per illam. de his
clavis hanc di. xx. c. i. hanc clavis seu
huius clavis usus est ad aplendit et
claudendum sibi per. sicut et clavis malitiae
est differenter: quod clavis malitiae. prior et pri
cipaliter est ad claudendum. et ex parte ad api
endum Clavis vero spiritualis est primo est
ad aplendit: scabrio ad claudendum.
Cum vero sacerdos aperte et ligare. s. 2
hanc R. in. iiiij. di. xvij. ar. i. q. ii. quod tripli
citer primo indicando. s. cum examinata ho
minis conscientia indicat ei certi clavis vel
agatum. Secundo agit relaxando aliquas
propter penes peccato debitas et claudit peniten
tem aliqua pena sensus ligando: quas ex
plete eum oportet: vel hic vel in purgatorio
ante hanc ingredientur certi clavis et
agit excoicando et ab excoicatioe absolu
tudo. Sed hoc respicit sive spiritualis
potius quam punitio. Tertio claudit et
agit excoicando et ab excoicatioe absolu
tudo. Nec hen.

Cum glibet sacerdos possit usus clavis
in exercere. s. sibi ri. in. iiiij. di. xvij.
ar. i. q. ii. quod actio non tantum regis potest
a qua sit: sed subiectum debitum in quo re
cipiat. Nam autem debita sunt persone super
quas hanc clavis habet iurisdictionem. Et ideo
non ois sacerdos habet iurisdictionem super
quilibet nisi sibi ordinationem vicarii
christi. et propterea non ois sacerdos potest exerce
re usum clavis nisi solum sibi eum modo
quod ecclesia statuit. ob hoc quodam prius
usu potestatis sicut excoicatio. Et heret
clavis. Quidam materia sicut illi qui non
hunc populum.

Cum liceat sacerdoti ut clavis per 4
voluntate. s. hanc R. i. i. iiiij. di. xvij. ar. i. q.
ii. quod non quod sicut mister. et istam non habet
efficacia in agendo: nisi hanc quod mouet a principali
agente sic sacerdos cum operetur per
istas claves inserviatur: si utrum istis clavis
bus sibi propter arbitrii dissimilitates recti
tudinem motionis diuine peccat.

SCUTZ sacerdos p p̄tatem clavum dīmittat culpā p̄cti: & fm Rī. in. iij. ar. n. q. i. Q̄ quis nō possit absoluēdo remittēre culpā effectiue: qz sic est solus dei. vt dicit magister in littera. tñ ministerialiter & istraliter illi qui p attrio nē remouit obſtaculū gratie sp̄us ſci dispositiue remittit maculā p̄cti in c̄bi ſuo ministerio aſſiſtit virtus diuina q̄ peccatum remittit.

SCUTZ sacerdos p p̄tatez clavis ſuſit remittēre penā p̄cti: & Rī. vbi. s. q. ij. Q̄ ſic aliquā ptem pene tpali p̄ctō debite: nō tñ illius qua ſibi imponit: ſed et illius qua in purgatorio eſt explēda & plus vel minū ſecundū q̄ penitens eſt bene diſpoſitus.

7 **C**ONdate ſunt claves bea. pe. & qñ ecclēſia fuſit ſibi data. xiiij. q. i. q̄d cum q̄. & depe. dī. i. quē penitet. & ligat oia ſup terra: ſi non errant. xi. q. iij. cepiſti. Et. d. c. quē penitet.

SCLAUES horaeoz q̄ dedit vñ dediſſe oia q̄ in eis ſunt. de fi. iſtri. c. iij. fm In no. & eis datis vñ data poſſeſſio oium q̄ ſub illis ſunt ex de 2ſue. c. ex litteris.

OLERICUS. i. editer. Querif qd cōpre hendaſ appellatiōe clericoz: dic fm Pa. ſup Reſea. de vi. & ho. cle. q̄ largo ſumpto vocabulo veniſſit oēs i quacuoz q̄ dignitate ſint poſiti: ex quo ſunt clerici ad ſeruitū dei: vñ oēs q̄ n̄ ſunt laici dicunt clerici. xij. q. i. duo. dicūtur enīz clerici a cleris grece: q̄ ē ſors latine: q̄ ſunt electi ad ſortē dñi p̄nilegiū ergo attributū ſimpli clericis cōprehendit oēs clericos cuiuſtūz ordinis vel dignitatis ſint nā ſi eſt ēps ergo clericus. Sz in mā odiosa appellatiōe clericoz nō credo cōprehēdi ēpos: nec etiā clericos exūtes in dignitate. vide de hac mā ſingularia. s. abſolutio. i. & ex p̄dictis p̄t iſterri vñ potabile fz. Jo. an. in c. ioan. de cle. xii. Q̄ appellatiōe laicorū i mā odiosa nō veniſt clerici ſtingati. & hoc facit fz eu. q̄ ſi ſtatuum epi certo caſu excōcat laicos: nō cōcōrehendit clericos ſiugatos: cū mā ſit odiosa: & illi nō ſint puri laici: fz qdā ſp̄es mixta

ſaciſt. c. ſtatutum de elec. li. vi. **C**LERICUS dī deferre rafurā in modū corone. s. & tōſurā capilloz ab iſtra: & p hmōi tōſurā q̄ ſtituit clericus: tñ q̄ dñi hz ſolā p̄mā tōſurā vñ miōres ordines p̄t ſi voluerit deſererere clicatū. ſi tñ clericus etiā in miōribus hēat bñficiū tñr portare tōſurā: alſ peccat mortaliſter: qz dignus anathemate. de vi. & ho. cle. li. q̄. vbi ēt dicit Pa. p glo. in cle. attēdētes de ita. re. q̄ ēt moniales dñt h̄e tōſurā capilloz iſerit: ita q̄ eis p̄cīdātur erlēs vſeq̄ ad aures fz click dñt h̄e rafurā in pte ſupiori: & tōſurā in iſerioſi. & ſic nō dñt nutrire coimā. & ſi ſecus ſecerint excōicari debent. d. c. ſiquis.

CLERICUS dī eē ornatus dupliſt orna mēto. i. iſterioſi & exteriōri. Interius ornamētu ſiſtit in ſtutibus: ḡb dñt eē ornati clerici. Exterius ornamētu ſiſtit in quattuor: p̄mo in iſceſſu & alijs ſenſibus corporis ut matuſtate p̄tendat ſe cūdo in h̄itu ut nō deferat vefteſ incſas & lſngulatas. i. ſrapatas ad moduſ lo culatoz: nec varij coloris: neq̄ rubēas nec virides. h̄yeniſ duo coloris ſunt clericis iſterdicti. vt in. c. clerici. e. ti. & i. cle. u. e. ti. phibet ne etiā caligis rubebis vñ viridibus publice vtatur. Uide tū pulchru dem No. in. c. antiq. de p̄ni. q̄ p̄ni rubet: e frena: & calcaria deauata: & filia ornamēta ſunt iſignia pape & ſui legati: cū phibet vñtra mare. Ex q̄ iſerit q̄ ēt cardinales nō p̄nt de iure cōi vñ hmōi coloribus & ornamētis ſiſuetudo tñ hz oppoſitū. & forte excuſantur: ex quo papa vñdet & nō reprobat. nō iſta ſint de iure poſitio olimēti. clerici portabat vefteſ p̄itas. ex p̄dicti. et colligit q̄ nō tñ clericis ſimo: nec latiſi: licetū ſit deferre h̄mōi deauata nec p ſua pſona: nec p egs ſuis. & ē rō q̄ hmōi ornamēta ſunt ornamēta p̄ni cipis: quibus priuati vñ nō debet ſub pena capitis vt. l. iij. C. de vefte. olobali. xl. Et hanc rationem ſequitur tex. in. l. temperent. eo. titu. de mulieribus aut nō eſt dubium q̄ p̄nt vñ p̄dictis dd 4

Sine pena p̄dicta: qđ qđā putat verum
in matrōis & nobilib⁹. & nō in oīb⁹ qđ
etia habet ex p̄nilegio: vt milites:
& doctores: & similiter milites gauden-
tes ex quo dantur sibi in Signum: &
p̄t introduci de gluetudine. Itē vestes
clericorū non debent eē nimis longe:
nec nimis breues. Itē nec de serico
Sed de lana nō nimis preciosa vel vli-
li. xli. di. q. i. & nota q̄ ex cā timoris:
p̄grinationis vel alta sil: licitū est cle-
ricis habitū transformare. xxi. q. iiii. ep̄i
& extra de vi. & ho. cle. cleric. el. ii.

T Quicq̄ at clicus virgata vel p̄ita
veste utit publice sine cā: si bñficiatus
est. ē suspēsus a fructu p̄ceptioe p̄ sex
mēsex: si nō est bñficiatus: & est in sa-
cra citra sacerdotiū p̄ idē tps est inha-
bilis ad bñficiū obtinēdū. Si aut h̄z
dignitatē v̄l bñficiū cū cuta v̄l est sa-
cerdos: aut religiosus: est suspēsus per
annū a bñficio: & p̄ idē est inhabilis ad
obtinēdū qdēcīq̄ bñficiū ecclasticū:
vt in cle. qm̄ de vi. & ho. cle. Tertio cō-
fistit clericorū o:namētū in cibo. Quar-
to i potu: de quo vide no. p. doc. in. c. a
crapula de. vi. & ho. cle. vbi dī. q̄ clici
vñt tēperēt: & a vino se tēperēt: & q̄
clicus v̄l eē p̄ceptus trina potatioe: vt
dicit tex. i. c. qñ. xliij. di. qđ tñ itelligit:
qñ appetitus nālis vltra nō exigit.

Clericus. ij. scilicet q̄ clerici a qbus-
dā actibus secularib⁹ sunt remo-
ti. nō. enī dñt intēdere negotiatiōi: vt
eo. ti. clici. el. ii. ibi cōmertia sclaria nō
exerceat: marie honesta: Et pp illō ver-
bū marie. Bicit Pa. ibidē q̄ et honestas
negociatiōes nō p̄nt exercere. Sz
hoc v̄x qñ clici nō indigēt. nā tūc p̄nt
v̄l honestis negotiatiōibus & qrere vi-
ctū māibus: rci. di. clicus. & in. c. i. de ce-
le. mis. & h̄ clicū negotiatorē. vide tex.
in. c. negotiatorē. lxxviij. di. vide etiā
tex. in. c. p̄ueni. lxxxiiij. di. vbi dī. q̄ cā
lucrī nō dñt qdūcere possēdēs alioz
& ibi et h̄: nungd possint esse tutores
pupilloz: v̄si p̄nt suscipere tutelas a le-
gibus i positas. h̄ & curā orphanorum
& viðnax q̄ indefensē sunt: aut cap per

sonarum que marie idigēt ad mincu-
lo ecclastico. & vide quod no. in. c. i. ne-
cle. vel mo. vbi dī. q̄ clicus p̄t nego-
ciari pp necessitatē: intēlige qñ aliqd
opatur ex suis manibus: v̄l emit re vt
ide h̄eat mām reducendi ad aliquas
formas. nō. n. dī. emē. re: vt eā itegram
p̄ maior: p̄cio v̄dat: & vide ibi gl. in
p. q̄ ductores. q̄ si clicus succedit qdū-
ctori licite p̄t stare i illa qdūcione v̄sq
ad presiūtū tps locationis.

Clici nō dñt mīstrare i taberna: nec
ea comedē vel blbere. nisi cā. necessita-
tis in p̄grinatione. xlviij. di. nō oīz & c.
nulli & c. clerici.

Clerici golardi: aut buffones. i. locu &
latores. si hoc p̄ annū exercuerit carēt
oi. prūilegio clicali ipso ure. eodē mō
si minoritpe & tertio mōti nō recipue-
rint vt in. c. vñco. e. tl. li. vi. & no. b̄z ge.
ibi q̄ vbi canō iponit pena ipo ure ex
facto negatiō nō regrit monitio qñ
illī addit certū tps: vt ibi si nō desistat
j. annum. & regrit in hoc casu annus
continuus & iteger. Et ex hoc no. q̄ vbi
lex vel statutū dat certū tps ad hoc vt
pena cōmittatur: intelligitur de tempo
re continuo.

Clerici q̄ carnifictū: macellarioz seu
tabernarioz offīn publice faciūt & p̄so-
naliter exercēt si tercio noīatiz monit
nō desistat seu reassumāt & sint pinga-
ti p̄dūt p̄nilegiū clicalē oīo. nō pinga-
ti v̄o si nō icedūt vt laici p̄dūt in re-
bus iī. Et si oīo icedūt vt laici etiāz
in p̄sonis p̄nilegiū clicalē quādū p̄mis-
sis iāterint eoīo amittat vi in cle. i.
e. ti. Et h̄z Inno. ibi post do. An. dūnit
tendo officia recipato h̄ste. recipabūt
& virtūq̄ dūnitēdo officia: nō. recupe-
rato h̄tū p̄dūt adhuc v̄truncz. Idem
Pa. q̄ dicit q̄ p̄dicta faciūt ad. q. an-
clericus h̄bēns cū vñica & virgine: q̄
prius incedebat vt laicus: si reassumāt
h̄tū & tonsurā q̄ gaudeat p̄nilegio
multo ergo fortius idē clicus pingat
si reassumāt h̄tū & tonsurā reassumāt &
gaudeat p̄nilegiū clicalē. & hoc t̄z gl. &
Ino. i. d. cle. i. Et no. gl. i. h̄. clicos q̄ dī

Ei. Puto q̄ includat etiā exēptos qui delinquerēt in loco nō exēpto: cum p̄ id sub sint diocesanis. vbi vero delinquerēt in loco exēpto nō v̄ q̄ ad alios extendat hec p̄stō. cū excitee offīni diocesanop̄ tñ. maxie q̄ q̄ s̄ iura ista volunt dare iurisdictionē sup exēptos hoc exprimūt: vt in cle. q̄ regulares. de sup. neg. p̄la. Et no. fīm car. ibidē in p̄. iij. moneāt q̄ vbi regrit trina monitio nō sufficit vñ p̄emptoriū: regritur et q̄ dicta mōtio fiat noiatiz. et iō nō sufficit ḡnialis de quo. j. excōicatione xrv. nec sufficit q̄ hmōi admonitio si at aī exercitū. nec sufficit simpli mōtere vt desistat: s̄ regrit vt fiat clico. tale offīni exercēti. et p̄ hoc dicit car. ibi q̄ si fiat mōtio clico tabnario vt desistat et exercet offīni carnificis v̄ macellarii: nō erit locus pene. et sic regrit ad hoc vt sit locus pene q̄ clicus mōtus exerceat illō offīni a quo monitus ē desistē.

4. Quid si clicus exerceat p̄dicta offīcia occulte v̄ nō p̄sonalr an sit locus pene. gl. in. p̄. publice dicit q̄ nō: et dicū q̄ illa duo. l. publice et p̄sonalr p̄tū cti regrun̄t. Si ergo occulte v̄ p̄ alii hoc exerceat: cessat p̄ea s̄ nō cuipa quā gl. singulr no. p̄ intellectu. c. mulieres de sen. ex. p̄ quē tex. iūcta hac gl. termi natur qđ: an p̄ statutū quo punīt maleficiū teneat mādans: et v̄ q̄ nō q̄ mādās facit tñ fūcte: s̄ba v̄o statuti regrunt q̄ vere fiat. fī. de ne. ge. l. iij. h. hec s̄ba. h̄nū p̄ba ex. d. c. mulieres iūcta hac gl. vt dicamus q̄ tñr nisi in statuto punīre tñ his q̄ p̄sonalr faceret. ad h̄num dic: q̄ hic nō est Interpretatio: s̄ potius extēlio ex mēte legis: q̄ man dās vere df facē. d. c. mulieres. s̄ Be. in. c. l. e. ti. li. vi. dicit q̄ aut clicus vult h̄fe tabernā vt p̄sonalr ibi admisstrer in artificijs et in honestis: et hoc est p̄ h̄bitū. xliv. di. nulli. aut vult admisstrare in artificijs clico p̄missis: et tūc p̄t h̄fe vt in glo. in. d. c. negotiatorem: aut vult h̄fe tabernā. nō vt p̄sonalr admisstrer s̄ locare alijs q̄ exerceat ibi sua crucifixia. et hoc nō est ei p̄hibitū et p̄

hoc etiam facit tex. in. c. significatē dē ap. vbi canonici habebani stallos v̄bē carnes icldeban̄. qđ no. q̄ Be. ibi dicit se semel defendisse vñi clicum q̄ in domibus ecclie tenerat tabernā vendēdo vñ q̄ recollegerat ex possessio ne ecclie: nō tñ administrauerat in p̄pria p̄sona: s̄ p̄ alii. Et hoc v̄ p̄sonare tex. q̄ nō sine ministerio dicit p̄sonalr: et si voluisse p̄hibere et p̄ alii potuisse de dict. ad audiētiā maxie. q̄ hmōi offīcia ex se nō sunt p̄hibita: nec ture dūt no. Eredo etiā q̄ si clicus p̄sonalr exerceceret: sed p̄ alio q̄ teneretur hac cle. q̄ subest honor: et v̄litas.

Clicus p̄ingatus si h̄xit cū vñica et v̄rgine: et deferat tonsurā et vestes clīcales: retinet p̄ulegiū clicale in duob̄ s. q̄ p̄tū cti est excōicatus: et qđ nō p̄t destringi nec p̄dēnari a iudice seculari: nec ciuili: nec crialiter. i ceteris vero nō reūnet. et si nō desert tonsurā et habitum: in nullo retinet. extra cle. q̄ui. clericī. li. vi.

Cin autē indistincie sit vex q̄ clicus 6 p̄ingatus nō possit p̄dēnari a iudice seculari. distingue nā in cā criali: sive illa cā tñtēt criali: hoc est q̄ agit ad penā corporalez: sive ciuili hoc est ad penā pecuniarā: neutrō cā p̄t puniri a iudice seculari. In cā v̄o mere cūli. Jo. an. in. d. c. vñco. tñ q̄ clicus p̄i gatus p̄t queniri corā iudice laico quē seguitur Jo. cal. et ge. i. d. c. vñco qđ no.

Cin autē clericus p̄ingatus p̄ debito 7 pecuniario possit detrudi in carcerib̄ ge. ibi fīm Z. ap. tñ q̄ nō p̄ iudicē seculari eo casu quo gaudet illis p̄ulegijs et si sit casus q̄ laici possint licite detinēri: q̄ iste tex. reseruat istis clicis p̄ulegiū canonis: eo mō quo prius prima iura h̄ebant: q̄ in nullo diminuit: sed p̄ iura antiqua detineri nō poterant si ne pena excōicationis: vt in. c. y. de fo. cōpe. ergo nec hōdie.

Cqid autē si index laicus nō distrin 8 ḡt. istū clicuz: s̄ p̄dēnat etiā tñ p̄ crie an iūrrat excōicationē: Be. fīm Z. ap. tñ q̄ nō: q̄ ex sola p̄nūctatiōne s̄nie nō

incurrit quis excoicationem.

Quid si sit consuetudo particularis in loco quod gaudet et in alijs: an sit sublata per isti tex. Jo. mo. t3 qd n: qr iste tex. non tollit huius et consuetudinem: ergo stabit p.c.i. de 2st.i.li.vi. Jo. an. t3 huius. s3 ge. redditum istas opes ad cordiam: quod autem stat viates hac iniuitate voluntate hoc facere aio et intentione iducendi nouam consuetudinem separatas a dispositioe iuris eis: et tunc valet illa consuetudo hodie. Et ita procedit opes. Jo. mo. autem stat quod non facit aio et intentione nouam consuetudinem iducendi: sed seruare antiquam leges. et tunc procedit opes. Jo. an. quod ex quo papa vult tollere illa legem: tollit oem obseruatio legis hactenus visitate. Aut est dubium: quo aio fiat: et tunc in dubio non presumit quod voluerit nouam consuetudinem iducere per obseruatiem legis: sed tamen ex moribus uterque illa legem approbare et addidit Jo. an. quod quia lex antiqua in dubio obseruantes non videtur habere aiuz iducendi nouam consuetudinem que vincula addat ad dispositionem iuris antiqui.

Can autem clericus coniugatus possit esse vicarius episcopi: vel arbiter in causa spirituali: Bic quod predicta quod non. **L**ericus. iij. Quattuor ad cohabitatioinem mulierum. dic. put habet in. c. i. de coha. cle. et mu. quod clericus non debet retinere in domo mulierem suspectam de incertitudine et si sit mala vel consanguinea. et non. s3 pa. Vide quod consanguineas iumentes abs non suspectas per clericus bona fame in domo retinere sed extraneas nullo modo potest retinere quod tunc quod abs sint bona fame. quod talis commixtio est periculosa: non sic cum consanguineis. et hoc sentit gl. i. c. volumus. lxxxi. di. Id est intellige. quod non sit talis consanguinea que huius lecti pedisse quas.

Can autem episcops possit secundum habere matrem seu alios non suspectos: Bo. an. dicit quod non sed pa. t3 oppositum per tex. expressum in. c. interdixit. xxxij. di. huius civile. In auctoritate. C. de episcopo. et cle. alii tenentur tamen ex quod Ius canonicum oppositum inveniunt: sed ad eum est ei. fateor tamen quod prius est honestius: in kunde propter clericos conmorantes cum

episcopo. Nec paradoxum.

Cum clericus incertus et fornicatus sit suspensus: et debeat in officiis evitari dic scd no. p. pa. in. c. vestra. t. c. fi. de coha. cle. quod libet per mortali peccato est suspensus quantum ad se: tamen talis non est suspensus quo ad altos: nec debet in officiis vitari nisi peccatum sit notoriu et notoriu est duplex. s. iuris et facti. Notoriu iurit de quod per suam quincies de crise: vel per confessionem suam sponte facta condonatus est: et tunc non est licitum audire tale: et peccatum factum est in notorio notorietae factum: ut quod huius concubinae publice in domo: nec fuit condonatus: nec in iudicio confessus: et iste est casus periculosis: unde quo dicit papa. sepius fuisse interrogatum apud hoies timoratoe: et excludit dimissis opinionibus de subtilitate iure posse sic distinguere. quod aut fornicatio est ita notoria: quod nulla huius dubitatione sicut videmus in pluribus clericis qui tenent ita publice concubinas sicut uxores: et publice nutrit filios. Ita quod est ipsi non audet dissimilari: et tunc credo quod opio sit abstinentia ab eis sine alia monitione. hoc probatur. in. d. c. vestri. in. fi. ibi nec huius opis evidentiā: et melius in. c. tua. e. tt. vbi nulla sit metuio de monitione. Ita hoc vel probari de directo. in. c. nullus. t. c. p. ter. xxxij. di. Regratus enim illa iuria sola evidentiā factum non aut monitione a supiore. ita ex huius sequeretur quod non quia: vel raro fornicatio posset esse notoria. si homo fornicatio non huius ista operis evidentiā: sed potest probabiliter tergiversari: puta quod concubina habitat cum mire clerici: et dicit illa esse pedisse quā mīris: vel quod filie: et tunc regratur monitio. et hanc putat papa. esse metuio iurium: et ista viri eē cōdis opio. adde tamen quod non. Jo. de sancto. et laicū non peccat audiēdo divina ab humani modi clericis fornicariis est notoria: quod huius ignorātia iuris naturalis: sine divinitate: sit laicis periculosa: non tamen ignorantia iuris possunt. cum non teneant illud scire: vñ non est tutum quod confessio dicat eis iure: quod per hoc magis impli cant quod relevet. nota est enim art. s. q. non solum sacerdos: sed et clericus in minoribus

habent locum. ar. elis q̄ no. glo. in. ex pastoralis. de ap. scilicet q̄ excommunicato non subtrahunt redditibus nisi hoc sit exp̄ssus in sinia: ergo idē dic i cān n̄o.

C Quis autem dicat tolleratus ab eccl̄lesia. Pa. in. c. vestra. de coha. cle. ex illo text. dicit q̄ quis dicitur tollerari quando nō fuit per sententia priuatus nec p̄fessus. nec h̄z operis euadētiā: qd̄ est notandū. Et sic eōverso h̄es. quis dicitur nō tolleratus. Et cōcludit ibi Pa. q̄ isti non tollerati etiam per euidentiam facti indubitatam sunt irregulares et suspensi directe a canone. per d.c. preter.

O Leric⁹. iiiij. quātū ad bōa t̄palia. **C** Utz clīci possint facere testa- mentum. vel donare inter viros. &c. Pa. in. c. cū in officijs. de testa. dicit q̄ quedā sunt bona acq̄sita intuitu p̄sonae p̄ta ex successione cognator̄ seu do natione amicoꝝ. seu ex industria cleri coꝝ. et de his bonis p̄nt clerici libere testari. vt in. c. quia de testa. Ex quo collige q̄ clericus etiam habens ecclesiā sibi et nō eecl̄sie lucratur q̄ acquire ex industria. Quedam sunt bona acq̄sita intuitu ecclesie. vel de facultatibus ecclesie. et de his nō possunt clerici testari. vt in. d. c. cum in officijs. nec aliter de ipsis bonis in alios disponere regulariter. vi ibi. Fallit tamē in quibusdam casibus. Primo si rector seu pre latus ecclesie tantūdem contulerit de suo ecclesie. quantum vult relinquere ex ecclesie facultatibus. xij. q. ij. si quis u. q. v. si episcopus. Secundo fallit fin quosdā. si hoc h̄z consuetudo. Ex quo no. q̄ valet p̄suetudo. vt clericus possit testari de bonis per ecclesiam acq̄sitis. qd̄ tñ Pa. indistincte nō admittit. sed restrīgit ad bona mobilla. Et mo dica. Sicut enim valet consuetudo. ve modica possit donare. vt in. c. ceterum de dona. ita dicendū est respectu facil tatis testandi. nam si consuetudo ha beret de rebus magnis illa esset one rosa ecclesie et per consequens non valeret vt in. c. l. de consue. Respectu

Ex notoria fornicatiōe est suspensi ab oībus actibus ordinis ipso ture: fm In no. quod not. Archi. di. xxxiiij. q. hec. et tādiū stat suspensus quamdiu perseuerat in vicio. et interim si exequitur offi cia sua etiam semel: efficitur irregula ris: et indiget dispensatione pape fm Inno. No. vnde etiam si cessaret a vi cio: et ante dispensationem v̄titur offi cio suo: semp̄ peccabit mortaliter: quā n̄is nouam irregularitatē nō p̄trahat. si aut̄ cum esset suspensus: nō est execu tis officia sua: indiget nihilominus di sp̄satiōe: quā poterit facere ep̄s h̄z in no. sed sup̄ his et silibus facta est ma gna innouatio p̄ cōcilium p̄stanciē. de quo vide. j. excommunicatio. vi. q. xlit⁹. de hac et mā vide ifra. Irregula ritas. ij. primo. &c. Suspensus. q. ij.

3 **C** Utz aut̄ p̄t̄m notorium indu cat precisionē seu suspēsionē a canone &c. do. an. in. d. c. vestra. dicit q̄ sic: qz vbi p̄t̄m est notoriū: nō est licitus ab eis p̄cipere diuina v̄ eccl̄istica sacra qz oī p̄t̄m notorium interdictū offi n̄ sine dispensatiōe. c. fi. de tēp. or. S3 pa. dicit h̄ru: et dicit esse tex. in. c. fi. de co ha. cle. nā tex. ibi se restrīgit ad p̄t̄m fornicatiōis notoriū. et idē dicit tex. in d. c. nullus. nā opinio do. an. esset vera si dixisset canon: nullus audiat illius missam quē scit indubitatē eē in p̄t̄o et nō posuisset spāle in fornicatione. nō ob. d. c. fi. de tēp. or. qz bñi fateor q̄ ip̄e peccat grauitate celebrādo non aut̄ alijs missam audiēdo. et hec opio est tenenda. qz cū materia sit penalis. nō debe mus eā extendere ultra terminos pro prios ut dictū est clarissime. s. c. argue re. et p̄ hoc solūt̄ alia qd̄: vtz clericus teneat restituere fructus quos p̄cepit de bñficio exīs in mortali. Quidam tenentes opinionē predictā do. An. di cunt q̄ si peccatiū est notoriū tñr resti tuere. qz cum sit suspensus. perinde est ac si nō resideret. quia nullum. et iniuste. idem est. Sed tenendo opinionem Pa. predicta nō h̄st locū in alijs noto rīs a fornicatio: et fore q̄ et in eo non

Antem bonorum immobiliarum. puto nō sufficere cōsuetudinem. q: non p̄nt illa alienari sine solēnitate. de qua. xij. q. ij. sine exceptiōe. valeret tñ cōsuetudo: vt canonicus posset testari de redditibus p̄cipiendis anno sequenti post mortem suā q: potius p̄tudicat canonico successori: q̄ ecclie. tertio fallit in donatione intuitu ecclie quā clericus facere pōt etiā in egritudine p̄stitutus vt in. c. ad ad hec de testa. vbi Uin. ponit notabile probū q̄ cōsuetudo nō excusat clericos q̄ oia bona mobilia acq̄sita intuitu ecclie dimittūt in morte eoz p̄sanguinetos. Quarto fallit etiā clericus vult remunerare seruita recepta: tā a sanguinetos. q̄ ab extranēs: pōt. n. aliqua de bōis mobilibus ecclie in alios p̄ferre: vt in. c. relatiū. el. ij. de testa. Ubi p̄dicit q̄ p̄sanguineo diuti q̄ nō fuit ecclie nec prelato: nō pōt platus aliqd p̄ferre ēt de mobilib⁹ ecclie. t̄ pōderā probū ibi aliq: qđ denot. moderationēz quādā. nō. n. oia bona mobilia ecclie dispēsare in egritudine. Itē no. ibidez: q̄ paupib⁹ t̄ religiosis locis sufficit ad erogationē faciēdā sola caritas. in alijs atq̄ q̄ nō sunt paupes: vel nō sunt loca religiosa: regrit q̄ p̄cesserit aliqd seruitū adde ēt p̄dictis vnu singulare qđ no. ho. in summa. ii. de dona. q. z. qđ vbi dicit q̄ cōsuetudo ḡial t̄ q̄ plati sani t̄ sui cōpotes pecuniā: equos: fructus: t̄ res se mouētes: t̄ mobiles do nat p̄ libito voluntatis. possent tñ si nimis excederēt reprehēdi. qđ totū cōmutēdū ē arbitrio bōi viri ar. extra. d̄ do. aplice. t̄. c. ceterz. t̄. c. fraternitatez.

2 C Quid aut̄ de clicis nō h̄sib⁹ ad ministratiōe s̄ simplr b̄nificatiōe: an possint testari: s̄. ge. in. c. p̄nti. de offi. or. li. vi. dicit p̄ evidētia istius. q. tria ēē vidēda. prio nūqd rectores t̄ plati eccliaz faciat fructus suos. fo. q̄ dicuntur h̄re b̄nificiū cū administratiōe. Tertio de ḡbus fructib⁹ clerici testari possint. ad primū arch. tractat hoc de re scriptis. statutū: li. vi. t̄ t̄ q̄ clerici non faciat fructus suos q̄ sup̄lunt deductis

expensis: allegat. c. i. xij. q. iiij. t̄ ita intellexit Bar. bri. allū canonem. t̄ sic p̄z q̄ res acq̄site de bonis ecclie non sunt clericoz. nam clerici dñi illa q̄ sup̄lune necessariy deductis: paupib⁹ erga re als inīg agunt. Et q̄ acq̄sita sint in p̄uisiōe: ecclie. p̄z. xij. q. i. ep̄i de reb⁹. ergo t̄ solus v̄lus cōpetit eis. fatek tñ q̄ clerici sunt dñi fructus p̄ceptoz: t̄ h̄s ipsoz p̄prietatem q̄h̄ ad fides t̄ debitā dispensatiōe sibi t̄ suis faciēdam. t̄ istā p̄tem archi. ge. credit verā: quā optime p̄bant iura q̄ alleganteur. nā nō dicuntur dñi: sed procuratores. p̄ hoc optimus tex. xij. q. i. clericus. t̄ istud t̄ gl. in. c. q̄ nos. de testa. ad fin q̄ dicant h̄re b̄nificiū cū administrationē gl. in. v. vt ipso in. c. ex tue. d̄ cle. nō resi. v̄ velle q̄ oēs plati dicantur h̄re di spēlationē: t̄ administrationē. t̄ ge. p̄ opinione p̄dicta firmat cōclusionē h̄ac q̄ q̄cunḡ h̄s beneficium cōtuncūq̄ simplex in titulu cui sit assignata certa dos: talis dicatur h̄re b̄nificiū cū adm̄nistratiōe. ad tertiu de ḡbus fructibus clerici testari possint: glo. hic tenet q̄ si habeat b̄nificiū cum administratiōe. nō p̄nt de fructibus illius testari. qđ inteluge de ure cōt. sed si hoc disponeret spālis cōsuetudo: vel statutū ecclie: per que tñ nō nimis grauarentur ecclies: tunc virtute talis cōsuetudinis t̄ statuti: possit. de testa. relatiū el. ij. secus si talis cōsuetudo: vel statutū essent onerosa. de cōsue. c. i. aut clericus nō h̄s adm̄nistrationē: sed est p̄sonalē t̄ simpliciter b̄nificiatus: t̄ tunc talis pōt testari de talib⁹ fructibus. q̄ facit illos suos vt dicit gl. hic quam puto verissimare cte itellectā: p̄m magistraliter est locuta. nā qđam intelligūt eam. s. q̄ q̄libet h̄s b̄nificiū simplex possit testari: qđ dicunt esse falsum: t̄ otra tex. d. c. relatiū qđ logit in canonicō. t̄ sic in h̄ntē b̄nificiū simplex. t̄ tñ vt ibi p̄z talis nō potest testari. hoc fateor: sed dico q̄ ista glo. hoc non dixit: sed requirit: q̄ ad hoc q̄ b̄nificiatus possit testari: tria concurrunt. Primo q̄ non

hēat administratiōez scđo q̄ bñficiū sit
simplex. tertio q̄ illō sibi obuēiat psona-
litter tñ. et sic vt tales fructū sint sibi
q̄cessi rōne stipendij psonalis: his cō/
currentib⁹ poterit testari. et ex isto ifer-
tur q̄ si canonicus h̄z p̄bendā distin-
ctam in ecclia cū talis dicatur h̄fe ad-
ministratiōez nō poterit testari de fru-
ctib⁹ tal p̄bēde. ziste ē casus rotundus
in.d.c. relatum. et istud expresse voluit
Inn.i.c. noui gen⁹. de deci. Eter his
infertur q̄ canonice p̄t testari de q̄ti
dianis distributib⁹ q̄ distributiōes
dant pp stipēdiū psonale: et p labore
diurno: vt in.c.i. de cle. nō re. li. vi. vñ
de illo denario diurno poterit testari:
sicut mercenarius et rusticus de lucro
sibi dato p ope suo diurno. et Ita po-
terit intelligi ista glo. q̄ talis dī quo ad
distributiōes bñficiatus simpliciter et
psonaliter: q̄ datur p stipēdiū psona-
li tñ: nec h̄z administrationē rex vñ ta-
les distributiōes solntur p.c. singulis
et h̄c p̄te vñ tenere pau. q̄ dicit q̄ illa
q̄ recipit cleric⁹ itum suicij psonalis
tñ trāsimittit ad successores. et ex his i-
fertur q̄ si prebēde nō sūt disticte i ec-
clesia: q̄ oia veniūt i cōi. et postea di-
stribuitur singulariter tñ p quolibz q̄
et de istis non posset de iure testari. Et
p̄missa decidit qd de hñtib⁹ capella-
rias i certis ecclījs ad iugū remouib-
les: q̄ nō datur i tituli et da t eis p suo
labore certū stipendiū in āno in pecu-
nia: an de tali stipendio possint testa-
ri. Dicendū est q̄ sic. q̄ datur eis itu-
tu psonae: et p eoz labore: ergo poterūt
testari. d.c. q̄ nos. et d.c. relatu. et isto
mō posset alio mō intelligi ista glo. nam
tales sūt simplē et psonaliter bñficiati
ab eoz alia administratiōe. p̄missa de-
ciditur qd de sacerdotib⁹ q̄ sunt in cō-
sortijs cūiūtū: sicut est bononie: q̄ hñt
tes bñficiū i cinitate bononie ponun-
tur i q̄busdā q̄sortijs et vniuersitatib⁹
et quenāt se in certis ecclījs ad certaz
missaz celebrādaz et hñt possessiōes il-
li q̄sortio vputatas de qua p fructibus
datur tñ veniēti ad illā missam. an de

talibus possint testari: et vñ q̄ sic: q̄ il-
lud datur rōne seruiciū psonalis: et nō
principaluer intuitu ecclie hoc Be.
in.d.c. presenti.

C Quid aut si sacerdos est lucrat⁹ mul-
tū in missis dicēdis. pa. i.c. cū i officijs
de testa. dic q̄ pe. volunt: vt referit L.y. i
auc. Iniam. de epi. et ele. q̄ de his pos-
sit testari maxie hoc pcedit qñ qs ex-
p̄sse religit p missis dicēdis. c. cū q̄ opi-
nione p̄cordare vñ. Ho. q̄ si clicus rō
ne officij seu suicij aliqd lucrat⁹ est pu-
ta q̄ fuit capellan⁹ aliquid pncipis de
hoc p̄t testari: q̄li intuitu psonae fuerit
acq̄litū. et ex hoc infert Pa.ad. q. nun-
qđi relicto p missis dicēdis dēatur ca-
nonica portio epo. et dicit attendēdas
soe p̄iecturas: Utru. s. relinquens vel
donans habuerit respectū ad eccliam
vel ad psonā nā forte relinquens. c.p-
sbytero suo pochiali p missis dicēdis
nō religisset sibi si non fuisse p̄p̄mis
p̄sbyter pochialis. Secus aut si nulla
q̄litas suggesteret eccliam fuisse p̄tepla-
ta sed psonā dūtaxat.

C Relictū factū nō hñti platiōem vel 4
administratiōez ecclie. Iz alias fit bñfi-
ciat⁹ p̄sumit factū intuitu psonae. Pone
exēplū in canōico. nā canonice nō h̄z
platiōez nec administratiōez. vñ in dis-
bio relinquendo canonico. nō vñ testa-
tor habuisse respectū ad ecclesiā q̄ nō
est verisile q̄ relquisset intuitu ecclie et
q̄ nō h̄z administratiōez ecclie Hoc vñ
nisi p̄ p̄iecturas pbareb̄ ūlūz vt in.c.
registri. de testa. Nec. Pa. ibi.

C Rector ecclie nec redditus nec ob-
latiōes nec vota. p̄textu ecclie facit
sua s̄z oia cedunt utilitati ecclie fm
Pa.in.c. ingrenduz de pe. cle. Silt si
idustria psonae sue fecit rez ecclie me-
liorē nō p̄t repeterē q̄cqd ipendit ex
industria sua: sed cedit ecclie. Adde tñ
q̄ no. Inno. i.c. cū iter. de ſob. sig. q̄
id qd acq̄rit sacerdos inūgēdo p̄nias
suis pochianiis accuit ecclie p hoc
optime facit. d.c. ingrendum. Vide et
de hoc. j. h. vltimo.

C Querit qd est q̄ cleric⁹ p̄t aliqua 6
dd 7

donare suum elemosyne de rebus ecclie: et si de his potest testari. Et pa. in c. ad hoc. de testa dat ratione diversitatis quod testum morte confirmat. ut i.c. cum marke. de cele. ini. effectus ergo fertur istius quo non est futurus platus: sed non potest de aliquo disponere ex facultatibus ecclie in testo. Sed quoniam vult disponere duis viuit: non plus habet: quod hoc facit tandem administrator ecclie et ex hoc notabis practicaz quam de servare clericus si de rebus ecclie vult aliquem iustitu elemosyne: vel per remuneratioem suum arrogare. ut actualiter donet ipse duis viuit: non autem relinquit post mortem.

7 **C** quis succedit clero ab intestato. Et in bonis acquisitis iustitu ecclie succedit ecclia sed in aliis succedit sanguinei sed ordinem iuris quod defientibus succedit ecclia. xy. q. v. c. geticorum. et de suc. ab inter. c. i. et c. c. t. dilecto. Nota tamen singulare dicti Pa. i. c. relatuum. y. de testa. Quod acquisita per canonicum iustitu ecclie seu prebendam cedit successori in pibenda: sed capto ipsius ecclie. ubi autem beneficiatur non est de congregatibz. sed hz beneficii oso separatum: puta: quod est rector ecclie pochialis vel est propositus: seu archidiaconus non beneficiatur a caplo tunc bona acquisita iustitu beneficii cedit successori: et non caplo. Ratione diversitatis est nam canonico datur pibenda ex bonis cōibus capli principaliter: ut inde sumat necessaria: non autem dat ut sit administrator ecclie. Isto si aliqua remanent ultra pibenda dicitur caplo cuius sunt omnia bona pibendarum. nam satis est quod successor habeat corpus pibendae: et caplum administrabit bona huius sicut alia bona eiusdem. Sed in alto beneficiato per se extra congregacionem dat beneficiis tandem administrator ipsius beneficii seu ecclie. unde quemadmodum hz administrare bona eiusdem ecclie: ita et hec possita iustitu ecclie.

8 **C** Quid si nescit utrum res fuerint ecclie vel personae. Et Jo. an. i. c. ut unusquisque de pec. cle. facit tria membra. Aliud enim constat plati aliquid habuisse tempore sue promotionis. aut possit quod nihil habuisse: aut

dubitatur. Primo casu presumendum est per possessorem. Et id si heres est in possessione illoz bonoz incubet ecclie onus per bādi. Quod de redditibus ecclie fuerint acquisita. Secundo casu cum nihil habuerit tempore promotionis presumendum est per ecclesia ut in c. i. de pec. cle. Posset tamen heres sumi perbare quod ex artificio vel altitude illa bona acquisierit. sibi tamen incubet onus per bādi: quod si ecclesia habeat intentionem fundatam ex pceptione iuris cōis tertio casu cum dubitatur: dicit idem ut presumaat per ecclesia. poterit tamen heres perbare prelatum ille vel alta bona habuisse tempore promotionis. Et cum habeat distinctionem trahant cōsider doc. l. Pa. multaz restringat hoc dictum: quem ibi vide.

C Ut per clericus possit vinere de beneficio et servare redditus primorum. In uno. in. c. eps. de preben. tamen quod sic: et quotidianie allegat hoc dictum. et tenet certe per doc. nec ob. c. pastor. l. q. u. loquitur. n. sum. Inno. quoniam clericus vellet vinere de beneficiis: et auare thesaurizare per primo. Secundum autem vult servare primorum um per suis hyrdibus. Idem Pa. ibi tamen quod hodie licite clericus viuit de fructibus beneficij: et servat primorum hereditatem. dummodo honeste viuat.

C Ut per clero et sumentes bona eccliaz et in natura restitutione facere de bonis matrimonialibus: si habet: aut sufficiat quod ea restituat de fructibus ecclie quos habet vel habebit sicut. vide. j. restitutio. xiiij. h. viij.

C Ut per clericos redditibus beneficiis possit dotare sorores suas: et ei et sanguineas. Et pa. in. c. i. de coha. cle. et in. c. puenit. de arbitrio. de mete. d. an. dicit. quod clericus tenetur dotare sorores suas si non habet vii se dotet. vii in latco certe tenet vii gl. et doc. iure civilis quod frater tamen soror rez natu ex eodem prece dotare. et dicit Et. quod ea dotis est favorabilior quam ea alimentorum. vii si tenet in casu necessitatis ale re sorore ita et dotare. Idem et fortius in clericis. quod clericis magis tenetur exercere actus caritatis quam laicis et sic bona cōscia: si non habet primaria potest dotare sorore: vel alias sanguineas inopez et de

nisi p̄imoniū assignati in titulū. tūc
est maior dubitatio: et Inno. in. c. ep̄s
de p̄ben. sentit q̄ in alienatiōe illi p̄i-
moniū n̄ regrit p̄sensu ep̄i. et hec op̄i.

vñ s̄ior de rigore iuris: l̄z alia sit beni-
gnior et ego. ne mēdicet i opprobriuſ
cleri. et si dicetur qd opabitur ordina-
tio ad titulū p̄imoniū: si illi ad libitū
alēari. Et q̄ p̄ h̄ satis sit iuri: vt nō
deatur ille pmot̄ sine aliq̄ sustentatiōe
vñ satis ē q̄ h̄at vñ vivere possit. Nā
paupertas voluntaria nō reprobatur i cl̄
cis sed necessaria. Be. tñ in. c. si ep̄s. de
p̄ben. li. vi. dicit q̄ clericus pmotus ad tit-
ulū sui p̄imoniū nō p̄t illud vēdere
si expresse assignatur eidē sic q̄ trāſte-
rit in rē ecclastica. Et isti ēt i Jo. an.
Si autē tacite: tūc l̄z ep̄s ēt nō teneatur
et p̄uidere ex quo habet vnde vivat: ta-
mē poterit illud vēdere. l̄z fuerit assigna-
tus tacite. Sec̄ si expresse vt dictū. est.

C Quid de ep̄o. q̄ redeunti clerico de ih̄
studio p̄tēplatiōe scientie dedit aliqd
beneficiū: et postea iuenit eti idiotā an
possit renocare beneficiū. Et Pa. in. c.
q̄n̄is de eta. et qua. dicit q̄ nō dūmō
sciat officiū Jo. an. remittit se ad no. in
Spe. sup̄ rubrica de p̄ben. Vbi tracta-
nit p̄dictiā. q. Et qd de eo q̄ cōtulit va-
sallō fēndū credēs q̄ esset pb̄ vir. et te-
p̄tū ē h̄iū. Et excludit q̄ n̄ p̄t renocaf
q̄ eā n̄ exp̄ssā: l̄z ē mēte p̄cep̄ta nō vici-
at h̄iū. C. de cōd. ob cās. l. si repetēdi.

C Utz cleric⁹ p̄ingat⁹ possit h̄e bñ 16
ficiū ecclasticū. Et Pa. in. c. Jo. de cle.
q̄n. dicit q̄ in hoc sunt opinione na-
ab. dicit q̄ de ture cōi nō p̄t h̄ere sed
ex disp̄satiōe sic. s. ep̄i. Et sic logitur di-
cit̄tex. ibi et h̄ac op̄i. sentiūt go. p̄ht. et
Specu. limitat̄ tñ vt valeat disp̄satiō
ep̄i respectu simplicis bñficiū. Alij ve-
ro dicunt q̄ tñ papa dispensare p̄t de-
laico certū est q̄ bñficiū ecclasticū in
titulū h̄e si p̄t. c. ex l̄fas. v̄ trasac. et v̄ h̄
j. i. se. q. et q̄ tñ papa possit disp̄sare ē
h̄mōl cl̄ico p̄ingato t̄z pa. ibi q̄ in mā
disp̄satiōis q̄ est eroritās. nō d̄g ar-
guī de casib⁹ p̄missis ad casus nō per-
missos ēt si p̄missi sint maiores ut no-

redditib⁹ ecclie et vide gl. i. d. c. i. q̄ cle-
rici p̄t sustētare p̄sanguineos paupe-
res q̄b̄ poti⁹ q̄b̄ extraneis tenent. lxx
vi. d. nō satis: als nō si dimites sūt vel
vt dimites eos faciant.

12 C An autē possint dicti clerici sustēta-
re eoz cōsanguineos in studio: et eos
doctorari facere de redditib⁹ bñficioz
dici p̄t q̄ sic: et vtinā sup̄flua benefi-
cioz intalib⁹ expenderēt: et honorificū
ēt et resultaret ad vilitatē v̄lis ecclie
q̄ idiget turis doctis: vii. c. cū ex eo. de
cle. li. vi. et i. c. de multa de preben.

13 C Utz cleric⁹ q̄ assūpti bñficiū non aio
clericādi: s̄i vt ex eo vivat in iuuentute
als nō habuit residēdi aīmātūq̄d sit
sustē pmot̄. Et Pa. i. c. relatū. de cle.
nō resi. dicit de mēte doc. q̄ nō tñ ho.
dicit q̄ hoc p̄tū tollitur p̄ pniam. vt
in. c. si. de sy. vult. dicere q̄ nō est necel-
se ad purgādū hoc p̄tū dimittere be-
neficiū. sicut in eo q̄ promouetur p̄ si-
montiam mentalem.

14 C Utz cleric⁹ h̄is p̄imoniū in titu-
lū possit illud ad libitū alienare: et an
in dicta alienatiōe debeat iterneire so-
lēnitas q̄ obseruāda ē in alienatiōe re-
rū ecclasticay. de q. xij. q. ii. sine exce-
piōe. Jo. et Hof. tenet q̄ nō possit alie-
nari sicut nec alia bōa bñficiū sp̄tialis
fatentur tñ q̄ illi p̄imoniū nō adheret
in sp̄tiale q̄d ad heredes nō sit trans-
missibile. vñ volat q̄ mortuo clico ex-
tinguat̄ cā p̄ulegij: quēadmodū dī-
clin⁹ in fundo dotali: q̄ l̄z p̄imoniū
durāte nō possit alienari. tñ eo soluto
trāſit ad heredes. Ho. distinguit. vtrū
p̄imoniū fuerit p̄ titulo assūpti v̄l n̄
vt p̄mo casu p̄cedat op̄i. p̄dictor̄ scđo
ho casu sec⁹. et sic trāſent docto. et no.
ex haec opinione Ho. q̄ simplic. ordina-
tus p̄t disp̄dere de p̄imoniū p̄ut v̄l
sec⁹ si fuit ordiat⁹ exp̄sse ad titulū p̄i-
moniū. Et Pa. dicit excludēdū vñ ca-
sus puta q̄ si iste ordiat⁹ ad titulū p̄i-
moniū p̄equeretur bñficiū sp̄tiale: licet
te possit disponere de p̄imoniū p̄ut
veillet; q̄ hoc casu cessat rō alioz: cui
possit vivere ex bñficio. Et vbi nō h̄z

¶ Et Jo. an. in regula q̄ a iure. lib. vi. & ad.d.c. Jo. pōt rūderi vt loquāt dī dispensatione pape.

¶ **C** Uitz laicus possit h̄fe bñficiū eccl̄ia sticū vel pbēdā: Dic h̄z Pa.i.c. maiorib⁹ de pbēn. et iuxta no. p̄ eū i.c.cū. **D.** de q̄stii. et p̄ gl. ibi q̄ laic⁹ pōt h̄fe pbēdā i ecclia s̄ nō canonīa q̄si velit gl. q̄ canonīa sit ius sp̄uale pueniens eo ipso q̄ alīs recipitur in canonīcū. **P**rebenda v̄o est qd ipale debitu canonico rōe officij et canonie. H̄z h̄nic obſtare v̄r.c. dilecto. de pbēn. vbi pbēda appellat ius sp̄uale et idividuū. pro cordia dic q̄ q̄nq̄ i ecclia pbēnde nō s̄t disticte: s̄ oia bona s̄t cōia: et p̄ c̄ plim assignat isti vntū pditū in pbēnda et alteri aliud v̄l qd file. Vel et s̄t pre bende disticte: s̄ nō s̄t annexe canonīcatib⁹: q̄ nō est ibi numer⁹ canonīcoꝝ. In istis casib⁹ et silib⁹ pbēnda ē qd mere ipale et pōt dari et laico: et sic intellige no.i.d.c.cū. **D.** Q̄nq̄ prebēde s̄t distictie et annexe canonīcatib⁹ et q̄ cert⁹ est numerus pbēndar⁹ et ca nonīcatū: et quelib⁹ pbēda iheret suo canōcatū. Et hoc casu intellige. d.c. dilecto. nā canōia ē qdā ius sp̄uale cōpetē canonico ex sua receptione: nā rōne annexiōis pbēnda dī ius sp̄uale: q̄ h̄f respect⁹ nō solū ad t̄paltatē sed ad ius canonīe cōnexū qd sp̄uale. Et talis pbēda nō pōt q̄fiteri laico nisi prius separet a iure canonīe. **S**ec⁹ q̄n tales pbēde nō s̄t annexe. et resert q̄po. in d.c.cū. **D.** seruari in ecclia sancti mar tini carnocē. diocesis. vbi assignantur aliquae pbēde nobilis⁹ rōe paupertatis vel alicuius seruitij t̄paliꝝ p̄ hoc.c. pos sessiones. xvi. q.i. vbi ecclia pōt paupi cedere v̄lūrētū alicui⁹ possessionis.

C Uitz puer possit h̄fe bñficiū eccl̄ia sticū vel prebēdā. Pro declaratio ne huīus. q. necesse est videre que etas regrat ad bñficia. et p̄o hoc v̄d Pa. et Doc. in. c. sup̄ modicata. de preben. vbi distinguunt q̄ aut bñficiū est regulare aut seculare. Primo casu si est ab batia. t̄tū in abbatissa: requiritur etas

xxx. annoꝝ. vt f.c. idēnitatis de elec. li. vi. In Abbatē v̄o nō reperitur t̄ps expressū. Sed cōter dicim⁹ q̄ regrit t̄ps. xxv. annoꝝ p.c. cum in cunctis. s̄. iferiora de elec. vbi regulariter ad quā lib⁹ dignitatē obtinendā sufficit illud t̄ps nec tēpus statutū i abbatissa debet trahi ad abbateꝝ p̄ glo. in. d.c. idēnitatis t̄b⁹. Ex quo no. q̄ p̄misū in abbatissa nō trahit ad abbateꝝ nec ē eadez rō in vtrisq; nā ppter debilitatē sex⁹ muliebris regrit maius t̄ps et olis regrebat in abbatissa t̄ps. lx. annoꝝ vt i.c. iuēcū le. xx. q.i. Si v̄o est prioratus et tūc si est quentualis h̄nis collegiū sub se regritur tēpus. xxv. an. ar. i cle. ne in agro. s̄. cetero de sta. regu. Si v̄o nō est quentua lis et tunc si h̄z curam aiāz subdistin gue: aut ex p̄metudine prior exercet curā perse et v̄z h̄fe. xxv. annos et q̄nq̄ hoc nō colligat exp̄sse ex illo ter. Satis m̄ colligitur ex mēte et rōe alioꝝ iuris. nā nō pōt q̄s exercere curā nisi sit presby ter. et nō pōt q̄s ēē p̄sbyt̄ nisi sit i. xv. anno. vt in cle. ḡialem. et de eta. et q̄li. Si vero nō exercet per se curā: et tūc v̄l detur sufficere t̄ps. xi. annoꝝ. vt in. d.c. cetero. aut est prioratus sine collegio et sine curā: et tunc videtur velle Fede. vt sufficiat t̄ps. vii. annoꝝ iuxta no. perg. in. c. si eo tempore de rescrīp. li. vi. Itē q̄ non potest dici dignitas ex quo nō habet collegiū: ergo est simplex bene ficiū. Sed hoc dictuꝝ non putat par verum. aut. n. intellexit de prioratu re gulari et tunc dictum suum est falsum q̄ si nō est p̄fessiū n̄ pōt habere prio ratus vt in. c. nullus de elec. li. vi. et p̄fessiū esse nō pōt an. xlii. an. vi. vt in. c. i. de reg. li. vi. Aut intellexit de prioratu seculari et tunc dictum suum depēdet ex alio nunquid post. vii. anni possit q̄s habere eccliam non curatam et cre do q̄ non vt infra dicetur. dic ergo q̄ si est prioratus non h̄nis collegium nec curam requiritur ad minus t̄ps xiiii. annoꝝ ar. c. indecorum de eta. et q̄li. et in. d.c. ceterum.

C Uento ad scđm cū bñficiū est secu 19

lare quo casu dic aut est episcopus et
 regitur q̄ exegerit. xx. annum vt in
 d.c. cuz in cunctis. Aut est dignitas in
 serior: et tunc requirit q̄ attigerit. xxv.
 annū. vt in d.h. inferiora. aut est bñfici-
 ciū curatū et requiritur eadē etas vt in
 d.h. inferiora. Eps tñ dispēsat dñtaxat
 i psonatu nō curato: et tuc sufficit etas.
 xx. annoꝝ. in alijs acit nō dispēsat. Si
 ho est bñficiū sine cura et sit simplex.
 et tuc sit opio. Pa. m̄ plz op̄. cal. q̄ vo-
 luit q̄ si bñficiū sonat in nomē recto-
 rie vīputa q̄ est ecclesia vel capella p̄
 se stans et hñs clericū ad suū regimē
 et tuc admin̄ regitur tps. xiiij. annoꝝ.
 Naz in hoc bñficio rectore nō dñ reg-
 ri tps. xxv. annoꝝ. q̄ cū hoc caueatur
 specificē in curatis vt in d.h. inferiora
 vī aliud dicen̄. i nō curatis ar.c. nō ne-
 de presup. Nec vī sufficere etas. vii. an-
 norū q̄ cū talis habeat gubernare ec-
 cliam indecens est vt talis dicatur ido-
 neus q̄ nescit gubernare seipſuz vt in
 d.c. indecoꝝ. Aut nō sonat in nomen
 rectore s̄ est bñficiū in ecclia et tuc si
 regrit maturitatē q̄sily: exemplū in ca-
 nonicatu ecclie cathedralis bñm No. et
 archi. requiritur etas. xiiij. annoꝝ. nā
 aſi illā etatē nō p̄ saplentū iura tracta-
 re glo. tñ in d.c. si eo tēpore sentit op-
 positum per. c. ex eo de elec. libro. vi. et
 ibi dicit q̄ minor. xiiij. ānos dñ idoneꝝ
 ad bñficiū etiā ad canonicatu ecclie
 cathedralis ad hoc. d.c. sup iordinata
 et de rescrip. si eo tpe. li. vi. vbi dicit gl.
 q̄ septennes et maiores dicuntur ido-
 net ad bñficia. cum. n. tales possint or-
 dinari. xxvij. dist. de his ergo et in be-
 neficijs intitulari ar. de preben. cū bñm
 nisi accepint talia bñficia q̄ sacri ordi-
 nē regreret hec ibi. s̄ archi. rñdet q̄ il-
 lud q̄tinet dispēlationē: et q̄ dispensa-
 tione ille fuit p̄motus in casu illi capli
 aſi. xiiij. ānos et Pa. dicit audiuisse cu-
 riā seruare opionē Archi. et ho. et dicit
 de hoc eē tex. nō ip̄opriado ſbbū pue-
 ripositū in tex. d.c. sup iordinata. Si
 ho nō requirit maturitatez q̄sily: tunc
 sufficit etas. vii. annoꝝ et hoc casu ser-

ua no. in. d.c. si eo tpe: et p̄ glo. in. d.c.
 sup pone exemplū in prebendis clica
 libz. naz in multis ecclis sunt bñficia
 pro clericis minoribz q̄ tñ nō sunt de
 collegio s̄ simplr bñficiati de hñs bñ
 ficijs p̄t p̄uideri istis minoribz.
C Utq; gs possit cū bona ɔscia habe 20
 re plura beneficia. Bic bz Pa. in. c. cū
 iaꝝ dudū de preben. q̄ aut bñficia reg-
 rit residentiā: siue inspecto iure cōi si-
 ue spāli statuto: et indubie nō est licitū
 plura retinere. sūt. n. incōpatibilitia pp
 on̄ residente: et hoc ē bz mente iurid
 na qđlibet bñficiū datur ppter offm
 vt in. c. fi. de rescrip. li. vi. Si ho nō re-
 quirit residētiā: puta: q̄ ɔsuetudo ēt
 hñt q̄ satis valet in simplicibz vt in.
 c. cū oēs. de ɔsti. et tuc aut sufficit vnt
 ad ɔgrue sustētandū clericū et nō lz te-
 nere plura pp vtilitatē p̄prialz. imo est
 peccatū mortale: cū sit ibi viciū ambi-
 tōis et auaritie et occupat stipēdia alio
 rū pauperū vt no. glo. in. c. dudum. de
 elec. ii. et ita p̄t itelligi. c. sanctoz. lxx.
 dt. vbi dñ q̄ gs nō p̄t esse prebenda-
 rius et canonicꝝ in diuersis ecclis. aut
 vnt p̄ se nō sufficit: et tuc lz tenere plu-
 ra vsc̄ ad ɔgrue sustētandōz. et sic p̄t
 itelligi. c. grā de rescrip. li. vi. et cle. ḡre
 eo. ti. ibi tñ qđā dicit q̄ dñmō non cā
 auaritie: vel alia illicta cā gs obtineat
 plura bñficia simplicia: licitū est etiā
 sine dispensatiōe adeo q̄ nō ē peccatū
 et si vnt de illis sufficeret p̄ victu: et se-
 cus dicēdo ēt illaq̄are plures aias et
 hoc papa scit et tollerat. c. i. de ɔsue. li.
 vi. et vide gl. i. d.c. grā. q̄ dicit bz Inn.
 q̄ hñfe plura bñficia nō curata: et q̄ de
 ɔsuetudine vel statuto residētiā nō re-
 grūt nō est peccatū nec hñ iura.
C Et ex p̄dictis p̄t solū alia ɔstio q̄ 21
 tidiana. qđ dicēdū de dominis cardि-
 nalibz et alijs platis q̄ hñt plures epi-
 scopat̄ et abbias et alia bñficia ɔmē-
 data an. hoc possit salua ɔscia retine-
 re Bic bz pa. in. c. de monachis de pre-
 ben. q̄ si tales hñt ecclias cōmēdatas
 vt tēporalia recipiat tenet ecclias ɔser-
 uare in solito statu et tñ p̄cipere et lu-

erifacere reddit⁹ supfluo se vt ln.d.c. &
monachis. secus ergo si nō suauit ec-
clias ⁊ abbatitias in solito statu: puta
qr erat solita tenere. xij. monachos qui
officiarēt dictā abbatiā: ⁊ tūc nō tenēt
nisi duos vel huiusmodi.

22 **C**Utz cleric⁹ bñficiar⁹. H̄ens matri-
moniū pdat bñficiū ipso facto. Bic h̄z
d.an.in.c.i.de cle. q̄ iug. q̄ ɔstitut⁹ i sa-
cris H̄es m̄rimoniū. s.p ſoba de pñti
nō ē pñat⁹ ipso facto h̄z pñad⁹. mouet
qr cā pñatidis elicit ex.c. qđ a te. ⁊ c.
vñuersis de cle. q̄iu. qr nō posset fuitre
vrox e bñficio. h̄z i ɔstituto i sacrificis ces-
sat hec rō: qr nō ē m̄rimoniū: iō q̄pel-
lit dimittere vroxē. Si at cle⁹ nō sit i
sacrī h̄z i minorib⁹ dñtaxat: tūc' alij di-
stinguit iter spōsalia de futuro ⁊ d pñ-
ti vt pñocasū dissolutis spōsalib⁹ pos-
sit redire ad bñficiū ſuū facit. l.ea q̄.ff.
ad municipia vbi dispōsata aſi nupti-
as H̄etas aſi ſuūnō mutat domiciliuz
Et sic effectualr si dñ m̄rimoniū H̄ctū
ſebo caſu tūc nō recuperat bñficiū qr ex
H̄ctū m̄rimoniū p ſoba de pñti in sur-
rexit viche icōpatibile cū ipso bñficio
vñ pñtū est ius qđ habebat i ipso bñ-
ficio: ⁊ iō ampl⁹ nō dabitur regressus
idem si clericus in minorib⁹ H̄xit ma-
trimoniū cū ɔsanguinea i facie ecclie:
postea pñata ɔsanguinitate ruptū
est matrimonii pñit bñficia: cū factō
ſuo ecclie renſiānerit.

23 **C**Utz cleric⁹ nō dicens offm̄ fine cā
rōnibili teneatur restituere fruct⁹ q̄s
iterz p̄cepit ab ecclia. Jo.cal.in.c.i.de
cele.mis. q̄cludit q̄ sic mouet pñmo.
qr ppter nō residētis clericus pñat bñfici-
cio ⁊ fructib⁹ bñficij. vñ. c.pe.de cle.
nō re. Nā nō dices offm̄ effectualr nō
residet: ergo ec. Scbo bñficiū dat p̄p
offm̄ vi i.c.h. & rescri.li.vi. Sz hoc for-
tificādo. vbiq̄ aliqd dat ob cāz cā n̄
ſecuta illō p̄t repeti. ff. de 2di. ob tur.
cau. q̄si p totū h̄z bñficiū dat p̄p offm̄
dicēdum ergo officiū nō dicendo pñt
fructus beneficij repeti. sed Panor.in
d.c.t. dicit q̄ hec opinio est nimis ri-
gida: nec eam sequitur do. card. quia

ture non pñat⁹. ⁊ ad argumenta eō-
traria possum⁹ dicere q̄ bñficiū nō
dat simpliciter pp offm̄ h̄z et vt cleric⁹
exq̄ assūpt⁹ est in pte dñi viuat de pñt
monio xp̄i ⁊ nō m̄edictet. xciij.di.c.dia
cont. ⁊ i.c.y.de pñben. Itē pp nō residen-
tiā cleric⁹ h̄z pñet bñficio nō tñ regim⁹
q̄ arctetur ad restitutionē fructū. vt i
c.ex pte de cle. nōre. vbi cleric⁹ nō fecit
residētis p annū ⁊ tñ nō ſuit ɔpulus
ad restitutionē fructū. Itē o ccatione
tituli quē h̄z donec pñet⁹ pñcipiū fruct⁹
⁊ ſi n̄ ſuunt ecclie dicēdō offm̄ tñ ſu-
nit ecclie vñuersiali in ordine cler-
catus H̄ria tñ opinio est tutior in foro
atnime. h̄.panor.

24 **C**Utz cliei vel religiosi de bonis ad
nēticis possint libere disponere abſig
pensu pñtis ⁊ aliqd pater i his pñet⁹
vñſtructu. &. Pa.in.c. in pñtia de pro-
ba. dicit q̄ aut queritur de bonis adue-
niētib⁹ ingresso: aut de bonis que pñl-
us ante ingressu ſobuenerat pñmo caſa
illa ſindictice acgrat⁹ monasterio. qr
ampl⁹ nō est filius in pñate pñtis: ⁊ ſic
nō aegritur vñſtruct⁹ patri de quo ele-
rici ⁊ pñone religioſe ſunt pñmlegiae
ſup bonis aduēticijs. Ita vt h̄cānt ple-
nā ipſoz administrationē. Ita q̄ ſi
qđ est laicis aduenticiis clericis reputa-
tur caſtreñ. vñq̄ ſi vtli auc. pñſbyteros.
C.de epi. ⁊ cle. Et Panor.in.c. cōſi-
tutis. de in integrā resti. dicit hoc esse in
dubitatu: qñ clericatus adh̄eret ip̄e de
latiōis bonoz. Et forte. Idē dicit pos-
ſet in bonis acq̄itatis prius vt ſtatim
per ingressum gandeat illo pñuilegio
per. d.aucten. Et ſic pñuabitur pater
vñſtructu iſtoz bonoz etiā in vita ſuā
Et eſt pulcra ⁊ noua ⁊ cōſideratlo. Et
intelligo hoc qñ filius hoc expreſſe di-
ponit. alias ſtabo diſponi auctentice ſi
qua. C.de ſa. ſan. ecclie. Non ob.c.lz de
ſepul.li.vi. qr non loquuntur in laicis h̄z
nōin clericō ſeu religioſo. Profecticis
atā dicitur ſim h̄ſtien. in ſum. ti. de pe-
cu. cle. h̄.quot ſunt eius ſpecies. quod
clericus non acquiſiuiſſet ſi eccliam
non habuiffet. fl. de caſtreñ. pecu. ea-

sta reprehensio. nā si pupillus hz rē cō
uenit vt eā restituat & mīr q restituēdo
nō efficit paupior. itē possūmus cōmo
dare q nā sunt: tē res alienas quas
possidemus vñ si fur v̄l p̄do res alte
nas cōmodauit hz cōmodari actiōem
fi. cōmo. l. cōmodare. hz mī sane intelli
gen. est male. n. fidei possessori cōmo
dari uō l̄ i mō cōmodādo surū cōmī
tit sed dī posse cōmodare quo ad hoc
vt possit h̄ cōmodatarū agē cōmoda
ti. l. ita vt sī. ff. cōmo. nī forte concur
rat dī rei cū l̄tis phatōbus. nā tūc et
oio facienda est libera restitutio. C. de
fur. l. incūilem.

C In cōmodato dī restitui: ipsa ree: h
tē hoc est de ture nālī & nō deteriorata
C An aut ī cōmodato admittat cōpē
satio. pan. i. c. bōa fides de depo. p̄ illū
tex. dicit q̄ sic q̄ ponit spālitatē ī depo
fīto. Sec⁹ h̄ in cōmodato q̄ exceptio
firmat regulā ī alij. Et h̄ v̄r tenē gl. in
l. fi. C. cō. & h̄ v̄b̄ debūti sit ligdū. itē si
cōmodatarius ī re cōmodata ipensas
fecerit retētōni locus ē puta q̄ equū
sanari fecit vñ aget ad recuperandas ex
pēlas maiores intellige modice. n. expē
se p̄inēt ad eū. ff. e. in rebus. h̄. p̄st idē
bar. in. l. diuortio. h̄. spēdia. ff. so. ma.
v̄bi dicit q̄ si cōmodo tibi equū & tu ī
pedis ī eo curādo sigdem modica fuit
nō repetitur. sicut nec cibaria. d. h̄. pos
sumi securus si esset magna idē dicit d̄ ex
pēlis factis ī seruo curādo q̄d no.
C Sz q̄d erit si res penes cōmodata
rit peat v̄l tētōr: fiat. h̄. h̄. go. & ber.
Aut accipit q̄s cōmodatū gra sui aut
gra cōmodatis aut gra virtusq. Si
gra sui: q̄d frequētus p̄tigit: tēc mīr
dolo: lata culpa: leni & leuisima q̄d de
buit in q̄seriādo rē adhibē curā ma
gnā & tē maiorē q̄d in rebus suis adhē
bere solebat: si alius diligētius. rē illaz
custodire poterat. & p̄ declaratiōe p̄di
ctor: vidēdū est q̄d sit culpa in ḡne &
quot sūt spēs. culpe. & q̄d sit q̄libet cul
pa de p̄ se. & de h̄ vide bar. in. l. q̄d ner
ua. ff. depo. & pa. i. d. c. vñco v̄bi dicit
q̄ culpa in ḡne ē deniātio ab eo q̄d est

strense. extra de testis. requisisti. h̄. illud
Quid de oblationsbus. Quidam di
cunt peculium profecticium esse. d. c.
req̄isti. Sed p̄tra q̄ non rōne ecclesie
sed ordinis offeruntur. Vñ Et sacerdo
ti offertur etiam si nō habeat ecclesiaz.
h̄. non obstat q̄ nullus dī admittere.
Parochianū meū. extra de prochus
vt dīcīs. Quid ergo de oblatione via
toris. Adhuc puto. Idē hoc Hosti.
Q Uimodatū est alicuius rei ad ali
quē spālē v̄su gratuīta facta p̄ces
sio & nō trāslatio q̄ q̄ cōmodat retiet
dītu z & possessionē ex eo. c. vno. dī āt
cōmodatū quasi cōmodo vtentis da
ta. dī gratuīta: q̄ si iterueniat merces
pecunie tūc est locatio. Si aut nō inter
ueniat merces pecunie hz allud est h̄
ctus inominatus q̄ fit q̄drupl. v̄z. Dō
vt des do vt facias facio vt des. facio
vt facias. ff. de pres. h̄. l. naturalis.
1 C Lōmodatū q̄sistit ī reb⁹ mobilibus
& se mouētibus & īmobilib⁹ fili & in
corporalibus puta ī fuitute habitandi
ff. cōmo. l. i. ea v̄o q̄ v̄su q̄sumūt vt pe
cunia cōmodari nō p̄n t nisi ad p̄pā
v̄l oītationē. ff. cō. l. h̄. mīlī. h̄. s.
2 C Lōmodare pōt & ei cōmodari q̄ p̄t
& h̄ere vñ nō solā plath⁹ pōt cōmo
dare v̄l ei cōmodari hz t̄ iconomus:
q̄ & his h̄ere pōt. x. q. y. hoc ius.
3 C Quid aut si pupillus cōmodet vel
ei cōmodet: glo. in. l. i. ff. cō. dicit q̄ pu
pillus obligat ex cōmodato. p̄ q̄to sa
cūs est locupletior. v̄l si dolū cōmisit.
& bar. ibi notabiliter dicit hoc lūtā
dū: q̄ si ab initio nō q̄sistit cōmodatū
iure ciuilī vel nālī: q̄ pupillus erat in
fans: velia tutorē recepit: tēc nullo ca
su tēr q̄ ab initio nō subsistit. d. l. i. h̄.
sp̄beres. Sz si ab initio q̄sistit saltem
nālīter q̄ pupillus erat. primus puber
lati: tēc tēr: quatenus est factus locu
pletior vel si dolo cōmisit vt in. l. i. h̄.
an pupillū. ff. depo.
4 C Quero q̄n pupillus dīcaē fact⁹ lo
cupletior: qdā dicit ut refert Bar. ibi si
nō est factus paupior: qdā qdā iprobāt
hz bar. dicit q̄ recēt intēdendo nō ē in,

bonū & p hominū diligentia puideri poterat & additur hoc ultimū ad disse-
tentia casus fortuiti q preuideri nō p
extra de homī. iohānes. ad fm dico q
tres sūt spēs culpe. s. lata leuis & leuissi-
ma. Quo ad tertium dic q lata culpa
est deuiatio incircūspecta ab ea diligen-
tia q cōiter scitūt hoīes illius pfectiōis
vñ ignorare qd cōiter scitur est lata cl
pa. Et dicitur incircūspecta vt differat
a dolo q est insidiosa machinatio & si
seriose deuiaret ab illa diligentia est in
dolo & dī incircūspecta id est icōsidera-
ta pone exemplū qmodauit tibi librū
quez in cōsiderate. dimisisti super bā-
cho aū domā & inde fuit subtractus
nam certe fuisti in lata culpa. qz cōiter
hoīes tue pfectiōis vel cōditionis nō
fecissent. leuis culpa est deuiatio incircū-
specta ab ea diligētia quā habet cōi-
ter hoīes diligētes: & dī cōiter diligē-
tes vt differat a lata culpa. exēplū qmo-
datariū reposuit rē qmodatā i came-
ra sua & recessit relicto hostio apto. le-
uissima vero culpa est deuiatio incircū-
specta quā hñt cōiter homines diligē-
tes & diligētissimi. vñ si diligētissimus
sciuissit pcamere & tu n̄ pcamisti es in
culpa leuissima vt si qmodatariū rez
in archa reposuit: s̄ n̄ firmavit. de ca-
sib⁹ autē fortuit⁹ quos ēt diligētes & fide-
lis hō puidere n̄ poss̄ qmodatariū
nō tenet nisi in trib⁹ casibus. vñus
est si casus ille sua culpa accidit: vt si
equū tibi qmodauit vt duceres ad villā
& duxisti ad bellū. Et sō si aliquo casu
equū p̄ijt p̄iudicūt tuū erit culpa enī
tua cāuz pcessit ac fuit ordinata ad illū
cāuz secūdus casus ē si pactū interueit
stic. n. de casib⁹ cert⁹ & determinatis &
in pacto exp̄ssis tenet vel si aligb⁹ spe-
cificatis secura clausula gñali tenetur.
q casus cōsimiles nō aut maiores. Et
sō optima cautella ē vt comodā obli-
get qmodatariū ex pacto exp̄ssō: de ca-
su fortuito enumerādo spālē & exp̄sse
aliquā casus de maloribus: q casu tene-
bit qmodatariū de oī cāu fortuito. ter-
tius cāus ē si mōra pcessit casum. d.c.

vñco. Si vero qz accipit cōmodatus
ḡa qmodat̄ qd raro accidit vt cū qz
ornānta qmodat̄ sine sponse vt ornati
o: ad se ducaſ. tūc tñ dolo & lata cul-
pa. ff. eo. si vt certo. h̄. iterdū. si āt qmo-
datū fuit ḡa vtriusqz. s. cōmodat̄ &
cōmodatarij vt cū cōem amictū inuita-
mus & tu curā eius rei suscepisti & ego
argētū tibi qmodauit. teneris dolo &
lata culpa s̄ leui & nō leuissima. ff. eo. i
rebus. h̄. atlī. Et iste sō nō tenet de le-
uissima: qz nō recipit tñ bñficiū sicut
ē i qmodato v̄l alto cōtractu q fit ḡa
recipiēt tñ. Sili i qmodato v̄l ḡctu
q fit ḡa dāt tñ si tenet nisi de dolo
vel lata culpa. qz nō est sibi bñficiū.
C Lōmodans tenet qmodatario si ei &
scienter qmodauit vasa viciosa pp qz
cāz vñt vel oleū effusū ē. ff. e. in rebus
secus dicūt doc. in locato. tenet enim
locator ad interessē & si ignorat̄ loca-
ult vas viciosa vt in. l. sed addes. h̄. i. ff.
lo. Et idē in vendito nisi sit vas vicio-
sa. vicio occulto: teneris ad interessē n̄
soltū respectu preciū. vt est tex. notabilis
in. l. tenet. ff. de ac. emp. de hoc vide
j. locatio. h̄. xvij.
T Querit de. q. notabilis an si res cō-
modata tradit̄ estiata faciat trāsire pi-
culū. h̄. bar. i. d. l. si vt certo. h̄. nē. vñdē
dū post gl. dicit q p estimationē ady-
citur gradus & hoc in ḡctibus de quo
rū nā nō ē vt transseratur dñiūz vt in
cōmodato deposito & silib⁹ vt si qmo-
datariū tenebat tñ de lata modo te-
nebitur de leui. Si de leui modo tene-
bitur de leuissima. Si de leuissima mo-
de cāu fortuito tenebit̄ & ex p̄dictis in-
fert bar. qñ locator locat tibi rōcīnū
estiatiū: an estiatio faciat i te trāsire pi-
culū & excludit q cū ex nā tal ḡctus n̄
fit vt transserat dñiū talis estiatio facie-
re vñ leuissimā: p. d. gl. s̄. Jo. an. i. d. c.
vñco t̄z h̄. di. qz i talib⁹ ḡctib⁹ de q
rū nā n̄ ē vt transserat dñiū estiatio n̄
faç recipiēt magis teneri qz exposcat
nā ḡctus: s̄ estiatio opab̄t tñ vt sciat
vez p̄cū rep i cāu i q res p̄dere v̄l de-
terioraret & hec op̄i. plz pa. ibi ga. pa.

etū g̃niale si obligat ad cāus fortuitos
et ad. h̃. nūc vidēdū dic̃ q̃ logitur q̃n
exp̃sse p̃missit se p̃staturuz estunatiōez
sec̃ at q̃n estiatio suit simpli facta idē
dicas q̃n recipiēs p̃misit alternatiue
rē vel estimationē p̃.l. quotiens. f. de
iūf do. hec pano. s̃z et op̃i. bar. et accur.
s̃z ho. i. d. c. vñco vt recitat alsten. l. iij.
ti. xvi. quā et ipse sequitur.

io C Quid aut̃ si cōmodatarius remisit
cōmodatū p̃ nūcī et cāus perij: an te-
neatur. dic̃ q̃ si istā rē p̃modatā p̃ nū
cū n̄ idōeū r̃missit nr̃. sec̃ si p̃ idōeū
et h̃ vlt bā. i. l. et q. f. cō. et idē ē i depo-
sito: s̃z imutuo sec̃ ex ve pigno. signi-
cāte cui⁹ rō ē q̃: q̃ p̃modat ṽl locat ṽl
depōit rei p̃petatē et possessionē reti-
net et iō cū ei⁹ cui creditur nūctus non
idoneus pecuniā deportat: pecuniā cō-
modatis ṽl deponētis d̃portat: s̃z i mu-
tuō dñiūz trāstertur et iō si pecūia pdi-
ditur ei qui eaz mutuo accepit pditur.

ii C Itē illi q̃ reb⁹ p̃modatis aliter vñ-
tur q̃ eas ad viēdū ceperūt si dñō nō
lēte hoc faciat vel et̃ h̃ dñō suito se fa-
cere credat furtū p̃mittat. Si at h̃ dñō
volēte faciūt vel et̃ si nō iusta dñō hoc
facere se credant et erat iusta cā creden-
di furtū nō p̃mittat vt isti. de Ob. que
ex delit. na. h̃. placuit.

12 C Utq̃ p̃modatarius ṽl depositari⁹ si
allat res pdidisse: an teneat hoc p̃ba-
re et q̃lister pbabit: cū q̃nc̃ iteritus rei
accidat clādestine. pa. i. c. bōa fides de-
depo. s̃z bar. i. l. sigs ex argētarus. f. de-
edēdo dic̃ q̃ aut n̄ p̃t pbari rē puenis-
se ad istū et tūc statur dēo suo saltē cū
iuram̃to. aut pbatur rē puenisse ad illū
et tūc antenebat exhibē rē ex ossō tu-
diciis et statur iuram̃to suo q̃ illā rē n̄
possit. l. f. C. d. f. iſtri. si nō tenebat ex
hibē iūf actōis vt i p̃modato d̃posito
et filib⁹ et tūr dices rē pdidisse h̃ pbaf̃
l̃gdenabit. vt i. l. si creditor. C. d. p̃. ac.

13 C Quali⁹ at̃ pbabit; p̃clude q̃ quidā
lūt cāus aptissimi. vt icēdū vis hostiū
tēpestas et hymōi. et tūc tūr apte pbaf̃
vt in iūrib⁹ allegat] qdā sūt casus occi-
ti et latrocinij de nocte cōmissum. vt

derobatio in cāps⁹ et sufficit p̃bare. Q
iecturas h̃ito respectu ad q̃litatē p̃lōe
et similiū vt puta reperit q̃o de mae ho-
stū sue statōis fractō vbi erāt res depo-
site vel intrauit locum p̃iculosuz eque-
ster et rediuit pedester. et dicit p̃ latrōes
se fuisse derobatum.

C Quidā at̃ si p̃bet amissio rei: s̃z ex 14
aduerso allegatur dol⁹ ṽl culpa cui in
cūbet onus p̃bāti: p̃clusio ē bar. q̃
dā s̃t cāus q̃ d̃ facili n̄ accidit sine cul-
pa vt icēdū i domo p̃ha vel furtū et̃
istis ē necesse p̃bare cāuz formitū q̃si
p̃ma frōte p̃sc̃ptio sit h̃ allegatē. qdāz
sūt cāus q̃ vt pl̃mū accidit sine culpa
vt vis hostiū et̃ i istis p̃sumit culpā ab
esse vñ allegati incūbit onus p̃bandit.

C Quid aut̃ sit casus fortuitus: vide 15
s. cāus fortuitus. vbi habēs singlaria
circa materiam cōtractuum.

C Quid si p̃modatarius n̄ potuit si 16
ne culpa re p̃modata vt infra prefixuz
tempus nungd inuito domino possit
vti alio tempore. Vide s̃m bar. i. l. in cō-
modato. h̃. sicut. f. cōmo. q̃ non. naua-
cum dominus certet de damno vitan-
do ne careat re sua tanto tempore cō-
modatarius vero de lucro captādo d̃z
casus poti⁹ sibi imputari q̃ domino.

C Item no. q̃ si cōmodatum vel mu- 17
tuum sit factū alicui ṽsq̃ ad tres ãnos
et superuenienter casus in quo mutuans
vel cōmodans indigeret et vellet sibi
restituī non liceret cōmodatario vel
mutuum accipienti aliquid minuere
pro interesse suo quando simile inter-
esse incurrit mutuans et cōmodator et
nec aliunde prouidisset vt ip̃in euade-
ret: si talis p̃modator vel mutuās nō
subuenisset et sic intellige et limita. l. in
rebus. f. cōmo.

C Om̃promissuz p̃ot facere glibet
sup̃ reb⁹ quas p̃t alienare seu li-
bere disponē. In alijs at̃ q̃s alienare n̄
p̃t sine certa solēnitate n̄ p̃t p̃romitter
sine illa solēnitate. f. c. cū tpe de arbi:
Et pa. ibi fac̃ glo. et bar. i. l. nulli. f. de
trāfac̃. et l. nō solū iūcta. gl. C. de p̃di:
m̃. nō alie. vbi cauetur q̃ tutor n̄ p̃t

Trafigere sine auctoritate iudicis super illis reb^o quas alienare si p^t. intellige qn p^t transactoz se queretur alienatio: sed super fructib^o et alijs q^t sol^t pot alienare pot est tr^trafigere ex pdcis ergo sequitur q^t plati p^tnt tr^trafigere de fructib^o bñficioz qr de illis p^tnt libere disponere vt no. ho. in. summa v^t quo vide. s. clicus. iiiij. h. v. viij. iiiij. z. v. nec tales fruct^t dicitur spci ales sicut nec fruct^t decimaz vt vlt gl. l.c. fi. d^r rex pmiu. q^t dicit q^t fructus decimaz p^tnt v^tndi. et locari sed ipm ins nequacq^t. de ipm ergo fructib^o pot cō promitti i laicu. idē dic q^t de reb^o tpa libus clici p^tnt q^t promittere i arbitros laicos b^r Inno. i. c. 21. n^r igit v^t arb. no. tñ q^t arbiter p recopulatione alicuius spci alis si p^tnt in iando dare tpa b^r pa. in. d. c. fi. qr cu arbitriu v^tdeat qd^r h^r ctus quēadmodū p v^t hctus no pot dari aliquod tpa p spci alii sine simonia sic nec p v^t arbtrij. no. et q^t arbiter p mites tr^tfire tps ex dolo v^t lata culpa tenet p^tib^o ad iteresse als si nisi se obtuliss: qr t^t tenet v^t leui. Ultimam tñr ad r^tstonē si iniustā dedit sniaz ex dolo vel lata culpa. et et de leui qn se obiulit.

T Commissuz est i duos arbitra tores et no cōcordat nunq^d possunt cō pelli eligere teritū. aut iudex possit ip^e eligere. Pa. in. c. qntauall de iure iu. re citat bal. i. c. de investi. in ma. facta di cere quosdam sapientes consuluisse q^t non.

finis.

Ommunicare. i. corp^r xpⁱ sumere glib^r fidelis postq^t ad annos discretoz peruererit cōscare tenetur saltem si pascate nisi de q^tilio p^rp^r sacerdot^r vel pp aliq^t rōnabile cām ad tēpus ab stineat extra de pe. et re. omnis.

T Utq^t nullbet fidelis teneat omni anno. precise in dñica resurrectioz cō care: Dic q^t l^r alias v^t hoc fuissest mste questiones: tamen dicta questio decisa est p quādā extravagātē Eugenij. iij. q^t icib^r fide digna. vbi d^r i snia: q^t op tione iuri satisfactū ē si in ebdomoda sancta vel istra octauā dñice resurrectio nis fm meliore dispositionē q^t scie san

ctim eucharistie pignus accepert et sic de h amplius non est disputandum. **T** Utq^t transactio paschate qui nolunt^r cōmunicare ex sola voluntate et no ex aliqua rationabili causa distulit teneat ad supplendū cōionē omissam Et ea dē dubitatio fieri pot de q^tessioe omis sa anno alaplo. R^r. ar. f. q^t l^r aligb^r videa tur q^t teneatur: et sine dubio inducēt est quātū possibile ē ad supplēdū: si alt ud no obstat: tñ no v^t q^t teneat d^r necessitate et hoc p^t trahit asili p illis qd^r fua tur circa alia pcepta ecclesiastica. nā si ieunādo ieunāti ecclesie nullus dicit q^t teneatur supplere Itē clicus i sacris cōstitutus no dicens horas canonicas ex negligentia de necessitate no tñr re dicere q^tuis hoc sit equi facere et fibi in iungi a sacerdote si vult facere sic et q^t no coicat q^tāno t^r elaplo no teneat: sed tñ inducēdū ē ad cōionē. Idē dic de cōfessione et hmōi. hoc. ar. f. Predicat^r tñ intellige de eo q^t ex negligentia nō cōs^r canit vel q^tessus no ē. sec^r at d^r cōdēt si ex infirmitate vel alia cā legitia ipē d^r fuissest no. tñ ad pdicta qd^r no. idē ar. f. q^t negligentia aliq^t est cōcūtāta aliq^t ē spale pecm. vbi grā scit aliq^t ex pcepto ecclie debere q^tteri: cōicare: audire missā i festis et hmōi. Intendit no facere iobediētā formalē icurrit. Alt^r sciens se ad hoc obligatū intēdit suare: s^r adeo se iplicat negotiis hinc inde distract^r et sine necessitate urgente q^t tps trahit: et sic omittit. in primo ca su quoties ille disberat illa si facere pec cat mortalr. et ibi ē peccatum mortale ac cōdie v^ttra p^tm. i scbo casu vñm mortale p^tmittit. Et in hoc aduertat q^tessores ut in omissionibus ieunātū officior^r missāz et hmōi semper petant ex qua cā omisserunt: an. f. ex negligentia: an vero. ex sola voluntate. **T** Quidq^t cu^r scia peccati mortalis. ad cōionē accedit peccat mortalr con scia tñ peccati mortalis pot ēē multiplex: qr aut illa scia surgit ex certitudine sufficienti: vt qr scit se fornicatum vel sile. aut pbabilu: vt qr morole. dele

Claus ē: t̄ timet afnisse 2 sensus mortali. Aut ex leui: vt hō scrupulosus q̄ timet de leui delectatiōe ne sit p̄cīm mortale. In p̄mo casu accedēs ad cōitionem peccat mortalit̄. simili i scđo nā in primo 2tēnit: in scđo discrimini se expōnit: in tertio nō: si 2scia 2scrupulosam deponat seu illi nō 2sientiat. de len. ex. 2nḡfitioni. Si aut̄ nō h̄z q̄s cōsciētiaz peccati mortalit̄ ant hoc ē q̄ prepara ut se 2 discusit se p̄paratiōe sufficienti 2scia sua examinādo 2 p̄tos 2suleđo si opus ē: aut p̄babili. s. 2sciam sua p̄babiliter examinādo: aut negligēti. in p̄mo cāu n̄ peccat h̄z remissionē p̄cōr̄ accipit 2 mereit. i scđo si peccat h̄z t̄ remissionē n̄ accipit nec mereit. i. lī. Vō peccat mortaliter 2 deinerit. hoc **P.**

4. C Nō sufficit volēti cōicare q̄ sit solū cōtritus: imo si h̄z copiā sacerdotis q̄ eū possit absoluere peccat sine 2fessione cōicando. Si vō nō h̄z copiā: tunc si iminet necessitas cōicādi vel celebrā dī: vt q̄ timet scādalū p̄pli: vel iam in cepit ministeriū sacrū: vel alīs infir- mus amissit loquelā: et quolibz hōz ca- suū līcītū ē cōicare cū p̄posito 2fitedi hoc **R.** in. līj. di. ix. q̄ ēt addit vñū sin- gularē q̄ lī reguli p̄dicta vera sint: tñ si de p̄pīquo expectaret alīs sacerdotē cui denot̄ 2 securi 2fiteret sic eni ex p̄pectas nullo iure: q̄ ego scia cōicare p̄hibet si est vere penitēs hoc **R.**

5. C Utz noturna pollutio impedit cō- munione seu celebrationē. **S.** **R.** in. līj. di. ix. dicit q̄ p̄p̄ aliqd q̄s nō ē pec- catū tenet aliqui hō abstinere a suscep- tioē huius sacri p̄p̄ ordinationē ecclie eo q̄ impedit vel minuit reuerentia q̄ dī obseruari i suscep̄tioē huius sacra- menti cuiusmōi ē noturna pollutio p̄ueniēs ex crapula aut īmīda cogitatōe q̄ p̄cessit i vigilia: q̄ crapula v̄l cogita- tio: si mortalia fuerit l̄ p̄babile dubitū ē v̄t̄ fuerit: t̄c pollutō ex eis p̄ueniēs p̄ hibz d̄ nēitate h̄z sacri suscep̄tōz. si at̄ certū ē v̄l p̄babile q̄ si fuerit nisi p̄ca v̄tialia: t̄c illa pollutō n̄ p̄hibz nisi de 2gruitate Si at̄ p̄ueiat ex nē sursum-

tate v̄l infirmitate si credo q̄ p̄hibeat et hec p̄bari p̄nt. di. vi. c. testim. b. R. **P.** tñ de palu. dī. q̄ pollutio veniēs ex cogitatōe mortali v̄l crapula morta li sp̄edit a cōione 2 celebratiōe q̄s q̄ sit 2trit̄ 2 cōfessus: nec eo die ē cōicādū q̄uis sit 2trit̄ 2 p̄fessus tñ si 2trit̄ saceret nō credit q̄ peccaret mortalit̄. Si vō 2tiḡit ex cogitatōe v̄l crapula veniali ē abstinēdū b. hōestate nisi po- tior cā vrgeat. Celebrando tñ fine cā v̄rgēte nō peccabit nisi ventalit̄. h̄z du- radus minorz excipit duos casus. Pr̄m̄ ē q̄s ē dies festus quo. s. 2suettū est cōicare. et p̄cipue q̄n accidit sine turpi somno. Secundus q̄s ēt scādalū si it̄ celebraret puta q̄ deest alius sacerdos 2 p̄pls expectat v̄l q̄ ē platus. et tali die 2suettū ē plato celebrat. **S.** **b** **tho.** q̄s dī abstinere i hōi a cōione p. xxij. horas: q̄ in istis t̄ps reputat nā reordē- nari. **S.** **P.** de pal. dicit abstinendū q̄n accidit c̄tra mediā noctē. Aldde tñ p̄dictis q̄d no. **A.** **f.** i. sūma: q̄ licet no- turna pollutō i se nō sit peccatū tñ da- re opaz studiose ad hōc finē: puta per- nimia 2mēstionē 2 potū vt seqtur po- lutio ēt si saceret n̄ ob d̄letatōz: h̄z alle- uitatōz nē 2 sanitatē. ēē mortale. h̄z ap- petere h̄re' polutionē pp alleuitatōz nē fine p̄cō: et sine h̄z q̄'det opaz: h̄z vianā li nō ē peccatū. Simili si q̄s comedit nimis v̄l nimis calida ex q̄ dubitat ex hoc seg pollutōz i sōnis: q̄r hoc als ex- ptus ē nō tñ pp hoc illa sumit: h̄z vt sa- tisfaciat gule: nō pp hoc ē mortale.

C **L** **o:** **p** **xp̄i** a ieiunis tñ dī p̄cipi de **6** q̄se. dt. q. ltgdo. q̄d i rēnerētis tāti sacra- mēti iſtitutū n̄i p̄p̄necessitatē imīne- tis morti: ne 2tigat sine viatico ex hac vita trāire. et sc̄tēdū ē b. **S.** **c.** i. līj. di. viij. q̄ duplex ē ieiunitā. s. ecclie 2 nē. Ieiunitā ecclie nō soluit nisi p̄ alīq̄ re- sectibz exordiariā p̄ter morē ecclie vñ p̄sumptionē sp̄ētū v̄l medecie vel po- tis nō soluit ieiunitā ecclie. Ieiinium vō nē est carētia cibi suscep̄tū i stomāco vel suscep̄tū i via ad stomachū. dico ergo q̄ reguli oī suscip̄tē h̄mōle-

eratmetum esse leuumū simpli: hoc est
ieumio nālt. Sūt aut̄ tres casus in q̄b̄
l̄z accedere ad tale sac̄m ēt nō ieumo
pmis in cā ifirmitatis grauis q̄si. s. ti-
met p̄icul̄ mortis. Sc̄ds pone in alt̄
qua religiōe celebratur cōter in vino
albo mīster p̄parat calicē sacerdoti: z
ex aliq̄ negligēta p̄ vio ifundat aquā
sacerdos nō aduertēs credēs misfruz
bifecisse pcedit dicēdo ſ̄ba z alia fa-
clēdo vſeq̄ ad pceptionē z aduertit eē
aquā. In iſto casu dico q̄ tñr p̄secreare
sanguinē de nono: p̄secreatūq̄ p̄cipere.
q̄d pbatur: q̄ q̄n duo ſint p̄cepta or-
dinata: p̄ceptū ſupioris magis ligat.
vnū.n. eſt p̄ceptū xp̄i z ecclie ex t̄p̄ rō
ne ſac̄i: q̄ ſac̄m q̄n p̄ficitur p̄ſciatur
integrū q̄ ſac̄m in ſe eſt quoddā inte-
grū ex duobus. de p̄fe. di. ij. cōpimus.
Et tūc vlera ſi tñr p̄secreare sanguinē te-
neſt ēt illū p̄secreatū p̄cipere. de p̄fe. di.
ij. relatū. Omitēdo ſt̄ alt̄ p̄ceptū mi-
nus ſtrictū. s. q̄ a ieumio ſumāt nō pec-
cat nouo p̄ctō: q̄ iſto casu ecclia no-
luit h̄c ligare ad iſtud p̄ceptū ſed ma-
gis ad oppofitū. Tertiū casus in die
pascene p̄ſcula poſita i calice p̄cipitur
cū vino nō p̄ſecrato. z p̄iſimile eſt q̄
vnū cītius deſcedat i vētrē q̄ illa p̄ſcu-
la q̄ maſticat. z fm̄ ſco. in cā quo
neceſſe ē fm̄ ſificē ſanguinē ſufficit ſa-
cerdoti iſciper ab illo loco. ſili mō post
q̄ cenattū ē tc. no. ēt fm̄ p̄e. de pal. q̄
de religiōe aq̄ v̄l vini q̄bus os abluſt ex
quo caſualr z nō ex p̄poſito tracylun-
tur: l̄z nō ſint querere i ſalina nō ipeditū
pſundēdo ēt dētes ſale z aceto ad me-
deñ ſi nō deglutiſt ex p̄poſito n̄ ipedit.
Idē dic de reliquijs cibi remanētibus
in ore ſi caſualr deglutiſtatur. d̄ h̄ys ēt q̄
ſumātū p̄ modū deguſtatiōe: vt ta-
bernarī z cog: q. s. lingua ſponunt z
ſtatiz pycitū nō ipeditū. Si at ad gni-
ſtan. ſumeret. z p̄ter intētione deſcēde-
ret v̄l idē dicēdu q̄d de reliquijs aque
cū abluſt os. s. q̄ nō ipeditat.

7 C Ecclia q̄ ad ieumio diē nālem ſcipit
a media nocte. z iō ſi poſt mediam no-
ctē alijs ſūpererit aliq̄ p̄ modum cibi

vel potlo. nō p̄t ea vle hoc ſac̄m ſu-
mire. p̄t ſi aī mediā noctē. Nec re-
ſert v̄z poſt cibum v̄l potū dormierit
aut ēt digestus ſit q̄tū ad rōnē p̄cepti.
C Utz actus coſtus m̄rimonialis ipe ḡ
diat a cōione: ſe. fm̄ Tho. in. iij. pte. q.
lxx. q̄ coſtus p̄ugalis ſi ſit ſine pecca-
to: puta cā plis generāde v̄l cā redēdi
debituz nō aliter ipedit niſi ſicut dicitū
eſt de pollutione nocturna q̄ accidit ſi-
ne peccato. s. ppter imunditia corpora-
lem z mētis distractionē. in tali ergo
casu vt dicit beatus Bre. i.c. vir. xxxij.
q. iij. ſunt ſuo iudicio relinquēdi. Sed
q̄ voluptate domināte p̄iungi miſetur
prohiberid̄ ad hoc ſacramēto. d. c.
vir. z addit fm̄ al. q̄ exigēs iſirmitate
ductus: l̄z moneri debeat ne accedat ſi
tamen omnibus modis ex deuotione
ſe ingerat nō eſt p̄hibendus. glo. etiaſ
tn. c. omnis. de p̄fe. di. ij. dicit q̄ illud
quod ibi dicitur de abſtinēdo ab v̄to
re ante cōioneim coſilium eſt non pre-
ceptū per. d. c. vir.
C Utz ſacerdos poſſit bare corpus q̄
christi. ei quē ſcīt eſſe in p̄ctō mortali:
ſe. fm̄ Rl. in. iij. di. ix. ar. iij. q̄ ille quē
ſcīt ſacerdos eſſe i p̄ctō mortali: aut nō
petit eucharistiā ſibi dari: z tunc ſacer-
dos dādo peccaret. Elut petit: z tūc di-
ſtinguo: q̄ aut ſuā p̄ctū mortale eſt oc-
cultū aut maniſtū ſi maniſtū ſic ſa-
cerdos ſibi dādo eucharistiā peccaret
q̄ legitimā q̄tra ipsum h̄z exceptionez
qua ſibi publice obijcere p̄t. z accipio
hic maniſtū nō p̄ oī eo quod proba-
ri poſteſt: quod p̄prie magis dī mani-
festabile q̄ maniſtū. vñ ſi ſacerdos
ſciret prochianū ſuum eſſe in criminē
quod legitime cōtra eum poſſet p̄ba-
re. Ita q̄ illud criminē nescirent cā ipſo
niſi diuo vel tres testes: per quos hoc p̄
bare poſſet: nō propter hoc deberet eu-
charistiā negare illi in publico petēti:
q̄ ſi inſerret ſibi penā aī crī pbatio-
nē: q̄d fieri nō d̄. xi. q. iij. eoz g. Sed
hic accipio maniſtū pro notorio. s. p̄
ſniam ſeu confeſſionē factam in lure:
aut euideſtiam indubitatē de cohā. cle.

c. si autem petim suum est occultum: aut petit in occulto: et tunc sacerdos sibi dabo peccaret: quod habet etiam exceptionem quia sibi in occulto obygere potest: et ipsum debet monere ne petat in publico. de 2se. dicitur. non probabit. aut petit in publico et tunc sacerdos sibi dare turpe: quod eum habet non habet exceptionem quam ei in publico obygere possit de offi. o. si sacerdos loquitur sacerdos hoc sacrum dare debeat illis quod dicte sunt suspecti. R. habet. vbi. s. quod triplex est suspicio. scilicet temeraria: probabilitas et violentia: temeraria dicitur quod ex irrationabili. Et a surgit haec est illa que proficta est rumoribus maledicorum hominum: et obtrectatorum. xi. q. iij. in effectis. et per talis suspicione non debet sacerdos dimittere dare eucharistia tali suspecto. Probabilis est quod surgit ex probabilibus signis. et pro hac suspicione non debet etiam sacerdos dimittere dare eucharistia. iij. q. i. deus. vi. olentia est quod surgit ex presumptisibus violentis: ut si inueniat suspectus cum suspecta: nudus cum nuda: solus cum sola: in eodem lecto: et suspecto et tales suspectos. Judicandum est: sicut iudicare de publico peccatore. vñ sicut publice criminoso sacerdos non debet dare eucharistia: Ita nec publice suspecto de cruce. Secundum. n. lura quattuor modis quincunx habet de cruce. scilicet in fratribus: aut facti emendatione de cohaerente tua. aut iuris interpretatione ut cum quod sepe citatur et monet nec se purgat nec comperet. iij. q. ix. decernimus aut violentia suspicione. xxxiiij. q. i. dixit dominus. Et hec non turpe. iij. q. i. c. i. in globo. II. Ut corpus Christi debet dari histriis et magistris. R. habet. vbi. s. p. non. in c. per dilectionem de 2se. di. iij. puto nec manifestatio diuina nec euangelice discipline regnare ut pudor et honor ecclesie tam turpi et infami contagione sedetur. unde hec talibus nec circumque infamia notorio et manifesto danda est eucharistia secundum gloriam. ibi. si tamen ut defensio. c. se. tales revertantur ad dominum eis redillatio non negetur. non est tamen sic intelligenda quod statim debeat eis dari eucharistia quod per rever

rentiam sacra et ut probet eorum queratio non facta non debet eis dari usque post pactam priam nisi aliquis articulus necessitatis vel pietatis aliter fieri persuaderet. hoc R. Et intelligas de histriis quod illi certe et causa questus arte illa exercetur de quibus dictum est. scilicet adulatio in priu.

III. Ut corpus Christi debet dari ametiibus dicuntur R. vbi. s. quod reverentia quod debet corpori Christi exigit ut ipsum suscipiens diligenter recognitet quod accipitur: quod sanitates et furiosi facere non possunt. sed dari non debet infantibus nec illis quod semper fuerunt furiosi. Si tamen furiosus auctor intraret furia hoc sacramentum petat in debito statu sibi postea in furia dari potest nisi probabilitate timeatur quod pyceret vel aliquam irreverentiam facheret sacro. et per dictum quod appropriationem quod illa impedit reverentias quod debet obseruari in susceptione huius sacramenti ratione rei perpetue et quod causa per quam aliquis debet iter dici suspendi: vel excommunicari maiori excommunicatione vel minori derogat realiter vel secundum iudicium exterioris unitatis ecclesie quod est corpus Christi mysticum: quod est res hoc sacramentum significata non tamen sub secreto. sed interdictum: suspensi et excommunicati et iniuste exclusi sunt in susceptione huius sacramenti hec R. Sed quo ad pueros dicitur thomus. quod pueris incipientibus habere discretionem etiam ante etatem perfectam puta cum sint. x. vel. xii. anno potest dari si in eius discretiis signa et devotionis apparent. de hoc tamen certa regula dari non potest sed stabitur iudicio confessoris.

IV. Ut corpus Christi debet dari his qui pro criminibus sunt suspediti vel de capitadis. R. si sunt professi et penitentes non debet eis denegari. xiiij. q. iij. c. si. d. hoc sacramento vide multa infra eucharistica et c. missa.

V. Onditio. Si aliqua possessio data fuit ecclesie aliquo apposito modo ut scilicet aliquod fieret: si non fiat non proprius hoc revocatur datio nisi fuerit facta quod cessante modo revocari posset. Secundus si fuit data cum conditione quod dictio non per proprie suspedit dationem sed modus non et conditio sit per se. modus vero

per ut. sicut no. glo. ln. e. verum de con-
dit. ap. vbi etiam dicit qd editio non
impta nō rz donatio.

Si possessio data fuit ecclie a 2ditio-
ne ne alienet. nūqd poterit alienari. **Se-**
do. an. in. d. c. vez dicit qd sic maxie in-
stante necessitate ecclie seu utilitate q
necessitatē egperat in hoc a iure. xy. q.
ij. sine exceptio. et si aliud sensisset do-
nator: nō videtur fuisse mentis cōpos:
cū instate tali necessitate pia ipse debu-
isset h̄ facere in. c. sicut h̄. xlviij. dt. hoc
idē voluit pa. in. d. c. veruz. Secdo hoc
idē pba sic. talis 2ditio adiecta ē tur-
pis. ergo p nō adiecta haberi d̄z vt in
c. si 2ditio de 2dt. appo. maxie dele-
gato facto fratribus minoribus q alie-
nare imobilia nō solti. pnt h̄ z dñt p
cle. exiui. de b. sig. et sic illa 2dictio una
cū pena adiūcia siq ē vt turpis abuicte-
tur et legati ecclie remanet sine incur-
siōe pene. idē t̄z dir. dt. q in casu neces-
sitatis v̄l redēptio captiuoz: v̄l repa-
ratōe ecclie v̄l cimiteriū apliādi et alijs
casibz et iure 2cessis t̄z alienatio si nō
sunt alie res q alienari possint. xy. q. ij.
aux. nā ista pactio ne liceat mili rem-
meā alienare reprobatur a iure. ss. de
pac. l. pe. et si in donatiōe d̄f exp̄sse: q
nō liceat alienare in cāibus p̄dictis do-
natio t̄z: et 2ditio t̄d̄z turpis p nō ad-
iecta h̄. et d. c. vez. idē go. et ho. h̄ vir.
nō ob. auc. de alie. h̄. sanctissimas q il-
lud nō ē vez h̄ archt. s. nec valet tale
pactū cū sit h̄ legē dei. d. c. aurum. nec
ob. si dicat q. d. c. auxiliorum de rebus
mobiliis in casu at nro de imobiliis.
dico hoc nō valere q res imobi-
lis et mobiliis p̄iosa egperant quo ad
difficultatē alienatiōis vt dem̄ ē. s. alie-
natio. sc̄do fm Ray. p̄t r̄nderi ad. d.
auc. q intelligitur qn ecclia cui fm est
tale legati haberet als possessiones. q
tūc talis possessio sic legata alienari nō
posset. Secus vbi talis ecclia als pos-
sessiones non haberet hoc idem tenet
Inno. et Ho.

On sessio judicialis v̄l ex q̄stur qn
q̄steti ē credēdū ad hoc vt sibi vel

alteri preindictū generetur. **Se** fm dire-
ctoria. ll. iiii. aut qd fitetur in iure ate-
xī ins fine iudicū. si fitetur in iure
h̄ se p quicco h̄. h̄ ad hoc multa reg-
ratur qd in istis versibus p̄tinētūr ma-
ior. spōte. sc̄ies: dñs: ps: lis: h̄ et in se. cō-
fessus certū: cōpos p iudice iure dāna-
tur. nisi ins: fauor. aut nā repugnet. d̄r-
mato: xxv. annis: qz mīor h̄ suā p̄fes-
sione sine auctoritate tutoris restitu-
tar. ss. de p̄ses. l. certū. h̄. minorē. spōte.
nā si coactio iterueniat nō obest cōfes-
sio. xv. q. vi. c. i. nā sigs p̄ angustia tor-
mentoz p̄fiteatur nō obest nisi in p̄fes-
sione pleueranter post depositionē tor-
mentoz. ss. de questi. l. i. h̄. diuus et sibi
bar. querit que p̄fessio dicatur facta p
tormēta. **Se**. si est facta adhibita tortu-
ra vel est facta aliquo ligato et p̄ceden-
tibz minis deponēdo ad torturz. idē
si esset in carcere in quo fame et frigo-
re multa affigeretur. nā t̄d̄c formidie
tormētorum v̄r esse facta.

Sz qualiter d̄f pleuerare in p̄fessio
dic p. l. ij. C. de custo. re. o. z q post p̄fes-
sione factā in tormētis reeducatur in lo-
cti publici. i. corā notario et psonis pu-
blicis p̄fiteatur. index m̄ d̄z arbitrii
eque: vt reducat eu illo p̄pe quo cessau-
rit dolor tormētoz. si. n. statim reduce-
ret eu ad banchū instantibus dolor-
bus totum hoc videretur factum for-
midine tormentorum ar. l. quod ait. h̄.
si. ss. de adul.

Quid si ista p̄fessio factā fuit nō p̄ce 2
detibz idicys. Lud. ro. in suis singu-
laribus dicit q officiales sunt homici-
de et tenētū ad restitutionē oīuz dāno-
rūq sine iudicis ponit ad torturā ho-
mines q metu tormētoz p̄fiteatur del-
cta p eos p̄petrata: ex q p̄fessione post
modū suspēdūtur. et talis p̄fessio sine
idicis nō valet vt i. d. l. i. i. p̄n. ss. de qd
Eic ēt si indicia supuentāt post qōnez
h̄ita illa p̄fessionē nō p̄firmāt. vt vult
gl. singularis in. l. marit. ss. eo. ll. de q
gl. gaudet Gal. in. l. fi. C. de accu. sc̄ies
si enī erat et p̄t aī sniaz pbare erro-
re sibi; nō obest sibi p̄fessio extra b̄ p̄fes-

c. si. **B**us: Confessio enim procuratores non nocet domino absenti. s. de pse. l. certi. q. si q. Nec obest quominus infra triduum et nudo vbo reuocare possit: sed post tri duum nisi dominus venies velut probare errore probabilem anque negocium finiat: q. nemini nocet error sci. d. c. f. s. si procurator profiteat prius domino proinde est ac si dominus causae profiteretur: nisi contradicat ea die.

C Quid de errore aduocati et eius confessione qui potest reuocari. azo dicit q. qui ei cum annis suis probato errore poterit reuocari extra decessum. olim ubi hoc nobis. **P**ars. q. regreditur q. aduersari? sit prius alios non nocet confessio secundum preceptum ab initio d. l. certi. **L**is regredit enim quod de re litigiosa fiat confessio. vel de quod posset esse lis: alios non obest. s. de interro. ac. l. confessio ibi. s. et in se. i. q. se: q. si per se profiteretur non potest ei. s. si de se profiteatur fides est adhibenda. xiiij. q. y. c. i. confessus certum alios super in certa re non daret suia. xi. q. iij. graue. et si non vult considerare: vel ratiōne a se facta obscure declarare: habatur p. confessio vel per negato: sicut si confessio vel negato faceret de ipsum: sicut de illo quod non vult probare sacramentum de calamita extra de iur. cal. c. f. **C** opos. confessio enim furiosi non nocet ei de sic. ab initio. c. f. Idem dicit potest de confessione secundum calorem tractare: quod non nocet nisi def. pseueratias: extra de dinor. c. et lysis iudicia gl. per iudicium. c. i. coram indice suo alios non vindicat regulus. c. co. l. yna. casu haliter tunc preindicit confessio secundum ex iure de f. instru. si. causatio. et in alio casu extra de ex. pla. q. si future. i. indice sedete per tribunal: alios per inde eet ac si coram punito fieret extra eo: c. ij. et ultio. d. anat. s. ac si punitus eet per testes condemnatus et sic intellige q. nulle sunt putes iudicis in profitebor: quod vero est ex animatore sunt tunc condemnatorie. d. c. ij. nisi ius iure enim repugnante confessio non obest ut sigis propriae profiteat se esse iudei maci putes quod iure prohibetur. extra de iudicis c. f. f. auor. s. inrimonij: q. non valet confessio extra de eo que coram. plan. vx. super eo. s. si confessio esset per matrimonio: illuc staret confessio nisi aliud prudicium

generetur. non repugnat: ut sigis sectus: vel naturaliter frigidus profiteatur se adulterio commissione vel pubes non nocet confessio extra de f. et ma. quod sedetur. confessio autem extra iudicium regulariter non vindicat contumeliam. **C** Queritur de quotidiana que potest quod licet. te profiteata actor sic ponit. Pone q. debes mihi. x. Rebus rident se quotidiale p. mississe: nunc videtur pure confessus archi. extra de pse. c. i. l. vi. dicit q. ex tali confessione actor intentione sua non vindicatur quod regula est: quod quod approbat per se et contra se approbare inter ut no. xxxvij. d. si quod. Sed Barto. in. l. aurelius. q. idem quesit. s. de li. leg. distinguit q. aut eadem scriptura continet plura capitula separata. et possunt per pte approbare et per pte reprobare. vi. s. depo. l. publica. Aut continet unum item capitulum seu pluram genera. et tamen aut ille quod aliquam particulam reprobatur habet contra se presumptioem in re. aut habet per se aut ius non presumit per se nec contra Primo casu non admittitur talis reprobatio. vñ si tu profiteris te occidisse aliquem s. ad tuu defensionem: non sto inquit dicens ad tuu defensionem quod ius presumit de te. l. l. C. de sic. sedo casu et tertio: aut ille quod particulariter reprobatur habet contra se presumptioem in re. Aut habet per se aut ius non presumit per se nec contra Primo casu non admittitur talis reprobatio. vñ si tu profiteris te occidisse aliquem s. ad tuu defensionem: non sto inquit dicens ad tuu defensionem quod ius presumit de te. l. l. C. de sic. sedo casu et tertio: aut ille quod particulariter reprobatur habet contra se presumptioem in re. **H**ec hoc vide Bart. ibi. et Pa. in. c. i. de possum. pte. et i. c. auditis de prescri. q. putat q. ex illa sola confessione non debet d. anari saltem capitaliter quod in tali pena inferenda probatur debent esse luce clariores. l. sciant cuncti. C. de proba. **C** Allia quod notabilis. Pone q. in libel. s. lo ponitur plus debito: ut quod debeo. x. et petis. xx. vel debeo parte alicuius rem et tu petis tota rem: an possim similes est negare tota petitioem. Et idem quod est circa positionem hinc aliquam pitem falsam an possit negari tota ratione p. tis false. **R**. Bart. in. l. si is qui ducenta. q. vix. s. de re. dn. et in. l. l. q. si stipulante de vbo. ob. dicit ut recitat Pa. in. c. l. de plus peti. q. eut id quod ponit in libello vel positio est falsa non de qualitate. et tunc potest negari in tota quod ut alio facit ut quod ponis me hodie comedisse

Ecclia possū stegā totū: hz alibi come
derī: qz vēz ē qz nō cōedi i ecclia, aut
falsū ē i cōtritate seu i pte sūme v̄l i pte
rei: vt qz petis. xx. z de beo tm̄. x. vel de
beo pte z petis totū. Et tūc i iudicij n̄
pōt negari i totū hz d̄z p̄fiteri pte v̄bitā
z ē rō hz en̄ quia qz petis totū petit z qz
hz ei pte. Un̄ tenuit pe, talē p̄iurū: qz
negat simpliciter totū si d̄z partē: vt refert
Bar. in. d.l. si is qui ducenta.

Onſessio sacramentalis p̄io co-
muniter quid sit. R. sim Rai. est le-
gitima corā sacerdote peccati declara-
tio. vel secundum Aug. confessio est p
quam morbus latens spe venie aperi-
tur. ad cuius intellectum no. qz confes-
sio fit tripliciter. aut in foro anime in-
terioris coram deoraut in foro penitentie
exterioris corā dei vicario: aut in foro pte
tioso corā iudice. In p̄ma peccatuſ la-
tens nō apitūr: qz deo aptū erat i vlti-
ma n̄ apperitūr spe vēie. in media ſo
peccatuſ latē ſpe vēie apitūr. Un̄ con-
fessio sacramentalis que ē p̄ ſuie que-
niēter describatur p̄ mām qz est pecca-
tuſ z per acutuſ qz est aperire z p finez
qz est ſpes venie. Et d̄r ſpe venie: qz ſi
alita de cā apiaſ peccatuſ nō est cōfessio-
nā ſi apitūr cā qz ſiliſ ſi ſultatio. ſi ex-
laſciuſ vel leuitate eſt diſſolutio. Si
ſo ad aliquē fine malū ē malignatio.
Et ex his p̄ ſo peccatuſ qd̄ d̄r non ſpe
venie nō pōt dici. dictū in p̄fessione nec
tenet ſacerdos illud ſecretū tenere ſim
Ray. intellige tanqz dictū in p̄fessione
sacramentali. vt inſra diceat. Et pro hu-
ſus declaratiōe quero: Quidā ſuit con-
fessus ſacerdotti qz intēdebat iterſicere
ſemproniuſ vel aliud maleſiciū ſomit-
tere z qz nō poterat abſtinere: nūquid
ſacerdos peccet reuelādo. R. Inno. in
c. ois de pe. re. vt recitat Pa. ibi dicit
qz hoc peccatuſ nō d̄r detectū in p̄nia
tum qz peccatum eſt cōmittenſu: nō
cōmiliſu: tuz qz nō hz p̄tritione. Un̄ ſa-
cerdos qz ſuus carius pōt d̄z peccatum
reuelare vt peccatuſ ipſediat: z tene ſem
per hoc dictū mēti. qz peccatuſ ſomit-
tu z nō cōmiliſu: nō d̄r dictū in p̄nia

qd̄ itelligit Pa. qn̄ iſte dicit ſe oio cō-
missiū. Secus ſi penitentia de voluntate
preterita. nā tūc eſt peccatuſ ſomiliſu
respectu voluntatis. hoc Pa. monal. at
claruſ declarat dī. qz ſigſ hz firuſ
ppositū aliquid nequiter perpetrādi:
nec ab illo vult ceſſare: tūc hoc nō d̄r
dictū in confessione. Secus de illo qui
confitetur ſe tentari ſup aliquo flagitio
z ſe aliqui cōſentire z aliqui diſentire z
in hoc caſu nō d̄z reuelari. z ſim eum
dē. Ado. caſu qz peccator diceret ſe oio
tale flagituſ velle ſomittere: ſacerdos d̄z
eide pteſtari qz tale negocia nō recipit
nec intendit nec tenet recipere ſub ſigil-
lo p̄fessionis: z hz ad evitādu ſcadaliū.
Infert et Pa. ad altam. q. Pone
qz vnuſ reuelat peccatum amico z dī
cīt qz hoc vult ſibi dicere i p̄nia: nūquid
ille amicus adductus in teſte teneatur
illud reuelare: l ſi reuelat dicat reuelar
p̄fessionē. Inno. dicit qz nō: ut qz ille ſi
eſt ſacerdos: tum qz ille non dixit ſibi
tāquā ministro dei cu ſi nō peteret abſo-
lutionē a peccato: ſed ſibi reuelauit tā
quā amico. Si tñ ille amicus eet ſacer-
dos: d̄z oio abſtinere a reuelationē ne ſit
cā malu exēpli. Qd̄ intellige qz latco n̄
d̄r aliqd in p̄nia niſi assumatur loco ſa-
cerdotis in neceſſitate: z fiat ei ſa ſeſ-
ſio ſicut ſacerdote: z ſic enī nō d̄z reuel-
are etiā tāqz teſtis: aliſ puniretur. hoc
Pa. Qd̄ aut̄ dicit Inno. qz qn̄ eſt
peccatuſ cōmitēi. qz ſacerdos eo caſu
pōt reuelare intellige qn̄ tale pte ſo
geret in piculū cōitatis v̄l alterius. tūc
pōt reuelare ei qz p̄t pdesse z n̄ obſeſſe.
Secus ſi nō vergeret in piculū aliorū: hz
ſui ipſius tm̄. nā tūc peccaret mortali-
ter illud reuelādo eet p̄ obediētia ſui ſu-
perioris regiſtus hz H̄. de gal. quol.
ix. vbi ocluſit qz ſubdit qz reci pit ab
alio aliqd i ſecreto nō vergēs in dam-
ni cniuſqz nō tenetur illud reuelare pre-
lato ſuo petenti vt ei reuellet. z ſic po-
ſet intelligi. s. Bo. in. iiii. dt. xxi. qz in dt
cto caſu d̄z celare niſi veritas. vel obe-
diētia aliud ex gat z hoc vt dictum ē
qn̄ vergeret in dāmnu cniuſqz. Et vbi

nō vergeret in damnum cōstatis vel alteri ligis motu, p̄p̄o talia dicēt q̄ eēnt in infamia illius peccaret mortaliter.

2 Que sunt conditiones quas dū habere confessio. R. Sunt. XVI. q̄ h̄ijs verbis
quoniam. Sit simplex humilis confessio dura: fidelis. Atq̄ frequēs. nuda: discreta: libens: verecūda: integrā: secreta:
lachrymabilis: accelerata. Fortis et ac-
cūlans: et sit parere pata. Simplex. I.
vt nō reciter in cōfessione nisi qd ad q̄
titatē peccati pertinet. Humilis: vt se mi-
seri confiteat: pura: vt recta sit confitentis
intentio. fidelis. i. vera et sine falsitate.
Alicj̄ frequēs: istd est ad bene esse. nu-
da: vt nō involuat obscuritatē p̄bōp̄ dis-
creta. I. vt maiora cū maiori pudore cō-
fiteatur. Libens. I. spontanea nō coacta
verectūda: vt. I. erubescat. et se nō iactet
de peccatis. integrā: vt. I. nō subtrahat
aliquid de his q̄ sūt manifestāda. Secre-
ta. I. q̄tū ad cōditionē fori: in quo de oc-
cultis conscientie agit lachrymabilis: q̄ ad
dolorē de peccato p̄missō. Accelerata:
vt. I. nō differat d̄ die i diē. Fori. vt. I.
nū p̄p̄. Verēcūda: dimitat. Et accusās se
ip̄z et n̄ altū. et sit pere pata. I. sacerdotti

3 Ut p̄fessio facta sine cōtritione va-
leat vt puta: aliquis confiteat itegre petat: s̄z
ab oīb̄ vel ab aliquo mortalitē dispo-
nit nō abstineret. R. Sā. Bona. in. iiiij. di.
xvij. dicit q̄ talis p̄fessio nō valet immo
tenetur iterū cōfiteri eadē peccata nisi for-
te rediret ad eundē cōfessio: ē qui ad
huc haberet in memoria peccata sua:
tūc enim nō tenetur iterare cōfessionē
in speciali: sed sufficit dicere cuiq̄s sua
de fictione. Et de peccatis suis cōfessis
eidem in generali. Si autē cōfiteatur
nouo confessori: aut etiā primo. si obli-
tus est eius peccata debet iterū confite-
ri totum. Idem tenent Rai. et Hosti.
nec v̄z rō tho. nec eius similitudo in
alijs sacramētis utputa in sacro baptis-
mi imprimitur caracter q̄ est i mediatā
dispositio. ad grām baptismalē: sicut
organizatio corporis ad aie suscep-
tiōnē. Et iō recedēte fictiōe i suscipiente

baptismū subintrat ḡfa baptismalis q̄
quā remittūt p̄cā: secus autē ē in sacro
pnie. absolutio. n. alīcī idelibilē dispo-
sitionē ad grām nō imp̄mit nec cara-
ctē. et iō nō est simile de sacramento
baptismi ad sacramētū penitentie.

Additio. Idē t̄z pa. in. c. q̄ q̄t. 4
dā ex de peni. et re. vbi
q̄rit n̄tqd ficio seu n̄ p̄ponēti relinqre
p̄cā denegāda sit p̄fessio: et pententia
int̄gēda et absolutio denagāda et con-
cludit s̄z doc. q̄ licet talis sit p̄fessio au-
dienda et ei de crib̄ q̄siliū exhbēdūz
tū et n̄ ē absolutio imp̄dēda. itē defi-
ciēs i yno fac̄ ē oīuz reus vt i. c. defle-
at de re. iur. ergo n̄ p̄t absolui ab villo
cū nō sit i caritate. idē t̄z archi. de pe-
di. tu. i fin. vbi dicit q̄ nec sacūfactio.
nec p̄fessio vt in statu nō grē: q̄ cum
q̄s sit ex caritatē et Inimicus dei nō p̄t
digne satissacere. iō excludit q̄ adueni-
ente grā dū itēz p̄fiteri et itēz satissace-
re. et dicit q̄ hec ē cōis opio. idē tenet
Bo. i. iiiij. di. xvij. ar. ii. q. iiij. vbi exp̄s̄
t̄z q̄ talis accedit ad cōfessionē nullo
mō absolui dū a p̄cis imo si cū volūta
te peccati accedit ad cōfessionē peccat
mortali q̄ sac̄z irrētū facit q̄tū est in
se. et hoc nō est sine p̄ceptu vñ tenet itē
rū reuerti ad sacerdotē et petere abso-
lutōz. idē t̄z Ri. i. iiiij. ea. di. addit. t̄n q̄
si p̄fites i p̄cō mortali attritus est d̄ p̄cō
suo tra q̄. pbabilr possit p̄sumē se ee
dispositū: nō peccat absolutōz recipi-
endo: immo frequēt vture clavū p̄ susce-
ptionē absoluōts format sua attritio
idē t̄z sco. i. iiiij. di. xiij. q. vlt. dicens q̄
attritū p̄fites q̄uis nō hēat actu talem
q̄ sufficiat ad meritū de p̄gruo: uū ha-
bēs volūtate suscipiēdi sac̄m ecclesie
et sine obice p̄cī mortalitā actualit̄ sibi
scō: l̄ i volūtate iherēt̄ n̄ recipit et me-
rito s̄z ex pacto diuino effectū istius sa-
cramēti i ultimo instanti plationis in
quo est vis h̄iūs sacramēti. recipit ergo
tūc remissionēz et gratiā p̄nialem
nō ex merito: q̄ n̄ erat s̄z ex pacto dei
assistent] sacramēto suo ad effectū illū
ad quē instituit. aliqui nō apperet q̄

mō sacrm pñile eēt sā tabula si nūc
ad ipm vt sacrm est poss̄ recuperari sā
gratia amissa s̄z tātū p̄ attritōe rāq̄
p̄ preuitā dispōnē t̄ p̄ attritōem tanq̄
p̄ pletuā. idē t̄z Tho. in. iij. quol. q.
x. t̄ hen. de gā. i quol. q. xxij. et q̄ pa-
tet q̄ nō ē alia facilioria ad inuenien-
dū gratiā: q̄ hic in ḡfessione nō requi-
rit alid nisi q̄ hō nō ponat obicē gra-
tiae: qd̄ ē m̄l̄comin̄ q̄ h̄ere attritōe q̄
p̄ modū meriti de ḡruo sufficiat ad
tūstificatōm. nec ē certior q̄ p̄t hō
magis eē certus q̄ nō ponat obicem
i. q̄ nō habeat volūtate acutalit̄ peccā-
di q̄ habeat attritōe. ergo q̄z tenet
p̄ hāc viā ḡfessiōis grātia recuperare cuī
fit facilior̄ t̄ certior. stat ergo cōclusio
nostra p̄ncipal̄ q̄ accedēs ad cōfessiō-
nē vt recipiat sacrm pñile d̄z esse p̄tri-
tus vel attritus vel saltez q̄ nō ponat
obicem peccati mortalit̄. als si est in
volūtate peccādi vel ex mala intentōe
cōfitetur vel nō vult satissacere v̄l̄ resti-
tuere q̄ tenet peccat mortaliter t̄ re-
tinetur iterato ḡfiteri. notant dixi si ex
mala intentōe ḡfitetur q̄ si ḡfiteretur
p̄ncipal̄ pp̄ aliquēz maluz finez; v̄pu-
la pp̄ vanagloriā peccaret mortaliter;
nec recipet sacramētū pñie. idē dic de
sillo q̄ solūmō ḡfiteſt ne reddat notatus
i pplo t̄ hoc quando cōstituit finem
sbi puta q̄z nullo mō ḡfiteret si nō du-
bitar̄ de infamia. Secus quando nō
constituit finis puta quia cōfitetur pp̄
deū inductus tñ. ad hoc ex pudore vel
timore t̄ huiusmodi. Et idem dic de illis
q̄ cognatur ḡfiteri a suis superiorib⁹
bus vel parentibus. Idē dic de illis q̄
confidentur aliquid peccatum vt vi-
deatur strenui.

Finis.

SCil de ēt p̄dictis qd̄ no. archi. f. bim
Pe. de pal. q̄ si q̄s ḡfitetur eidē con-
fessori i can p̄dictio nō tenet iterare cō-
fessionē p̄tis factā ēt si ipse sacerdos
nō recoleret peccata prius sibi dca: q̄z
nec q̄s ḡfessio ē integra t̄ nō ficta: oī
q̄ recolat actu v̄scg ad finez: maxime
q̄ hoc sufficit. s. absoluere ab omnibus
t̄ inungere pñiaz p̄o fictōe t̄ p̄ alys

Etsacit vnam regulaz gesleralē singu-
larem q̄ in omnibus casib⁹ in quib⁹
tenetur quis reiterare confessionem sā
cōfitetur eidē nō tenet reiterare pecca-
ta explicitē s̄z solū implicite dicendo.
peccant i illis q̄ alias vobis dixi. sicut
si nulla fuissest absoluto de facto vilita-
n. absoluto p̄ multis dies fieri fit etiā
si ipē cōfessor oblit̄ fuerit dū tñ pñiaz
ei prius innotuerit: q̄z si n̄ taxass̄ pñiaz:
tūc oportet ad memoria reducere vt
moderetur iuste ppter qd̄ remittēs ad
epm finō absoluat d̄z pñiam et inotes-
cere q̄ post redditū absoluēs inungat
dī. facias qd̄ tibi dixi q̄ ligare non de-
buit anteq̄ absoluere hoc Pe. v̄v. t̄
dic q̄ pñia nō requirit tātā cōtinguita-
tē agēdo:ū t̄ dicēdo:ū sicut alia sacra-
s̄z i uno die p̄t fieri p̄s ḡfessiōis t̄ i alia
die altera v̄l̄ i vna die ḡfessio audiri t̄
in alia impēdi absoluō e pñia p̄cōz
CUtp̄ liceat in cōfessione dicere alie 6.
na peccata. R. R. in. iij. dt. xxi. dicit q̄
exp̄ssio p̄sone aut ē necessaria ad exp̄ssio-
nē peccati op̄ aut nō si sic tenet eā exp̄-
mere: vñ mulieri cū qua cōcubuit frat-
 eius nō sufficeret dicere q̄ vñus vir cō-
cubuit cū ea s̄z d̄z exprimere q̄ ille est
frater eius. t̄ si nō habeat nisi vñus fra-
tre tūc scit sacerdos q̄s ē ille. t̄ si ē reli-
giōsus d̄z exprimere q̄ ē religiōsus. t̄ si
ē cōtugat̄: idē ec. Si aut̄ exp̄ssio p̄sōe
n̄ est necessaria ad exp̄ssione q̄zutatis
peccati tūc distingue: q̄z aut̄ est utilis
ad correctionē illi: vñ p̄seruationē a re-
cidivo: aut̄ n̄ si sic tūc credo q̄ penitēs
bñ facit si extra cōfessionē hoc dicit ali-
cui persone q̄ illi peccatori possit e vel
pdesse t̄ n̄ obesse: s̄z p̄ illa cā nomina-
re ipm i ḡfessiōe n̄ expedit nec oī q̄z p̄
talē noiationē ḡfessor n̄ d̄z pcedē ad
correctionē illi: si at illa noiation n̄ ē utilis
ad illius correctionē: tūc sub distin-
guo q̄z aut̄ p̄t eē utilis ad p̄seruādū pe-
nitētē a recidivo. aut nō. si sic tē bonū
ē t̄ expedit penitētē q̄ illa p̄sonā exp̄-
mat ḡfessor. p̄t enī ḡtingere q̄ cōfessor
p̄ cognitionē p̄sone sciret intūgere pe-
nitēti penitētiā talē t̄ talia dare docu-

mētā p q̄ melius t̄ securi⁹ penitēs po-
terit p̄seruari a recidivō. Si aut̄ noia-
tio p̄sonē nō ē vtilis ad magnitudinē
pcti exp̄ssione nec ad eius correctionē
nec ad p̄seruādū a recidivō penitētēz
tūc credo q̄ penitēs teneat illā p̄sonā
celare. hoc Ri. et addit Pe. q̄ etiā q̄n
circūstātia ē necessaria t̄ nō p̄t exp̄l-
mi sine piculo alteri⁹ omittēda est. Et
sufficit pctm dicer̄ sine h̄mōi circūstā-
tia adde notabile dc̄m. Ray. b̄ ar. flo.
in s̄. sua q̄ l̄ p̄fessor nō debeat itero-
gare specificationē p̄sonē n̄si quātū ē
necessaria dici t̄n̄ s̄igs interrogat nō ex
curiositate; sed ex caritate vt p̄uideat
puta q̄ est platus nō credo q̄ malaſa-
ciat nō t̄n̄ d̄z cogere illā ad dicendū si
nō vult. Idē Adonal. vt sacerdos oret
p ea aut secreto laboret ad correctiōeſ
eius non peccat inq̄ mereſ.

C Utz liceat p̄fessiōz diuidere. Ra. fm
Ri. eo. li. di. xvij. arg. ū. q. vi. q̄ aut tpe
p̄fessiōis penitēs adhibui debita diligētā put d̄ lege cōi humana p̄mittit
fragilitas vt memorā h̄c ret ouiz pctō
rū mortalit̄. Que diligētia b̄z Sco. in
ūj. di. xvij. m. ū. ar. tāta eē d̄z quātā q̄l
appōdere p̄t circa aliquid multū arduū
et q̄b̄ sibi multū eēt corditātā ergo d̄z
apponere circa p̄ca oia mortalit̄ redu-
cēda. ad memoriam et ita oia 'reducta
ad memorā d̄z ei d̄ p̄fiteri n̄ diuidēdo
p̄fessiōeſ. Et tūc l̄z aliquid obliuiscat p̄fite-
ri si postea de aliquid recordet nō tñr
ea de nēitate eidē p̄fessori p̄fiteri. Tñr
tūc illud. pctm p̄fiteri p̄or vel alijs sacer-
doti q̄uis de illo fuerit absolut⁹ q̄tuz
ad iudicium ecclie tr̄iphātis et militat⁹
q̄i sacerdos absoluere p̄t de p̄fessis et d̄
predicta mō oblitis tūc q̄i absolutio de
oblit⁹ d̄z itelligi s̄b̄ hac p̄dictōe vt. s. q̄n
reducta fuerit ad memorā dicātur illi
sacerdoti in p̄fessiōe q̄ ab illis p̄t ab-
soluere teneat illud p̄fiteri p̄t ei⁹ remo-
tē obliuionē si ac̄t nō adhibuit debitis
diligētā ſuit in iſgrātia affectata seu
crassis tūc illud pctm cōfiteatur eidez sa-
cerdoti si illi cōmode p̄t inuenire et
nō fit illi sacerdoti iterdicta postea ab

solvendi potestas: aut predictum pec-
catu⁹ et omnia alia peccata alteri sacer-
doti confiteatur.

C Utz liceat p̄fiteri p̄ interpretē v̄l p̄ scri⁹
pturā. R. b̄z Sco. vbi. ū. et Ri. di. xvij.
ar. ū. q. ū. z. v. q̄ ille q̄ nō p̄t loq̄ de-
bet cōfiteri signo vel nutu. Cōfiteri ēt
p̄ interpretē nō tenetur nisi inquantū
nō possit sacerdoti ostēdere per signa
cōfiteri eni p̄ interpretē nullo iure nec
diuino nec positivo est cōſtitutū: cū ſic
cōfiteri ſit multū difficile. nec videtur
tutū plus artare p̄fessionem q̄b̄ artetur
per ius diuinum velpositū: nec quis
tenetur cōfiteri sacerdoti abūti p̄ scri-
pturā q̄ iminerēt multa picula ne v̄z
eēt defectus i exaſatiōe pctōru⁹: aut de
peccator̄ penitentis reuelatiōe. littere
enim faciliter poſſent p̄di aut per num-
ciu⁹ malicioſe apiri: aut p̄ nunci igno-
rātiaſ tradi cui nō mittitur q̄ eas ape-
riret. aut sacerdos ſi eſſet malicioſus
poſſit radere ſb̄u cōfessiōis et ſ̄ penitē-
teſ p̄ manū ſuā p̄bare talia p̄batōe p̄
babili abſeq̄ eo q̄ i hois poſſit iudicio
deprehēdi. et hec vltia rō et cōcludit q̄
sacerdoti p̄nti penitens q̄ nec ſb̄o nec
nutu poſſet cōfiteri nō teneretur tētōe
necessitas cōfiteri p̄scriptū. Unū ſi hoc
ſaceret nō eſſet necessitas ſz ſuperro-
gatiōis. Idez dicendū b̄z Sco. de bar-
baro vel h̄mōi q̄ nullo mō p̄ interpretē
vel p̄scriptū cōfiteri tenetur. Idez dicen-
tr̄ de muto acciſtaliter nō ſurdo q̄ ſc̄i-
ret ſcribere q̄ talis nō tenetur ex neceſ-
ſitate cōfiteri p̄ scripturaz ſz cōfiteatur
per nutus. et ſi conſitetur per ſcriptu-
ram eſſet ſuperrogationis.

C Sed nūḡd ſufficit ſi aliquo penitē q̄
te p̄nti co:am ſacerdote q̄ alii dicat
p̄ca ei⁹ in p̄ntia ei⁹. R. b̄z. Adonal. q̄
nō. q̄ p̄ ſeip̄m vt d̄ictū ē nō p̄ alii nec
per nūcītā nec per ſcriptū d̄z q̄s cōfite-
ri de pe. di. i. que penitet. ſi tamē ſacer-
dos interrogat p̄cōreſ et ille ad itero-
gata rñdeat ſufficit q̄tū ad ea d̄ q̄bus
interrogatur niſi ſit talis qui potius di-
mitteret cōfiteri q̄ ore proprio cōfite-
retur pctm ſuā de pe. di. v. c. d.

10 **C** Sed nunquid plures semel possit sacerdotti confiteri. **R.** **f** 5 **R.** **i**.**n**.**iiij**.**d**.
xvij.**a**.**t**.**ij**. **q** in cau necessitatibus plures pnt vni confiteri. **s**. **q** mors ita imineret de ppinquo q vn post aliu confiteri n possit tuc eni l: nec evanuat sacri virtutem. **S**ic p duci q in casu in quo videtur penitentes ex magno seruore et vt magis transllare conficia sua pp collatione duorum in consulendo. licetum esset eis penitentem audire et absolve re et talis absolutus a pluribus sacerdotibus recipit sacram penitente. modus enim exprimendi personam absoluente vel absolutionis actum in singulari vel pluri denecessitate no regitur ad esse sacramenti hoc **R.**

11 **C** Utrum quis possit confiteri publice peccata sua. **R.** **f** 10 **R.** **i**. **q** si vult publice confiteri ex magna cōtritione vel hymo q p duci nec ob. vobuz solus: quia illud fuit appositi ut liberius quis ad confessionem accedat.

12 **C** Utrum cu quis dubitat de aliquo peccato an sit mortale teneat illud confiteri. **R.** **f** 10 **R.** **i**. **q** alias se periculo committit mortaliter peccat. Sicut etiam qui aliquid committit vel omittit in quo dubitat esse mortale. Notandum tamen **f** 10 logicos q dicitur est inter sciendis opinionem et dubitationem. Scire. n. est aliqd firmiter credere sine aliqua hesitacione alterius pris. opinari vero est assensus ad aliquam rem tam cu aliquanti formidine alterius pris. Dubitare vero pprie dicitur q quis ad aliquam rem quo ad assensum est indifferens et in equilibrio: ita q no magis inveniatur ad unam priorem q ad aliam. Et in casu nro q est in dubio de mortali tunc confiteri. Secundum aut si est in opione q no esset mortali licet aliquanti formidine et scrupulo.

13 **C** Utrum p confessione generale deleatur venialia. **R.** **f** 10 **R.** **i**. **q** p confessione generale facta sacerdoti de peccatis venialibus et de generibus singulorum no d singulis generibus remittuntur venialia p modum meriti inquit excitat motu voluntatis et seruore caritatis p q fit ve-

nali remissio et ex vi sacri. s. p absolutione sacerdotis. p alia vero confessione. s. no sacerdotem no fit vtilitatem remissio ex vi sacri. s. tm p modum meriti qd principia litter confitit i tructe ad quam hndam umatur ho p confessione generali et oratione sacerdotale. r. autem qre. ad remissionem venialium no est necessaria contritus specialis nec confessio est q no auertunt a deo et simul stant cum caritate.

C Utrum p generali confessione deleatur mortalia oblitera. **R.** **f** 10 **R.** **i**. **q** p confessionem generali cu generali contritus remittuntur mortalia oblitera. Deus enim ab homine no regredit ultra id qd p oblitis aut quadiu oblitera sunt: ho in spiritu non potest contener nec confiteri: tenet tunc ho facere quod inse est: ut omnia sua peccata mortalia ad memoriem in speciali remuocet. et si de obliteris postea memo: fuerit tenetur postea de illis in speciali confiteri et confiteri.

C Utrum requiratur confessio vel penitentia de peccatis ante baptismum. **R.** **f** 10 **R.** **i**. **q** pna potest acceptari vel inquantum est virtus vel in quantum est sacramentum. Secundo modo no est necessaria pna de mortalibus precedentibus baptismi primo modo pot considerari inquantum formata et sic et no est necessaria de precedentibus baptismi vel potest considerari inquantum informis. t. quedam peccati detestatio cu proposito emendandi quam: is no oino sufficiens ad expunctionem peccati et hec admininus est necessaria de oibus peccatis actualibus mortalibus precedentibus baptismum tanquam causa remouens prohibiens susceptionem divine gratie que in baptismino datur illis in quibus remota sunt impedimenta prohibita susceptionem divine gratie.

Q Onfessio. **i**. **q** qd teneamur ad eas quas sit de necessitate salutis: et an sit de iure divino vel positivo: canons iste in eis de pe. et re. videntur tenere q sit de iure positivo. Et ad hoc est glossa de pe. dicitur. v. in summa que vult q confessio sit instituta qdaz universalis traditio ecclie. et id infert q infideles non tunc ad

hac confessione. sedbo inserto greci non tenetur ad confessionem ex quo non accepta uerum homini constitutio sicut nec votu constitutio. Sed theo. tenet expsile et est de iure diuino. ut p3 p.s. Bo. Ri. et Sco. in. viij. di. xvij. Et quod Christus precepit implicite Mat. viij. in figura cuius dixit leproso. vade onde te sacerdoti. et cocludit sco. quod tenetum est vel quod confessio sit de iure diuino promulgato per evangelium. ut si hoc non sufficit necesse est dicere quod est de iure diuino promulgato per Christum apostolis et per apostolos ecclesie absque omni scriptura sic multa alia tamen ecclia oretur sibi per apostolos promulgata sine scriptura cuius fundamētū est Jo. xx. multa quae sunt et huius extra de celestis. c. c. marte. Et sum hanc opinionem quod viri securior infideles et greci tenentur ad confessionem.

Cum autem hoies existentes in lege namque aut in lege mosayca tenerentur ad confessiones R. b3 r. i. iij. di. xvij. ar. y. quod duplex est confessio. scilicet mentalis quod fit soli deo: et hec est de iure namque et ad hanc oestenebam obnoxij peccati mortali. Elia vero est confessio sacralis quod fit sacerdoti: et ad hanc non tenebatur hoies scilicet veteri. scilicet in spiritu et in conscientia confiteri: sed in gratia et in indistincte ad quam tenebatur per determinationem sacrificiorum. Et vide quod not. Et r. f. in sum. ti. 3 negligenter sacrificium per pnia lapsi in mortali post baptismum necessaria est actu si potest. id. vocaliter confessio: also propositum ei sufficit si contritus est. et quantum est de iure diuino sufficit quicunque anno morte Iu. xij. nisi pnia ege. oest filii. Sunt et scriptio eucharisticie actu vel proposito habentur usque necessaria est de iure diuino anno morte Jo. vi. nisi misericordia. car. si. ho. etc. sed hoc non sufficeret quod est de iure positivo.

Cum papa possit cum aliquo dispensare ne confiteatur. R. b3 R. vbi. s. et confiteri sacerdoti est de iure diuino. sed ob usum eius circumstantia est de iure pure positivo. Cum ergo papa sit subdit in iure diuino et sit. scilicet ius positivum dispensare non potest cum aliquo quod non teneatur confiteri. Sed quod non teneatur confiteri eo modo quo determinatum est a concilio generali: in

hoc papa potest dispensare. quod illa circumspectio est de iure pure positivo.

Cum autem papa teneat confiteri. Pa. i. d. c. ois dicitur quod aut confessio est de iure divino: et tunc indubie tenetur confiteri. ar. c. sunt quodam xxv. q. i. Sed non ligatur probis huius confitentis ut teneat confiteri tempore habere putato. cum ipse non sit alicuius subjectus et par in pare non habet ipsius. Aut confessio est de iure positivo est si ex deo. Jac. v. Confitemini alterutrum et. et tunc papa non artaretur quod maior est papa huius papa quam habuit iacob cum ille non fuerit papa. et esto quod fuisset papa. tamen par in pare etc. Sed ex alio prout Pa. papa indubie teneri quod hec confessio saltem est inducta ex generali traditione ecclesie et concernit universalem statum ecclesie quam papa non potest. cum ab omnibus summis pontificibus sicut ab aliis christianis latini: hec istitutio fuerit recepta confiteri doc. i. q. viij. et si illa. Item per hoc decoloraretur status ecclesie quod facere non potest per nos. in. c. proposuit. de concessione preben.

Confessio saltem simili anno 4 tenetur ex precepto postquam ad annos discretis venerit confiteri omnia pectus sua. ut in. d. c. ois. non tamen ex vi precepti. d. c. ois tenetur perficere ad confessionem tempore paschali. sed quantum tempore anni confiteatur: satissimum est precepto ecclesie. Secundus de confessione. Et non habet Pano. i. d. c. ois quod tres sunt gradus annorum discretos Primus est cum est doli capax. Et hoc regritur ad confessionem et habet scilicet iij. di. xvij. quod ad confessionem quod est habere annos discretos quod est instructus et interrogatus ordinatus percipit distincte quid iniustum et quod iniustum in lege diuinam quod potest faciliter videri si ad ordinatas interrogaciones ordinatus respondeat. Et hanc summa. in. c. i. de delicto. pueri. dolii. capax. dicitur puer vel puella. viij. annorum intellige ut in pluribus. Nam magis acceleratur in uno quod in alio ut legitur in dialogo. Gregorius de pueri. v. annorum qui blasphemauit deum: et arepens a demonio expirauit. Et sicut in aliquibus acceleratur: ita in aliis tardatur: quod ad confessionem non

Obligatur: ex quo non sunt boli capaces nec in annis discretiōis. Secundus gradus est cū est pubes. et ista etas requiritur ad matrimonium ad ingressum religionis de despon. ipu.c.y. et extra de regula.c.i.li.vi. Et hec ēt etas regulariter requiritur in sacro eucharistie q̄ est xiiij. anno in puer. et xij. in puella. De hoc tñ nō pot̄ regula generalis dari ut dictum est de tpe confessionis qm̄ multi reperiuntur i etate. x. vel. xi. anno iiii maioris discretiōis q̄ alij ali. xiiij. vel. xv. anno. et iō stabitur arbitrio confessoris ve parētuz. Terti⁹ gradus est quo ad administratōes bonop. Et talis dī ēt in annis discretiōis post. xxv. annu. s. de mino. p totū. diverso ergo respectu consideratur ista discretio.

C Uiruz teneamur confiteri pctā que manifesta sunt. Et nō sufficit aligd esse notū iudicii. nisi sit ei notum in forma iudicij. et ideo quāvis peccata manifesta nota sint sacerdota: quia tamen nō in forma iudicij: oportet ta cōfiteri.

C Utrū homo statū teneat cōfiteri. R. fz. Ri.in.iiij. q̄ tstud pceptuz de pfectōdo sit affirmatiū non obligat ad semg fz aliqui. s. ad tps determinatū qd ecclia determinavit ad semel pfectēdū in anno. Et sic reguli nō teneat q̄ statū cōfiteri nisi in q̄tuor cāib⁹. Unus est rōe sacrī. s. qn̄ vult cōicare vel celebrare. Dicit thi Ri.in hoc casu q̄ si forte d p̄pinquo expectet alij cui deuotius et securius confiteatur: nullo iure cōicare p̄hibetur si vere penitet. Secundus est rōne periculi: vt qn̄ ēt in notabili et iminente pīculo mortis. Tertius rōne cōscie. s. qn̄ p̄scia dicit q̄ statū teneatur cōfiteri. Quartus rōe dubij. s. qn̄ p̄abilit̄ videt se amplius anno illo copiam cōfessoris hēre nō posse qui ipsum possit absoluere. Sed nūquid religiosi teneantur statū confiteri. R. alij dicunt q̄ sic si mortaliter peccauerit et p̄sayteri copiaz habeant: et intelligūt statū sicut dicit recta rō. Ri.tñ dicit q̄ reli giosi rōne suoz statutorz et sui statutis tenetur confiteri frequētius fz statū: et

conclūtū generale: nec tamē ppter hoc sequit q̄ teneatur statū cōfiteri habita cōfessoris oportūtate nisi ad suū dies quo fm statutum religionis sue teneretur cōfiteri vidētū tamē in hoc esset si huinsmodi statuta religiosorū obli gent ad peccatum mortale vel ne. **C** Ut p̄ teneamur cōfiteri circūstātias p̄ peccatorz. R. fz doc. q̄ circūstātiaz q̄ daz sūt trahētes in aliaz speciem peccati et iste sūt necessario p̄fitēde sibi gratia. alienum accipere ē illicitū sed spālē prohibītione prohibetur accipe de loco sacro et deo spālē peccatum sacrilegū p̄ hanc circūstātia cōstituit illicitū est nō suā cognoscere. sed si p̄pinquaz spālē p̄hibītōe p̄hibet. Et ideo spālē pctū p̄ hāc circūstātiaz determinatur s. ictus. Itē coire cū muliere cōingata et h̄mōi. Frequētia etiā est circūstātia ponēs aliud pctū q̄r qualibet vice p̄missi, nouū pctū Ideo necessario cōfitede et numerus pctōz si ad memoriā reduci possit. Quilibet enī numerus adūctus alteri nōfero p̄stituit nouā spēm fz phi. et iō alij dicunt q̄ nō erus nō ē circūstātia q̄r nō ē vnu fz multa aduerte tñ q̄ nō solū p̄teēde sūt circūstātiae trahētes ad aliud gen⁹ pctū de pctis p̄missi i. ope. vep̄ et oris et cogitationē fuit delibera p̄census ad mortale. Itē circūstātia festi ē necessaria Immo alex. de ales in. iiij. dicit q̄ ē duplex pctū sicut cū q̄s vno actu coitus opp̄imeret puelaz et ex illo actu moreret: committit tē duo pctā mortalia. et sic fz eū ibi ē vna act⁹ et duo reat⁹. In casu tñ q̄ q̄s simplex rūdis nesciret numerz pctōz specificare possit teneri ad deonatorz cōscie p̄fessorū opinio archi. et direccione vt sufficiat dicere se multoties peccasse vñ se tāto tpe in tali pctō pdurasse vt pata p̄ annū tenuisse p̄cubinā vel h̄mōi. Circūstātiae necessario cōfitede et trahētes ad aliam speciem peccati fm doc. sunt octo: videlicet conditio rei modo peccandi: locus: tempus: numerus: qualitas: iducēto; et accidens. quedam p̄e

sicā nō ē iterāda. nec tenetur q̄s obedi-
re p̄cipienti vt ite p̄fiteatur. Et b̄z Pe-
de pal. papa nō posset cōdere legez in
hoe. aliqui tñ sūt casus i q̄bus necesse
est p̄fessionē reiterare. prim⁹ q̄n p̄fite-
tur ei q̄ nō potuit absoluere. Secūdus
q̄n p̄fitetur scienter illi qui nesciuit di-
scernere iter p̄tā mortalitā t venialia.
Tertius q̄n q̄s p̄ficitur. vt dicitū ē
s. cōfessio. i. §. iiij. t. iiiij. Quart⁹ q̄n q̄s
nō p̄fitetur itegre oia p̄tā mortalitā de
q̄bus nō est legitim confessus s̄ scienter
vel ex ignorantia crassa v̄l notabili ne-
gligentia omittit aliquod p̄tū mortale:
aut circūstātiaz que trahat ad illud pec-
catū aut ē omittit cōfiteri p̄tū de quo
dubitat an sit mortale. In oībus hyste-
netur resterare cōfessionē. t quo ad di-
ligentiā adhibendā. Rū. in. iiij. di. xvij.
ar. ij. q. vi. dicit q̄ si penitens non fecit
diligētem preparationē s̄ fuit in igno-
rantia affectata vel crassa: seu ex obli-
gatione p̄cedēte a p̄pria notabili culpa
que eparatur dolo tenetur iterū con-
fiteri. Et nō. hic q̄ si prim⁹ p̄fessio: hē-
bat auctoritatēz absoluendi ab oī excō-
catione t casib⁹. si intendebat absolu-
ere q̄n cum eo confessus fuit l̄ pecca-
tum oblitum: esset casus reservatus v̄l
excōcatio. poterit nihilominus sc̄bus
p̄fessor etū absoluere. Quia nō ampli-
est casus reservatus vel excōcatio sed
solummodo est peccatum simplex. Ec-
ideo Abonal. t Rod. s̄lūlunt q̄ si quis
a papa vel legato absolvitur vel huius-
modi benefacit. si de omnib⁹ excom-
municationib⁹ t peccatis de quibus
etiam non recordatur facit se absolvit
de irregularitatibus secum dispensare
quia si postea de aliquib⁹ alijs recor-
daretur non tñ iterū absolutionē que-
rere licet de Peccato teneatur si mor-
tale fuerit Confiteri. Et hec facit p̄s
Religious qui in Visitacionib⁹ suo
rum prelatorum absolvuntur ab excō-
municationib⁹ t alijs censuris t ir-
regularib⁹ vt amplius cum p̄dēa ve-
nerint ad notitiam non teneantur cō-
fiteri sed de peccato sic quod nō. quip-

stant cōcircūstātie aggraūates i eadē spē
sicut sc̄ia i gratitudo t h̄mōi t has cir-
cūstātias sūm doc. Iz bonū esset cōfite-
ri: tñ nō est necessariū. Quedā p̄o sūt
cōcircūstātie alienātes t has nō ē neces-
se cōfiteri nec bonū. Per accūs tñ ne
cōfessor sc̄adaliȝek v̄l ēt vt et̄ inquisito-
latiſciat vel si tñ deuiaſ q̄ sit in ge-
nere v̄t alis peccati: q̄ tenet dicere ge-
nus p̄tū bonū est illas cōfiteri vt si q̄s
comedat carces i quadragesima ex di-
spensatione t causa.

8 C Utr̄ h̄o teneatur confiteri p̄tā ve-
ntalia. R. b̄z Sco. in. iiij. di. xvij. q̄ nullus
tenet cōfiteri venialia sed solū mor-
talitā: Iz q̄dam dicant q̄ si h̄z mortalitā
tenetur precise ad confessionem illorū
t nō venialitā. Si aut̄ h̄z solū venialia
pp̄ter p̄ceptū ecclie tenetur in illo
casu illorū cōfessionē. Sed hoc nō pl̄z
Sco. q̄r cū in. d. c. ois. dicatur oia pec-
cata sua: aut̄ sit distributio pro pecca-
tis venialib⁹ aut̄ nō. Si sacerdoȝ h̄s
mortalia virtute illius p̄cepti tenetur
ad cōfessionē illorū ventialitā. Si nō er-
go nō h̄s mortalitā s̄ venialia nō te-
netur ad cōfessionē. Et sic cōcludit q̄
x statuto ecclie q̄s non tenetur ad cō-
fessionē ventialitā in quocūq̄ casu nec
in hoc ecclia specificavit p̄ceptū de cō-
fessione t rōabilit̄. q̄ ipsa v̄tī sacro pe-
nitētie tāc̄ sc̄ba tabula 3 naufragium
qd̄ nō ē i ventialib⁹. Nā p̄ p̄tū venia-
le nullus p̄cilitat extra naue ecclie: q̄
p̄tū veniale stat cū caritate que ē na-
uis saluās. nec alijs tenetur ad alijs cō-
tritionē de ventialib⁹: imo i actuali vo-
lūtate vel in actu ventialis moriens sal-
uabit vapulabit tñ nō v̄t aut̄ q̄ alijs
teneatur ad p̄fessionē de eo de quo nō
tenetur h̄re attritionē: vel p̄tritionē. Et
tali existenti sine mortali sufficeret di-
cere sacerdoti dñe regatior deo: q̄ ex
quo sui ultimo cōfessus nō h̄eo p̄sciaȝ
de mortali: da mihi eucharistiā. Et b̄z
Sco. de talium meritis thesaurus ec-
clesie congregatur.

9 C Utr̄ in aliquo casu teneatur q̄s cō-
fessionē iterare. R. q̄ p̄fessio vere t lie-

tenuerit
nō
io

Si quis quādō omisit scienter ex cōtē p̄n seu negligētia notabili facē p̄nia sibi iniunctam pro mortalit. Secus p̄ ventali. nāz tūc peccat mortaliter: qz facit cōtra preceptū vicarii dei etiā ecclie. vt in d.c. omnīs. Si tñ recordaretur penitentie iniucte. et implere vellet; non oportet iterare. Et Scđ. in. tñj. lūmitat hoc si peniteus eā acceptet. nā fīm euz penitens non acceptare aliquā penitentiam sed sufficit quod habeat propositum acceptandi hic vel in purgatorio. Et iste pp̄ter hoc dicitur esse in malo statu immo in bono ex quo ex seruore caritatis magis intēdit pueri in purgatorio vbi longe intensius punietur qz hic et sufficit qz satissimaciat in ope hic vel in voluntate in purgatorio.

Sed pone qz penitens n̄ nihil dicat qz velit facere penitentia in purgatorio qritur an teneatur recipere et explere penitentiam sibi iniunctā a sacerdote. R. Fīm R. in. iii. d. xvij. qz sacerdos aut iniungit penitentia rōnabile et discretaz aut irrationabile et indiscretaz si scđo modo penitens nō tenetur eā recipere qz sacerdos talez pniam iniungēdo ab uititur clave potētē et scie. Si p̄to mō dico qz penitens teneatur tentione necessitatē eā recipere: et p̄ viribz explere: qz talem penitentiaz iniungēdo clavibus visitur recte. Et si penitens ex de liberatione et absqz legitimā cā omisit explere mortaliter peccavit. Si tñ penitens sentiat pniam sibi n̄mis grauez et ad obseruādū p̄iculosa; sua infirmitate pensata d̄z ad eundē cōfessorē vel ad alia si illum h̄fe nō p̄t recurrere. Et dicit ibi R. qz etiā cōfessor p̄t interdigē familiaritatē aliquaz psonarū si videt p̄g huūsmodi querationem vel aliā cāz venire in p̄iudicī aie illus v̄l h̄ honorem dei et penitens tenetur h̄ac pniam recipere et obseruare hec R. Quo in ad pniam iniungendā cautius faciet cōfessor qz penitenti penitentiaz iniungat quā statū in statu gratiae pos sit agere et postea aliā adiungere quā nō st̄dat p̄ pnia sacrāli iponere. Sēx

rus qñ penitētē eē excoicatns quo casu absolut⁹ eēt a peccatis excoicatiōe inā nente: tunc necesse est vt iterū 2̄neatur ex quo illa absolutio fuit nulla; vt intra dicetur Confessor. i. h. x.
C Utrū secūdus cōfessor possit qmū tare penitentia iniuctā ab alio cōfessore R. monal. i. sum. dicit qz si pnia ē iniucta i casu reservato supiori nō p̄t iferor relaxare vel 2̄muta re sine lnia eius q intunxit nisi vrgeat necessitas v̄l sua deat utilitas. P̄tum enī ē iterptari qz supiori in his casibz 2̄cesserit inferioribus potētia 2̄mutādi vel relaxādi. Si aut nō erat casus reservatus supiori. s̄ talis de quo ab inicio pottusset iferior pniam iniungere: iferior relaxare v̄l 2̄mutare poterit nisi certū sit qz supiori reb uauerit sibi relaxatōe vel 2̄mutatōe.
C Unz igratitudo qz icurrit p̄p qd li. 12 bet p̄cīm mortale dēat 2̄fiteri: Dic fīm doc. qz igratitudo peccatis qñqz ē circūstātia ḡialr sequēs oē p̄cīm mortale P̄cūm enī sp̄em recipit ex itētōe pec catis b̄z philo. Ille enī qz mechaz v̄l su ret magis ē sur qz mechus. Si igratitudo aligz peccatorū in 2̄tēptū dei et sucepti benesicj aliqz p̄cīm 2̄mitrat illū p̄cīm trahit ad sp̄em igratitudinis et hec in igratitudo ē spāle p̄cīm et tūc necesse ē 2̄fiteri qz tūc nō ē circūstātias p̄cētūm p̄ se. Quādō aut ē circūstātia tāc nō eit necessaria ad 2̄fessionēz b̄z optimū sit in oī 2̄fessionē dicere culpam suā de igratitudine quā h̄uit ad offēdē dū dēt. Idē dicēdū est de negligētia qz forte v̄si sūt in recognitādo p̄cā.
C Utz recidivans. teneat 2̄fiteri p̄ora 13 p̄cā. R. b̄z tho. i. tñj. directe qdē recidi nās p̄cā dimissa nullo mō tñr nec in ḡiali nec i spāli cuicticj 2̄fiteri: sed in directe: sicut illud sine quo sciri nō p̄t debūt satissimacis modis: tñr recidi nās notificare p̄cā dimissa qz sufficit ad hoc vt sciat qz satissimacis ei congrue possit iniungi vt si ipse frequēter lapsū carnis passus ē ex aliqz occasiōe illa occasio p̄ satissimacis p̄cidat. et s̄lī de p̄catis et ad hec v̄t sufficiet 2̄fessio. dimis

Istorū triū vla legato. d. pape vla iuris
dictione a iure cessa sine pmissa. sic de-
cūtur pprī sacerdotes illi quos epi vle
abbates exēpti in suos eligūt pcessores
extra de pe. et re. ne p dilatide sic et est
pprīus sacerdos pshyter qcūqz illius
quē andit pstituti in articulo necessita-
tis si pprī sacerdotē aliquo pdictor
modoz nō pōt hfe. hoc et mō ē pprī
sacerdos vacabūdor qcūqz pshyter
prochialis in cuius prochia voluerit
pfilteri qz tales nullū hnt domiciliū.
Sic et ē pprī sacerdos pegrinor ad
sancta loca qcūqz prochialis pshyter
cui voluerit pfilteri de cōmissis post
recesserit a iurisdictione illius in cuius
ptate hnt domiciliū. s̄ de hoc ifra acci-
piēdo aut pprī sacerdotē p sacerdo-
te hnt iurisdictione aliquo pdictorum
modoz nō est pcessio facienda nisi pro
prio sacerdoti: ad h̄ ut hō nō trāsgre-
diat pceptū et psequāt pcessiōis effectū
sumēdo h̄o pprī sacerdotē pmo mō
vtputa illā qz hz iurisdictionē ordinarī
h̄ sit ei reguli facienda pcessio. In mul-
tis tñ calibus nō oī vt ifra ostendit. et vt
de pa. in. d. c. ois. vbi dicit qz pprīus
sacerdos appellari pōt pshyter prochi-
alis eps loci legatus in pnicia et ipsoz
pnicary. Item vicarius generalis epi.
Itē archipshyter ecclie cathedralis q
in hoc cēsetur vicarius epi de offi. ar-
chi. offi. vñ ad quēllbet istoz nō peti-
ta lnia alterius pōt qz recurrere. Itē
archieps dū visitat pōt audire pcessio-
nes i diocesi suffraganei sui. s̄ als: nō
p̄t a h̄o sensu. Et tūc pōt alijs pmissē
h̄z directoriā. Itē vicarij ppetui sacer-
dotū prochialū dicūt pprī sacerdotes

C S̄ pone qz qz hnt lniaz gialē ab 2
epo: vt possit confiteri cui voluerit: an
vnica pcessiōe facta expiret talis lnia
an h̄o duret dcā idulgētia viēte epo:
qz est pulcra. quo ad primū Jo. an. in
c. nō pōt de pben. li. vi. dicit qz tutius
foret exprimere vt quotienscīqz volue-
rit pfilteri possit eligere: tñ qz agit de fa-
nore aie post factū dicit posse teneri qz
si pluries fuerit confessus vigore talis

sorūm pctōp in giall. tñ qz ad alia
spalia oī descēdere sim qz qfites vide-
rit oportū. nō. n. pōt in his aliqua
certa mensura prefigi et in. c. ois de pe.
et re. sentit qz recidiuās tñ pcessionem
itterare rōe ingratitudinis: tñ hoc cō-
ter nō tñ nisi vt dictū est.

14 C Utz liceat pfilteri peccata qz qz nō
cōmisit. h̄. qz nō. talis. n. si nō esset pec-
cator mentēdo efficeret peccator.

15 C Utz autē mēdaciū dcm in pcess-
sione sit mortale. h̄. qz nō s̄ solū illud
qz ē pmissis pma h̄ samā siam vel
alterius vla h̄ illō qz necessario hz pfilteri.
vñ si taceret vla negaret aliquod pec-
catū qz fecit et de quo nō est legitime
pcessus peccaret mortali. Secus si als
eēt pcessus. et pdicta itellige n̄si ex ali-
qua rōabili cā taceret: vt qz forte time-
ret pbabilr qz pcessor renellaret pcessio-
nē. l̄ qz solicitaret eū ad malū et hmō:
In gb̄ cāibns posset vti vobis palliatis

16 C Quid si prochialis sacerdos sciat
vt credat ipedimētu eē ppetui matri-
monio aliquorū suorū prochianorū. nū
qd tñ renelare in foro pniāl vla extra
h̄. b̄. m̄. Mōnāl. qz aut scit aut pbabilr
credit qz illud ipedimētu possit pbari
an nō. H̄o cāu d̄z eis renellare vt ipl
pcurēt diuorti. vla se hēant vt ff et so-
cor vla ipse sacerdos denūciet h̄ supiori
et subministret pbationes si oporteat:
qz cū sit platus tñ ad illō pceptū. Si
peccauerit zc. Si aut sit aut probabili-
ter credit qz pbari nō possit nō tenetur
eis dicere n̄si credat qz sup hoc labo-
rēt crassa ignorāta: in quo casu d̄z eis
dicere. Idē si pbabiliter credit qz pati-
fint sup hoc acgescere pfilio bonorū
aliter eis nō tñ dicere.

Oncessio. iij. cui. s. sit pfilteri. Et re-
gulariter qlibet d̄z sacerdoti pfilteri
Joan. xx. Quoz remisseritis zc.

17 C Utz necesse sit pfilteri pprī sacer-
doti: h̄. f̄. m̄. R̄. in. iiii. d̄. xvii. qz pprīus
sacerdos d̄r tripli. vla ex iurisdictione or-
dinaria: vt sacerdos prochialis: eps vla
papa: vla ex iurisdictione delegata vt ille
cui cōmissis ptae audiendi ab aliquo

licentie valeat. Quod ad secundum an talis licentia duret per vitam ipsius episcopi vel etiam post vitam eius Pan. in c. fi. de os. le. dicit quod si episcopus simpliciter dedit alicui in iuria posse eligere confessorem: quod illa iuria extinguit mortuo vel renovato episcopo: quod episcopus non potest dare in perpetuum istam iuriam cum iuridicio ecclesie prochialis sine cognoscitione et consilio sui capituli cum esset irrogare perpetuum iuridicium ecclesie prochialis. Et sic haec sunt panorum. quod ad minus talis iuria durat in vita ipsius episcopi: licet iuria sit petita simplus. Sed si alios viri distinguendos putatur haec in c. si gratiolose de rescripsit. In talis iuria sit concessa ad bisplacitum sedis et iuncte erit perpetua nisi a successore fuerit renovata. Si vero talis gratia concedatur ad bisplacitum sue voluntatis: tunc per eius obitum expirabit talis gratia: quod per eius obitum eius bisplacitum expirat. Ideo viri tenere zabit. in cle. dudum de sepulcro. Et idem cantella bona est confessionibus: ut quoniam petrum casum ab episcopo: per tantum ut talis iuria duret usque ad bisplacitum sue sedis. ita est alia cantella ut perierat ab episcopis et aliis platis tota auctoritate sua quoniam innuerint eos beneficiarios et non auctoritatē causum. nam appellatio causum non venti dispensatio votorum vel iuramenti vel certorum. Casus. n. dicitur a cadendo. et idem respicit defecitus et peccatum predictum at non cadunt sub casu: quod prout esse sine peccato.

3. Ut per prius sacerdos possit ubique suum subditum audire et absoluere: sed si in L. in d. cle. dudum aut loginatur de ordinario plato sine perpetuo fine ipsali. Et tunc dicit Laud. quod potest tamen extra territorium: et ubique fuerit audire subditum suum et absoluere in foro penitentiis quod in his que sine strepitu sunt nullius territorii ledit. ar. de officio. le. c. pe. et si. Aut loginatur de confessore non proprio sed extraordinario: ut in istis deputatis: ut sunt medicantes et isti audiunt confessores de peccatis ubique commissis intra territorium: quod hec sunt voluntarie iurisdictiones: sed extra territorium predicit non prout absoluere per se. d. cle. ibi extra ciuitates et dioceses. Sed de hoc. i. Hoc tamen verius

virtute petitionis facte sum formam. dicitur. Si in dicti ordinarij ampliorum grazer facere vellet: prout sine dicta petitione. Alii enim medicantes sine petitione facta possent audire confessions subditorum prochialium sacerdotum de eorum iuriis: sicut poterant anno dicitur. dudu. Ut per audiencia confessionum possit alterum comitum. sed si in Tho. Si alius idem curio non possit audire confessionem alterius quam non habet iurisdictionem in ipso quod audientur sint: potest ei comittitur per quemcumque habentes iurisdictionem in ipso. Si autem alius non possit audire: quod si haec executionem ordinis non potest habere procedit ut confessores audiat nisi per eum quod habet iurisdictionem remouere potest. ipsedicti autem in executioe ordinis sunt iterdicti super eius vel degradati: et publice excommunicati. Ein autem haec iurias: ut possit alieno sacerdoti fieri possit eligere quemcumque sacerdotem: ista quod est quotidiana. nam in locis toties datur simplus iuria per ochianum electi sibi confessorem quemcumque voluerit: aut virtute huius iurie possit eligere medicantes quod non habent curam in actu: vel sacerdotem simplus quod non habent curam: nec ecclias. gl. i. d. c. ois. et gl. in cle. i. de pui. volunt quod si dat prochiano facultas eligendi sibi confessorem: quod non poterit eligere religiosum vel presbiterum nam habent curam aiam actu. Ideo tamen per auctoritatem delegat sacerdos comittitur sacerdoti extraneo ut audiat confessores subditum suum: et tunc non est vis: an haec curam aiam vel non. quod hoc non facit iure proprio: sed tamen delegat proprio sacerdoti. c. sane de officio. de. aut dat iurias prochiano suo ut possit eligere confessorem: et tunc procedunt dicte gl. et tunc cum non sit delegatus proprio sacerdotio: quod per viam progrationis se illi subicit. sed cum ille non habet auctoritatem sensus non potest facere cum indicetur nulli habet iurisdictionem. c. significasti. b. s. ope. Et haec opinio sequitur Pa. i. d. c. ois et i. d. cle. i. dicentes quod dicta opinio sequitur dictum docet. sed ibi revocat postmodum dicta opinio dicens nouissime repuisse hostem. i. t. v. pe. et re. tenetem. h. d. i. c. n. quod ex quo sacerdos haec potest clamare haec eius

- platem ligandi et soluendi: quia recipit
in sua ordinatio: ut i. q. ecce. xvi. q. i.
Exercitu at non habet nisi ex defectu subie-
ctorum. vñ ex quo latie alius illi se subiicit: per
sua in illi potestate exercere. Et dicit pa. q. p.
sibi nonnihil. placuit iura at in Hoc at
legata. p. gl. et doc. loquuntur de non habere
potestur iurisdictionem. Secundum at in eo q. habet
illam hanc. nec exercitum est iterdictum: nisi
defectu subiectorum ad hoc adducatur q. legi-
tur in. l. t. s. i. indi. vbi p. q. istorum iuris-
dictio non habetur subiectos actu potest p.
altos. progari hoc pa. et hoc non.
- 6 C Utrum fratribus predicatoribz et misericordibz
liceat confessores audiire. R. b. car. in cle.
dudum d. sepul. q. sic reservatis in his q.
ponunt i. d. cle. regit. n. quo ad ordi-
nem minorum ut ministri vel custodes vel pla-
ti predicatorum p. se vel p. alios accedant
ad priuatum platorum: i. quorum ciuitatibus vel
dioecesis hanc loca petunt humiliter
ut de eorum lnvia grae et bisplacito confesso-
res quos elegerit valeat voluntu sibi
confiteri confessores audire: penitentias
imponere: ac beneficium absolutionis
impedire.
- 7 C Queritur primo an fratres deputati ad con-
fessores audiendas possint eligi nisi licen-
tia petitam a platis: hoc est an sit necesse
petere lnvia; eligendi confessores. R. b. car.
vbi. s. q. non quod prius eligendi confessores
non dependet a voluntate ordinario: sed fra-
trum. et i. o. ipi ministri et custodes potest hoc
facere sine alia regule. Sufficit ergo q.
ad substancialia q. servet forma. s. i. ques-
tione lnvia sup audiendas confessionibus. illa
est. tria substancialia q. peti sunt hec
s. confessores. Audire: prius. Imponere
ac beneficii absolute ipendere. et i. o. pe-
tendo illa tria suata est forma. d. cle. et ni-
hil aliud regritur summa. et zen.
- 8 C Secundo q. in eo q. hac potestate potestan-
di fratres permittit aliquo prelati ibi nota-
tis. s. ministris et custodibus q. ad minores
an licet alii: p. mta guardianis. glo. in
s. b. custodes dicit q. non habet predicti mi-
nistri et custodes possit p. se p. serre ad
priuatum prelatorum ac ei p. altos et ita mut-
e. possent guardianum habere guardianum?

sua auctoritate hoc facere non posset.
C Tertio an ministri et custodes potest p. pri-
tare confessores p. alios dic q. sic p. tex. ibi
repentent vel faciat punitari. et i. o. q. non
dicit q. p. quem fieri potest p. queritur.
C Quartu q. d. g. prelati logi ibi i. o.
prelatorum eorum. R. b. car. vbi. s. q. pre-
lati g. dicit tales punitari intelligunt illi q.
in loco habent iurisdictiones episcopale vel q. ita
q. nulli dioecano subiungunt ipsi nec eorum
subditis et hoc est pau. et sic quo ad
tales non sufficeret lnvia dioecesani.
C Quinto q. an lnvia possit peti a pre-
lato ex territorio. pau. dicit q. sic. cum
sit volvitur iurisdictionis.
C Sexto q. si vacat sedes. pau. dicit i. o.
q. prius peteretur a capitulo.
C Septimo q. si non potest haberi copia pre-
lati vel est excusat suspensus: vel iterdictum
pau. dicit q. prius petet a suo vicario in spe
ritualibus si habet te. ori. vi. c. cu. nullus
h. epo. si non habet maliciose hoc secundum forte potest
eligi sine lnvia. dicit in tunc adire papam
vel superiorum eius. ix. q. th. cu. simus. scdo
casu cu. prelatus est excusat et c. dicit
pau. q. addibit is q. habet: supplevit defectum
ad hoc de coice. prebe. q. diversitate.
C Octavo an homines electi decant i. o.
personaliter punitari. an pro sufficiat q. sba
liter vel p. alii punitent gl. i. d. cle. vult q.
regrat personaliter punitio. et intellige quoniam p.
lati hoc petunt et hoc ut innere tex. in. h.
numeris ibi q. si forte et c. vbi habet q. di-
cti prelati punit homines confessores refutare
et si hoc ergo necessaria est priuata corporalitas
non. n. punit eos reprobare nisi eos vide-
ant et examinet de sex qualitatibus q.
ponunt in tex. si tunc sine causa rationabili nol-
lent admittere vel dare lnvia; b. zen. time-
sses auctoritate propria punit audire confes-
siones. dicit. n. istos sine causa non posse re-
pellere. nam q. causa habet dicendum non habet d. h. h. p.
volente de ap. suggestum.
C Nonno q. i. q. tunc ipsi ad die punitio. S
nis potest prelatus aliquem reputatum repellere.
So. constitutio. inter cunctas dice-
bat. i. triduum quod erat rationabile. sed cu. sit
sublata. Lau. dicit hoc esse arbitrarum
de off. deie. de causis.

16 **C**ecimo quero si vno remoto ali-
us surrogatur qd etiam reicitur gl. soluit
qd etiam ex ea potest. sine ea non.

17 **C**Undecimo si plati cū isti offeruntur
rident qd nolunt admittere dñites non
pntetis qd nolumus admittere vñ qd si
ne alia pntatione possint pntandi per
quos nō stetit pntiones audire.

18 **C**uodécimo qd si omissa prima ob-
latione de qua. s. ibi gñales ec. veniūt
presidētes cū fratribus coram platis et
petat eos admitti. Laud. tñ qd teneat p
c. cām de rescri. pro hoc ista littera que
nihil exigit nisi qd pntentur.

19 **C**tertiodecimo quid si prelati nō re-
cusant dare licentiam sed nec pcedunt
gl. dicit qd post irinam regfitionem lo-
cum hz pruilegium de quo hic.

20 **C**uartodecimo qd si in hoc qd dicit
qd pnt audire pntiones sibi cōfiterere vo-
lentū et sic oīuz volentū cū gñalr loq-
tur: cū tñ sint alig religiosi: qd sm statu-
ta suor ordinis pnter nō pnt nisi suis
platis gl. soluit qd p hāc pntionē non
cōprehēdunt illi. s. laud. dicit qd audi-
pnt pntiones quorūqz i casibz i q-
bus absolu possent a suis curatis. Et
hoc ē si sint religiosi exēpti: scolastici
vt nō qd hec ē gdā gratiosa et spālis p
visio quā papa i favore aīaz ex plen-
indine pntis ordīat qd i nullo subiacet
vt depēdet ab alijs formis sen pntis
bus cōibz statut]. tñ car. dicit vii eē qd
dicit gl. quāt pau. dt. qd in religiosis
nō hz locū pntitio dicte cle. si statuta
religioz eis pntibz pnter alij qd su-
is platis qd nō hñt velle de elec. si reli-
giosus lt. vi. nō pnt ergo dici volētes.

21 **C** Quintodecimo qd si ep̄s pntat cum
fribz sup numero quē dicit exēdit gl.
dicit qd ep̄s pnt reycē si vltra modū soli
tū pntet: nec hñt exigit populi mltitudo
Recipiet ergo ep̄s numerz qd sibi vñ. qd
religis recurrat ad arbitriū bōi viri. t.
iudicis qd esse medius hz car.

22 **C** Sextodecimo nūqz fñes pntati plati
vt. s. possit audire pntiones subditoz
et ciuitates vt dioceses talū platoz. gl.
hz car. qd nū pnt. ibi ex ciuitates vt dio-

ceses in qbus fuerint deputati p quas
eos volumus et nō p pntias deputa-
ri pntiones nullatenus audituri. et sic
itra ciuitates et dioceses deputati pnt
sine aliqua lmitatōe qd sic pntati vbt
libet audire pnt pntiones et in domi-
bus seculariū hñdicētibus et sacerdoti-
bus prochialibus. nā exquo pntibz
extra pntitū itra ar. i. q. i. extra catho-
licā. nā qcd est itra lmites cedit lmi-
tato. s. de le. iij. l. pñonus. h. sempronto.
C Decimo septimo nūqz mīstri p se. vt 23
pntios possint pntare fñes pntiones co-
morates extra dioceses gl. dicit qd sic.
dñm ipsoz locū sit vicinus diocesi exē-
plificat gl. dices dato qd fñes nō hñrent
locū mutie possit nī plati ab epo mu-
tine petere licentia et pro ipsa diocesi
electionem facere.

C Decimo octavo an fñes pntiones au-
dire valeat sine hñmōi pntatōe dic qd
sic si fñes vt illi qd volunt pnter habet
lniam a pnto sacerdote: qd tales tunc
sunt in dispōne. c. ois de pe. et re. qd nō
est sublata nec correcta p cle. dñdum.

C Decimono nūqz poliqz plati pnties et
serū lniaz fribz pntat audiēdi pntio-
nes possint reuocar. gl. dicit qd sine ca
re uocare nō pnt idē pau. et zen. et Lar.

C Vigesimo an talis pntatio expiret. p 26
mortē pcedēt]. et vtz sit ep̄al vt papal
hz dñt. li. i. ti. xv. qd p mortē pcedēt si
expirat qd papal qd talia durare fac ar.
ex dñ trāsac. veniēs et qd iure cōi appro-
bata. et tō seqt qd poti sint papales et
aplici qd vñtēs pntate ep̄i p papā fribz
cōcessa p. d. cle. nec ob. d. cle. i. q. statu-
mus qd illi fit pp qdā reuerētiā et ho-
nore qd ep̄is ip̄edēt i recōpētationē rela-
xate sup hñ subiectōis ab eis et qd i me-
moriā nālīs vñculi et pp vestigia et reli-
quias qd ad hñc remanēt petit poti cō-
cessio ista ab ep̄is qd pp alid. et si plati
nō pcedēt nūlominus hoc hñrent
et sic pntē nūlū mīsteriū in cōceden-
do sicut minister in baptizādo.

C Vigesimopatio qd qd sit dioceſis. 17
dic sm car. qd dñ diuissio qua termini
episcopatuū diuiduntur.

- 28 C** Uigesimo secundo quero an fratres presentati in audiendis confessionibus debeant habere Iniam sacerdotis parochialis gl. in vbo libere dicit q̄ non est necesse Iniam sacerdotis h̄e Idem pau. Idem Lar. Iz glo. in.d.c. ois teneat orarium. Sed Jo. an. pro ut recitat pa. in.d.c. ois dicit q̄ orarium glole est terminatū p extrauagātem Jo. xxv. q̄ incipit. Vns electionis predicta etiam gl. p clementem. iiii. tā. H̄oio falsa fuit dānata p extrauagātem q̄ incipit. Quidā temere.
- 29 C** Uigesimotertio. ut p cōfessiō dicitis fratibus teneantur iterum p fiteri proprio sacerdoti: glo. dicit q̄ non. Et us determinatur per d. extrauagātēz. vns electionis.
- 30 C** Uigesimoquarto an presentatio sa cta p mistros valeat quo ad p fessores q̄ post talem pñtationem electi sunt. dic q̄ in hoc d̄z attendi forma petitio nis & p fessionis. Si enim petat ab ordinariis vt placeat habilitare quosculq; p fessores pñtes & futuros quos dicti fratres elegerint ad audiendas p fessiones in diocesi. Sic dico q̄ valebit quo ad oēs. Secūt̄ si peteret solū l̄ra quo ad p fessores: acut p fites vel hm̄dī.
- 31 C** Utz in aliquo casu possit q̄s cōfiteri alteri q̄ pp̄io sacerdoti. s. host. ponit octo casus in q̄bus pōt q̄s audire p fessionē alterius prochialis. primus q̄n pp̄ius sacerdos est oio indiscremis & ignarus de pe. di. vi. placuit. naz q̄ vult p fiteri d̄z querere sacerdotem q̄ sciat soluere & ligare d̄ pe. di. vi. g. vult Hoc m̄ d̄z fieri cuz lnia: vi in.d.c. ois vbi dicit pa. c. sacerdos de pe. di. vi. re ducendum ad terminos. d.c. ois vi sic vna l̄fa suppleat p alia vt sit sensus q̄ d̄z obtinere lniam si pōt vt in.d.c. ois vel adeat alienū vi in. d.c. sacerdos & sic si neget lnia & nō adsit superioris copia sufficit lnia pena lz nō obtēta ex tra de reg. lz si m̄ p fites. Pndēs esset & p fessionē instruere pñt sue p fessionē expediret sibi sufficeret. Sc̄s q̄n pro chianus trāstulit domiciliū suū nātūc

lle ad quem trāst fām nō est alienus sed proprius. extra de pro. c. fi. Tertius q̄n q̄s est vagabundus. s. de iudi. l. he res abn̄s. Quartus q̄n q̄s q̄rit domiciliū quo q̄s se trāsteraat. naz & is sine domicilio est. s. ad municip. l. labco & l. eius. h. celsus. Quintus q̄n q̄s delige in aliena prochialia. ex de rap. c. i. Iste in casus nō ē simp̄r verus nisi forte quo ad forz cōtentiosuz vel vbi rali delicto esset annexa aliqua cēsura ab hoie. Se cū ergo quo ad forz pñialez. Sextus rōne studij. vt q̄n clici de p latop suop lnia v̄l ali studētes accedūt ad studia. nā tāc efficiuntur de foro illius ad quē accedūt dū ibi manēt ar. s. de iudi. l. s. longius. h. i. Septius tpe necessitatō vt q̄i firmatur ad mortē v̄l d̄z intrare instū bellū seu navigatus v̄l trāstur ris p loca piculosa vt dc̄m ē supra ab solutio. l. in fi. Octauo si ponit spē i ra tihabitione p pñi sacerdotis lz iste ca sus cōter nō iñr q̄i ratiabitio in talibus nō lz locū extra de reg. iii. aciu li. vi. dictū m̄ ho. pōt itelligi q̄i ista ratiabitio nō reseruetur ad futur. s. si p latus cōfitemis pñptabitur lz si de pñti contēta vt p̄ estiari ex alibus cōie curis ex q̄bus elicitur ipsius plati factus consensus vtputa talis curatis est sub dñto p fiteri volētis aut eius valde familiaris vel socius vel hm̄dī.

C Utz pegrini: romi: pete: negotiato res & ali viatores possint cōfiteri alie no sacerdoti. s. s. m. v̄b. q̄ si non h̄nt lniam a suis curatis v̄l sine eorū lnia iter arripiūt nō pñt ab alijs absolut ni si in articulo necessitatē. Si at de lnia eoz pfecti sunt eo ipso h̄nt interpreta tiū lniam cōfieri cū sine confessiōe digne pegrinari nō queat. ar. d. os. de le. preterea. Si etiā veniat pasca cōica ri pñt p̄ eandē lniam iplicitā & de ca su epali absolui. q̄ epe nō retinēdo si bi auctoritatē lniani pegrinos ex hoc ipso v̄r eis dare cōfitedi lniam de casibus epalibus sicut curatus de prochialibus. De mercatoribus aut si nūsc̄ habent domiciliū n̄ssi sequēdo sem ee 5

per mundinas: idem est qd de vagabu
dis. Et idem est si in loco suo tenet ho
spitium: s; nō declinat illuc in pascale
cōiter. nō. n. tunc videntur ibi habere
domiciliū quo ad sacra. Idem dic de
familia principis vel baluini q nūq
in eodem statu pmanent. licet alicubi
teneat hospiciū ex quo illuc nō redetur
nisi ad horā. idem archi. flo.

33 C Utr pegrinās q hz crīmē: cuius ab
solutionē retinuerat sibi ep̄s in pegrinā
natione possit absoluī a simplici sacer
dote. R. b. v. dicit q potest absoluī ma
xime si instat tps ginalis cōionis vt in
pasca. Sed hoc dicti cōiter nō tenetur
a doc. nisi esset casus necessitatis. Ellig
tū dicunt q si aliquo iusto ipedimen
to ppteretur eius pegrinatio p an
nūz efficeretur fori illius loci et ibi pos
set recipere sacra. Per privilegiū tñ cō
cessum p. S. Sixti. iii. indulgetur q
oēs confessores ordīs mioz de obser
vātia nūcipati pñtes et futuri possint
absoluī oēs et quoctūq vñctūq veniē
tes et ad loca eoz accedētes etiā quo
ctūq tpe cū ea tñ auctoritate quaz hñt
ab ep̄o diocesis in q audiūt p̄fessiones

34 C Utr vni sacerdos prochialis pos
sit andire et absoluī alii sacerdotē. R.
bz. Bn. nō p̄ sine lnia sup̄ oris ginali
vel spāli expressa vel tacita. nam si ep̄s
scit cōiter sic fieri et tollerat eo ipso pre
sumēdi est tacite approbare.

35 C An at licet p̄fiteri in necessitate sa
cerdoti heretico vñscismatico. R. pa. ih
c. nō est de spon. dicit q nullo mō dī
bis confiteri ne adducerent penitentē
in errore. Et etiā in necessitate nō re
fert si p̄termitut oris cōfessio vt in. c.
quē penitet de peni. di. i. et in gl. in. c.
pastoralis de of. or. Iz glo. in. d. c. nō est
dicat q in necessitate pñia p̄t recipi
ab heretico. qd intelligi potest qn non
esset periculū subversionis vt q peni
tens erat doctus et astutus.

36 C Utr sacerdos prochialis dēat crede
re subdito dicēti se cōfessi alteri vt sic
ei det eucharistia. R. fm. tho. In foro
judiciali creditur hōi h se et nō p se in

foro aut pñiali creditur hōi pro se et h
se. Si ergo sit ipedimentū eucharistie
tale quod ad foro judiciale pertineat:
puta excōdicatio: non tenetur sacerdos
credere subdito: quē excōdicatiū nouit
nisi ei de absolutione cōfiet. Si autem
sit ipedimentū qd ad foro pñie pñneat
s. p. tñ tunc tenetur credere: et inste
agit si eucharistiā denegat concor. pe.
et host. et hec vera vbi nō agatur dī pre
indictio tertij.

C Lui dñs p̄fiteri curiales. R. fm. pa. 37
in. c. ne p̄ dilectione. de pe. et re. q de
iure cōi nullus platus q̄fiscunq maxi
mus p̄t sibi eligere p̄fessorē. Rō qz ne
mo p̄t ligari vel absoluī nisi a suo in
dice. vt in. c. ois et qd aut de pe. et re. oī
ergo q prelati vadat a supiorē suis.
De iure ergo ep̄s dī cōfiteri archiep̄o
archiep̄s p̄fiarce: patriarcha pape: pa
pa aut p̄t sibi eligere quēcumq vult.
Cardinalis abūs cā delegatiōs eodej
mō p̄t sibi eligere ar. d. c. ne p̄ dilatio
ne. rō aut istis p̄fessionis fuit pp nū
miā distantiā: qz isti plati cōiter hñt sa
periores nūmū distates. tñ pa. dicit q
distantiā locoz nō ē cā sufficiēs vt sub
ditus possit sibi eligere p̄fessorē p̄pria
auctoritate. nā ibi opus fuit privilegio
pape. Quod intellege nisi imineret ne
cessitas magna ita q nō possit haberi
recursus ad supiorē: qz tunc p̄t qz
sibi eligere p̄fessorē vt in. c. quē peni
tet de pe. di. i. et in. c. pastoralis d. of. or.
nūc aut ex privilegio. d. c. ne p̄ dilatio
ne ep̄i et supiores et sine suoz supiorū
lnia possunt sibi eligere confessorem
Quid aut de inferioribus platis citra
ep̄os: dicitz. pan. vbi. s. qz in istis inf
erioribus ad hoc vt possint sibi eligere
p̄fessores duo regunt. s. vt sint prelati
et sint exēpti. et credi qz vbi plati ibi
capitā large vt cōprehēdat et rectores
prochiales eccliaz q largo mō dicunt
plati. nā plati stricte loquēdo illi dicun
tur q hñt iurisdictionē fort p̄tentiosi.
Capellani vero ceteri curiales q sunt
de familia pape p̄fiteant pñario et nō
alii. Si sunt cū cardinalibus pñt de

licentia domini sui quod curam eorum habere co*n*suetudine curie est alij consenserit. Sed et p*ri*p*ar*iaro pape potest o*mnis* sine aliqua In*sis* consenserit. Be^canus vero prepositus the*sa*urarius et qualibet canonicus et sacerdotes parochiales et familia episcopi debent consenserit episcopo vel alteri de eius licentia.

38. C*on*ut p*ro*v*er*to vigore consuetudinis possit quod eligere professorum sicut vigore priuilegiorum: Pan. v*er*. s*ed* dicit quod non per tex*em* in c*on*j*ur*. de pe*re*. et re*l*. vi. non potest ergo tunc consuetudo sicut privilegiorum.

39. C*on*ut sunt reges et alij seculares domini consenserit. Et hoc si rex habet domicilium principale in aliquo ciuitate. illi ep*isc*o*ps* confiteri debet vel sacerdoti nisi super hoc haberet priuilegia. idem dicendum de duce. marchione et o*mnibus* habitationibus latas iurisdictiones in diversis eparchiis. Sed si habet domicilia in diversis locis et non apparet quod sit principalis potest confiteri ei in cuius prochuria moratur. vel quod tutius est de In*sis* ep*isc*o*ps* eligat sibi professorem. aut si loca sunt in diversis eparchiis. de In*sis* utriusque ep*isc*o*ps* iperator aut et iperatrix et antigissima consuetudine consenserit capellani suis quod habet curiam ait suorum. Tunc in via est o*mnibus* predictis ut per se et familia iepetrerit a papa In*sis* eligendi professorem illi tunc principes quod nunc in eodem loco permanet: sed alicubi retineat domicilium utib*us* se repierint poterit confiteri. Vxor vero filii et familia sunt eiusdem prochuria prochaini cuius est maritus et prof*ess*o*r*um ad municipium filij.

40. Quid est his quod per annos manet in una prochuria: et per annos manet in alia fe*de* de se. per huius evidencia dicit quod ille est prochainus alicuius quod habitat in prochuria ita quod si est translatus. sed non habet ibi domicilium seu animus habet andicem ibi perpetuo quod iura in hoc prochiali iure non potest retinere domicilium sed habitationem ut in c*on*j*ur*. q*ui* l*et*. v*er*. gl*ori*. in cle*re*. i*ur*. de priu*it*. et inno*m*. in*c*. o*mnis* de pe*re*. et re*l*. voluerunt quod ille dicatur prochialis vel curatus vel ecclia prochialis scolarium vel mercenarior*um* v*er*bi habent quodque habent animus rediit ad priu*it*.

vel forte eligendi domum anno sequenti inter alia prochuria. et per hunc dicit unum satis iurabile: quod si scholaris cum cupi*em* esse cum alijs scholaribus transierit se ad altam prochuria retento priori domicilio illa ecclia v*er*bi habitat est sua prochialis et non v*er*bi habet domicilium. Ide*re* ut velle in sanctis quod sepe deferunt ad altam prochuri*am*: hoc fe*de*. i*ur*. pa*re*. in*c*. i*ur* de sep*ul*. aliquant*um* deniat a predictis. tunc per opione fe*de*. facit quod quod dicitur quod habitatione analis ut quod dicitur. domiciliu*m* quo ad sacra*re* receptione. d*e*. c*on*j*ur*. sti*re*. vel quod vel liberat habitare per min*us* quam per annum: vel quod sic se habet consuetudo quod in talibus pertinet iurisdictionem. et si ciuitas vel nobilis et equalis vel quasi dividit suam mansionem in ciuitate et villa: puta tpe hie malis manet in ciuitate: et tpe estimant manet in villa: ut dominus ianue. utriusque prochuria erit prochainus sed ar*ea*. s*ed* utrobique sortitur hoc non simul: sed successione sicut et habitat ibi et ibi ut tunc ibi recipiat sacramenta vel hic quod hic habitat.

Con*tra* Quid est confessio sc*ri*ta sacerdotis quod est iure non tenebat beneficium. Et per*pa*. in*c*. ni*hi* de elec*to*. per predicti dubi declaratio*nem* ponit tres casus. primus est quod talis gerebat se per prelato tunc non erat in possessione: puta de iure: quod non cum auctoritate superioris sed de facto se intrusisset in beneficio vel possessio*nem*: et tunc iudicatur non valent gesta per eum: nec hoc casu communis error sustineret gesta ex quod deficit possessio iuridica. ad hoc. l*et*. barbarinus s*ed* de off*ici*. pre*dict*. quod se fundat super certos errores et super auctoritate superioris. nam iste seruus quod putabat liber habuit officium a superiori et sic occurribat ibi duo. s*ed* auctoritas superioris et certos error secundus antez v*er*bi adesset unum tunc ut tunc Inno*m*. secundus casus est cum quod gerit se per prelato et habuit confirmationem a superiori sed ex aliquo defectu non tenuit confirmationem vel electio et tunc gesta per istum non debent retraheri ex quo alias alia legitime gesta sunt cum hic concurredat auctoritas superioris. Et certos error. Unde sumus in casu. d*e*. l*et*. barbarinus. Tertius casus principalis cum quod gereret se per platosuit electus

Egfirmatus p supiorē: tñ postea aliquid agit vp qd fuit p̄uatus ipso facto p̄latura: p̄uta: qz icldit in heresim. Et tñc si ista p̄uatio sicut occulta tenet oia gesta. Et idē vñ qñ dubitat de p̄uatione: nā ex quo tollerabat in offō dñt teneri via acta iterum gesta. vt i.c. nonne. viij. q. iiiij. Sz si suspēsio vñ p̄uatio est notori vñ inhibitio superioris p̄cessisset. tñc nō teneret gesta. vt i.c. veritatis. d. do. z cū tu. hoc pa. z p̄dicta h̄es qz si cōfessor excōicatus in occultus z tolleratus audiat p̄fessiōes. qz p̄fessiōes facta cū eo valēt. nec sicut iterāde postea sup ueniēte scia. Illi at q ignorāter p̄fident intrūsis vñ hm̄oi q nūquā h̄uerit isti- tutionē. a supiore saluant pp fidē sacri. Si in ante mortē hoc scirēt. itez tene- retur confiteri.

Onfessiōis celatio. Utz sacerdos in oī casu teneat celare p̄fessionem. R. in Tho. in. iij. dī. xxi. qz sic. nā in sacrī illō qd gerit exteriō signū eius qz gerit iterius. Unū sicut deus p̄m te git iteriō. sic p̄fessor dī tegere exteriō. z iō tāqz violator sc̄i peccat q reuelat. p̄ celationē ēt hoies magis ad p̄fessionē attrahunt. z simplicē p̄fident. vñ ēt si aliqd p̄culū futurū imineret. z h̄ sciret solū p̄fessiōes. vt d̄ heretico q corrū- peret fidē. vñ d̄ m̄rimonio illicito qd alig vellēt facē vel aliqz magno dāno tpali. nō pp h̄ reuelare s̄z dī poti eos q̄ p̄fident monere. vt obuiēt z desistant z plato dicē qz vigilet sup gregem z hm̄oi sine vlla reuelatōe d̄ pe. dī. vi. sa- cerdos. z ex d̄ pe. z re. ois. Idē Sz astē. si sacerdos sciat p̄fessionem qz aliqz dormiuit i ecclia cū multere. nō dī. pp h̄ ep̄ reuelare. nec ob. qz ecclia semine poluta ē recōciliāda. qz illud intelligi p̄t qñ est dissimilā. als p̄t psbyter ille salua p̄scia celebrare. aliqz tñ dictū tutius esse qz ep̄ reuellet in genere dicendo. talis ecclesia recōciliatione eget. ar. de adul. significasti.

I Quid si abbas vñ alius p̄fessionē scit aliqz subditū suū vñ male officio suo. vñ ēt scit p̄fessionē alicui p̄oris

sibi subjecti p̄ctm cuius occasio inducit eū ad ruinā nūqz eū remouē p̄t. R. Sz R. i. iiiij. qz nō qz p̄latus remouēdo ab offō subditū illū: z si faciat utilitatē etius facit tñ dānū cōitati qz alij p̄ rela- tionē remoti ab offō: scientes qz p̄ sua p̄fessione remotus eēt a suo offō redde- retur p̄niores ad nō p̄fitedū z ille idē minus revereret p̄fessiōes z p̄nior eēt ad p̄ctō suoz celationē: nā sine leſiōe p̄scie p̄t p̄lat dūmītē p̄ctm ipunitū: qz scit vt de. i casu tñ sup radicto p̄t eum monē qz offō resignet vñ saltē qz bñ se h̄eat z hm̄oi. Si tñ supior posiz eū ab offō remouere sine hoc qz ille vel gesi qz alijs suscipiari possit: cū p̄ h̄is qz dīxit in cōfessione ab illo offō remotū eēt liceret superiori vt dūt alig ipsum ab officio remouere.

C Quid si s̄z p̄fessionē alicuius quē z audiuit p̄sciaz acgrat qz sit indignus p̄ latiōne: nūqz si intersit p̄nitioni eius teneat p̄dicere vñ qz nō qz p̄dictio vñ de p̄ctō suspicionē iducere. z sic qdā mō p̄fessionē releuare Sz astē. Sz tho. dicit qz multis alijs de cāis est aliquis indignus p̄lationē qz est peccat. vt ex defectu scie: etatis: vel hm̄usmodi. z ideo qz cōtradicit: nec de crīe suscipiōes generat nec cōfessionē reuelat.

C Quid si dicat cōfessor: aliquē sibi cō- fessuz eēt de p̄ctis magnis z multis z hm̄oi. Sz astē. qz talis est reuelator p̄fessiōis. Si tñ dicat aliquē sibi eēt p̄fessuz de p̄ctis suis: cū p̄prie cōfessio nō sit ni si d̄ p̄ctis: nū illū manifestat qd ē occultū. **C** Quid si psbyter haberei aliqd pec 4 catū mortale de quo cōfiteri nō posset nisi cōfessionē sibi factā reuelaret. R. astē. post R. Sz Scō. qz nō dī cōfiteri illud p̄ctm. Burāte. n. tali casu sibi sus- ficeret de illo p̄ctō cōfiteri cū p̄posito illud confitēdi qñ posset hoc facere si- ne reuelatiōe p̄sonē sibi confessē z sine p̄iudicio quocūqz sigilli confessionis fortiori. n. vinculo ligatur cōfessor ad celandū qz penitens ad cōfidentū.

C Pone qz aliqz cōdixerint interficere Sz presbyter cū eis euntē in nemus quo-

rum unus ante nemoris ingressus penitet et confitebit illi: nūq; ille presbyter nemus ingredietur: ut q; sic: q; nō ingrediendo ut relevare factio confessioz istius confessi alijs socijs nō penitentib;. Et pōt dici q; sacerdos iste multiplicē occasione h̄fe pōt nō irādi nem⁹ alia ab ista platonē sibi detecta: et ad minus pōt dicere corā illis. I. volo hoc vel illō facere ad illū vel ad alīū locū declinare aīq; pcedā vlt̄ri⁹. Et si ex tali occasione allegata videat diuertere: et tunc nec verbo nec facto renellat confessionē. Si aut̄ non posset ex alia occasione diuertere qn̄ apearat illis alijs q; ppter confessionōz dñerterit et i hoc facto renellet confessionē. dicit qdā q; dñ itare nem⁹ et exponat se morti: ut seruet legē dei dñ sigillo confessioz: et si moritur martyr est. Alter dici pōt q; nō dñ reputari reuelator confessioz nisi faciat aligd qd̄ ex natura sua pdat pcm̄ confessū s̄z diuertere a nemore: n̄ ē h̄mōi ergo. Tc. Et generaliter dici pōt q; signū qd̄ de se ē idis serēs ad significadū tale peccatū fuisse confessū: vel nō fuisse. I. aliq; sit signum magis determinatum ex aliquo p̄cip̄ posito. nō tñ est ex se signū reuelatiūtū confessioz nec p̄ qns̄ simp̄r illicitum confessori. hec S̄co.

6 C Utrū liceat confessori renellare pcm̄ in genere detectū i confessioz. R. Pa. in d.c.ois dicit q; sacerdos icurrat penas de q; ibi nō solū reuelādo peccatorē s̄z et pcm̄ sibi in confessio detectū qd̄ est s̄m̄ eū z simplices asserentes pcm̄ posse ipm̄ reuelari. S; i H̄rit̄ c. S̄co. in iiii et v̄t̄ cōis op̄. doc. nec ob. tex. in. d. c. ois i fobo q; pcm̄ sup̄ q; se fundat. pa. q; dñ intelligi qsi tale pcm̄ reservatur ad peccatorē vel qn̄ esset ductiuum in noticā peccatoris. alias secus.

7 C Que sit pēa reuelatis confessioz. R. de iure antiquo dñ deponi et oib⁹ diebus vite sine ignominiosus pegrinari dñ pe. di. vi. sacerdos. I. b̄z decre. ois vtrū usq; sex⁹ dñ deponi et ad agēdū ppetua pniaz in arctū monasteriū detruat.

8 C Quid si presbyter spelleretur dicere

utz de aliq; psone sibi confessio audivisset aliq; crīmē. R. in casu isto tenet dicere se nūq; audivisse et se de hoc nihil sci- re. et vez dicit q; subitelligit ut hō. vel nihil scit qd̄ sit relleuādū. imo. et si pa- pa p̄cipet confessio q; renellaret confessio ne nō m̄ ei obedire et si ei p̄cipet sub pena excōdicatōis late s̄ne q; celare co- fessionē nō tñ ē de p̄cepto ecclie s̄z et de iure nāe et dñm̄. q; iura si ē papa.

C Utz aut̄ confessio de lnia qfētētis pos- sit renellare confessioz. R. b̄z asten. allud qd̄ presbyter scit tm̄ p̄ confessioz: nullo mō dñ dicere. s̄z cōfites ei p̄altum mo- dū itimare pōt qd̄ facit dādo ei lniam ut nihilomin⁹ dñ scādaluz evitare. pp dno. n. tenet confessio celare confessioem s. pp. vitādū scādaluz: et pp lacrm̄ q; qsi de essētia sacrī celatio confessioz: et. hoc tollit p̄ iniaz cōfētētis. I. p̄mūm reina- net. Et sō vbi timet scādaluz. nō dñ vti- tali lnia. tñc aut̄ pōt scādaluz timeri qn̄ p̄balit pōt cōnici q; presbyter confessio renellet vñ si dicat ei confites q; pcm̄ sūti referat alijs presbyter dñ ipsuz cōfē- tez nūctū sūtū cōstituere nō se iternticū facere. et sic vitabit scādaluz. Et intelliga- tur hoc cuz illa suppositione gñali q; pcm̄ alscuius nulli est manifestandus nisi ei q; pdesse posset et nō obesse. itel- ligat et hoc de p̄prias peccatis nō de alienis. Idem Boni. pe. et Tho. idez t̄z Pa. i. c. significasti. de adul. et i. c. ma- the. desy. nā ibi qdam cardinalis ha- buit qdā peccatū in pnia qd̄ renella uit pape secreto: et tñ ppter hoc dictus cardinalis nō fuit rep̄hēsus a papa hoc tñ fecit ut dicit Pa. de lnia ipsius pe- nitentis et reuelauit pape. ut dictū est q; poterat pdesse et nō obesse.

C Utrū scies aligd per confessioem et io- per aliā viam teneatur illud celare. R. Elsten. q; figs sciat aligd per viam co- fessioz et per aliā viā ut q; audiret vel vidit eo modo quo scit p̄ confessioem oio et semper dñ celare. q; sic nouit ut deus: eo mō vero quo scit per aliā viā potest et debet reuelare: si cogatur. ut q; per superiorē ei precipit vel ve-

Veritati p̄tulicium generatur nec tamē
qz tūc decere q̄ hoc audiuerit in p̄fes-
sione. s̄z tm̄ sic. ego hoc vidi v̄l audiri
nec vñqz p̄t dicere hoc audiri in p̄fes-
sione qz tūc semper esset p̄m mortale.

II **C**Quero pone q̄ p̄fessus dicat sacer-
dotē reuelasse suā cōfessiōē. sacerdos
vero p̄fitetur se dixisse delictū illius s̄z
negat illud habuisse in cōfessione. cui
incubet p̄batō. R. qdā dicit. vt recitat
Pa. in. c. ois de pe. et re. sacerdotez ab
soluendū. qz nō est magis credendum
illi q̄ sacerdoti. Hosti. dicit q̄ nisi sa-
cerdos docet aliunde illud habuisse p̄-
sumendū est illud habuisse in cōfessio-
ne. non tamen sacerdos punietur pe-
na ordinaria. d. c. omnis. sed pena ar-
bitraria. qz aperte nō quincitur de de-
licto. Idem R. in quarto.

II **C**An at p̄fessori sup̄ p̄fessiōē credatur
simplici p̄bo sine iuramēto. Inn. dicit
q̄ sic qz gerit vice dei. de os. or. si sacer-
dos. nā sicut a deo nō exigere iuramē-
tu: ita nec ab eius vicario dicit tu ho.
aliquos dicere h̄iū qz l̄ in foro cōfes-
sionis gerat vice delictū cōtentioso p̄o
In quo p̄ducit in testē secus: ab hoc d
testi. nup. Jo. an. dicit q̄ primuz egus
Sed in veri. qd̄ pl̄z pa. i. c. testimoniu-
de testi. et ex hoc nō casuz i quo credat
vni testi. et hoc propter q̄litatez facii qz
cōfessio fit in secreto.

II **C**Utrum sub sigillo cōfessiōē cadat
persona cum qua penitens confitetur
se peccasse. R. s̄m R. i. iij. d. xxi. q̄ ac-
cipiendo cadere sub sigillo cōfessionis
Id quod nō est licitum reuellare. sic p̄
sona cum qua penitens p̄fitetur se pec-
casse cadit sub sigillo confessionis qd̄
probatur sic Sacerdos tenetur celare
oē Id sibi dictū in cōfessiōē quo con-
fitebatur posset prodi vel mala suspicio in
cordibus alioz generari. Sed q̄siqz de-
legendo p̄sonā cū q̄ penitens cōfites se
peccasse prodereetur confitens qz si de-
tegeret filiā cōcubuisse cum patre p̄de-
rever pater q̄ confessus est se concubu-
isse eum ea probatur etiam quia esset
occasio retrahendi homines a cōfessio-

nibus. non solam autem p̄sona predi-
cta celari d̄z. sed etiaz. peccata ipsiis cō-
fitentibus. nam peccata ipsius peniten-
tis in relatione ad ipsum cadit sub si-
gillo confessionis de necessitate et absolu-
tute: Et p̄mo et directe et explicite. et ex
omnibus causis. persona autem cum
qua penitens p̄fitetur se peccasse cadit
sub sigillo confessionis de necessitate et
absolute nō primo sed q̄nti et Indirecte
et implicite nec ex omnibus causis. sed
aliquibus. Peccata aut̄ ipsius peniten-
tis nō referēdo ea ad determinatā p̄so-
nam sicut cum alijs dicit ego audiū
tale quid qd̄ tñ nō audituit nisi in cōfes-
sione cadit sub sigillo p̄fessionis de ne-
cessitate nō in absolute sed sub cōditōe
s. si ex p̄latione talit̄ p̄boz possit p̄ se
vel p̄ accidēs directe vel indirecte aliq
p̄ecūdia vel cōsusio vel suspicio mala
vel aliqd̄ alioz nocumētu illi q̄ cōfessus
est puenire. Ea vero que penitens iter-
serit in sua cōfessiōē q̄ nō sunt peccata
nec circumstācie peccati nec potentes de-
ducere in mālestatiōē cōfiteatis. vt po-
te si iterserit q̄ in tali terra sūt bona bla-
da vel aliqd̄ sile nō cadunt sub sigillo
cōfessiōē nisi de cōgruitate si i dicēdo
sila nō dat itē ligere p̄fessori q̄ talia ve-
lit celari. vel s̄m Sco. res eēt de se talis
nature q̄ merito deberet celari. qz i scā
datū alteri vel h̄in d̄i. tūc dato q̄ cōfi-
tens non dicat ei q̄ habeat sub secreto
tñ cōfessio: in tali casu tenetur tenere se
cretum. alias peccat mortaliter. Et s̄m
Bon. in. iij. nullo mō l̄ reuellare sigil-
lum secreti nisi in dñobus casibus. p̄z
mus qñ veritas id exigit. puta: qz ver-
git in p̄cūlti alioz. Secundus si obnīa
cogit et h̄ ista duo iuramēta vel p̄mis-
sio nō valēt de hoc iñ dic vt dicitz est
s. cōfessio. i. i. p̄n. adde tamē qd̄ no. pa.
in. d. c. ois q̄ l̄ iste q̄ assumitur in testē
teneatur reuellare in cāu p̄dicto: nō in
tenetur denūciare: quia aliud est testi-
monium dicere: aliud denunciare. nāz
denunciare nō tenetur quis qd̄ p̄bare
nō p̄t. vi. q. iij. placuit.

CQuid si alijs in p̄fessione reuellat. 14

te alicui^o viri cui^o familiaritas erat sine castitati pculū, vel aliqd aliud iniūxit p quo offendetur h̄ cōfessorez si hoc sciret. aut penitens māifestādo pniām nec fame prie cōfessori nec alicui p̄e iudiciz generaret et hoc casu nō tene tur secretam tenere.

COnfessor. i. quos et a qb^o pōt ab soluere. qrit ergo pmo a qb^o pos sit absoluere simplex sacerdos et q sūt casus epales. b̄ndictus. xi^o. in decretals q̄ icipit iter cūtas declarauit q̄ q̄tuoz sūt casus epales d̄ iure et q̄qz de cōsue tudine. et h̄ dicta decretalis p̄ phēmiū sexti fuerit renocata tñ totus mundus v̄f eos approbare p̄m^o de iure ē pc̄m rōe cui^o irregularitas est h̄cta i clerico vbi dispēsatio regri h̄ ho. et h̄os. Et h̄ glo. Rai. intelligat q̄tū ad irregula ritatem et non quo ad absolutionem a peccato tñ dictus benedictus intelligebat quo ad peccatu. Et multos casus in quibus clericus icurrit irregularitatē vide. s. clericus. iij. in fi. et j. c. dispēsatio. Et in hoc aduertant confessores Secundus est de incendiarijs. xxij. q. vlti. si quis membrorum. et c. se qui au tem dicantur incendiarij vide. s. Ab solutio. i. h. ix. et j. incendiarius vbi multa de his. Tertius vbi esset indicenda in penitentia solēnis et ista penitentia indicēda est pro grāti delicto quod tam cōmouit ciuitatem vel locuz. l. di. in capite. et xxvi. q. vi. c. fi. Et inter alia peccata p̄ gbus indicenda est peniten tia solēnis ē blasphemia dei vel sanctoz publice ppetrata ex de male. c. statui mus. Et glo. in. c. ij. de peni. et remiss. li. vi. dicit h̄tusmodi casum de iure esse resernatus episcopis. et Pa. in. d. c. sta tuimus. querit qn̄ dicatur quis publi ce blasphemare. vt sit locus dispositioni d. c. statuimus. Et. h̄. sim Hostien. q̄ quando blasphemia ē notoria de iure vt quia conuictus vel confessus in iudi cito vel facto. vt quia publice palaz plus ribus astantibus blasphemiam intulit extra de cohā. clericō. quesitum. Ita dicunt publice quādo coraz pluridus

dēbita: cōdita vel deposita: et postea sit publica ingātio de predictis. h̄. sim h̄. q̄ si quis hoc mō reuellat sacer. io ni id. qd. h̄t p̄ futurū: vel alias cū pec cato sacerdos tenetur celare. Si h̄o ab solute dixit ea q̄d vel si debētur. et s̄b sigillo cōfessiōis h̄o d̄ recipere s̄z si rece pit: et fiat ingātio p̄ ep̄m vel aliuz q̄ h̄z sup hoc p̄tāte tenetur p̄tāte. dicere: qz qui sic recepit de hoc cāu nō cogitauit vel si cogitass̄ et p̄misisset seu ēt iurā set nō reuellare illicitu. et p̄missuz v̄l suramētū nec obvūadū in p̄iudicū in ris alieni. Sec^o si inq̄ et p̄tyrānidē re greretur: qz tūc subter fugere de tacendo vel sophistice loquēdo.

CUtrū nō sacerdotes: q̄ iterduz sunt interptes cōfítētis teneātū celare cōfes sionē. h̄. sim rl. in. iij. di. xvij. et. xxi. q̄ Quis p̄ceptū de celādo p̄fessionē: prio et directe et explicite liget cōfessore. tñ ex q̄nt et i p̄licite ligat quēctuz p̄cā q̄ si tentis audientē: et sic ligat. iterprete: qz in tali casu iterpres et sacerdos p̄ vna p̄sona rep̄tantur. Idē de illo q̄ a p̄posi to vel casu audiuit peccata cōfítētis sa cerdoti. Idē qn̄ in casu necessitatis nō sacerdos audiuit p̄fessionem alicui^o et laicus teneātū celare. Idē sim Tho. de illo cui reuellatur cōfessio de Inia cōf tentis nisi forte peccator velit q̄ ille ab solute et libere sciat: et hoc ē h̄ multos q̄ credūt illa p̄cā libere posse reuellare. Idez h̄ R. de illo cui cōfessor reuella uit cōfessionē alicui^o sine a p̄posito si ne a casu vñ prelatō p̄cipiēti sibi vt dī cat ei si scit aliqud malū de illa persona cuius cōfessio reuellata est non debet sibi dicere qd no.

CUtz penitens possit reuellare peni tētā sibi iniūctā a sacerdote. h̄. h̄ R. in. iij. di. xxij. Qd penitēs nō pōt ma nifestare pniāz sibi iniūctā a sacerdote vbi vēiat i p̄iudicū fame p̄rie absq̄z v̄tilitate alia. aut veniret in p̄iudicū cōfessor: qz forte talē iniūxit pniāz que si sciretur q̄ iniūxisset eā icurreret ali cūus maluolētis: reputa qz iniūxit ali cūi multeri. vt abstineat a familiarita-

Personis blasphemauerit hoc referentibus
postea epo. Et si aliqui velint restrin-
gere istū casū esse epalē dictaxat dū est
blasphemia notoria et cū hoc q̄ referat
epo. alio nō hoc tū totaſt vñ irrōnab-
le. et nullo ſuſ pbaſ. Et doc. posuerat
hoc cā exēpli. Exēpla autē nō reſtrigat
regulā. immo. plus dicit Pa. ibi q̄ hic
accipit publici put ē ſpēs diſtincta a
notorio. Et ſic iſ nō trahierit in notoriū
ſatis eſt q̄ pbari poſſit. Et p declar-
atiōe huſus materia Pa. in. c. qſituz de
pe. et re poſit notabilē trūmēbrē diſtin-
ctiōe: q̄ aut deliciū eſt graue et ſcāda-
liſas totā vrbē et tūc laico iponeſ pnia
publica et ſolēniſ. d.c. in capite et. d.c.
fi. Aut ē graue. ſi nō generat ſcādaluſ
et tūc aut ē occultuſ: et nō iponit pnia
nec ſolemnis nec publica ſiue fit cleri-
cius: ſiue laic⁹: vti. d.c. i capite at ē pu-
blicū ſi nō ſcādaluſ et tūc iponetur
pnia publica. ſi nō ſolēniſ. d.c. fi. Idē
tūc ipē Pa. i.c. fi. de hiſ q̄ fi. oc. Et p il-
lū tex. i fi. vbi inter ſectorib⁹ ſilioz nō
iponit pnia publica nec ſolēniſ. ſi pe-
nitētia ſecreta. s. triū annoz. quorū vñ
pagat i pane et aq̄ Pa. dicit q̄ hoc eſt
q̄ ſolēniſ locoruſ: vbi i hoc
casu publica iponit pnia et ſolēniſ q̄
ſieri nō dñ nā illa pnia iponi nō dñ ni-
ſi crīmē adeo graue fit q̄ pmoqueat to-
tā vrbē hoc tñ intellige fi mōem vſuſ
loquēdi: ſicut dñ q̄ ſota ciuitas vadit
ad ſpectaculuſ: et tñ maior pſ remanet
domi. Et hoc etiam videntur contra di-
ctiō panormite. ſ. vbi dixit q̄ i. d.c. ſta-
tūmū accipitur ibi publicum pro eo
q̄ probari potest et tñ tunc dictū eſt p
d.c. in capite. et. d.c. fi. ſaltē regritur et
magna pars ciuitatis vel loci ſcādali-
zetur. Pōt dici ſalutado dictum panor-
mita q̄ bene ſtat ſimul q̄ tñ duo vel
tres ſciat p q̄ ſi pbari poterit et tñ ciui-
tas vel locus ex fama et auditi erit re-
plete et ſcandalizata.

¶ Quid si calore iracudie vel ebrita-
tis alijs pſilunt in blasphemiam. dicit
Bof. p nō h̄ loci hec pena p verbuz
pſumpſerit poſitū i. d.c. ſtatūmū. sed

Pa. dicit q̄ hoc dictū ſibi pl̄z in ebrizo
Sed in accēlo calore iracudie forte nō
pcederet: niſi maxim⁹ eſſet calor iracu-
die: ex iusta cā pnuocat⁹. Sec⁹ autē ſi ex
iusta cā vt puta ex amissiōe facta i lu-
do: facit. xv. q. i. inebriauerit. Hoc idēz
tūc ho. put dicit directoria. ii. i. ti. xv. Nā
q̄ peccatores: deū vel xp̄z cū tra quotti
die blaſphemātes: hec pena ſpāliter ē in
dicta. nec alijs deū blaſphemat de facili
niſi irat⁹. vt tñ inter iracudia et iracu-
dia diſtiguas. q̄r tāta poſſiſ eē iracudia
et omētie egpareſ: et tūc hēret locuſ q̄
dič Bof. Idē dicit directoria q̄ ſi q̄ ſu-
rat p caput vel corp⁹ vel p capillū deit
ſi hoc facit deteſtando vel vitupando
h̄ locuſ hec pena. Secundus ſi hoc dicit
affirmādo vel turando.

C An autē hoc capillū habeat locuſ in 2
clericō blaſphemāte: pa. dicit ſim cōter
doc. q̄ nō: q̄r cleric⁹ nō agit publicam
penitentiā. l. di. ex penitentibus.

C An autē in diſtincte repellaſ ois diſ-
pēſatio i his peniſ. No. dicit q̄ ſi eni-
ſi ex magna cā diſpēſet: vt ſi eſt hono-
rabilis pſona quā nō decet publice pe-
nitere: et vult illa redimere elemoſynis
qđ ſatis ē equū ſi pa. ſi caſu q̄ tāt de-
linquēſ nō vult pagere pniaz p̄dictaz
iponit ab epo. nec luere in corp⁹: dñ p-
uari moriēs eccliaſtica ſepultrura: vt in
d.c. ſtatūm⁹. vbi ultra alſ pēas ēt ipo-
nit pena pectuaria. Ex q̄ inſert Pa. q̄
obligat⁹ ad pena pectuaria ex maleſi-
cio ſi ē i potēs ad ſoluēdi: dñ luere in
corp⁹ et ſic dare finē litib⁹. Sec⁹ vbi ē
obligat⁹ ex h̄ctu vñ qſi: q̄r tūc expectat
donec puenērīt ad pinguloē ſortunaz
vt i. c. odoardus de fo. Prīmū tñ gdā
limitat̄ vrtū vbi agit rōne ſimodi pu-
blici. Sec⁹ vbi rōne commodi pniati.
Quart⁹ eſt excēcatio maior put vult
ēt gl. in. d.c. ij. Idē tūc gl. in cle. attendē
tes de ſta. re. idē gl. i cle. i. de re do. Idē
in cle. vniſa de ſan. et affi. Idē tūc fe.
de ſe. Idē Pa. i multis locis: pſerit in
c. monachi. et. c. mulieres de ſen. excō.
Idē tūc Berēgarius i ſuo opuſculo: qui
fuit vñ de cōpoſitorib⁹ li. vi. et dicit q̄

socij sui idē sentiebat et Papa bonifacius. l*3* Inno. et No. put recitat dir. l*1*. i*ij*. t*iij*. dicat q̄ papa sibi multos casus reseruauit. ep̄is acūt solū duo casus exccōcationū sūt reseruati. prim⁹ est de iniecitōe manūtū in clericū violēter le- miter in. Scōns est in s̄rib⁹ minorib⁹ recipiētib⁹ fr̄es de tertio ordine tpe in terdicti ad diuinā: vt in cle. cū ex eo. de sen. ex. Ista tñ exccōcatiō hodie p. S. D. Sixtū Pap̄. i*ij*. ē sublata. Et sic te nēdo ista opionez: vna sola exccōcatiō eset reseruata ep̄is in ceteris nō reseruatis pape iseriores p̄nt absoluere. P̄ia tñ opio est cōioz approbata p̄ tot. gl. et doc. Itē declarauit: q̄ gnqz sūt casus ep̄ales de cōsuendine approbata. Pri- mus est homicidii volūtarī vel mu- tilatio mēb̄oz Nā p̄ hoc pctō ab illo v̄r p̄nia danda: qdā eādē d̄z icēdiario dare: et nec mutilās: nec mūstionem fieri mādās: nec glentiēs d̄z absolui ni si satissactiōe p̄missa. x*ij*. q. vi*ij*. sigs mēb̄oz. Sectūdus falsarij. et sūt in s̄rl etiſſimo significato: ex quo sum⁹ i mā penali q̄ criē falsi tenētur. q̄ autē teneā- tur criē falsi dic̄im̄ notata p̄ doc. i.c.i. de cri. sal. q̄ n̄ solū d̄r ille falsari⁹ q̄ fal- sat l̄ras vel scripturas s̄z et testis falsus et tenet de falso nō solū q̄n dicit mēda ciū: sed etiā q̄n occultauit veritatem. Et hoc intellige b̄z Panor. ibi q̄n iterro- gatur sup aliquo articulo: et dixit se n̄ hil scire. vel q̄n iurauit dicere puras et merā veritatē: et multa subiicit. Alias sec⁹. Itē si testis recepit pecunia ut nō dicat testimonium: vel vt dicat v̄z testi- moniū nā p̄mis̄ criē falsi vt i.l.i. s̄. eo et ibi Bar. dicit gl. tenere q̄ si testis ac- cipit pecunia: vt dicat testimonium verū tenetur pena falsi. sicut dicit⁹ in iudi- ce: q̄ accepit pecunia ut verā sniaz det vt. l. i*ij*. s̄. d̄. q̄d. ob. tur cāz. Rō b̄z Bar. est quia testes debēt facere gratis. Itē notarius vel aduocatus vel p̄curator qui iusta vnius partis ostendit alteri parti: tenetur criē falsi p. h. q̄ deposita in. d. l. i. Tertiū violatores ecclesiasti- ce libertatis. s. qui iuste p̄sonas seu res

ecclesiasticas grauant. hodie tñ per pro- cessum curie sunt excōdicati. Quartus violatores ecclesiastice imunitatis hoc est qui in ecclesia: sive loco sacro. v̄l in spacio p̄mlegiato in circuitu ecclesie aliquē in p̄sona seu rebus offēdit. xvij. q. i*ij*. si quis invenitus. vel aliter ei⁹ im- munitatē ledit. Et sic omne sacrilegū videtur casus ep̄iscopalū. Quint⁹ for- tilegi et diuinatores. xxvi. q. i. c. i. et not. Panor. in. c. i. de sorti. q̄ sortilegia om- nino prohibentur: sive fiant p̄ invoca- tionem demonum sive fiant in codicib⁹: sicut faciunt pleriqz dñtes versus psalterij: et faciunt illud voluere: sive fi- ant in tabulis: q̄ fiant ibi qdā pun- cta. Item dicit q̄ omnis diuinatio in quacqz re prohibita est: et exercentes sortilegia et diuinatiōes sunt infames et repelluntur a testimonio et ab accu- satione. i*ij*. q. v. p̄stitutimus. et i*ij*. q. vi*ij*. quisquis. Itē prohibiti est subiucere se fortune p̄ brevia vel ludēdo cum taxil- lis. vt extra de sorti. c. fi. de hac mā v̄d j. sortilegium. Et nota fm̄ Pe. de pal. q̄ ista reseruatio casuiz ep̄iscopalū est de actibus exteritoribus cui⁹ effectū et non de interioribus: vnde si quis de- siderauit vel quesuit occidere hoīem illud homicidium co:dis nō est de ca- sibus reseruatis ep̄iscopalib⁹. Sic et idē Pe. q̄ incestus qui committitur a p̄ne- ris qui non habent v̄sum rationis nō est de reseruatis. Ep̄scopis: quia non per hoc tollitur virginitas nec causa- tur affinitas. hoc pe. Quero a quibus casibus possunt et absoluere fratres p̄mlegiati. p̄ cle. du- dum de sepul. et videtur dicendum q̄ ordinarij possint sibi retinere quo ad p̄ dictos solum casus de iure sibi reserua- tos. Et hoc patet per. d. cle. dudum. in h. per huiusmodi. vbi dicitur. per hu- iusmodi autē p̄cessione nequaqz inten- dumus personis seu fratribus ipsis ad id taliter deputatis potestatez i hoc im- pendere ampliorē: q̄ in eo curatis seu pochialib⁹ sacerdotib⁹ ē a iure p̄cessia hec ibi. Et no. ibi a iure cōcessia et p̄co

Sequens exceptis casib⁹ de iure: predicti
fratres ab oībus alijs absoluere pñt b
idē t⁹ Pa.in.c.fi.ne cle.vel mo.vbi po
nit qōnem gl.in.d.cle.dudū .i. an epo
restrigente p̄tātē pochialū videat p
qñtia restricta ptas fratrt⁹ et determinat
ib⁹ gl.⁹ sic. S⁹ Pa.i⁹ oppositū p ver
ba illius cle. vbi Papa dat p̄tātē fratri
bus tantā q̄stā est a iure cōcessa curatis
sacerdotibus: vnde pondera s̄bū iure
et tps pcessiōis. Venit ergo oēs casus
pter illos quos ius specialiter reserua
uit ep̄s. Papa autē nō habuit ibi respe
ctū ad constitutiones epoꝝ que varian
tur b⁹ loca et tpa: et i scō p̄sistit. ar. de
qst.i.li.vi.idē t⁹ dir. nec p̄suetudo q̄
ep̄s alijs cāus resuat: dict⁹ s̄rib⁹ p̄i
dicat. cū p̄suetudes p̄dicit⁹ h̄rie penit⁹
reuocetur p.d.cle.dudū.i.⁹.nos eteniz

5 Quid agēdū cū q̄s h⁹ aliqua pcā a
quibus ille q̄ p̄fitetur nō p̄t absoluere
⁹. fīm Tho. Sacerdos nō absoluunt ali
quē nisi q̄ diminutus creditur absoluere.
S⁹ postq̄ a deo ē absoluere: tenet adhuc
ecclie p̄fiteri: et q̄ disp̄satio' absolutio
nis nō est tota cōmissa minorit tenetur
totū confiteri ei. et ipse d⁹ absoluere ab
his a qbus p̄t: deinde tenetur remitte
re etū ad supiorē de residuo absoluendū
et talis superior oboluēs p̄ficit et
cōfirmat qđ ceptū erat et sic dicitur ea
dem cōfessio. nec dimidiata.

6 Utz sacerdos absoluēs aliquē de
facto a peccatis a qbus nō p̄t etū absolu
ere de iure peccet mortalr. ⁹. b⁹ Ri.
in.iiij.di.xviii.⁹ absoluēs: aut hoc fa
cit ex ignorantia iuris: aut sciens ius
quo hoc facere sibi nō b⁹. Si scđo mō
et ex dliberatōe hoc faciat peccat mor
taliter. Si autem hoc facit ex ignoran
tia iuris. et si est affectata adhuc pec
cat mortaliter. si autem est ignorantia
crassa: adhuc mortaliter peccat. Sacer
dotibus enī officiū suū ignorare non
licet. De sic autem absoluente et abso
luto talis absolutiōi insitenti nisi p igno
ratiā in inūnciblē seu pbabilez excu
sentur dici p̄t. Si cecus ceco et nec il
le p ignoratiā excusat: qui magis sol

llicitus est q̄rere q̄ filium pro emptione
vnus equi vel vnius bone robe q̄ p
salute anime sue.

7 Quid at de p̄fessore ger vecādie v⁹
festinatōe v⁹ ex ignorātia absoluuit vbi
nō potuit: et cōfessor postea exp̄it se er
ras se nōgd tñr hoc penitēti dicere. ⁹.
ar. f. i. sc̄. q̄ secularis excusat⁹ ē et coraz
deo absoluere iterim q̄ nescit: b⁹ p̄fessor
nō qđ ergo faciet. collatio sunt facta de
hoc cū multis nō bilis doc. theologie
in q̄ filio basiliēsi. qđ dixit d⁹ au
ctoritatē a supiori ipetrare. et si sine ma
gno scādalo fieri p̄t vocare nō abso
luti et sibi dicere: ac etū absoluere post
auditū i cōfessiōe vel si magnū scādalo
timereb⁹ absoluere: siab vltia p̄fes
sione sperat ee adhuc i gfa. Aut et alijs
placuit si magnū timereb⁹ et notabile
scādalo lūmo sacerdoti deo q̄mutat
pniaz solā q̄ digna sacerdos p negligē
tiā agēs p̄fiteri qñ multitudo sic ē ne
glecta vel multi eoz multū distat a lo
co vbi residet confessor.

8 Quid ē sentiēdū de illo q̄ p̄fiterit et
cōfessor etū nō intelligit aut ex dormitōe
vel imperitia lingue aut ex distractio
ne nimia v⁹ h̄mōi. ⁹. b⁹ archi. f. b⁹ Jo.
de catabrig. antiquū doc. q̄ sacrālis ab
solutio p̄exigit p̄fessionē. p̄fessio v̄o im
portatoris reuelationē qđ nō p̄t ee si
ne relatōe vni⁹ et p̄ceptōe alteri⁹. cū er
go alterz istoz. s. p̄ceptio sacerdotis de
ficiat in cāu predicto credo de illo p̄cō
nō esse p̄fessionē et p̄ sequens nec im
pendi absolutionem.

9 Utz sacerdos pochialis teneat au
dire p̄fessiōes suoz pochianoz quotiēs
cūq̄ voluerint eodē anno p̄fiteri. ⁹. b⁹
ri.i.iiij.di.xviii.⁹ de necessitate nō te
neatur ordinare sacerdos audire p̄fessio
nes suoz pochianoz: nisi qñ illi de ne
cessitate tenetur p̄fiteri: qđ est semel in
anno et qñ sūt in infirmitate graui cō
stituti vel iūinet eis piculum mortis.
si tñ pluries voluerint cōfiteri et sacer
dos curatus eos absoluere noluerit tñ
libere possunt subditū alij sacerdotem
adit et eidē p̄fiteri et ille p̄t eos absoluē

nisi prius eorum sacerdos q[uod] eos audire
holuit ad aliquem determinatum sacerdotem
illos misserit q[uod] si audire non vult eos
nec ad aliquem sacerdotem mutere impli-
cite iniuntur: ut illa vice perfiteat cuicunq[ue]
sacerdoti voluerint.

10 *Quid si perfites sit excusat[ur] et non
possit absoluiri a suo confessore a deo excusi-
onis nomine n[on]g[ra]d[er] absoluere eti[am] a peccatis.* Et
quod dicunt ut resertum R[ecordato]ri anglicus in suo
quolibet. q[uod] si non stat per ipsum penitentem
quoniam absoluatur: nec est in mora petenda ab
solutiōnē: nec timet q[uod] negligenter fiat
ad petendū absolutionē poterit eti[am] con-
fessor absolvire a peccatis et hoc ipsius
est R[ecordato]ri sed h[ab]et hoc arguit idem R[ecordato]ri. q[uod] ceterum
per excusat[ion]ē presertim maiori q[uod] sit
puatus participatione sacerdoti: non videtur
quod excommunicatio possit absolutiōnē b[ea]ni-
cium imparari. l[et]z. n. in contritione ois
culpa dimittatur: non tamen omnis pena. Q[uod]
sigis excommunicatio separat a participatione
sacramētorum non videtur quod excommunicatio
possit esse capax virtutis alicuius
sacramenti. sicut est de baptismo q[uod] est
sancta sacerdotio. q[uod] igit[ur] virtute absolutio
nis sacratalis aliqd tamen pena ipsius dimitti-
tur: in qua virtute contritionis committata est
eterna: non appetit quod excommunicatio
possit ab efficiat ois sancti possit illud b[ea]ni-
ficium recipere. Idem est R[ecordato]ri. in. iiii. d[icitu]r. xviiij.
ar. viij. q. liij. vbi dicit q[uod] siue excusat[ur]
sit iuste siue iniuste: dum tamen teneat ex-
communicatio: siue stet per eum q[uod] non est ab excusat[ion]ē
absolutus siue non: q[uod] non potest a sa-
cerdote absoluiri a peccatis excusat[ion]ē
manente: q[uod] manifestum est de illo q[uod] iuste
est excusat[ur] et stat per eum tecum. q[uod] talis ac-
tu est in peccato mortali. de eo autem q[uod] iuste est
excusat[ur]: aut iuste: sed per eum non stat q[uod]
non ab solvatur est magis dubium: tamen cre-
dit q[uod] est tales a peccatis si possint ab
solvi ab ho[mo]ne quis absolvantur: si re-
re penitentia in iudicio dei. decretū. n. ex-
communicatio que est optima legū inter
pres sic obseruat ut tales non absoluantur:
q[uod] presumēdū est: ut in plurib[us] q[uod] iuste
excusat[ion]ē fuerint: et q[uod] nisi per eos ita-
ret ab excusat[ion]ē absoluuerint: excusat[ion]

tus est minori excusat[ion]ē non potest absol-
vi a peccatis excusat[ion]ē manente q[uod]
ut habet in. c. si celebrat de cle. ex. m[od]i.
talis a perceptione sacerdotio est puatus hoc
R[ecordato]ri. Ex quibus dictis clare apparet q[uod] ex
excusat[ur] siue iuste siue iniuste: siue stat per
eum siue non: q[uod] non potest absoluiri a peccatis
excusat[ion]ē manente. non est illa dictionē
est: q[uod] est dictio implicativa per quam perdu-
cit h[ab]et R[ecordato]ri. q[uod] tamen excusat[ur] maior[er] q[uod] me-
nor[er] non potest absoluiri a peccatis tecum. q[uod]
iuste est puatus participatione sacra-
mentorum passiuia. nec valet quod dicitur a quibus
dā q[uod] verē est propletive non aut initiativa:
ad hoc dico q[uod] ista distinctione nullo iure
probatur. sed dico quod cetero q[uod] iste posset ab-
solvi a peccatis excusat[ion]ē manente. non
est dubium quoniam iste esset princeps sacerdoti pe-
nitentie propletive et profecte. Ibi enim ades-
sent oia essentia regula ad sacerdotem p[ro]movere
ut per p[ro]theologos i. iiii. d[icitu]r. xiiij. nec co-
tritio nec bona dispositiōn[is] perfidentis aliqd fa-
cit ad hoc: quinimum. etiam si esset optimus et summa
et contritus: adhuc excusat[ion]ē manente non posset absoluiri a pecca-
tis ut dictum est. Et hoc p[ro]uenit ex na-
tura ipsius excusat[ion]ē que est tante
malitiae et non nisi ea remota quo
ad ecclesiā remitti non potest peccata. et tamen
hoc ut casus in. c. a nobis. el. ii. d[icitu]r. sen.
excusat[ur]. vbi habet q[uod] licet quoniam sit deo recō-
ciliatus per contritionē: necesse est tamen ut
postmodum recōcilietur ecclie: q[uod] recōcilia-
tio nullo modo fieri potest regulariter nisi
per confessionē et absolutionē prius a
censura si qua erat. Nec ob. q[uod] dicitur.
q[uod] excusat[ur] plurib[us] excusat[ionib[us]] per
absoluiri ab una altera manente. ex de-
sen. ex. ceterum per eum ergo est princeps sacer-
dotii dico q[uod] hoc ar. non valet: q[uod] licet
sit princeps absolutionis ab excusat[ion]ē
non tamen est princeps absolutionis a
peccatis et per sequentes non est princeps sa-
cerdotii. absolutionis autem ab excusat[ion]ē
tam major[er] h[ab]et minori non est sacerdoti: ut
plene probatur: Absolution. i. h. liij. In fin.
Itē absoluō ab excusat[ion]ē respicit se[nsu]m
extrinsecū: et sic potest absoluiri. Absoluō
autem a peccatis requirit formam in tripli-

secū & penitētē. & sic nō pōt absolui a peccatis exēdicatione manēte. Imo. Inno. i cle. religiosi. d priu. dicit q̄ si quis scienter admittit exēdicationē nō ab solutionē ad sacrūm penitētē incurrit exēdicationē mīnorez ex principio. Et multi p̄fessores nō ignari solēt exēdicationē p̄ prius absoluere si p̄nt asicq̄ euz audiāt de peccatis. & hoc v̄r laudabile. hāc ēt opinionē tenet Tho. in. iiiij. Idē Pe. de palu. Idē in sum. confessio rū. Idem Hugo de castronou. in. liij. Idē Jo. de noto. i. liij. Idē Jacobus de laude. Idē oēs theologi tractantes. de hac mā. Itē oēs canoniste trāseunt tā hac opinione. tenent enī oēs indifferenter p. d. c. si celebrat: q̄ exēdicator est minori est priuāt participatione sacramētōp passima. Idē tenēt oēs sumiſte preter Rod. Et monal. addit q̄ lī alia opinio sit benignior: tñ ista est se curior. & hoc h̄z p̄suētudo generalis b̄z Rī. & Monal. & vt vides q̄si oēs sunt pro ista opinionē & iō tenēda. Primo q̄ est tuissima & verissima: ac sine p̄tculo tā quo ad p̄fessores. q̄ penitentes fo ista ē rōabilissima q̄ fūdata sup iure & optima ac efficacissima rōne. & ēt tertio q̄ ista oēs doctores & Theologos p se habet: & sumistas.

ii **C**Quid si vñus audit p̄fessionē: sicut faciebant aliquid famili monachi scientes q̄ absoluere nō poterant: remittebant curato: vt absoluueret de casibus quos nō audierat. & directoria q̄ hoc fieri non potest.

ii **C**Quero pone q̄ duop̄ p̄sbyteroz: quoz vterq; est p̄sbyter insolitus eiusdē pochies vn̄ a casu vel a p̄posito audiit p̄fessionē alicui pochiani sui p̄fite tis socio suō q̄ morti facta p̄fessio an teq; absoluat penitentes nūq; ille q̄ sic audiuit ei p̄fessionē poterit eū absoluere. & q̄ nō. Ad sacrūm. n. p̄nse necessaria ē intēto: & ex pte p̄ficitis: & ex pte absoluētis. cuz ergo p̄fiteris vni nullo modo intendat p̄fiteri alteri: alter nullo modo potest euz absoluere vel ligare p̄o confessione facta alteri.

CSi ep̄smittit vicario suo vel aste rū: & in mādato aliqd exp̄ssit de his q̄ regrunt spāle mādatū secuta generali clausula: & oīa alia q̄ p̄ nos possumus. Et si mādatū exigit speciale fm. No. satis v̄r q̄ talis ēt possit spālia ad istar p̄curatoris. sec^o si de specialib^o nō suis set ibi aliqd exp̄ssū per regulā in generali. de reg. iur. li. vi. & per. c. ii. de pe. & re. eo. li. qd tñ v̄r intelligēdū q̄sum est de virtute verbōp̄ & in foro cōtentioso nā in foro p̄ficiē si aliter p̄staret de intētione p̄fereūtis auctoritatēm. q̄. i. ille in tenderit hoc ēt si nō expressisset aliqd in generali concessionē intelligerentur specialia. xxij. q. v. Humane aures. Et hoc idem dici pōt de auctoritate data ab ep̄o p̄fessorib^o: q̄ dicēdo do vobis auctoritatēm meā in confessionib^o & nō intelligitur ppter hoc cōcessisse casus suos: nisi aliter p̄staret: q̄ per hec verba generalia intendat casus suos cōcedere. Sed dicēdo istuz vel illuz & omnes alios meos casus tūc intelligit totū dedisse. Itē no. b̄z Ar. flo. q̄ ex h̄z q̄ papa daret aliquid lniam q̄ possitibi eligere quēcūq̄ ēt religiosuz pro audiendo p̄fessiones vel pro p̄dicatiōe tñ hoc nō pōt sine lnia suorū prelatoz ex de iude. q̄ sit. Si tñ in dicto cāu audiēt religiosus cōfessionē sine lnia sui prelati simpliciter teneret absoluētio: ita q̄ non esset reiteranda talis cōfessio h̄z malefaceret. Idē Pe. de palu.

CUtp̄ officialis epi habeat auctoritatem in p̄suis casuū episcopaliū. &. fm. No. q̄ non nisi exp̄sse pateat q̄ hoc voluerit ep̄s. Et si h̄z: & nō est sacerdos b̄z alteri delegare. & fm. Pa. in cle. i. de priu. iste officialis epi h̄z solū jurisdictionem in foro contentiosō: nec b̄z se impēdire in spūalibus. vi. in. c. lī de offi. vi. li. vi. hoc intellige. vt dictum est: nisi aliud ex ḡfa habuerit ab ep̄o. Secus tñ videt dicendum de vicario generali episcopi in spiritualib^o. exp̄ientia teste. & de h̄is vicariis: vide infra. c. vicariis.

CIn articulo mortis qib^o sacerdoti h̄s

bus de oībus peccatis & sententiis cōceditur absolutio. vide. s. de hoc diffusione Absolutio. i. h. xxxi.

16. Quid si aliq̄s excōicatus in quo in dicta fuerūt pnie manifesta: nec per eū stetit quominus recōciliaretur: nō suscepito beneficio absolutionis decessit an p absoluto ab ecclesia sit habēdus. q̄ tali defūcio beneficii absolutōis impēdatur: sic tñ vt illius mortui absolutionio a sede ap̄lia requiratur. q̄ cū vñueret ab ea fuerat absoluendus.

Confessor. ij. De eius scia. Tria sūm al. debent esse in confessore. s. scia discernēdi inter peccata. inquisitio de eis cauca & discreta pnie seu satissimōis injunctio. nec sacerdos tenetur scire discernere nisi in cōi. que. s. sint capitalia & que mortalia cōia. & que venialla ex genere & sciens hoc sufficiens reputat p̄ ip̄is huius necessitate ad cōfessōes audiendas. Est tamen periculosis audire confessiones nō habēti p̄petente noticiā casiuūz pape. & ep̄oz vt in cle. religiosi. de priuile. Quo vero ad causas ep̄ales sinodales vel archiepisco-pales nō sic tenet scire sūm dīr. li. iij. ti. ij. vbi dicit q̄ religiosus p̄babilit̄ p̄ ignorare talia statuta. quia in facto cōsistat. & marie cū talis nō teneat ire ad ocilia ep̄alia: l' archiep̄alia. Iō excusat h̄z. h̄z. ad hoc etiā foris obligatur q̄ se offert sponte talii officio. vel se ingredit. Talis. n. tenetur de omni exacta diligētia. ar. s. depo. l. i. h. sepe. vbi dī q̄ qui obtulit se deposito tenetur et de leuissima culpa vbi alias nō teneretur nisi de dolo & lata culpa. qui at nō in gerit se. sed regisitus exercet ex caritate satis videtur q̄ nō teneatur nisi in qua tum scit vel pot̄ mode scire & quia h̄ agitur ad merā utilitatem alterius. sicut de deposito. Si quis vero confessor dubitat de sua cōpetenti peritia p̄scientiam seu experientiam. vel etiam dubitat si aliud peritior reperiatur qui hoc possit & velit. excusatur obediētia prelati. xxij. q. i. quid culpa. Item in confessore requisit p̄scientia magis q̄

scientia. de pe. di. vi. qui. vult & ideo existens in mortali audiendo confessōnes mortaliter peccat. secundum quosdam. Nam secunduz Tho. & Alex. existens in mortali quandocunq; in alio quo actu exhibet se vt ministruz ecclēsie mortaliter peccat. & totiens mortaliter peccat quotiens huiusmodi actuz facit. hoc tamen intellige nisi in tali actu salem conteratur. Secus tamen in sacramento Eucharistie vbi ultra contritionem requiritur confessio regulariter quo ad suscipientem. Idem posset dici in suscipiente alia sacramēta vt sufficiat contrito. in administrante autem huiusmodi sacramenta cum Solemnitate fore aliud est dicendum.

C Sed an possit fieri cōfessō exūti in peccato mortali. s. h̄z Tho. q̄ l̄z subditus teneatur recipere sacramenta a ministro ecclēsie: etiam exūti in mortali quousq; ab ecclēsia tolleratur: q̄ ad huc ei obligatur: tamen excepto casu necessitatis nō foret tutum h̄m̄l inducere ad executionem aliquis spectans ad suum ordinem: durante. p̄scientia q̄ dictus minister sit in mortali: quam conscientiam potest deponere: q̄ in instanti potest ex divina gratia se emendare. tamen hoc modificatuz est per constitutionem basiliensem. q̄ habes infra excōicatio. vi. h. xlitiij.

C An interrogaciones sint faciende in confessione. s. sūm Rai. q̄ sic dummodo discrete fiant. de pe. di. v. c. i. & di. vi. qui vult. Et debent interrogatiōes esse p̄ncipaliter de. viij. vicis capitalibus: de articulis fidei de p̄ceptis de cōlogi. de sacramentis ecclēsie & de circūstantiis eorum que sunt. qui quid: vbi: per quos: quotienscur: quō: qñ & si confessō seit vel habet p̄babilem opinionem de aliquibus peccatis q̄ penitens non confitetur debet ei ad memoriā reducere: quia timere potest q̄ cōfitēs super h̄ labore crassa ignorātia vel q̄ d̄ adhibuerit debiā diligētiam.

Additio. An autēz confessō sei-

roabili omittens interrogaciones ne
cessario fiendas peccat mortaliter. ut q
sic q; confessio circa 2fite tenet facere
ex pcepto caritatis ea q; vellz sibi fieri
ronabiliter penitentia ad necessitatē sa
luti: alii puaricat illis pceptis. Diliges
primum sicut te ipsum. Sed certe ista
doctrina ut nimis dura. confessio n. q; nō
se ingredit. sed requisitus exercet tale of
ficiū ex caritate et obedientia: nō plus
tenetq; in depositoputa nisi de dolo
et lata culpa: q; hic agit ad merā utili
tatem alteri. sic ergo confessio ex negligen
tia pueniente et scienter et voluntarie ex
culpa nō solū levissima: s; et leui non
tenebitur et iō nō peccabit mortaliter.
nec ob. qd dicit q; ex pcepto caritatis
confessio tenet ea facere q; vellet sibi fieri.
q; dico q; ista nō cōcludit eē 2 illis
pceptis. diliges primum sicut te ipsum
nā sm. S. Bo. in. iij. dī. xxix. ar. i. q. iii.
illa dictio sicut. nō est nota pfecte equa
litatis sine pmentationis: s; exp̄sse simi
litudinis: q; in hoc antēdī q; homo dī
diligere primum ad illis bonū ad qd di
ligit seip̄sū. et post salutē ppriam nihil
tm dī desiderare sicut salutem alienaz.
sicut habes. s. c. caritas. s. iij. sic ergo
ex eius dictis habes q; ista dilectio ad
proximum magis attenditur quo ad
affectionem: q; ad effectum. alii totus mun
dus esset in statu damnationis. Finis.

4. **C**Sed quid si confessori occurrit ali
quid de quo dubitat quid agere debe
at. **R.** consulat peritos.

5. **C**Quid si sacerdos habeat aliquos
pochianos surdos cecos mutos: vel
furiosos: vel demoniacos et similes:
q; scit eē in peccato mortali: qd faci
et. **R.** s; Rai. dī facere posse sūt ut in
ducat eos ad penitentiā: q; ē possibi
le. q; si nō pōt: oret et faciet orari p; eis

6. **C**Utrū sacerdos possit absoluere illā
cū qua peccauit. **R.** sm. s; v. n. dī: q; tol
lit erubescētia. si tñ absolvit: iz absolu
tio. nec obstat q; ep̄s nō pōt dispensa
re in simonia cū eo pmissa: q; dispen
satio est dignitatis: absolucionis necessita
tis. et ideo non tam facile amittit quis

potestatē absolucionis sicut disp̄sandi.
CUtrū sacerdos dēat pmo absoluere
q; pniaz iponere dic sm glo. in cle. du
duz de sepul. q; pmo audiat confessio fo
iponat pnia. Tertio fiat absolutio. nō
ergo pcedat absolutio ipositionē pniez
ut sic absolutionē pcedat p̄tatio cor
dis: confessio oris: satisatio opis salte in
pposi. hec ibi. et hoc reguli fidū. Si
tñ q; post absoluōtōz anīz diuertat ad
exneos actū iponeret pniaz. posset ex
cusari. nā qd sit incōtinenti. ut in esse.
COnfirmatio electorū an sit de ne
cessitate petenda. **R.** q; sic de iure
cōl: ita q; electus ad regimē cuiuscūz
ecclie: aut religionis: si administratiōi
dignitatis se ingesserit ante confirmationē.
sue tanq; prelatus vel procurator
aut iconomus aut alto nouo q̄sito co
lore: in spiritualibus aut temporalib;
per se vel alium in totū vel in partem
ante confirmationē ipso facto p̄matur
omni iure quod per electionem in ipa
dignitate hēbat. c. auaricie. de elec. li.
vij. fallit hoc in casu qñ abbatissa ele
cta a minori pte: nō tñ a duabus par
tibus impugnat ne p̄firmari: q; iteri
potest administrare. c. indemnitatib;
q; si vero. de ele. li. vi. Item fallit qñ p
firmatio a papa est petenda. et electus
est valde remoto scilicet ultra italiā.
tunc bene potest administrare in tem
poralibus et spiritualibus ante confir
mationem: excepto q; nullā alienatio
nez facere potest: ut in. c. nihil. de elec.
Quod verum credo quando non est
in mora perende confirmationis alias
habebit locū pena. d. c. auaricie. Et qd
dicit tex. de ultramontano: credo ha
beat locum in citramontano: quando
cura esset ultra montes: ut tenet Ho.
et Jo. an. in. d. c. nihil secus esset si ha
beret per p̄mlegium ut fratres mi
nores qui habent q; electus generali
statim potest administrare.
CUtrū predicta habeat locū i ep̄o. **R.** I
Be. in. d. c. auaricie post Jo. an. q; sic.
CUtrum habeat locum dicta pena in. 2
ipatore. **R.** Hu. et Jo. i. c. legim. xcij.

t.c.si de elec.lib.vi.cū ibi notatis.

C Sed nungd si electus administrat 6

post confirmationē nullā cadat in pe-

nā de qua. s.in pñ. & gl.tn.d.c.f.

q̄ si errauit in facto: puta credidit factā vo-

cationē & discussionē: & sic nō cadit. s̄

excusat. s̄ si errauit i iure n̄ excusat a-

dīcta pēa. d̄ re.in ignorātiā li.vi.cū ḡco

C Utz dicta nullitas cōfirmatiōis ha 7

beat locū tn postulatiōe. & gl.i.d.c.f.

q̄ sic.cū sit eadē rō qd̄ v̄p̄ putat in

admissiōe postulatiōis q̄ fit a supiore

illo q̄ postulatiō admittendū cōfirmat

secus i eo q̄ postula t̄ a plato suo vt mo-

nachus electus in ep̄z ab abbate: qr in

eo nō fiet vocatio: & idē in p̄ntatiōe vt

etiam ille cui fit p̄ntatio seruare tenea-

tur hanc decre. & sic seruatur.

C Utz sit seruātū qd̄ dcīn ē in. h.ij. 8

precedēti in oībus bñficijs ēt simplicib̄

& ge.in.d.c.f. q̄ sic siue hēant curam

aiap siue nō: qr cū in oī bñficio regrat

examinatio & cōfirmatio electi seu pñ-

tati: seu postulati sm̄ Jo.an.post Ho.

in.c.proposuit de concec.pre.ergo ser-

uanda sunt predicta.

C Utz in hospitali silr. & vbl.s. 9

q̄ sic si datur bñficiū p̄ viā p̄ntationis

vel electionis. secus qñ nō datur in bñfi-

cū: qr tunc fit cōmissio nō electio: vel

collatio seu p̄ntatio. vt in cle. qr contin-

git derelig. do.

C Utz platus superior possit cōfirmare 10

sine caplo: & gl.i.c.qm̄ de elec.li. vi.

q̄ archi. ibi post opl.recitatas t̄z q̄ nō

valet cōfirmatio: si i absita capli fiat.

Et hoc vernz nisi consuetudo ecclesie

haberet contrarium: qr sic valeret con-

firmatio de cōsue.c.nō est li.vi.

C Quo aut̄ tpe debet fieri cōsecratio 11

nes ep̄op: & archiepoz: Bic q̄ vlt̄

tres mēses post electionē & cōfirmatio-

ne differri nō debet: nisi necessitas ali-

ud siadeat.lxxv.di.qm̄ quidam.

C A quo d̄z cōsecuri archieps. & ab 12

oib̄ suffraganeis suis q̄ tūc ad metro-

politana eccliam sunt vocādi. de tēpo.

ordi. si archieps: & cū cōsensu p̄matig

c.placet.lxv.di. Ita q̄ sine eo nō reci-

bt. q̄ nō idē t̄z gl.i.cle. vñica. de iure in-
ctioñ exercere imperij.

3 **C** Qñ d̄z peti cōfirmatio. & q̄. j. tres
mēses post prestitū cōsensu: aliter ltio
cessante spedimēto si nō petat vel ab
electorib̄ v̄l ab ep̄o electo: v̄l ab alio
p̄ ipso electio ē nulla.c. q̄ sit de elec. li.
vi. in cathedralib̄ & regularib̄ ec-
clīs q̄rū cōfirmatō a papa ē petēda sua
moderatōez.c. cupiētes.de elec.lib.vi.

4 **C** A quo d̄z peti cōfirmatio. & q̄ si ele-
ctus ē exēptus d̄z peti a papa: v̄l ab ei
legato de latere si ē aligs sup illa p̄vin-
cia vt in.c.f. abbate. de elec.li.vi. itelli-
ge qñ talis exēptus subest imēdiate pa-
pe. sec̄ si imēdiate vt sūt p̄nicipiales mi-
nistrī ordīs mioz q̄ q̄uis sūt exēpti:
tñ hñt sup se gñiale totius ordīs a quo
hñt cōfirmari. pa. tñ in.c.f. de sup. ne-
pre. t̄z q̄ abbates ēt exēpti sūt p̄ ep̄os
cōfirmādi. si ast̄ nō sūt exēpti dñt con-
firmari p̄ suos platos imēdiatos supio-
res v̄puta. ep̄s inferiores suos archi-
ep̄s ep̄os suffraganeos suos p̄mias v̄l
patriarcha archiepos nō exēptos. hec
colligātur. ex.c.cū monasteriū. & ex.c.
cū d̄lecti. & c. bone memori.e. l. de elec.
cū ibi notatis. & lxxij.di. illud.

5 **C** Quo d̄z fieri confirmatio a supiore
v̄l ab eo cui de iure cōi siue spāli puta
privilegio v̄l cōfuetudine p̄scripta. siue
ex delegatō cōfirmatio p̄tinet. & q̄ d̄z
vocari nosatiz si ē aligs coelect̄ simul
cū eo. v̄l appet aligs oppositor. als
gñali in ecclia in q̄ d̄z tal p̄esse voca-
tio d̄z fieri vt sig sūt q̄ se velint oppo-
nere cōpareat assignato termō p̄p̄to-
rio. & si nullus appet d̄z ip̄e cōfirma-
tor diligēter examiare & electiōis p̄ces-
sum & p̄sonā electi. maxie i scia & hōe-
state vite & etate. qr si idignū cōfirmat
v̄l etatis illegit̄ mortali peccat. Et ē
p̄uanus ip̄o iure p̄tate cōfirmādi p̄mī
successore illius & cōfirmatio ip̄o iure
est nulla. qñ nō vocat̄ q̄ sūt vocādi. si
est aligs coelectus. vel alius q̄ velit op-
ponere & electu v̄l electiōez & n̄ discus-
so negocio sit. hec hñt ex.d.c. nihil

pt executionem consecratus. vt notat
Inno.in.c.nec ep̄i.de temp.or.

13 **C** Quis p̄secrebit ep̄m. s̄. si est exem
ptus p̄secrebit a papā: vel de eius mā
dato. Si vō nō est exceptus: archieps
cū duobus pr̄vincialibus ep̄is: aut tres
cōprovincialēs ep̄i t̄ iussu archiep̄i: ita
tū q̄ dēs ep̄i cōprovincialēs sunt per
ep̄lam regredi ut p̄sentiāt. vt in.d.c.
nec ep̄i. vbi dicit Inno. q̄ si alius ipso
rū cōprovincialit̄ p̄tenat in p̄securatiō
archiep̄i vñ ep̄i q̄ poterit agere ut pri
uei executiōe officij. Sicut in elec. agit
vt casetur de elec. q̄ sicut. t̄ etiā graui
or p̄nia sibi poterit iponi.

14 **C** Quo die debet p̄securari pdicti. s̄.
q̄ die dñsico hora tertiarū. li.di. q̄ i ali
quo. lxxv. di. q̄ dic. t̄. c. ordinationes.

15 **C** Quo dñ fieri: vide in.d.c. ordinatio
nes: s̄ melius in eoz pastorali. t̄ qd sit
de substātia notatur. in.d.c. ordinatio
nes. t̄. lxxv. vi. in summa.

16 **C** Patriarcha aut̄ t̄ p̄mas. ac cardia
les credo q̄ a papa sunt p̄securāti vñ de
eius mādato t̄ nō ab alio ar.c. pudē
da. t̄ qd ibi no. xxiiij. q.i. dicit etiā pa.
in.c. meminimus. d acca. q̄ glibet pre
latus p̄firmatus a papa nō p̄t bñ dici
seu p̄securari p̄ inferiorē nō de lnia pa
pe: vt in.c. cū in distribuendis de tēp.
or. n̄si p̄suētudo aliud hēat. Papa ve
ro cōsecurari dñ ab ep̄o hostiē. xxi. di.
in nomine domini.

17 **C** In quo loco sunt pdicti p̄secrandi:
s̄. q̄ archieps i sua metropolitana ec
clia vt i.d.c. si archieps. aly at vbi pla
cuerit ad quē p̄tinet p̄securāti. li. di. c. fi.

Onfirmatio sacri. vñ sacri p̄fir
matiōis sit de necessitate salutis: s̄.
fm Rī. in. iij. di. vij. q̄ suscep̄tio sacri
p̄firmaōis p̄missio baptizatis nō ē ne
cessaria ad salutē: sic intelligendo q̄ si
ne eius suscep̄tio saluari nō possint. sic
ēt loquēdo de necessario nō est necessa
ria p̄ se adultis huīus sacri suscep̄tio:
q̄ huīis eis valeat ad maiorē victorie p
fectionē. p̄ceptus tū huīus sacri i adul
tis n̄si peniteat ē dñabilis. tūc aut̄ cō
teptores reputati dñi q̄n habita bōa t

sufficienti oportunitate suscip̄ēdi hoc
sacri: ipsum suscip̄ere renuūt ac nota
biliter negligunt.

C Que sunt de substātia p̄firmatiōis. I
s̄. b̄. pe. q̄nq̄. duo ex p̄te ipsius sacri
s. mā crismatis t̄ forma vñbōx. duo ex
p̄te mistri. s. dignitas pontificalis t̄ in
tentio. vñc ex p̄te suscip̄ētis. s. q̄ cris
met in fronte: nā q̄ in p̄firmatiōe p̄ser
tur audacia sp̄tialis evidētius fit in frō
te. crisma aut̄ dñ oleū cum balsamo ab
ep̄o sanctificatum.

C Quis est minister confirmationis. s̄. 2
solus ep̄s d̄ p̄se. di. v. manus. t̄. c. nouis
sume. t̄. c. ieiuniū.

C S̄ nungd papa p̄t cōmittere alteri. 3
s̄. pa. in. c. q̄to de p̄sue. dicit q̄ nō so
lū sacerdotib⁹: s̄ et simplici clero dñ
mō hēat istud sacrā p̄t cōmittere. Et in
hac opione residet glo. in. d. c. q̄to
aliquā tū dicūt q̄ et laico p̄t hoc papa
demandare: dñmō laicus recepit istud
sacri. t̄ hāc op̄i. vñ approbare. gl. in
d. c. manus. In eo q̄ apponit regulam
dicēs q̄ ex delegatiōe pape glibet p̄t
p̄ferre sacri qd ip̄e recepit. t̄ sic laico
h̄nti h̄mōi sacri papa cōmittere pos
set. coi: tū opinio vñ vt laico hoc de
mandare nō possit: q̄ ex hoc denigra
retur status ecclesie: quod papa facere
nō p̄t. i. q. viij. t̄ si illa.

C S̄ dubiū est qd in collatione ordi
num gl. in. d. c. manus vñ velle idē qd
dictū est de p̄firmatiōe. sed collec. dicit
q̄ collationē minorū ordinū possit pa
pa delegare simplici sacerdoti secus in
collatione sacrā. q̄ sacri ordines h̄nt
actus t̄ exercitiū in p̄fectiōe eucha
ristie. nam vt dicit glo. in. c. p̄nenit. xcv.
di. nō p̄t papa cōmittere nō sacerdo
ti vt p̄ficiat corpus xp̄i: q̄ xp̄s hoc cō
misit solis presbyteris: id idē dicendū
in p̄posito: vt sicut in p̄fectione eucha
ristie papa nō disponit t̄ dispōnē xp̄i.
Ita nec in inordinatiōe missis ipsius
sacri. s̄ pa. putat vt sacerdoti hoc pos
sit delegare idicētē: q̄: s̄ de sacro eu
chartiū sit dispositū iūniticē dñica
q̄ hēat illud administrare: hoc in nō est

cum extra de sen. ex. universitatis.

C S; qritur pslupposita validitate de legatiōis: si delegās postea phibet: nū qd iprīmā caracter ex sacro h̄ito ē in terdictū delegāus: Bic q aut phibitio h̄nti ptatē h̄mōi fit als ex delegatione et tūc gl. dicit et bñ q post phibitionē nihil qserit et idē t̄z gl. i. d. c. man⁹. et est cōis opio. et pbaf tōne q sublata ptā te delegata nulla ptās remanet in ipso delegato. vt i. c. sup qdntū de offi. dele.

C S; dubiū ē: qd si phibitio fiat epo p romanū pōtificē: nūqd qficeret sc̄z post phibitionē. Inno. refert quodā tenere q nō qz l̄z papa nō possit tolle re sacr̄z baptisim⁹ v̄l alia necessaria p̄ tñ circa illa disponere: v̄l dādo formā v̄l disponēdo de psonis a qbus et qb⁹ qserēda sint vt no. in. c. i. de baptismo Nā pape est obediēdā in istis sp̄tali bus et qcernētibus pculū aie: nū illa repianē expresse iterdicta: v̄l sint ē fidē. et no. hāc regulā quā v̄f seq host. in c. quāto. de trāsla. p̄la. Ipse tñ inno. cōclūdēdo dicit q aut papa facit legē p quā tollit ptāē epis: et nihil ageret epis postea qserēdo. Aut simplicē phibet epis ne faciat: et tūc phibitio nō ipedi ret i p̄ressionē characteris. Bicit tñ Inno. notabile s̄bū obliuī nūqz tradē dū: q sine cā rōnabili nō est papa sustinēdū attētando ista v̄l silia ē velē eccliaz. et pōdera ex his s̄būs duo. Primo q nō p̄sumit in papa cā rōabilis si vult venire ē v̄lem statū ecclie l̄z ōz q cā sit alijs nota. Secō pōdera q n̄ dicit papā nō posse: l̄z eū nō sustinēdū quasi dicat q ecclia v̄lis bñ resistē pa- perī ecclia nō resistē. dī actus vale- re. et Pa. reddit rōnez h̄nius distictio nis inno. Nā in faciēdo legē et auferē do p legē ptatē epis: nihil ptatis quo ad actū phibitū remanet ipsis epis.. Sed qn̄ simpl̄r phibet: nō tollit ptatē sed interdict exēcūtū: merito hoc ca- su ip̄linē character nō obstatē phibi- tione pape: qz simplex phibitio nō im- pedit i p̄ressionē characteris in h̄ntē ptā tem etiā si in prohibitiōe apponatur

dispositū in collatione ordinū. nā oliz presbyteri in cōi regebāt eccliam et or- dinabāt sacerdotes. vñ quēadmodū olim poterāt: ita v̄f q papa possit hoc cedere sacerdoti maxie delegādo: cum nihil exerceat delegatus noſe ppno: vt in. c. sane. & of. dele. ḡnimo dico: q mi numox ordinū collationē possit papa sacerdotibus ppno lūre cedere. nam sacerdos pōt hōdie p̄ferre p̄mā tōsturā dūmō h̄cat subiectū. vt no. ho. in. c. cū p̄tingat d̄ eta. et qua. p̄fieriorē aut̄ p̄la tum a papa nō pōt fieri ista delegatio nō pōtificib⁹: qz nō p̄nit isti disponē ē statutā et ordinationē ecclie. hoc p̄- bat. in. c. aqua. de p̄se. ec. et vide glo. in d. c. puenit. q ponit notabile regulā qz nihil h̄z epis q sit iurisdictōis qd non sit delegabile p̄ eti. securis i cōpetētibus rōe ordinis epal: vt notat gl. i. d. c. q̄zto.

S C An aut̄ ea q sunt ordi. epalis pos- sīt p̄fieriorē p̄scribi. & pa. in. d. c. q̄z to facit regulā singularem q ea q sunt ordinis epalis nō p̄nit acgri p̄fieriorē ex p̄fuerūtudie q̄tūcūqz vētūtissima. h̄lēc dicit Jo. an. in. c. y. de p̄ben. li. vi. qz quātūcūqz tpe laicus exercuerit actū sp̄nālē nūqz tñ pōt illū actū p̄scribere Nā possētio tāti tgis cuius inīty nō ē memoria h̄z v̄z tūtūlī: qn̄ dat̄ capaci- tas i exercētē. als nō. securis i p̄petētib⁹ epo rōe iurisdictōis v̄l dignitatis epa- lis. Nā illia p̄m̄ p̄scribi p̄fieriorē clicoꝝ vt in. c. auditio. & c. cū olim de p̄scrip. et in. c. accēdētibus de excē. p̄la.

6 C Que aut̄ p̄ineāt ad iurisdictōneꝝ glo. in. c. trāmissaz. & elcc. dicit qz sunt vt iudicare: excōdicare: corrigē: iuramēta recipe a vasallis: cōfirmare. iustiture bñficia p̄ferre et silia. et hec oia in qfir matōe p̄segunt electus. ea p̄o qz sunt or- dinis sicut ē clicoꝝ ordiare chrisma cō- ficerē: depositio clicoꝝ: bñdicere virgi- nes et ecclias et altaria p̄secreare et silia p̄seruntur in p̄secratiōe epali. et glo. in d. c. puenit. dicit qz inter ea qz sunt iuris- dictōis: sunt qdā q nō p̄nit demanda- rt: nisi eis q admiculō ordinis ea p̄nit exēcere: vt deponere verberare clerl.

clausula decreti irritans. hec Danoz.
¶ Que sit forma confirmationis. & forme est hec. Consigno te signo crucis & confirmo te christmate salutis. In nomine patris & filii & spiritus sancti. amen.

¶ Utrum in sacro confirmationis gesta regula sit. & si in Tho. gratia operis non solius contigerit: sicut in quolibet sacro operis gratia emundans a peccato vel reliquis peccatis. sed etiam ipsalis gratia per quod quis deputatur ad officium sanctitatis: & idoneus efficit ad christum perfundendum. vñ & de gratia facit magis gratum.

¶ Quibus dicitur hoc sacramentum perfiri: omibus christianis. nam & pueris. quenam ter perfici: quod minus habet fictionis. & viris & mulieribus quibus causa est pugna spiritualis. Item mustis: quod ibi non verbo: si gno tamen perficeri. Item morientibus quibus ibi subtrahatur pugna: tamen periret ad prematur militari: & id quenam fieri accipit pugna christiane militie signum.

¶ Utrum confirmationis possit iterari. & si in theo. non potest eo quod imprimitur esse datum in delibet. de conse. di. v. dictum &c. de homine.

¶ Utrum confirmationis perfervit de auctoritate summis & a leuius rite video sic per reverentiam sacrae de conse. di. v. vi episc. & c. ut leuius. tamen in necessitate: melius esset confirmari post prandium quam si episcopo discendente & huiusmodi quis non possit confirmari.

Onscientia. Utrum liget ad faciendum oem quod dictat per modum preceptiorum vel prohibitorum. & si in gl. in. c. senti. xi. q. iij. Quod autem conscientia dictat aliquid quod est simile legi deo: & sic tamen facere vel conscientiam deponere. utpote si dictat necessarii ad salvacionem vestram de terra tollere si non deponit conscientiam aut non levet. mortaliter peccat. Aut conscientia dictat quod est legem dei & sic non ligat ad faciendum. sed ligat ad deponendum. quod erroneous errore repugnante legi divinae. vñ quod in manet ponit hoie extra statum salutis: & non necessario tamen ea deponere: quod siue faciat quod conscientia dictat siue non. semper peccat mortaliter. Faciendo quod dicitat peccat mortaliter: quod facit contra legem dei.

Non faciendo etiam peccat mortaliter quia faciendo bonum facit in preceptis deorum credit dictate sibi conscientia hoc deo disperdere. & sic intellige illud vulgatum. quod sit contra conscientiam edificare ad gehennam.

¶ Quid si platus precipiat aliquid quod conscientia subdicti dictat esse est legem dei. & Bo. vbi. s. quod tenet eam deponere nisi clavis sit illud fore contra legem dei. & Si nescit de illa iudicare. tamen sapientiores consulere: vel per orationem a deo declarationem postulare. Vnde dic ut habetur in c. inquisitioni. de sen. ex. & quod quis scit pro certo quod est contra legem dei non obediat: quia mortaliter peccare: sed potius debet tollerare etiam excusationem. Si non scit pro certo: sed ex levi & temeraria credulitate: tunc ad consilium sui prelati deponat. Si vero habet credulitatem probabilem & discreta: quis non manifesta & evidenter: tunc per obedienciam faciat quod sibi prescribitur: quod tamen in tali dubio: & per bonum obediencie excusat: sed nullo modo ex propria voluntate faciat quod peccaret mortaliter. quod si amplexum incident in illud.

¶ Utrum confidens de conscientia: famam neglegit gens peccet mortaliter. & si in gl. in. c. senti. xi. q. iij. quod aut summus inter tales. quod parati sunt imitari. & si peccat mortaliter quod eam non defendit pro posse. Et sic intellige. c. non sunt audiendi ea. quod & c. non lo. xij. q. i. & de conscientia. di. i. invenimus. aut summus inter tales. quod soli sunt parati reprehendere non imitari. & sic sufficit nobis conscientia nostra & non tenemur defendere. & sic intellige. c. quid ob est horum cum. v. c. se. xi. q. iij.

Onsecratio. i. ecclesie vel reconciliaatio eius. Ecclesia a solo episcopo potest consecrari. de conscientia. di. i. nemo. Neque episcopus alteri delegare nisi episcopo. sicut nec reconciliationem extra de conscientia. aqua. & potest consecrari tam diebus dominicis quam privatim extra eum. tua. neque tamen consecrari sine missa de conscientia. di. i. c. iij. non tamen est de substantia sicut Ber. & Ho. in. c. quod sicut de elec. qui dicunt quod missa de

Prim eccliaz romana bici a psecreante: tñ si aliter fieret teneret.

CPresumitur ecclia psecreata bñ ino. qñ apparet de hoc aliqua scriptura vñ insitum dotationis. vel in libris ecclie. **V**el i coluna: vñ i dicticij: qd idem ē: vel i tabula marmorea et huiusmodi. vñ et si appearat vñus testis de vñu vñ audiū bñ quosdā. nā hoc cāu cū nō tracetetur de piudicio alteri: sufficit tales pbatioes. et sic fac regulā q sculptura i loco lapideo facta: vel vn testis facit fidē: vbi nō agit de piudicio alteri?

CTres sunt cāus i gbus ecclia cosecrata dñ recōsecrari. **P**rim si pietes ecclie sūt cōbusti: vñ dirupti: seu notabilis decretati i toto vñ maiori parte. **S**ec si soldauerit tectuz exstū. ex. e. lignis. Rō bñ pa. i. c. pposuisti. e. ti. qz psecreatio ecclie psistit in exteriori pte. fit eim Belunitio: seu vncio cū crucib in iphis pietib ecclie i superficie muri. vñ violatur ipa psecreatio ex obustis pari eti. lñ pietes n̄ corrut. vñ pse. di. i. ecclis. **S**ecds si pietes i toto vel maiori pre coruerit. si vñ pietes successiue fnerit repati: ecclia eadē intelligi bñ quosdā: et nō indiget recōsecratione. **S**icut dicim de nauis: cuius vna pars dñcit: et reficit cras: vna alia ps corruit: et cras reficitur: et sic successiue reficit et tota et n̄ eadē nauis dñ. vt. in. l. qd i rerum de leg. i. et idē dicitur populus: licet aliq moriat et aliqui de novo nascant. vt vt in. l. ppōebat. ff. d. iud. lñ inno. sup. **R**ica. e. ti. refert alios tenere q. idigeat recōsecratioe. et hāc pte putat. pa. vñorē nā i istis spiritualib cōsideram? fitate et nō fictionē. Sed in veritate nō ē illa ecclia: ex quo ex toto vñ maiori parte de novo: licet successiue: est refecta. nā negari nō pōt: quin cōsideratio que cōsistebat i antigis parietib sit sublata et iura contraria: loquuntur de fictione. Nec ob. si dicatur: q ex quo fuit refecta prius minor pars: maior pars traxit minorē partē ad naturam suā. sicut de aqua bñdicta et oleo cōsiderato. dico q hoc nō pcedit i istis que cōmixtione

nō confundant. Tertius ē qñ dubitat an ecclia fuerit psecreata: nec appet aliq pbatō de his q dicta sunt. s. H̄y tres casus notāur in glo. d. c. pposuisti.

CSūt et alij cāus i gbus ecclia nō dñ recōsecrari: lñ recōciliari. **P**rimus pp hōicidū omissti i ecclia. d. c. pposuisti. et qz tex. simpli facit mētionē de homicidio. et i hoc nō requirit sanguis effusione: iō sufficit homicidium esse sine Sanguis effusione: vt qz fuit laqueo suspensus vñ strāgulat: vel simile. Et hoc tenet glo. i. c. vñco. eo. ti. li. vi.

CQuid si in ecclia fiat homicidii casualē: vt puta. hō cecidit de tecto ecclie et mortus ē: vñ aligs se desēdēdo occidit in asore. s. pa. i. d. c. pposuisti. dicit q nō indiget recōciliatioe: qz tex. ibi intelligit de homicidio violento: seu inturioso.

CQuid si occidatur sanct vñt i ecclia: s nūquid recōciliabit. s. gl. i. d. c. vñco dicit qz sic: qz iura idincte loquuntur: et scelerati ē iustū occidere. qz iniustū Et lñ ecclies i dicto cāu sit sacrificata ex sanguinis effusssi passione: ex ipsius tamen effusssi actione bene polluitur. iuxta illud. Actio displicuit: passio grata fuit: locum tñ sanguinis n̄ lauabūt.

CQuid si occidatur extra eccliam: vñ vulnere: et post iterat cūmterium vñ eccliaz et ibi sanguinē spgat. s. gl. ln. d. c. vñco. dicit q nō recōciliabit: lñ sanguis desfluat ad terram. secus bñ directoriaz si sanguinis effusio facta fuerit violenter i ecclia vel cūmterio: lñ sanguis non fluat ad terram. vt puta colligitur cum scutella.

CQuid ast si. s. tectuz ecclie. puta homo sagitta interfici. s. glo. vbi. s. **P**rim hug. q nō ē facienda recōciliatio: qz extra eccliam videunt faciūt.

CQuid si fiat vuln i ecclia vel cimi terio sine sanguinis effusione: an reconcliabitur: Dic smi Pa. i. d. c. pposuisti et gl. i. d. c. vñco qz sic pte. d. c. pposuisti. vbi dñ q. pp hōicidia et vulnera recōciliabit ecclia: et nō dicit: an in ea fnerit sanguis effusio vñne. lñ Pa. dicat

¶ vulnera nō siant sine sanguinis effusione. Et iō alia iura faciat mentio nem de sanguis effusione. vt ex eo. c. fi. d. c. vntco. Ex quo Pa. insert duo. primo q̄ pp extractionē modici sanguis nō poluit ecclia: q̄ denotat s̄bū effusio. nā illō s̄bū abūdātā significat. Et hoc notabis ad statuta que quicq; regunt sanguinis effusione. Secō insert q̄ ex alia iniuria cor poralt citra sanguinis effusione nō poluit ecclia: vt necessario indigeat recōciliatiō. Secundus casus pp adulterii vel semis effusione ex de adul. c. significasti. et de gl̄e. dt. i. eccl̄ijs. et intelligit tñ b semis humāo: sine sit catholicus v̄l pagan⁹.

9 *Quid si ē occultū. sc. qd ad hoc vt re-
cōciliat ex p̄dicto casu b̄z asten. regrit
q effusio sit notoria magna et fornica-
ria. Iō dixi notoria: qz si ēēt occultia: si
oz recōciliari b̄z Joā. an. in. d. c. vñico
q ecclia nō iudicat de occultis: sed tñ
tūc. qñ ē manifesta vñ de ea fama pu-
blca. als oporteret epos qñmno discu-
rere. id ēt dixi magna: qz ppter modi
cā huius expectationē nō ēēt recōcilianda.
Ideo aut̄ addidit: fornicaria. qz si vir
suumando: vel vxorē cognoscēdo es-
fundat semē: nō ppter hoc est recōcili-
āda b̄z Jo. et Hug. in. d. c. ecclis. l5
gl. i. d. c. vñico: teneat p̄num tñ p̄ma
opinio vñ qmūnior ad hoc facit de ho-
mine dormiente in ecclia si ei accidat
pollutō etiā si esset manifesta nō d̄z re-
cōciliari ecclesia. et tamen si homo ex
pposito pcuraret huiusmōi emissionē
si esset manifestū indigeret recōciliatiō-
ne b̄z directoriā. vñ hoc nō nisi ex hoc.
qz primū sicut sine paccato s̄m cū pecca-
to. Adodo ad ppositū q vxor reddat
debitū viro in ecclia vñ exigat: de se
nō ē peccatū: marie credo q ecclia nō
indigeret recōciliatione in dicto casu:
si iminente necessitate vxor redderet de-
bitū viro. vel ecclia i ecclia. puta erant
lōgo tpe reclusi: et exire nō poterāt. Itē
recōciliāda ē ecclia ppter victimū sodō-
mitici. Tertius si excōcicatus sicut in ec-
clia sepultus. extra eo. qsulisti. et ista*

corpora si videntur p̄t sūt extumāda et extra ecclesiāz et cimiteriū eijscīda extra de sepul.sacris. Idē et si in ea sunt sepultus paganus vel infidelis: tūc enim corpora nō solū sūt extumāda et ejscīenda: sed et pietes redēdi et tūgna. Idē b̄z Jo.an.i.d.c. 2sulnisti q̄n sūt sepultus exēdicatus. Idē Host. S̄z pdicta q̄ ad rationē pietū nō placet Pa.qz si rāderētur pietes violare et secratio ecclie et sic eēt recēdōsecrāda: et nō recēdōtūda. nec ob.c.ecclesiam de p̄se.di.i.qz loqui tur in ecclesia nōdū p̄secrata: et tūc finari p̄t q̄ dicit Jo.an. Quart⁹ casus: si ecclesia: vel altare: vel cimiteriū ab ep̄o publice exēdicato p̄secrātur: vel bñdīcātur polluta sūt: nec an̄i reconcillationē celebrari d̄z: nec alijs sepeliri .ar. d.c. 2sulnisti. vbi hoc Ho. et ibi Pa. reddit rōne: qz si sepultura corporis exēdicati polluit ipsū locū fortius q̄n ipa p̄secratio trāsūt per manū notorie exēdicati. et in hoc facit regulā q̄ oia que p̄sistūt i exteriorib⁹ bñdīctōbus et cōsecratio nibus nō debēt exerceri p̄ fideles si gesta sūt p̄ nōrie exēdicatū an̄i reconcillationē. Sec⁹ i corpore xp̄i et alijs sacris nā illa sūt verissima i seinec idiger reconciliatione lz exēdicat⁹ conficerit.

¶ Quid de multere pgnate mortua 10
Ber. et gof. dicitur quod sepellietur in ecclesia
quod fetus est pars vestris. de 2 se. di. iij.
siquis Nostrum ait distinguere quod aut certus est
quod fetus mortuus est et tunc non incidet mali-
lier. sed cum prius sepelietur. nec obstat iura
quod volunt quod paganus non sepelitur in ci-
miterio quod intelligatur quoniam paganus se
paratus est ab utero matris christiane vel
in utero matris pagane ibi sepultus fuit
Secus si in utero matris christiane: quod nec
quoniam de discerni potest: et ideo non est et
humandus. Si autem certum est quod patens
vivit vel dubitatur: tunc oportet incidiatur
scilicet de morte. in se. l. iij. Idem dicitur.

CSz q̄ p̄ eccliaz recōciliare : dīc q̄ 11
ep̄s pp̄us p̄ se v̄l p̄ alīt̄ ep̄m: & potest
vn̄ aquā bñ dicere & alīus recōciliare
per simplices & o sacerdotes n̄ p̄kēli
sit consuetudo extra co.aqua.

12 **C**an adi papa possit omittere reconciliationē simplici sacerdoti. **R.** gl. in d.c.aqua: et Pa. ibi dicit q̄ sic. Et idē dicendū fin Pa. in oībus q̄ sunt iure ep̄alis ex dispositione humana quia in illis papa h̄z plenitudinē p̄tatis. vt i.c. p̄posuit. de oīces. p̄ben. S̄z ea q̄ ex dispositione diuīa s̄t̄ tributa certo ordine n̄ p̄nt cōmitti illū ordine n̄ h̄st̄ et ppapā vt vult gl. i.c. puenit. xcv. di. Et nota hanc regulaz.

13 **C**Quid siq̄s celeb̄at i ecclia seminis v̄l sanguinis effusione polluta: an efficiatur irregularis. **R.** q̄ et si scien-ter in ea celebrat. non ē pp hoc irregu-laris. de sen. ex. is q. li. vi.

14 **C**Quid fieri si ecclia n̄ p̄secreta fuerit sanguinis vel seminis effusione poluta. **R.** fin Pa. in. c. fi. eo. ti. q̄ organa clīcoz ibi suspēdūt. ita q̄ nedū missa: h̄z nullū officiū d̄z ibi celebrari aū recōciliatio-nē: que fieri potest p̄ simplicē sacerdo-tez: lanādo ecclia aqua exorcizata q̄ et fit p̄ simplicē sacerdotē et n̄ cū aqua benedicta: cū vio et cinere. cū qua re-cōciliāt ecclia p̄secreta. et n̄ regrit p̄n-ita epi. q̄ si exigeretur p̄ntia epi: non possit imediate recōciliari. et tñ tex. di- cit q̄ q̄c̄iti p̄ secr̄et. eadē rōe. poss̄ dici q̄ n̄ regrat Inia epi p̄ tex. ibi q̄ debeat p̄t̄nus lauari: q̄d non fieret si oporteret mādatū epi expectare.

15 **C**Ecclia p̄cipue p̄secreta: vel oratoria monasteria: vel h̄mōi n̄ debet queri ad secularē h̄itationē et p̄phāos vsus xix. q. ij. q̄ semel et c. qm̄. et extra de re-do. ad hec. ex quo insert ibi Pa. q̄ ma-leficiū illi q̄ ex vestib⁹ sacris. vetusta te p̄sūptis faciūt vittas p̄ dñibus seu bursas: seu qd sile. et vide tex. in .c. ad nuptiaz. de oīse. di. i. vbi d̄r q̄ vestes ecclie n̄ debet accommodari ad orna-tūnuptiaz: nec ad alīū vsuz mādanū et ex illo tex. colligit ibi gl. q̄ est veste dñie n̄ d̄z fieri capsula: seu aliud vesti-mētū ecclie: h̄z h̄mōi obsuetur. et iō pa-pa Sixtus quartus dedit lniam vt ex vestib⁹ muliez et sclariuz possint fieri ornānta. et p̄m̄ta ecclie. nd. et p̄t h̄z

tir de q̄se. dī. i. c. ligna. q̄ ligna ecclie cū fuerit vetustate p̄sumpta n̄ debet rep̄di i loco indecēti: vt puta i cognā v̄l latrinā nec ēt in pastinādis vineis h̄z in loco honesto: vt in clauistro vel re-sectorio. vel h̄mōi vel igni p̄burenda. nec ad laicoz opera debent admittit.

Onsecuratio. iij. sc̄z altaris alia est p̄securatio ecclie alta altaris. et iō vna sine alia fieri p̄t extra eo. c. i. **C**Altaria sine religis p̄securari non ve-bent. de oīse. dī. i. placuit. tc. nō oīz. et p̄t epi in eadem ecclia s̄il plura altaria p̄securare extra eo cū s̄s.

CAn autē deficiētib⁹ religis possit app̄di corp⁹ xpi. Jo. in. d. c. placuit di-cit q̄ sic hug. dicit nō eē de substātia p̄securatiōis vt reliquit apponāt. ea. di. c. nullus host. i sū referi p̄suluisse Inno sup illo dicto Jo. an. licite p̄tatur cor-p⁹ xpi loco religaz. et dicit Inno. n̄ dis̄e de asistentiū consilio. q̄ sū. rō est fin Jo. an. qz corp⁹ xpi ē cib⁹ aie de oīse. di. ii. panis nec d̄z cōsuari nisi cā infirmoz vel ex alsa cā necessaria vt i c. i. de cu. eu. Ferit tñ q̄ leo papa defi-ciētib⁹ religis dedit p̄t corporal et eu-charistie i p̄securatiōe cuīnsdā ecclie.

CAltare an sit recōsecrādū. **R.** q̄ sic s̄ in q̄busdā casib⁹. p̄mis si mēsa siue tabula altaris. i. supior ps altari fuerit mota. i. mutata h̄z locū. h̄z ho. ex eo. c. i. et hoc intelligit v̄ tabula affixa h̄z Ro. tabula. n. p̄secreta q̄ nō ē affixa de loco ad locum trāslietur: nec tñ recōsecrat dñtū lapis supior n̄ seget ab eo cui cō paginatur vñ si mēsa moneatur cū co-herētib⁹ sibi nō oīz pp. hoc altare recōsecurari: vt p̄z i altari portatili de cōse. di. i. cōcedim⁹. sc̄ds ē si alijs de lapidib⁹ bus mēsa z tāgētibus fuerit motus fin Ber. extra. eo. c. i. qd intelligit Rod. d la-pidib⁹ p̄ncipalibus: vt si sup q̄ttuor co-lūnas fūdata sit mēsa altari: et vna eas fuerit mota mēsa n̄ihilomin⁹ fūmanēte imota. Sec⁹ de lapidib⁹ p̄letis v̄lde ipso p̄tē. cui lateralēt p̄aginatū ē alta-re in q̄busdā ecclis: q̄ pp. mortonez il-lus parietis: vel lapidum eius non re-

cōsecrabatur altare: si maneat in motu
Tertius est si mēsa fuerit enormiter fra-
cta extra eo. qd̄ in dubijs. i. ultra medi-
etate s̄z. Jo. vñ necesse ē fīm host. qd̄ ap-
pareat deformitas. et putat qd̄ sit ad ar-
bitrium episcopi redigēda: vñ etiā seccī
dū Rōd. si i cornib⁹ fuerit fracta: cum
soleat ibi fieri p̄cipue consecratio alta-
ris. Quart⁹ est si lapis ille: qd̄ contineat
Sigillum: siue reliquias: qui etiam di-
citur sigillū altaris: qd̄ cum eo reliquie
sigillata sunt: moueas vel frangatur: vel
enormiter diminuat. vñ si i altari via-
tico lapis cōtinēt sigillū reliquiarum
moueatur: altare reconsecrabitur fīm
Inn. et ho. extra. e. c. i. si vñ o altare viati-
cū exstabat cum nō adh̄ereat ligno: s̄z
lapidi ipsa p̄securatio: nō credit Innō.
Istud esse recōsecrādū. nō ēt fīm Inno.
qd̄ i altari ē qd̄dāz foramē vbi reliquie
ponunt: et illis qd̄q̄ sit i parte superiori
qñ qd̄ in latere altari]. Si siat p̄io mō
clauditur qd̄q̄ parvo lapide. quando
qd̄ tabula magna altaris. si scđo modo
claudit tñ lapide puo. vnde siue ille
p̄ius lapis: siue tabula magna mouea-
tur recōsecrari d̄z altare. No. ēt si reli-
quie sublate sint et sūt sublate cū mēse
motō: debet recōsecrari altare. Si autē
sine eius motō: nō d̄z reconsecrari de-
conse. di. i. de fabrica i tex. et in gl. gnt⁹
est quādo tñ additum altari qd̄ amittit
formā quā hēqat: qd̄ forma dat esse rei
vide tñ qd̄ no. Pa. i. c. ad hec eo ut. qd̄
qd̄dam est altare portatile qd̄ portat
de loco ad locū et est p̄ius lapis conti-
nens in se foramen cū consecratione et
sigillo supposito. et isto non execratur
nisi moueatur isto sigillū continens cō-
secrationem aliud vero est altare stabili.
qd̄ est firmis in loco. et istud execra-
tur mōlis mōis. P̄io vbiq̄ viola-
tur locus p̄securatiois. puta. quia cecidit
aliquis de lapidib⁹ tangentibus tñ p̄az
consecrationem. vel motum est ipsum
sigillū: vel si tota mensa est mōta. licet
ibi non sit foramen cōsecrationis. Ra-
tio. qd̄ quando altare est firmum non
consecratur solum tabula. s̄z totum al-

tare vnde si patiatur enormē lesionem
amittit formam suam et dicitur execra-
tum ideo d̄z denuo consecrari.
C Quero p̄ declaratione p̄dictorum 4
nunquid altare viaticum sit execratuſ
si lapis remoneatur a ligno. nam sepe
altare viaticum sit ex lapide parvo in-
serto in ligno. Et abb. p̄nit refert pan. i
c. ligneis. e. ti. dicit qd̄ nō. et credi pan.
qd̄ velit arguere a simili. nam sicut cor-
ruente tecto ecclesie remanētib⁹ pieti-
bus non sit reconsecratio: ita sublata
illa tabula a ligno: cui inh̄erebat lapis:
non debet fieri reconsecratio Joā. an.
hoc fatetur si sepulcrum sit in ipso lapi-
de. secus autem si in ligno esset sepul-
crum seu foramen: et ibi esset consecra-
tio et lapis esset loco sigilli. et hoc est
indubitate. nam tunc violatur conse-
ratio. Sed pa. dubitat etiam in priori
casu ponendo qd̄ altare recipiat formā
suam ex ligno et lapide. puta qd̄ lapis ē
sta parvus qd̄ per se non sufficeret ad
formam altaris via: i. c. nam l3 cōsecre-
tio sit in ipso lapide. tñ sublato ligno
verum est dicere qd̄ ipsum altare pass-
tur enormē fraturam: et sic perdit su-
am formam. Idem dicendum de alta-
ri firme: si ibi adesset lignum dans for-
mam altari Sextus casus est quando
dubitatur utrum consecratum sit de
conse. di. i. eccl̄ie.

C Altaria in qbus de gradati et hīmōl s̄
celeb̄: auerint si debent propter hoc re-
consecrari nec recōciliari: cum hoc nō
sit iure cantum.

C Utz i locis nō cōsecrat̄ possit cele-
brari cū altari viatico. Et Innō. i. c. i. e.
ti. dicit qd̄ sic. dicit. n. locū eē p̄securatus
ex quo ē ibi altare viaticū cōsecratū p̄
ep̄m et sic nō ob. c. missaz de cose. di.
i. l3 Pa. sup̄ rubrica. eo. ti. dicit archi.
post aliquos antiquos tenere h̄rum
in. d. c. missaz vbi dicit qd̄ nisi in eccl̄e
sijs p̄securatis nō p̄t celebrari et cū alta-
ri viatico: nisi p̄currat līsa ep̄i. In lo-
cis antež non consecratis et sine altari
viatico non sufficit licētia ep̄i. et hanc
ep̄i. Pa. credit p̄iorē pro hoc tex. in. c.

fi. de prius. II. vi. vbi de gfa ē pcessuꝝ
epis ut possint celebrare vel facere co-
rā se celebrari in itinere sup altari via-
tico. Si. n. hoc liceret de iure cōi prout
senit Inno. frustra pcederetur pprivilegi-
um ad idē. c. vniuersitatis et c. si q̄s de pse.
dī. vbi dī q̄ in in oratorijs pprivatis n̄
dī celebrari sine lnia epī. vide tñ R. i
vij. di. iii. q̄ in casu magne necessitatj
iura pmissū celebrari in loco nō sacro
si tamen tabula sit cōsecrata: ceteraq̄
ad aliū officiuꝝ pteinentia ibi affuerint
sicut cū ecclie pme fuerint incense: vel
cū hoies sunt in itinere: et ecclia desue-
rit ut de pse. dī. i. c. cōcedim⁹. q̄b⁹ casu-
bus exceptis nō l̄ celebrare in loco nō
sacro'nisi de cōsensu epī per. d. c. missa
et nulla autē necessitate l̄ celebrare in
mari vel sup fluuolum et fīm pe. de pal.
extra eccliaz sine necessitate nūq̄ l̄ ce-
lebrare sine licentia epī. Sed non hñ/
tibus capellas licet potius celebrare in
campo vel in domib⁹ pprivatis dūmō
alia necessaria hēantur. Et hoc vbi li-
centia epī haberi non possit. Et ideo a
pncipio si cōmode lnia haberi pōt ab
epo peti dī. In exercitū ēt xp̄anorum
idem fiendum.

Q Onsecuratio. iij. scilicet cimiterij. alia
1. Cimiteriū pollutū ēē censet quādo
ecclia est polluta effusione sanguinis
vel seminis dico si sit continguum ipi
ecclie et ante q̄ recōciliatū sit: non de-
bet in eo aliq̄ sepeliri. Secus si cimiteriū
iploz et remotū ab ecclia. sed
ecōtra polluto cimiterio non est pollu-
ta ecclia: ne minus dignū trahere vt
deatur maius. Et non est cimiterium
vnū. sed plura quādo paries est in me-
dio. l̄ sit ibi porta in pariete.

2. Sed Be. i. c. vnicco. eo. tit. li. vi. qui-
rit p̄e q̄ duo sint cimiteria: et sit p̄es
in medio et porta i pariete: et in porta
sit iniuriosa sanguis effusio: q̄ritur an
ut q̄ cimiteriū sit inter dictum. Pōt
dici q̄ aut ē cōmisla in porta: s̄ ex pte
magis adherente vni et tñc illō est vio-
latō put dī de hermosodio. ff. de sta.

ho. q̄ritur. aut facta fuit i medi porte. et
tñc cōsideram⁹ cuius cā fuerit factus
paries et porta ut dicit Jo. an. Aut est
dubitū q̄ nō pōt apparere cuius causa
sint facta: et tñc cum p̄cipet de vtrōq̄
dicim⁹ vtrōq̄ violatū. ita dicim⁹ hic
et in dubio videntur apposita ut faci-
ant duo cimiteria p̄ncipalē nō aut ac-
cessorie ut vult dicit⁹ ter. Et p̄ premissa
idē dicitur si in porta ecclie fiat talis in-
iuria. Jo. an. Jo. de imo. dicit⁹ q̄ forte
istud ultimū dictū est ver⁹ quādo ita
clausurā hostij ysus eccliam facta est
pollutio. Secus si ex parte qui est ver-
sus locum extra eccliam.

C Si in cimiterio corpora fidelitū de
fūctorib⁹ sepulta sunt ab excōcitatib⁹. scil-
ematicis vel infidebisib⁹. et h̄mōi. nō p̄
pter hoc debent exhibuiari de sacra. nō
iterant nobis.

C Limiteria nō p̄securata: in gbus cor-
pora pagāor⁹ vel hereticor⁹. vel excōica-
tor⁹ sepulta sunt: nō debet cōsecurari de
pse. dī. i. ecclia. s̄ corpora ibi sepulta
debet inde p̄us eyci. et parietes et tigna
radi. et tñc si apta fuerit poterunt cose-
curari. d. c. eccliaz. si autē cōsecurata fue-
rint prius eodē mō corpora p̄dicta in-
de eyciēda sunt si discerni possunt als
nō extra de sepul. sacris. et ipsa cimiteria
recōcilianda sunt: sicut de ecclisij
dictū est. Sed in ecclia cōsecurata pa-
rietes nullo modo radendi sunt: ut dī-
ctum est. s̄. Cōsecuratio. i. Quia tñc eēt
recōsecuranda et nō recōcilianda.

C Corpora sanctor⁹ nemo p̄sumat trās 5
ferre fine lnia principis vel epī. de cō-
se. dist. i. corpora vbi dicit gl. q̄ p̄ p̄n-
cipem intelligitur papa. et hoc verū si
corpora tradita sunt perpetue sepultri.
re alias fine auctoritate alicuius possit
transferrī fīm glo. ibi. Idem videtur de
ossibus aliorum fidelitū. ff. de re. et s̄p.

Q Onsecuratio. iij. sc̄ vestiti: palaye
et vasorum. vesteſ ſacerdotum tamē
et ministrorum: palle altaris: et vasa fa-
cias: et oia ſimilia non debent conuerti
ad ysus laicos. Sed liqua ſunt vetusta-

te cōsumpta cōbūrū debent: et cīmeres
in ecclia reponi. xix. q. iij. que semel et
c. qm̄ de cōsecratiōe distin. i. altaris.

I An autē simplices sacerdotes pos-
sunt benedicere vestes sacerdotales et
alia ornementa ecclesie vel altaris. dic
q̄ nō. vt hēs supra bñdictio. §. viij. Ta-
men per Sixtum papaz quartū indul-
tum est vt simplices sacerdotes ordi-
nis minorū possint benedicere quecū
q̄ ornamenta ecclesie vel altaris et ve-
stes sacerdotales et alia exceptio corporali.
nota s̄m Pe. de Pal. prout re-
citat. Archi. f. in sum. q̄ de longo ma-
nipulo licet facere stolam vel econser-
vare. et de brevi stola facere manipulum
vel cingulum q̄ omnia hec vna bene-
dictione cōsecrantur. Et cum capsula
.i. planeta est dupla: cuz possit esse sim-
pla. et super quamlibet partem sit be-
nedictio: in celebrando vt pōt ex vtra
q̄ parte. Et si vna pars amoneatur ab
alia remanet benedicta: et potest in ea
celebrari. Et similis de dupla stola itez
secundum eundem. Pe. quando vesti-
menta reparantur propter paupertatem
videtur distinguendum q̄ aut tā-
ta pars amota fuit. q̄ sine illa nō Be-
nediceret vel celebraret. vt tota Ma-
ntcha vel pars superior. Et tunc Besi-
nit esse Benedicta. Si autē modica pī-
cula: cuius defectus nec bñdictione i-
pediret: nec celebratōz. tūc l̄ celebrare
nec ē hoc silie sicut de oleo bñdicio.

Onseruator. Requirere infra. Ex-
cōlacione. xxvij.

Onſilium tenetur q̄libet inquirere
vbi cauetur a iure s̄i nō tenetur il-
lud s̄i qui tenetur tñ expectare debito
tpe donec cōſulat sapientez alias non
valēt: si fierz qd cū ſilio fieri. d̄z Que-
ritur enī cōſiliuz de iure: vt aptius cō-
ſulens videat qd sit agēdum extra de-
ele. ne p̄ defectu. vbi de hoc in glo. et
c. cū in veteri. eo. ti. et c. cū olim de ar-
bit. vbi glo. querit: ad qd est petere cō-
ſiliū si nō est' necessē illud seg. &c. q̄ cer-
te pōt esse q̄ tale cōſiliū sit utile. quia
pōt mouere prelatū ad aliqd faciēduz

q̄b forsitan per se non fecisset: q̄b q̄ plurib⁹ q̄ritur facilis inuenit. xx. di-
de gbus. Et habito cōſilio deliberet
an expeditat ei seq̄ contiliū. Et iō dicit
Pe. in. c. ad n̄fam de cōſiliū. q̄ est utile
in facto dubio exgrere cōſiliū a pluri-
bus tam fratis q̄ illiteratis sapientib⁹
et insipientib⁹. Nā q̄icq̄ p̄p̄ sapientea
h̄nt in certa re elemattā ſtellecū et inge-
niū: et acutū ſcīunt diſcutere vnu casu
q̄b oēs sapientes. Sicut narrat. Jo. an.
de fauto pīſiensi: q̄ decidit q̄onē mī-
ro modo i. ter tabernariū et quēdam
pauperem a quo tabernarius volebat
extorquere pecuniam: q̄ comedēret pa-
nez ad odorez afflati. nā ſoluit ille ex so-
no vni denarij turonensis: quā q̄onē
nō potuſſ. Lato melius decidere. Et
dicitur q̄ Bar. q̄n̄ debebat cōſulere ſu-
per aliquo articulo conferebat de ma-
teria cum mercatoribus.

Can ait hoc ſit vtr̄ ex p̄p̄ signifi-
catiōe vocabuli q̄ q̄s aſtrictus petere
cōſiliū nō teneatur illud ſeq̄: ſed ſan-
gū regrere. Ho. dicit q̄ ſm p̄p̄ ſi
gnificationē vocabulop̄ pcedit qd di-
ctū eſt Nam cōſiliū ex p̄p̄ ſignifica-
to nō obligat ad hoc. Sed q̄icq̄ ſit im-
propriatio vrgente mā ſubiecta: qd la-
tiuſ declarat Pa. in. d. c. cum olim de-
mente Bar. in. l. i. §. ſi plures. ſi. de ex-
erci. cū queritur an cōſiliuz ſapiat con-
ſensum aut enim cōſiliuz eſt impen-
dendū ei q̄ non h̄z interdū iudicū rō-
nis et tē cōſiliū ſapit cōſensu. vt. l. Im-
puberibus. ſi. de ſuspe. tu. vñ ſi caue-
tur. ſtatuto: vt pupillus certū qd faciat
cum consilio duoz agnatorum: capi-
tur ibi cōſilium p̄ cōſensu. qz. pupill⁹
nō discretū iudicium. aut cōſiliū eſt im-
pendendū habenti integrū iudicium.
et tūc aut is q̄ h̄z ipēdere eſt particeps
illi officij: et tūc cōſiliuz ſapit cōſensu
et iſte eſt p̄p̄ ſcasu. c. venerabili b̄z
vnuſ intellectū de offi. dele. vbi dici-
tur q̄ prelatus cui datus eſt coaditor
nihil facere ſine cōſilio coaditoris ca-
pitur ibi cōſiliū p̄ cōſensu alias ſuū of-
ſiciuz eſſet ſuperuacuū. Aut nō eſt p̄t

cepit officij et tunc consilium stat. p prie vñ
satis est regrere. vt i.d.c. cū oīz pōe exē
pli. Statuto cauetur vt mulier nō pos
sit testari sine consilio duorum consanguineo
rum. Lerte hoc casum satis est regrere consilium
cū facultas testadi soli mulieri operat. et
hoc teneas. Nec est facienda dīa si ga
dicat de consilio vel cū consilio. p ut voluit
Ly. in. l. id qd pauperibus. C. de epis. et
cle. Dicit enim qd si aliis hz aliquid facere
cū consilio alicuius. nō tenet consilium sequi
Sec si hz facere de consilio alicuius. Hz
Jo. an. in regula nullus in mercu. hac
dīa nō approbat. nec et Bar. in loco
prealle. secus fm Jo. an. in loco palle.
si dicatur iuxta vel fm consilium talis. qd
tunc teneat seg. Adde p dicitis qd notat
Bar. in. l. si cū dote. h. eo aut. f. so. ma.
qd si consanguinei requisiti nolunt consen
ture. qd ad iudicis officiū spectat examina
re cas h dīcōis. et si qd ē iusta. bñqdē
alias iudex pmitet mulieri contrahere
aut testari vt. d. h. eo ait.

2 Quid ait si ille cuius consilium regri
tur dedit malum consilium: nūqđ excusentur
facientes actū cū malo consilio. R. Pa. in
cū i veteri de elec. de mete cōpost. di
cit qd si excusant: qd consilium nō obligat et
sō si canonici elegiſſet scienter indignū
cū consilio illo illorū icidissent i penā. c.
cū i cunctis. de elec. idē sentit bar. i. l.
i. h. si plures. f. de exerci. vbi dicit qd si
index teneat pncipia cū consilio sapien
tis non excusabitur si fuit sequit' ma
lym consilii.

3 Quid ait si ille qd hz ipēdere consilium
vult consilere vel est mortuus. an possit
mādaturius pcedere ad actus cōsumma
tionē consilio nō hito: vñ. quē seḡ Jo.
an. in. c. i. ne. se. va. i. vi. in effectu sic di
stringuit. qd aut ille ē mortu⁹ et tūc si ex
pōlo noīe. p pōlo pta cōsulēdi fuit sibi
attributa: erpirat mādatū ex quo non
potuit suari forma. sō dō expectari scđ a
iūlo. ar. c. cū dilecta b rescrip. Si ho
fuit expressū nomine dignitatis dō succes
sor expectari. ar. c. qm de offi. dele. idē
dicitur si est absens: ita qd consilium non
pōt regri. Si vero est p̄s: et non vult.

Consilere vel est absens et non vult ve
nire seu consilium prestare tūc pōt māda
tar⁹ pcedere sine consilio de hoc bon⁹
tex. i. c. cū in veteri de elec. Hz ptra p
mūz mēbrum facit. d. c. i. ne. se. va. vbi
dī qd si caplī hz ferre bñficia cū cō
silio episcopi: si ep̄s est mortuus vel lō
ge absens pōt caplī cōferre beneficia
So. dicit Compo. qd aut consilium est reg
redū ex forma mādati et pcedit p̄mūz
dictū. Aut statuto vel cōmetudine et p
cedit tunc. d. c. p̄mūm. Et huius cōs
dicti qdā doc. antig vt refert Jo. de li.
assignabāt duplicez rōnez. p̄ia q̄sor
tius stringit mādatū hoīs qd legiſ itēz
pta ordinaria est magis favorabilitis
qd delegata. vt in. c. p. z. g. de offi. dele.
hūs qd regrere consilium ex p̄ate ordinaria
nō ita stringit sicut hūs p̄atez delega
taz vñ in illo. c. caplī pcedebat p̄ate
ordinaria. Jo. de li. vñ ipugnare cōia p
dicta et vbi p̄ hūtez p̄atez ordinariaz
est consilium petendū nō vñ actus consilio
nō hito allegat bonū tex. in. c. nouit de
his qd si. a p̄la. Et ad. c. i. allegatum m̄
det qd logitur in collatione bñficioz ne
ex nimia dilatatione imineat p̄iculū: iō p̄
pcedere consilio iō hito de. a. t. z p̄mū
quia cū hūsti ordinaria mādati vt cum
consilio alicuius pcedat: vñ potius qdā
admonitio nisi adjiciat qd act⁹ hū
sit nullus. Pan. ait in. c. ex p̄te. de consiliis.
dicit qd hoc dictū nō est simpliciter ve
rū nec opio Jo. de li. vñ pcedere indi
stincte ad. c. i. qd si bñ cōsideretur rō il
lūs. c. est generalis ad omne p̄iculū i
minens. nāz fm dispositiōis rōnem dō
restringi et ampliari dispō vt in. l. cum
p̄. h. dulcissimis de le. u. et iō vñ qd vbi
cūz ex dilatione p̄ueniret p̄iculū sem
per pōt pcedi consilio nō hito. et hanc
opi. sentit Bar. in. d. h. si plures.

4 Numquid aut teneat actus si pōt ha
beri consilium et non fuit petiuz. Bic
qd aut ex forma mādati erat requiren
dum: et non valeat actus: vt in. d. c. cum
in veteri. aut ex dispositione legis. Et
tūc aut lex a principio cum p̄atem tra
didit: mandauit consilium regri et non

Vz actus ex defectu p̄tatis. Nam h̄is
ptatē modificata. Sic intellige. d.c. not
vit. ita q̄ sine clausula decreti act⁹ ille
fuisset nullus. aut h̄isti prius ptatēz mā
danit supior ut pcederet cū p̄filio sem
pronij: et t̄z act⁹ sine p̄filio l̄z ille v̄tia
puntendus ar. opti. i.c. dilectus. s. de p̄
ben. vide ēt gl. singulare i cle. i. de iure
patro. q̄ si mādatur als h̄isti ptatē ut
aligā faciat sub certa forma t̄z actus. l̄z
forma nō fuitur p.d.c. dilectus. Vz est
alt⁹ tex. b̄m Pan. de p̄cel. preb. li. vi.
in. c. si caplo. vbi d̄ q̄ si mādatur ca
nonicis alias ptatēm h̄istib⁹ ut p̄ferat
certi b̄ficiūm dato executorē ut illis
negligētib⁹ exeq̄tur p̄ sola l̄fax p̄ta
tionē afficitur man⁹ canōicoz v̄ p̄ni
hio alteri scā nō valeat. nā ex quo supe
riori trāfundit ptatēz i executorē ex de
fectu illoz q̄bus mādant; adimitt illis
ptatē in casu cōnumacie.

C An aut̄ in casib⁹ in q̄bus d̄z peti cō
siliū sufficiat ut petatur post actu. s. p̄.
pa. i. d. c. cū in veteri. dicit q̄ nō. Vz in
s̄po tractatu actus d̄z postulari. et facit
ad materiā ep̄oz q̄ tenētur negotia ec
clesie reguli p̄monere cū p̄filio capitū
li. d̄z. enī p̄siliū regri in actu et nō post
actum. nec tenētur canonici precipita
re v̄siz s̄z p̄fit petere t̄pus p̄gruū ad
deliberādā. Idē dic in indice q̄ ex for
ma statuti tenetur regrere p̄siliū saptē
tis Nō enī satisf statuto si p̄ns scribit
Inīam et postea petit p̄siliū: vel si non
vult expectare p̄sultoz debito t̄pe ad
hoc facit. c. l̄z de regula. vbi nō sufficit
petef Inīaz ex positacio. et ibi pa. facit
regulā q̄ vbi in aliq̄ cāu regritur Inīa
nō sufficit petere ex posſactor: s̄z d̄z pe
ti a p̄ncipio. notat ēt Pa. in. c. cū i. vete
ri. q̄ si is q̄ tenēbatur regrere cōsiliū
arctauit se ad extremitatē ac⁹ sine p̄fi
lio gestus nō v̄z. l̄z ppter extremitates
temporis nō potuerit h̄ere cōsiliū nā
fibi est iputādū. Secus debito tempo
re petit et debito t̄pe expectauit respon
suz naz t̄c si p̄sillarij differit plus de
bito respondere vel nolūt ip̄hendere cō
silium potest p̄cedi ad actu ip̄seuz cō

filio non expectato. vt no. in. d. c. cum
in veteri.

Quid aut̄ si papa mandat canoni 6
cis alius clausula decreti act⁹ ille
fuisset nullus: ut p̄cederet cū p̄filio sem
pronij: et t̄z act⁹ sine p̄filio l̄z ille v̄tia
puntendus ar. opti. i.c. dilectus. s. de p̄
ben. vide ēt gl. singulare i cle. i. de iure
patro. q̄ si mādatur als h̄isti ptatē ut
aligā faciat sub certa forma t̄z actus. l̄z
forma nō fuitur p.d.c. dilectus. Vz est
alt⁹ tex. b̄m Pan. de p̄cel. preb. li. vi.
in. c. si caplo. vbi d̄ q̄ si mādatur ca
nonicis alias ptatēm h̄istib⁹ ut p̄ferat
certi b̄ficiūm dato executorē ut illis
negligētib⁹ exeq̄tur p̄ sola l̄fax p̄ta
tionē afficitur man⁹ canōicoz v̄ p̄ni
hio alteri scā nō valeat. nā ex quo supe
riori trāfundit ptatēz i executorē ex de
fectu illoz q̄bus mādant; adimitt illis
ptatē in casu cōnumacie.

Quid aut̄ si suſſent dictū q̄ elige
ret cū p̄siliū. et p̄cordi p̄sensu illoz triū
nūḡd p̄fit eligere aliquē ex his. s. p̄.

et vsib⁹ ei⁹ vel maioris p̄tis eiusdē repte iniciatiū: cōtinuatuz: introductum habens vīz legis. dixi. ius nō scriptū. hoc pbatur p. h. ex nō scripto. Insti. de in. na. gen. et ci. dixi morib⁹ et vsib⁹ pos puli. qđ pbatur i. d. l. de. qb⁹. qđ p̄ mo res p̄pli q̄phēdit̄ cōsensus ei⁹ v̄l' maio ris p̄tis. f. a. d. mūcip. l. qđ maior. dixi recte iniciatiū: qđ si ēēt p̄ errorē introducta nō obſuareur vt. l. qđ nō rōe. f. de legi. dixi cōtinuatū: qđ si nō adesset diu turnitas t̄pis in cōſuatiōe cōſuetudis ipsa nō valeret vt. d. l. d. qbus dixi h̄n̄ vim legis. qđ paris est potētie cū lege. vt pbatur in. d. l. de quibus.

CQuē aut̄ effectum hēat cōſuetudo
Bar. in. d. l. de quibus dicit qđ aut conſuetudo est bin legem aut preter legem aut contra legem. Pr̄io casu v̄z cōſuetudo. et duobus modis potest esse secundum legem. Pr̄imo interpretādo ipsā legē vt in. c. cuius dilectus. de cōſuetudine. Secundo cōſirmando ipsaz legē. vt in. c. sōp̄te de censi. Secundo qñ ē preter legē et valeat cōſuetudo. vt in. c. catholica. et c. in his. xt. di. tertio casu dic qđ aut ē cōtra legē diminuz: et nō valet nisi procedat distinguēdo vt infra dicetur. Aut est contra legez nature. et ēt non valz qđ naturalia. sunt imutabilitia Pone exempluz. Si habet cōſuetudo vt filii non educentur a parentibus. nā de iure naturali sunt eis debita alimēta. di. i. i. ius naturale. Et facit ad. q. nun quid per statutū vel cōſuetudinē possit tolli vel diminui legitima debita filio. De hoc vide. j. c. legitima aut est h̄ ius gentiuz et nō valet: qđ p̄t dici ius naturale: qđ naturali rōne inductuz. vt in. l. oēs populi. f. de de in. et iur. et hoc intellige nisi cōſuetudo disponeret cōtra ius gentiuz distinguendo. nā ius possit p̄t ex cā disponere contra ius gen. et ius naturale: vt inducēdo seruitutem. vt in. c. ita quo: iudicium de iudeis Itē p̄uādo quē dñio sue rei. vt de prescrip. p̄ totū. Ita cōſuetudo p̄t facere cā sit quedam lex. aut cōſuetudo est p̄ legē positiham: et p̄ legez: seu canō

put recitat pa. vbl. s. t̄z qđ nō qđ nō p̄t alijs q̄sentire i seipsuz anteō̄ eligatur notaretur enīz de ambitione.

Et predicta faciunt ad. q. ex forma statuti mulier nō p̄t p̄trahere sine cō sensu duoz pp̄inquoz. q̄tingit qđ mulier vēdidit alij bona vni et pp̄inquoz cū cōsensu alteri pp̄ig: nūqđ sit satissa cū statuo: v̄r qđ sic. qđ pp̄inquo emēdo a m̄liere v̄f q̄sentire illi p̄tractui nā satis est qđ cōsensu itercedat i ipso cō tractui. nec ob. cle. i. de re. ec. qđ cōsensus pp̄inquoz ibi nō exigitur. vt anchoritas: sed vt qđaz solēntas. facit et qđ si statutū diceret filiū nō posse litigare si ne cōsensu p̄tis qđ si p̄t et filius simul litigāt. videat p̄t cōſentire. facit qđ not. Jo. an. i. mercu. i. regla q̄ tacet. qđ si statuto ep̄i canetur: vt nulla locatio valeat scā de reb⁹ eeclie sine suo cōsensu: qđ si locatio fit ep̄o t̄z: qđ conducendo vi detur consentire.

Onſuetudo est qđdā ius moribus v̄tentū approbatū: qđ p̄ lege suscipitur cū deficit lex di. i. cōſuetudo. et ex hoc insertur ad. q. q̄tidianā. sūt q̄ pro missuz in quodā arbitros ut p̄nūciarent bin iura nūqđ poterūt. p̄nūciare p̄z cōſuetudines et statuta loci. Gui. de fusa. i. q. statutoroꝝ dicit finis determiniū qđ nō saltē ſim cōſuetudines et statuta iuri p̄traria. Mouetur: qđ appellatio ne iuris intelligitur de iure cōi romano rū. Insti. de in. na. q̄c. et ci. s̄z p̄trariū t̄z do. an. in. c. q̄ntauall. de tureliu. qđ pl̄z Pa. sup̄rica de cōſuetudine. Pr̄io qđ cōſuetudo vt ē dictū: ē qđdā ius si scrip̄tū. itē cā nō ſim: i mā odiosa verba ḡialia debēt p̄ſicari i q̄libet sp̄e p̄tēta ſub genere vt in. c. ſciscitatus de reſcrip. cū ergo statuta et cōſuetudines ſint qđdā iura ut dicitū ē ergo veniūt appellatione iuris. et ad rōnez cōtrariā all. et alia ſilia p̄t r̄ſideri et loquuntur qñ ſynico iure dispō ē intelligēda. Seco at qñ ſob̄ ſyiale p̄t p̄ſicari i q̄libet ſua ſpecie. ſed aliter diffinit Bar. in cōſuetudinē in. l. de qb⁹. f. d. leg. dices qđ cōſuetudo est ius nō scriptū p̄pli morib⁹

nes. seu statuta. Et tūc aut est ḥ liberta
tē ecclie et nō vñ. aut p̄tra vtilitatē pu
blicā et nō valet q̄ sicut nō vñ lex: ita.
nec cōsuetudo Aut ē ḥ vtilitatē p̄uatā
et tūc aut p̄cedit lex derogatoria ad cō
suetudinē: et si vñ cōsuetudo sequēs. vt
I.eos.C.de vñsur. et ex hoc dicto Pa. in
fert q̄ cōsuetudo semel reprobata a le
ge nō p̄ amplius induci. s̄z Pa. dicit
esse gl. singularē in ḥriū in cle. statuta
de elec. et credit q̄ si subest rō noua: q̄
nō suberat tpe legis dānatis cōsuetudi
nez: q̄ tūc poterit de nouo induci. ar.
optimis.in.l.si hoiem. s̄.mādati. et i.c.
nō d̄z de p̄san. aut nō h̄z legē deroga
toria. Et tūc aut lex p̄cedit et sequit cō
suetudo. aut e᷑. p̄sio casu si cōsuetudo ē
gnialis vincit legē generaliter et vñr. in
tellige tñ h̄z ius candicū. dāmō sit rōa
bil et p̄scripta. vt si. ḥ ḡsue. aut ḡsue
do ē p̄icularis. et tūc n̄ vicit legē gene
raliter vt.in.l.iij.C.q̄ sit lō. cōsue. H̄z so
lo vincit legē vbi cōsuetudo viget. vt
l. venditor. s̄. si cōstat. s̄. cō. pre. scđo ca
su q̄ p̄cessit cōsuetudo et l. p̄traria seḡ
bar. et q̄ tūc cōsuetudo n̄ vicit legē imo
tollit p̄ legē sequēte. allegat.l.iij.s̄. v̄ se
sepul. vio. dicit tñ q̄ canōste tenet op
positū. et v̄ casus in p̄trariū in.c.i. de
ḡsti.li.vi.vbi d̄ q̄ lex pape nō tollit cō
suetudinē certi loci p̄trariaz. nisi de ea
suerit facta mētio. q̄ papa nō p̄sumit
scire istas cōsuetudines. et quo iſero q̄
si cūntas facit statutū p̄tra suā cō
suetudinē vt notat in.d.l. oēs populi.

2 C En autē cōsuetudo possit augere. di
minuere et distinguere ius diuinū quē
admodū p̄ lex positiva. cū cōsuetudo
nō sit aliud ḥ lex nō scripta. s̄. pa. i. d.
c. s̄. dicit q̄ ius positū et cīnile q̄nq̄
distinguere ius diuinū. nā illa regla iuris
diuni. in ore duorū zc. rep̄ limitata
p̄ ius cīnile et canonīcū. q̄ i multis ca
fib̄ regrunq̄ plures testes et in alib̄
pautiores. iij. q. iiiij. c. i. et in.c. cuius es̄les
de testa. ad hoc facit q̄ notat ipse Pa.
In.c. cū nup. de testi. s̄m Inno. q̄ p̄lin

ceps p̄ot statuere ex cā p̄ulegiū cōserē
do vt vni testi credat in certis casibus
v̄l certa qualitate p̄sonaz inspecta et sic
recedere ab illa regula in ore duorū zc.
Et iō vbi rō nālis inaderit ius diuinū
distingui et limitari tūc trāgressis nō i
ducit p̄cm q̄ presump̄t hoc voluisse ip
suz deū cū notuerit oēs causis distingue
re s̄z dedit regulas gnāles. et postea tri
buit vicarlo suo gnālez anctoritatē. vt
qd̄cunq̄ ligaueris zc. sed vbi nulla rō
naturalis suggestio ipsū ius diuinū mu
tari seu limitari. tūc nec lex nec cōsue
tudo valet: p̄nta si haberet cōsuetudo
vt nō liceat honorare p̄res et m̄trez. iō
ēt v̄f papā possē errare q̄n disponit ḥ
ius diuinū sine cā. Sic intellige. xxv. q.
i. sūt sine qdā. et p̄ hoc saluari p̄t p̄cm
No. in eo qd̄ dicit nō valere statutum
vel cōsuetudinē p̄ quā homicida vel si
miliis crīosus p̄nitatur pecunialr. vbi
de iure diuīo venit p̄nīedus p̄sonar. nā talis
cōsuetudo vel statutū inducit
p̄nitatē peccādi. et iō notāter dicit ab
bas in.d.c.s̄. nō valere statutū vt lice
at iterficere itersectorē p̄ris vel p̄cōnī
tez in facie et no. hoc dicit. facit enī cō
tra statuta q̄ vigēt i multis locis p̄mit
tētia cōsanguineis vidicare mortē seu
iuriā cōsanguineor. hec.n. statuta vi
dentur illicita q̄ qd̄ d̄ fieri p̄ viā iusti
tie: nō d̄ exerceri cū rācore animi ma
xime. q̄ p̄bent māz peccādi et scādali.
s̄m Jo.an.i additionib̄ spe. v̄r hoc li
mitare. q̄n statutū dat hāc facultatē et
ex rācore animi faciūt vidictā. Secus
si datur vt mīstro legis. vt faciat iusti
tiam. q̄ statutū p̄t illos cōsanguineos
mīstros legis facere. xxix. q.v. nō ē cīn
delis p̄ pdicta etiā p̄t solui q̄o n̄tḡd
valeat statutū. vt bānitus possit ipune
occidi. et dicēdū q̄ sic si fiat ex cā rōna
bili vt q̄ bānitus est hostis ciuitatis
de quo p̄ bar. in.d.l. oēs populi.
C En autē valeat cōsuetudo. aut statu
ta q̄ vigent in alib̄ ciuitatib̄. maxi
me florētie vt bona filiorū et vroꝝ. et ēt
ip̄i possint capi p̄ delicto fallētie. s. q̄n
p̄ fallū seu cedit fo; o. et idē in sibūs

casibus nam amore q̄ingis et filiorum se-
pe hoīes retrahunt ab illa fallētia. illa tñ
statuta s̄m pa. in. c. ex pte de 2sue. sunt
iniqua qñ ex necessitate q̄s inducit ad
fallēdū. s̄z q̄ multi fallūt ex ppositio:ō
emanarūt illa statuta. An aut̄ cessante
rōne statuti sit obseruandū illud statu-
tū tāta inigate et dāno filiorum et uxorum.
Pa. remittit se ad no. p Inno. i. c. ple-
riḡ de iīmu. ec. S̄llis tñ casus h̄f in. l.
fi. C. de primipil. li. xij. vbi bona multe-
rū sunt obnoxia p culpa mariti. et etiā
bona filii ēt emācipati. et dicunt̄ primi
pilarij illi q̄ deferebāt i bello p̄mapila.
l. tela. et pp magna piculū qđ vertebe-
tur in eis cū erāt pruni in bello fuit in
ducta ista spālitas. vt si ipsi 2dēnati. q̄
se praeve gessissent in offō et non habe-
rēt vñ soluerēt poterit manus extendi
ad bona uxorum et filiorum. Et hoc fuit sta-
tutū. q̄ pp gemitus uxorum et filiorum ma-
le gerebat eoꝝ offm.

4. S̄z oris qđ pulchra. quare valet cō
suetudo 2 canones. et nō statutū. et qua-
re secularibus psonis fuit idultū vi le-
ge possint 2dere 2 leges imperatorum. et
nō sic fuit idultū viris ecclasticis; pos-
sint 2 canones statutē. s̄z pa. in. d. c. fi.
dicit ista fuisse rōne. q̄ ius ciuile fina-
liter tendit in bonū publicū et utilita-
tē p̄uatoꝝ. vñ si populus vult sibi p̄in-
dicare legē 2 2dēdo iperator nō cura-
bit. q̄ pōt populus in h̄ renunciare fa-
nori suo. vt i. c. ad applicā 2 regula. Idē
q̄ mores hoīuz sunt diversi iō voluit i-
perator. vt q̄s populus possit facē 2
legē. nō tñ 2 honestatē. nec 2 iura re-
seruata p̄ncipi. s̄z i p̄iudiciū dūtarat eo
rū. ad h̄. d. l. oēs ppli. et qđ ibi no. bar.
s̄z ius canonici p̄ncipalr intēdit hoīez
dirigere in detū vi veniat ad bonū pu-
blicū ecclasticū. vñ statutū 2 editū ab
fferioribus p̄sumit temerariū et ambi-
tiosum et fini eterno 2nu. iō nō pōt pa-
pare p̄tātē statutē 2 canones. S̄z
2suetudo tollerat. q̄ surgit ex tacto cō-
sensu. et nō p̄sumit tāta abitio. dicit tñ
bal. vñ singulare dictū p. l. si hoīez. ff.
mādati. q̄ ex cā yrgeti et verisim̄l nō p̄

mis a canone pōt fieri statutū 2 cano-
nē. et multū bñfacit illa lex. Ibi. n. dī Q̄
si dedi mādatū spāle alicui. vt manu-
mittat aliquē seruū. certe p̄t p̄curator
gñialis dñi ex noua cā iterdiceret. p̄cura-
tor spāli ne manumittat. q̄ si ex noua
cā p dñm nō 2siderata possit p̄cura-
tor gñialis venire 2 mādatū spāle ipsi
us dñi. ita dicēdū in fferioribus vt pos-
sint ex noua et yrgeti cā statutū edere
2 spāle statutū superioris. Et p̄ hoc dēm
et illā legē tene mēti istud dicū singu-
lare. q̄ ex noua cā p̄t legatus gñialis p̄
hibere delegato pape spāli. ne p̄cedat
in cā sibi cōmissa. q̄q̄ i illa cā delega-
tus spālis dicāt maior legato gñiali vt
in. c. studiūt de offi. lega. S̄z h̄ admit-
titur ex noua cā nō 2siderata p̄ papa.
Que aut̄ regrant ad 2suetudinē i n
ducendā. gl. in. c. fi. d 2sue. in p̄nci. enu-
merat. x. xl. xi. in fi. tñ vñ recedere a p̄-
dictis. et solū exigere duo. p̄mo q̄ sit rō
nabilis. Sc̄bo q̄ sit p̄scripta. nō tñ iuel
ligendo vt 2suetudo prescrībat: s̄ue p̄
scribat dominici alicuius rei sed d̄z eē
p̄scripta. i. obtenta p̄ cursum tēporis
registi ad p̄scriptionē.
Quātū vñ tps regrat ad 2suetudi. 6
nē iducendā. pan. tn. d. c. fi. dicit q̄ va-
rie sunt opiones s̄z 2cludit q̄ aut q̄rit
de iure ciuili aut canonico. Pr̄io casu
cōtēr tñr: vt sufficiat tps. x. annoz ēt si
2suetudo sit 2tra ius qđ p̄bāt legiste
hac rōe. Jura regrat lōguꝝ tps ad idu-
cendū 2suetudinē. vt. C. q̄ sit lon. 2sue.
in rubro. et nigro. S̄z longū tps dī. x.
annoꝝ. vt. C. de pre. lon. tē. p̄ totū. Be-
sure vñ canonico. dic q̄ aut 2suetudo
est p̄ter ius: et sufficit tps. x. annoꝝ. ad
hoc glo. notabil in. c. fi. e. ti. li. vi. qđ vñ
lūnitādū nisi 2suetudo veniat ad de-
trahēdū turi alicuiꝝ ecclie: q̄ tūc sicut
in p̄scriptiōe ecclie regrit tps. xl. anno
rū ita i 2suetudine. et hoc ē notabile dī
et tñ Inno. in. c. cū dilectus eo. ti. qđ est
bñ notandū. vñ tñ Inno. restringeret
qñ 2suetudo ē 2 eccliaz p̄icularē. Se-
cūs si 2tra eccliaz vñem. S̄z pa. dicit
nō videre ad hoc bona rōnez diversū

Statis qz nō d3 esse m̄tius sanctorib;e to
lum corpus ecclesie. qz aliquid m̄brum
ecclie. aut p̄suendo est h̄ ins canonici
et tūc regrit tps. xl. annoz et in hoc ca-
su regrit qz p̄suendo sit p̄scripta. et qre
m̄tius ips regrat qn̄ est p̄tra ius: qz qn̄
est p̄teripz veritātis v̄f verissimū qz vbl
p̄suendo venit h̄ ea qz sūt resernata p̄n
cipi in signū spālis p̄uslegy: tunc vito
qz ture regrit ips de cūm̄ inicio nō ē
memoria: vt in.c.sup qbusdā. de p. si.

7 CQuero quot actus v̄f vices regran-
tur ad inducēdā p̄suendinē. h̄. pa. vbt
s. dicit qz de hoc sunt multe op̄iones.
Sz cōis op̄io est qz regritur tot actus
et ita notoriū: vt verisim̄l̄ trāsierint in no-
ticiā populi. Nā nō actus. Sz tacitus cō
sensus populi inducit p̄suendinē. vnde
vbitc̄ez ex cōiecturis h̄ tacitus cō
sensus populi: sic nō curat de magna
frequētia actuum.

8 Can aut vnicus actus notoriū indu-
cat p̄suendinē. Quidā dixerūt qz sic.
Sed bar. p̄tra in.d.l.de qbus. qz p̄su-
endo introducit ex frequētia moy Sz ces-
sat frequētia vbi est nisi vnicus actus.
Itē est h̄ substātiā et significationē vo-
cabuli. nā p̄suendo est qz cōis assues-
ctio. Itē ex vntco actu h̄tūc̄ez noto-
rio nō p̄t dici p̄sensus populi: qz forte
perorē v̄f cā euitādi sc̄adaliū populus
p̄ma vice nō p̄tradixit. distingue tñ qz
aut ille vnicus actus h̄z cām̄ successiā
et sufficit. si habuit p̄tūtationē tps et
sic inducit cōsuendido. vt in.c.cū de bñ
ficio de preb.li.vi.nā si bñficiū secula-
re p̄fertur regulari. et possidet p̄ regu-
larē tpe habili ad p̄suendinē inducen-
dam efficitur illud bñficiū regulare Sz
vnica collatio iteruenerit. et ecōtra qz
illa collatio h̄z actū successiū. s. posses-
sionē cōtinuatā p̄ regulare. idēz dic si
edificaretur pōs i publico et h̄eret cāz
p̄manētēz. Sz bar. in.d.l.de qbus. sen-
tit qz regritur ad m̄tius duo actus in
duo casu. Biect. n. qz si ge faciat p̄tēz
in platea cōis ab vna domo ad altaz.
alius fili facit qz est introducta p̄suendo
fīm Guil. de cu. qz isti duo actū sunt

aded notoriū populo qz cōprehenditū
tacitus eius p̄sens. secus si fieret in lo-
co nō publico: vel in loco nō p̄uersabili.
nā ea que palam fūt: dicunt̄ frequē-
ter fieri. s. de ritu nup. l. palam.

CAn aut ad iducentā cōsuendinē qz
sufficiat qz maior ps populi vtatur illa
p̄suendie. h̄. pa. vbt. s. post gl. dicit qz
sic. intellige tñ de maiori pte populi ha-
bēte p̄sens habile ad introduceñ. l. vel
cōsuendinē. nā mulieres santes. et fu-
riosi nō cōputant̄ i numero: qz isti nō
p̄t legē p̄dere vt i. l. t. s. de leg. itē intellige
gl. de p̄suendine: qz distractit totū po-
pulū. Sz si tractaremus de p̄suendine in-
troduceñ in aliq collegio: sufficit ma-
ior ps illius collegij. h̄ in litarē. nā ma-
ior ps nō sufficit ad introduceñ legez
qz qz saltē qz sint dñe ptes vniuersita-
tis. Sz maior ps istaz dñaz nō sufficit
ad disponēdñ. vt i. c. i. v. h̄s qz si. a ma-
par. capituli. et iō dicerē qz saltem vne
ptes illius vniuersitatis seu collegij de-
bet eē sc̄iētēs qz illa p̄suendo introducit
CAn si vnicus actus iteruenerit h̄ cō
suendinē iterup̄t ipsaz p̄suendinē.
cōclude qz aut cōsuendido nō erat ad-
huc cōpleta. et tūc iterup̄t: ita qz non
est opus de nouo sc̄ipere: qz p̄ h̄ nō ap-
paret de tacito p̄sensi populi: qz veit
iducef̄ p̄suendinē: cū fecerit actū p̄tra
tū. ar. extra de ap. solitudinē. i. fi. aut
p̄suendo erat cōpleta et p̄fecta: et tunc
vnicus actus p̄trari? ea nō tollit: Sz ōz
qz tollat eo tpe et mō qbus fuit iducta
qz taz lex est. et iō d3 tolli tanq̄ lex. cre-
do tñ indifferēter ad eā tollendā suffi-
cere tps. x. annoz.

CL̄osuendini rōnabili alieniū loci II
nō derogat p̄ statutū nouū pape nū
illud exprimatur vt ex d̄ p̄st. c. i. li. vi.

CL̄osuendo i delictis inducit p̄ bi 12
nū actū. xxv. q. u. ita nos. hoc tñ nō est
pprie cōsuendido. nā Sz pan. i. c. i. e. ii.
appellatiōe cōsuendinis intelligit de
ea qz tñ: et qz p̄scripta est vt i. c. cuma-
na. de elec. Biē hac p̄suendo i delictis
vide. s. singularia. c. adulatio. in fi.

CAn aut cōsuendo possit derogare Sz

legi positivae etiam preceptine. Sc. Pa. in c.i.de tre. et pace. post gl.ibi dicit q lex positiva etiam preceptiva non obligat ad pctm si non sunt moribus videntium recepta vel si in dissuetudine abijt. et hanc opinionem tis Bos. et Inno. et ho. in su. Sz in.d.c.i.tenuit ipse ho. contrariu mouetur qz si est lex preceptiva ergo a principe ligavit contravenientes ad pctm. ergo p non obseruati non tollitur eins disp. qz tps non est modus tollendi oblicatione. alij ho distinguunt iter leges q apponunt penas ipso facto. et illas que mandat penas infligi. ut in pmis non habeat locum consuetudo contraria; cui statim contradicendo sciderit in pena et in factum vanatus. xxiiij. q.i. andiuimus. do. an. distinguunt q aut lex. preceptiva emanavit in favore principium. et pot tolli suetidine sicut pot tolli pacto et renificatio ne. d.l. & qbus. Aut emanauit in hono re: deit: aut favore publicum et tunc si subditi non obseruauerunt scientie supiore et pacienter: talis lex non ligat: nec regreditur alia prescriptio. qz ex quo superior videt et patitur non velle q lex sua vinculiz finiat. sz si superior ignorat: tunc peccant contravenientes. sz h ho. et d. an. vf tex. in.d.c.f. vbi ter. apte pbat q ois lex humana pot tolli consuetudine. dum sit rationabilis et iuste prescriptio vni ibi solu reseruatur contra consuetudinem ipsius dominii nec priuatis dictatur tollere legem superioris: sz ipse superior consensu pstanto hunc consuetudini in eo qz statutum iura ut per consuetudinem possit tolli ius positivum. d. c.f. Et id distinguere: q aut lex preceptiva nunc fuit recepta in obseruativa scientie legislatore: valete tradicere et non contra dictere. et talis lex non ligat. Et puto q non regreditur tps ad fiduciam prescriptio nem. sz sufficit binus vel trinitus actus in contrariu: qz hic non agimus de prescribendo sicut legem sz de impedimento vinculam. nam per binum vel trinitum actum appet de consensu superioris art. d.c. ita nos. si ho alij obseruat et alij q non in eodem loco: tunc non servates non videatur excusari ut in.c.c. ita deducatur. de pben. intellige in hoc: qsi ma

tor ps fuit tunc minor ps non excusat. et tunc intelligitur illud decim. multa p patientia tolleratur et c. aut superior ignorat et tunc puto q regreditur prescriptio. x. anno rci: dum non consuetudo sit rationabilis. vt qz fundatur super aliquem ratione. vt in. d.c.f. Nec ob. q a principio hoies peccaverunt contrauenientes. nam duplex pte esse ratione. Primo q sit facta p ea q habet patientem consuetudinem. Secundo q sit publice promulgata. Tertio q posteriores seu subditos sit suscepta. Secundo refidetur q successores eius q contravenient: non peccaverunt: qz patienter estiare q ex aliquem rationabili causa illis lex non sit in obseruativa. Si ho lex preceptiva fuit recepta: sz nisi p dissuetudinem contrarie est dic vt. s. et qz lex preceptiva non illa qz et scientie superiori: et non contradicte allego boni tex. et gl. xx. di. c. i. et c. c. oliz de cle. c. om. i. consuetudine at idem ceda in sacrifalibus exigit tacitum consensum pape. alij non ligat: ita volunt gl. notabilis. in. c. vir. de scots nup. hec Pa.

Additio. addde pedit] qd no str. te in xpri nomine. post car. glo. i. c. i. de tre. et pa. et ibi cum sequitur Jo. de imo. et d. ab. modernus qz qz statutum sit a superiori: et non recipitur a subditis immo fuitur huiusmodi: et h sit scientie et patiente superiori q se cit statutum ad tollendum tale statutum q non regreditur consuetudo prescripta. p. x. annos sz sufficit similius usus contrarius allegans tex. iiiij. d. c. i. q optime facit. et qd no. in. c. enz olim de cle. c. om. et xl. di. de libellis in glo. hac etiam suam tenet En. de bu. que ipsi non allegant in. c. quia circa de consuetudine et assu. vbi dicit notabiliter ad ppositum qz qz lex non recipitur ab oibus scientie superiori talis lex non ligat: qz superior vobis ea tacite tollere exqz scit contrariu obseruari: et patitur. et ideo credit ibi. d. ab. si lex recipiat a minori pte si obseruat at a maiori. affat non ita p Jo. an. i. c. f. d. consue. Qd decim est egist

mum in hoc casu q; non debet esse in potestate minoris pris illud quod induceret maiorem ptem ad ptem qd incurrit p transgressionem legis.

HCum at ex no vslu inducat consuetudo. **S**e. pa. in. c. ioannes. de cle. q. vi. post Jo. an. dicit q; qnqz nō vslu n̄ h̄ i se actū tacitū ptra dispōnē iure neḡ in sub stantia: neḡ in forma. et tūc ex no vslu nō iducit consuetudo nec derogat lex. po ne exēplū. lex dicit hermosrodita esse iudicadū sūm lexuz pualentē. l. qrit. f. d sta. ho. tñ si p mille annos nūqz accide ret ille casus. nō p̄t dict q; sit abroga ta illa lex: q; nihil est actū ptra legē v̄l pone. lex dicit q; si dedisti mihi dānuz possu agere ptra te actio acqlie pone q; passus dānu noluit agere pfectio ex hoc nō est inducta consuetudo ptra illaz legē q; ipsa lex nō necessitat ad vslum: h̄ dat facultatē agēdi. et iō ex hoc consu de q; i hys q; sunt mere facultatis non iducit consuetudo. nā in his casib; nihil agit. ptra legē pmissitē. Si vo n̄ vslu h̄ i se tacitū actū ptra dispōnē iur. tūc iducit consuetudo. vt in. d. c. ioannes naz ibi nō deserēdo tonsurā v̄f cōmittere ptra legē q; iniitgit vitationē tōsure.

HCum que dīa iter consuetudinē et pscri ptionē. **S**e. pa. in. d. c. f. dicit q; pncipal dīa ē: q; ex pscriptiōe agrit ius p̄uato rū: sine illud ius trahat ex publico. si ne ex p̄uato. consuetudine vo nō agrit ius alicui p̄uato. s̄ i publico vñcūqz causeit: et si ius trahat ex p̄uato: vt i. l. vēditor. h̄. si pstat. f. cō. p. vbi. p̄z q; p̄t introduci consuetudo q; qz possit dato pfectio fodere lapides ex fundo alicuius. Et ob dictā legē pa. in. c. dilecti b̄ arbitr. s̄serit ad. q. nūqz possit iduci consuetudo: vt nobiles alicuius castrī possint icide re ligna: v̄l aſalia pascer. j. limites alterius castrī v̄l in fundo alterius. et dicit q; sic dūmō consuetudo nō sit inducta p violentiā ad hoc. c. sup gbusdā v̄. f. h̄. nā quēadmodū possit p̄scribit: seu ac gri tota res: ita et vslu rei. alla dīa. nā en pscriptiōe regri titulus et bōa fides en consuetudie vo nō: s̄ solū t̄ps. d. l. ve

gbus. alia dīa sed host. q; prescriptio locū h̄ i reb; mobilibus et in immobil bus: corporalibus et incorporalibus. ex de prescrip. auditis. t. c. se. consuetudo at in incorporalibus tñ: vt seruitutib; in r̄sdictiōibus: electiōibus et h̄mōt. alia dīa q; pscriptio et p̄ulegū nō occurrit. extra de fide instru. iter dilectos. et de prescrip. veniēs. **H**z consuetudo et p̄ulegū bñ occurrit extra eo. cū dilectus et de ver. f. abbate. alia q; pscriptio p̄rie est exclusio actiōis sine petitiōis. Sed consuetudo est actionis sine iuris acquisitione. de elec. constitutus t. c. i gene si. alia dīa: q; consuetudo erronea non sumat. Secus in pscriptione q; titulus p̄tatiūs et si verus nō sit. dūtame p̄babilis error: excusat: dat cām prescribe di. f. pro suo. l. vltima.

Antētō qn̄ q̄s dīat p̄tēnere v̄l de. j. leiuim. h. l. Et ibi h̄ q̄s con stitutio h̄ v̄m p̄cepti vel ne.

Antētō. v̄t̄z sit p̄tm mortale. **S**e. f. in Tho. fa. se. q. xxvly. si acci piat cōtētio sūm q; impugnatōz. vert tatis iportat et inordinatū modū sic ē p̄tm mortale. et sic sūm abrosū est ipu gnatio vñtatis cū p̄fidētia clamoris. si at p̄tētio dīat ipugnatōz falsitatis cuz debito mō acrimōie sic p̄tētio ē lauda bilit. si at cū iordinato mō sic p̄t esse ventiale nisi forte tāta inordinatio fiat in p̄tēdendo q; gñereit scādū ex hoc

Antētō. v̄t̄z obligatio ex voluntate p̄iū sur gens: vt p̄tētio: v̄tētio: locatio: p̄ductio: mutuū et silia. Quasi p̄tractō ē obligatio qua q̄s obligat alicui ex aliquo of ficio: v̄l factō licito et honesto lz nō in teruenerit exp̄ssia voluntas v̄triusqz v̄ tu tella: cura: aut negocior̄ alieor̄ gestio. et h̄mōi nā q̄s pupillus habēs tuto rem. aut pubes. sine furiosus hahēs cu ratorē vel ille cuius ignorat̄ gerit q̄s negociū nō exp̄ssae p̄traxerit nthilom i nus tutor curator. et negocior̄ gestor obligantur quasi p̄traxissent.

CQuot modis p̄trahit. **S**e. q; quatuor modis. s. re. verbis. litteris: et consensu.

luntas exstas dolorem illam. et sic non est
necessus quod dolor ille sit maximus. immo
nec est necesse dolore isto modo.

CUtp i dolore contritio possit esse excessus. **R.** bo. vbi. s. q. i. **Q** si prior modo accipie deo per displicentiam rationis. sed hoc modo puer est passio sensualitas sic. **V**n si aduertitur quod non per sustinere sine magno detrimento tamen teneatur. si autem non aduertitur. et id non teneatur si credo peccatum quod dabat opus rei licite.

CUtp hunc deat spiritus tertius. **R.** Bo. vbi. s. 4. **A**r. iij. q. iij. scilicet in quo duplex est contritio seu detestatio peccati. quodammodo in hinc tamen et per spiritum perfectam remissionem: quod ut dicimus ergo de sancta. vicaria deo absoluimus aliquem a peccato: obligatus enim vicinio detestatio ppetuit. quodammodo in actu et ad hanc non tamen spiritus p. loco et spiritu sancto recognoscit peccata sua sed interlige de mortalibus quod de mortalibus non est necessarium spiritus tertius p. n. remissa sed spiritus tertius sufficit generalis.

CUtp hunc teneat spiritus tertius statim commissum mortali. **R.** Quid non sicut preceptum dilectionis dei operari ad actum iterum est non spiritus obligatus sed solus quod non maius occurret practice non spe culatine. sed cum consideraret deus ut deligendus: vel non deligendus tamen hunc indicare ut deligendum et diligatur. Sic et per modum mortale commissum si memori occurrit practice vel ut maius delectatio vel detestatio tenetur hunc indicare detestandum et delectari secundum preceptum de patre.

CQuis est effectus contritionis. **R.** Quid est remissio culpe et pene aliquam non totalis alio non est necessarie indulgentie platorum.

CUtp hunc possit satisfacere de uno peccato. **S**ine altero. **R.** sed tertius. **i.** iiiij. **d.** xv. **n.** non oportet quod taliter sit modus satisfaciens quod competat ad tollendum offendit. offense est ablatione est amicitiie restituta. et id si aliud sit quod amicitiie restitutorum ipeditat est aperte hoc est satis factio esse non potest ergo quodlibet permodum impedit amicitiia caritatis quod est hoc ipso est quod hunc de uno peccato satisfaciatur alio retentio. sic nec huius satisfaceret quod per alapam sibi data se ei posterneretur et alia similares

insti. de obli. in fi.

CAlii sunt hexatus bona fidei. alii sunt stricti iuris. et dicitur bona fidei propter duo prius quod si dolus dat etiam non tenetur. **S**ed secundum quod venit usus ex mora. et index potest estimare de bono et equo quod venit recopernandus vel restituendus non sic in contractibus stricti iuris. et quod sunt contra eius bona fidei et quod stricti iur. vide infra dolus. **H.** i. t. s. actiones. **H.** i. t. iij.

COntritio sed theo. est dolor voluntarialis stupor propter peccata cum pposito confitemendi et satisfaciendi. nam sicut in malibus aliquando ceteri de quodammodo totali in misericordias ptes redigitur ita cor hominis posterior de quodammodo affectu peccati simus oculi sui propter totaliter contritum et perficitur et perfecte a peccato reficitur. Et quod taliter reficitur dolor est: id propter dolorum tactus per propria genitum dissimilitudinem. additur autem voluntarie aliquod peccatum tactus deinde ponens in genere mortali. et additur propter peccata tantum in materia. specificans loco voluntate deinceps. hec ergo dissimilitudo est competitum contrito in quantum est actus virtutis. **S**ed ut est propter sacram punctionem sic oportet addatur aliquod respectum ad alios peccata et id additur cum pposito confitemendi et satisfaciendi.

CQuae est dea iter contritionis et attritionis **R.** sed **T**homas. i. iiiij. d. xvij. sicut in corporibus attrita est dicitur quod aliquando non sicut comminuta sed non perfecte: contrita vero quod oculi peccata sunt: sic in spiritualibus attritio significat quadam displicentiam de peccatis sed non perfecta: contritio autem perfectam displicentiam.

CUtp dolor contritionis deat esse maximum **R.** secundum **B**onifacium **H**ab. i. iiiij. d. viij. ar. iij. q. i. **Q** dupliciter est dolor. unus in voluntate quod non est aliud tactus peccata displicentia: et iste deus est maximum in genere. et in cooperacione ad alios dolores omnium temporalium unde in casu quod triggeretur: vel committere per modum mortale. vel incurrere damnificum temporalium: aut mortale: quodlibet tamen magis eligere penitentiam peccare vel peccasse. non deus tamen secundum **T**homas. i. quilibet descendere in spirituali ad hanc penam. immo stulte facit quod seipsum in hoc solicitat. est aliud dolor in sensualitate quod causatur ex primo dolore vel secundum necessitate nam ex motu superiorum virtutum quem sequuntur posteriores. vel secundum electionem putum vo-

SCilicet satisfactio fieri debet per opa penalia. **R**e. **b**z pe. i. iiiij. di. xv. sic quod per talia opa fit solutio emende debite per offensa pterita et fit punatio a futura offesa. **P**ene n. medicie quodam sunt: ut dicit philius I. Boethius. et quodam quoniam pena satisfactoria idcirco per emendam culpe pterite: sic malori culpe maior debet pena. quoniam vero idcirco per causellam culpe future: sic aliquoniam minori culpe maiori ponitur pena supervata in suuene fornicatae quam in sene. **Q**uis etiam senex magis peccet. non iumentis indiget sortiori retrahente.

Generatim in quibus opibus consistit satisfactio. **R**e. **b**z rat. i. trib. s. i. ofrone: ieiunio: et elemosyna. i. priorum et simplicium. i. scdō et carnis pecunia pescetiā. i. tertio et auaritiā. Et ad hanc reducuntur oēs aliae satisfactioēs. nam vigilie: pegrinatioēs: discipline: abstinentia et opera opa carnē affligētia reducuntur ad ieiunium. opera autem misericordie corporal ad elemosynā. opera vero spiritualia ad ofronē et per ieiunium ordinat hō i seipso. per elemosynā ad priūm: per ofronē ad deū. itē fit satisfactio vñ bonis exterioribus per elemosynam: de bonis corporis per ieiunium: de bonis anime per ofronem.

Tercio Quālē elemosynas largitio sit satisfactoria. **R**e. **b**z tho. i. iiiij. di. xv. illaz elemosynas largitio ad quā alio quod tūr non est per satisfactioēs: sed pābulū ad ipsam ille vero elemosyne ad quā quod alio non tūr potest esse satisfactorie: cū sint opa bona et pena: quod exigit ad opere satisfactoriū.

Huic flagella quibus a domino in hac vita flagellamur sunt satisactoria. **R**e. **f**m tho. i. iiiij. di. xix. si flagella sunt aliquo modo ipsius patientis ieiunium ea acceptat ad purgationes peccatorum eius uterque patienti sic ratione satisfactioēs accipit. si autem patienti eis per ipsientiam oīo dissentiat tunc non efficiuntur aliquo modo ipsius. et tunc non habent ratione satisfactioēs: sed vendicationis tamen.

Illud Quid sit magis satisfactoriū an elemosyna: vel opere: vel ieiunium. **R**e. **f**m tho. vbi. s. elemosyna includit in se ofronē et ieiunium duplicitate. prior quod elemosyna est cui dat constituit debitorem ad oradū et ieiunium et ad alta bona quod per facienda

pro eo quod videtur. Secundum quod elemosyna per deū data est quodam oblatione deo facta. oblatione autem ipsa deo secundum vi ofonis habet. itē inquit bona exterioria ad corporis sacerdotioēs ordinat. Sicut tractio exteriorum bonorum per elemosynā quodam fortute continet ieiunium quo maceratur corpus. sicut et orō forte continet ieiunium quodam extēsio intellectus ad deū debilitate corporis patitur. vñ elemosyna completius habet vñ satisfactioēs quodam orō: et orō quodam ieiunium. et tunc dicitur. l. thom. i. iv. corporalis exercitatio ad modicum vñllis est: pietas autem ad omnia vñ. et propter hoc elemosyna magis indicatur ut vñllis medicina peccati quam alta.

Sicut restō sit pars satisfactioēs. **R**e. **b**z pe. i. iiiij. di. xv. aliqd potest dici pars satisfactioēs duplē. uno modo oīe illud quod ad debitā satisfactioēs exigit. et sic restō est per satisfactioēs. alio modo illud solum in quo consistit satisfactio. et sic restō non est pars satisfactioēs quod restō dicit non cessationē ab iniuria. secundum est fundatū et quodam pābulū ad satisfactionē.

Sicut vñllus per alio possit satisfacere. **R**e. **f**m pe. vbi. s. duplex est effectus satisfactioēs. vñllus solutio debiti per opere debetū. alter excisio causaz per opere sequitur. et quo ad hunc sim effectū constat per vñllus per alio non potest satisfacere.

Quātū vero ad pābulū distinguendū est quod sicut ipotes est per se satisfacere: tunc alius qui est in caritate potest per eo satisfacere. Si vero est potest tunc opere ipsummet satisfaciat per seipso: potest tunc innari per alium. Et additum hic tho. quod est si sit potest alius possit per eo satisfacere. sed non est permittendū ut alius per alio satisfaciat: nisi defectus: alius appearat in penitēte vel corporalis per quem ipotes sit ad sustinendū. vel spiritualis per quem non sit promptus ad portandū pñiaz.

Sicut satisfactio possit fieri per opa ex hoc caritatē secundum tho. et per vbi. s. non. Nam satisfactio est amotio offense et restō amicitie: hoc autem non potest fieri sine gratia et caritate. vñ. i. cor. xiiij. Si distribuero in cibos pauperem et caritatē autem non habuerit nil mihi perdest. Talia non opera non sunt accepta deo.

CUICIO satisfactione in iniuncta: sed in peccato mortali expletâ necessitatem iterare vide. i. satisfactione. q. i. et no. q. p. p. trito nem quo ad deum dimittit peccatum. et ideo ex quo quod est punitus amplius non dicitur esse in peccato mortali.

Ontumatio triplex est. nam alia est in non veniendo ad iudicium. Et hec triplex. Propter quod pemptorie citatus venire potest. Sed quod in malitia se occulat. Tertia quod impedit ne citatio ad eum perveniat. Et quibus enim ut liceat non potest. quoniam frater queritur. Sed quod iunatoria est quod citatus ad iudicium venit quodemmodo non vult iuri pere: vel annuntiatur causa examinationis punitus macit recedit. xi. q. vii. certum. Tertia quod offensa eius manifesta: et iussus a iudice non vult emendare. ex deo vero. si. ex pte.

Ontumelia Et quicunq; punitus qd sit ontumelia. q. sicut in tho. scda scde q. lxxviii. ontumelia importat ut honoratio ne alicuius per verba sine per facta. differt autem a quiclo in hoc: quod per verba ontumeliosa representatur pro parte defectus culpe. Sed per quicunq; representatur gualterus genitius defectus sine culpe: sine pene. unde si alius dicat alteri iuriōse eum esse cecum conuiciū quod dicit. sed non ontumelia. Si autem dicat quod sit fur: non solū quicunq; sed et contumelias infert. sepe tamen vnu per alio ponitur.

CUICIO ontumelia sine contumiciū sit peccatum mortale. q. sicut in tho. vbi. s. proprie et per se virtutis honor mortale est non minus quam furtū vel rapina. Non nam homo minus amat suū honorem quam rem possedam. Si tamen alius constituit vel contumeliam dicere non ait de honestandi sed per correctionem vel aliqd hinc: non dicit quicunq; vel ontumelia per se sed per accidentes. unde hoc modo punitus est quicunq; veniale quod sine peccato. in quo tamen est necessaria distinctione ut hinc moderata talib; punitus vta tur quod posset ita graue esse quicunq; per incantellā platum auferret honorem eius sed que punitus. Et tamen posset hinc peccare mortaliter et si non intenderet dehonorationem alterius sicut etiam figo scante aliū ex ludo penitēs graueriter ledat.

CAN licet ut coram et huiusmodi

re. q. sicut in tho. vbi. s. Sicut licitus est aliquem prohiberare: vel in rebus damnificare causam discipline: ita et potest aliis alteri quem corrigere de aliqd punitum quicunq; dice re. Et hoc modo dominus discipulos vocavit stultos luce vni. Et apostolus galathas istensatos. Gal. iij. tñ ut dicit Augustinus ex magna necessitate obiurgationes sunt adhibentes in quibus non ut nobis: sed ut domini seruiatur: instemus.

CUICIO hinc debeat ontumelias sibi illatas sustinere. q. sicut in tho. vbi. s. sicut in alijs iniurias hic et in punitis ontumeliosis tenemur habere animos preparati ad tollerantiam si expeditus fuerit. Quicunq; tamen ut punitum repellamus pro duo. prout pro bono eius quod ontumelia infert ut eius auctorita repudiat. et decetero talia non attendet iuxta illud puer. xxvi. tamen de stulto iuxta stultitiam suam ne sibi sapiens videatur. Secundo propter bonum multorum quorum pfectus per ontumelias nobis illatas impeditur.

CUID autem de illo quod iprecait malum alet? utputa igne. S. anto. vel malum sancti Lazari: vel fluxu sanguinis: vel morte. et hinc. q. q. predicta pro parte non dicuntur quicclia: vel quicclie: et id de se non sunt peccata mortalia nisi deliberate et sedato furore essent puniti quod dicta mala eis evenient. Secus autem si ex impetu vel furore predicta iprecaetur alteri ut in plibus sit: tamen enim esset ventale. idem dic de matre que iprecaitur morte filio et huiusmodi.

ORATIO. utpore coram et huiusmodi ludi sint liciti. q. sicut i. iiiij. d. xvi. quod hinc ludi sed non sunt maliti: quod bene fieri possunt. Sed triplici de causa possunt fieri male. Prout si fiant ad provocandum libertinem et hinc. Secundo si non queruntur propter ut clericis: religiosis: et hinc iteratione si fiant non cognitio tempore. s. pnie. Si vero fiant ex causa alicuius honeste leticie et a personis secularibus: congnitio tempore et loco et alijs debitis circumstantijs non est illicitum.

CUICIO ducentes illicitas correas in peccantem mortaliter. q. sicut. p. credo

Quod sic sine in festis sine in pfectis si hoc faciunt cā incitādi ad libidinē se: vñ alios. aut si coreas ducūt de pnetudine. Si aut̄ aliq; vel aliqua non corrupta intentio aliquid imiscet se h̄mōi coreis: nō audeo dicere qd̄ sit p̄cū mortale. Sed nec audeo eū vel rā excusare: vel assecurare a p̄cū mortali: cū ingerant se piculo p̄uocādi altos ad piculū et libidinē. nota tñ b̄z al. vbi. s. qd̄ ḡn̄ḡ co-currētibus ad coreas tales p̄nt excusa-ri p̄mo qd̄ h̄t debito tpe. s. gaudijs: vt in nuptijs: vel tpe victorie vñ liberatio nis hois vñ patrie vñ in aduentu ami- ci de terra longinqua: nō ergo tpe ad denotionē deputato: vt ab aduētū dñs vñq; ad epiphaniā: et septuagesima us qd̄ ad pasca. in h̄zium obseruat: et magis fit abusus in his tibz qd̄ in alijs. Sed qd̄ fiāt cū p̄sonis honestis de q- bus nō oriat p̄sumptio mali: nō cū le- catoribus. vñ philocaptis et h̄mōi ter- tio qd̄ fiāt a' p̄sonis secularibus non a monachis vñ monialibus: nec clericis vñ religiosis. Quarto qd̄ honesto mō fiāt ita. qd̄ actus in honesti: vñ h̄mōi nō imi- sceantur. Quinto qd̄ cātus excitās in ta- libus et musica nō sit de illicitis. sed de moribus. vel de deo. Itē regrit cōueni- entia loci: qd̄ nō in ecclis vñ cimiterijs aut refectorio fratribz et h̄mōi. aliud enā p̄t addi qd̄ est p̄ceptum. s. rectitudi- tentiōis: ac etiā stabilitas corizātis: nā qd̄ ita fragilis est qd̄ l̄ bona intentio co- rizare icipit. in nō exit gn ad libidinē mortale p̄uocēt. peccat mortaliter. se sciēter ingerēdo qd̄ exponit se periculo pbabili mortalī peccati. et p̄ hoc qd̄ sit Ar. s. in summa: qd̄ si qd̄ non p̄t vitare p̄cū mortale pp̄ fragilitatē suā habi- tando cū marito: uxore patre: matre: si- llio et filia: an teneat recedere ab illis. vñ an possit in domo stare sine p̄cō. s. qd̄ qd̄ iste casus vñ faciliter p̄tingere nō pos- sit: in vbi p̄tingeret: nulli dubitū est qd̄ a talī p̄sona ob cuius p̄sūtiam a morta- li abstinere nō p̄t discedētū esset.

Quod directio. i. s. punitio quā platus h̄z facere. h̄z. n. corrige delicta subdi-

torum nō ex odio s̄ ex caritate. Ixxvi. d. odio qd̄ si negligit grantier peccat: et grauiter puniēdus ē. talis. n. canis im pudicus dicēdus ē poti? qd̄ ep̄s. Ixxvii. d. nō et c. error. et c. filial nec circa b̄z eē remissus qd̄ dñs vni parcit idigno ad cōtagiū p̄uocat vniuersos. facilitas n. venie iacentium tributi delinquendi xxix. q. iiii. est iniusta et c. se. Et platus qd̄ dñ corrige subditos non lenitate p̄ris s̄ auctoritate p̄tificis. vñ Hiero. dicit qd̄ bely. dñnatus ē pp̄ iniqtatez si lior̄ comisuit qd̄: s̄ lenitate p̄ris: sed nō auctoritate p̄tificis. platus. n. dñ eē benignus et p̄stare misericordia penitētibus. ipenitētibus ast et incorrigibl̄ libus. secus vt dñ in. c. nō potest. xxiij. q. iiiij. vbi sic dñ. sicut. n. penitētibus mi- sericordia exhibere iubemur: sic et ipenitētibus et in malo obstinatis miseri- cordes eē phibemur. Et l̄ infinite au- toritates ad l̄ allegari possent. in vna est i. c. diaconi sūt. xcij. d. qd̄ claudit lac cū qd̄ dicit: assidue peccātū nō miserebit deus. et qd̄ severitas erga peccantes fit laudāda. h̄es exēpla multoz sanctoruz vt de slar̄ id. ab̄: osio: n̄sco. et multis aliis qd̄ laudātur de eorum severitate. **C**Quis at dīcat incorrigibilis: Dic per 1 doc. i. c. cū nō ab hoise. de ludi. qd̄ incor- rigibilis dñ qd̄ ad hora renertit: vel in il- lis p̄suerat. et sim pa. sufficeret ad incorrigibilitatē: qd̄ aut in illis: aut alta cria de nouo cōmitteret. **C**Quid at si nō ex pposito platus ex 2 cederet in corrigeđo. dic excusari per c. olim cām de resti. spo. **C**Sed nunqđ māsiudo sit laudan- da in prelato et ira. vel furor vituperan- da. dic b̄z Egi. in lt. de regimie p̄ncipū: qd̄ duplex ē ira: p̄cedēs: videlicet et sub sequēs iudiciū rōnis p̄ria dupliciti rōne est detestāda. p̄rio qd̄ iōnem nō andit: et hec sim phi. vi. ethicor̄ assimilat ser- uis velocibus et caniculis. Sed caue- da est qd̄ rōne obnubilat. nā corpe nō exūte in debito tēperamēto pueritur ab vñ rōnis: qd̄ cū p̄ ira accendat san- guis circa corpus reddiūr intēpe

possit, nisi forte et pcam tale quod magis noceret multitudini vel spiritualiter vel ipsa littera quam scandalum quod timetur.

CQuattuor sunt case dissimiladi et non possunt corrigeri delicta sed vel priori causa mali sunt occulti: ita quod non possint discerni a bonis. Secunda cum multitudine est tanta quod non possit extirpari sine scismate ecclie, vel cum non possit fieri quoniam boni iuolueretur: sed quod videatur. **S**ed propositio. Tertia quoniam probabilitas plurimae de emendatione: ut quod peccat ex infirmitate vel ignorantia et non ex obstinata malitia. Quarta si exercitando bonos plurimi ecclie. **T**unc non tollerandi sunt ne boni octo torpescant hec probatur. **XLI**. **D**icitur. **C**oncessio. et. **I**. **VI**. **V**t postiueretur. **XXIV**. **Q**. **IV**. **I**psa pietas. et. **C**. **C**. **q**. **g**. **sc**.

CUtpotius existens in peccato mortali peccatum mortaliter corrigendo. **P**ropositio. **P**alma. **I**. **III**. **D**icit quod sic est si pcam suam sit occultum quod suspensus est contra deum. **S**ed frater clementius de malo. **I**. **Y**. **I**psa si pcam est occultum et ei quez corrigit: et alijs astutis quod si ne peccato corrigit: et auctoritas quod videntur dicere fratrem dicit intelligendas quod dignus non potest corriger. **S**ed si pcam est notoriu[m] sic nullo modo potest corriger ppter scandalum sed thoro. **S**ed hoc. **F**a. **Fe**. **Q**. **XXXIV**. **I**psa in distincione quod peccator per alium corrigeretur siue sit occulitus siue manifestus. et dat ratione. **D**icitur corrigendum pcam ad aliquem iugum in eo viget rectum rois iudicium. **P**cam autem non tollit quoniam remaneat in peccato aliqd directo iudicio et sed hoc per sibi operere delicta seditorum corrigerere sed tamen pcam pcedens ipse metens assert pp tria. **P**ropositio quod ex peccato suo indignus redditur: ut aliquem corrigatur: percipue si maius pcam commisit. **H**oc ex scandalo loquitur quod segni ide: si pcam corrigetur sit manifestum quod non corrigatur ex caritate: **S**ed magis sui ostentatione. tertio pp subiectum corrigentibus: qui sua pcam quippedens seipsum proximo perfert. itaque si peccator cuius habilitate corrigatur non peccat: licet per hoc vel in conscientia fratribus: vel saltete in sua coadem nabiliter ostendat. **H**ec thoro. et sic ex dictis thoro. clare habet quod peccator occultus siue manifestus corrigendo non peccat: saltete mortaliter. idem videtur. **R**es. **in**. **III**.

ratuum ut non possum debite rois utrum rois non. **V**el intellectu isto non sit virtus corporalis utrum tamen in suo actu corporalibus organis per quod corpus existit i disposito non potest libere vel actu suo et sic nubila membra est hec ubi re cognatur. **S**ed sequitur iudicium rois potest esse ordinata et imitata. nam causa ira est rois organum: agit spiritum in primis rationis spiritu exegitur opera virtuosa. **VII**. **II**. **R**hetorico approbat deum hoderi dicitur. **V**irtus inistere furoris secundum. **V**irtus furori initio vel ire. quoniam ira est organum virtutis et rois. sic per misericordiam remedium reprehendenda est ira: ne procedat iudicium rois. et per iram reprehendenda est malueritudo: ne impedit virtutem opera et rois actum. **A**sisti ergo quod per rois iudicemus plene quod agendum debemus eum misericordiam: sed per quod plene virtus est quod facturi sumus accipit per iram tamquam suam et acillam rois: ut per ea exequimur spiritu: quod ratione iudicabit.

4 CUtpotius aliis debeat cessare a correctione timedo ne ille fiat posterior. **R**es. **S**ed **T**horo. **F**a. **Fe**. **Q**. **XXXIV**. **C**orrectio primae ad platos non est dimittenda per turbatores eius quod corrigit. **T**amen quod et si spote proba emendari non velet corrigendum est per penas: ut peccare desistat. **T**amen est quod et si incorrigibilis sit prouideatur bono coniunctu[m]: duabus suis ordo iusticie: et **VNI** ex exemplo aliij deterretur. **Secundum** autem est de correctione fratre: **Vt. J.** **C**orrectio. **II**. **I**. **P**N.

5 CQualiter procedendum est in correctione cum multitudine est in scelere. **R**es. **S**ed **T**horo. **F**a. **Fe**. **Q**. **CVI**. **Q**uoniam tota multitudine peccat unde ea deinde sunt vidicta: vel quantum ad totum sic egypcius sumersus est in mari rubro prosequentes filios israel: et sicut sodomite vel pierunt. **V**el quantum ad magnam multitudinem preterea. **Vt** **E**ro. **XXXV**. **I** penitus eorum quod adorauerunt vestimenta. **Q**uoniam vero speraverunt multorum correctio de severitas vidicte exerceri in paucos aliquos principes paltores quibus ceteri detrahentur sic dominus misericordia. **XXV**. **M**isericordia suscepit priores principes propter multitudinis. si autem non tota multitudine peccauit sed per parte: tamen si possit mali separari a bonis deinde in eis vidicta exerceri si sunt aliqui scandalum potest fieri aliqui quod procedunt est multitudini et detrahentur securitati et eodem modo tollerandum est pcam priores principes si sine scandaloso multitudinis puniti si

di. xix. arg. ii. q. ii. d. & peccatori criso
manifesto nō lī fratem corrigere in
publico manifeste. s. pp scandalum hec
Ri. ex gb^o dicitis hēs iferre q̄ iste pec-
cator: ēt māifest^o de se n̄ peccat. scđo ēt
dato scādalo. Ri. non audet dicere q̄
peccet mortaliter. vxp tñ ē & male fac-
ti cū supbia hec faciat. sec^o n̄ cū hāili-
tate. t̄ lī talis ex̄ns i pcō mortali sit su-
spēsus q̄ ad vētū sicut t̄ gl̄z ali^o ex̄ns i
mortali nō tñ leḡ & exquēdo actu^z
correctiōis vel p̄dicatiōis peccet morta-
liter q̄ talia si sūt act^o alicui^o ordīs. Et
sō nō ob. c. fi. de tēpo. ordī. t̄ q̄ dicit q̄
peccator corrigens vel p̄dans peccet
mortaliter de se ostendat textū.

Qorrectio. i. s. ffna correctio ffna fz
tho. fa. fe. q. xxxvij. i p̄cepto ē. sed q̄
p̄ceptū ē affirmatiū nō obligat ad sē
per: s̄z p̄ loco t̄ ige. vñ omissio ei^o ali-
q̄si fit meritorie: vt q̄n gs oportūnum
ips̄ ingrit. vñ de ips̄ meruit ne deterio-
res fiat vel ad bonā vitā alios ipeditat:
t̄ hmōl. scđo omittit. s. cī pcō mortali
sc̄z. cū formidai iudiciti vulgi: carnis
erutatio: t̄ pēptio: dñs hēc ita dñsient
in aio. & ffne caritati p̄ponātur. Ter-
rito est vētale q̄n t̄mor t̄ cupiditas tar-
diorē facit ad corrigendā delicta ffis
nō ita tñ q̄ si ostaret et q̄ ffrem posset
a peccato retrahere dimitteret ppter ti-
mōrē t̄ cupiditatēz que in aio p̄posuit
caritatez vt dicit aug.

2 **C**ur oporeat q̄rere quos corripia-
mus. & fm Tho. vbi. s. & nō sed suffi-
cit q̄ impendamus eis qui nobis oc-
currunt alioquin efficeretur: explorato-
res vite alienē.

2 **C**ur subdu^rteneātur corrigere p̄la-
tos. & fm Ri. in. iij. dt. xix. ar. iij. q. iij.
& loquendo de correctōe ffna t̄ humi-
li sic. Sz de correctōe screpatiōis vel
punitiōis nō n̄t̄ māifeste errarent in
fide tūc entz si nō essent superiores in-
dicantes. vel nollent inferiores possent
q̄ heresis reddit hereticū omni catho-
lico inferiorez. nō soluz quo ad forū in-
trinsecū: sz extrinsecū. facit. y. q. vi. c. se-
cuti. t̄ c. paulys.

CQuo ordīne p̄cedendū sit in corre³
ctōe ffna. & fz tho. vbi. s. & pc̄ publi-
ca publice sūt corrigēda. In petis nō
occultis locūl̄z qd̄ dī. Mat. xvij. Si
peccauerit in te ff tuus vade t̄ corripe
euz inter te t̄ ipsuz soluz. qd̄ si videt nō
p̄ficere dicat prelato secrete qui possit
p̄desse. de hac mā. s. q̄i dentūciationēz
publicā debeat p̄cedere mōitio. vnde. j̄
ingūtio in pn. t̄ no. & q̄ q̄i peccatiū est
occultū t̄ noctū mōitio nō sit p̄xime: s̄z
solum ipsi peccantū: tūc dī p̄cedere du-
plex monitio. vna p̄ monentez soluz q̄
per iuramentū ipsius dī p̄bari. alia p̄
monentez t̄ vñt̄ testez: vel duos: t̄ per
ipsos p̄barit. limita tñ hoc put dī in
d. c. In gūtio n̄t̄ p̄babilis crederet nō
p̄ficere p̄ secretā monitōz: sed pot̄ il-
le irritaretur & corrigentez. t̄ premont-
tus subterfugia q̄reret: vt corrigi n̄ pos-
set: q̄ nō dī tūc monere.

Curz at ep̄o vel alio supiore p̄cipien⁴
te sub excōlcatōe late s̄nie vt ḡtūs sci-
uerit. talē furtū & misisse reuellare. tene-
atur: an sc̄tēs teneatur reuellare. Dic &
aut ehs h̄z isamattū aliquē de alio crie
t̄ q̄ nō plene p̄baē admonet vt sc̄t di-
cat: t̄ tūc idstincte m̄r deponere ḡgō
sc̄t: lī nō p̄cesserit monitio t̄ lzn̄ pos-
fit p̄bare: q̄ tūc nō venit vt denūciet:
sed vt testifietur de eo q̄ sc̄t facit. c.
s. de testi. co. cū tibz notatis fallit hoc in
parētib^o t̄ filijs q̄ nec ēt volētes ad te
st̄moniū aduersus se inticez admittit
vt in. l. parētes C. de testi. t̄. iij. q. iij. h.
itez parentes. t̄ intelligitur soluz de ascē-
dentib^o t̄ descendētib^o: nō dī collateri-
bus fz gl. in. d. h. itez. nec ēt dī cōpellit
vrox & virtū: nec sacer aduersus genēz
pr̄tuignit: sobrinū sobrinā: t̄ a sobrinis
nātū: t̄ eos q̄ in p̄ori gradu sūt. vt. iij.
q. iij. h. itez. l. iulia. Hoc intellige q̄ p̄
ceditur crīaliter. sec^o sit ciuit. vt dicit
glo. in. c. i. h. q. v. vbi. dicit q̄ in ciui-
li cā licite admittit ff & ffem t̄ p̄ ip-
so q̄ nulla lege est p̄hibitū t̄ edictum
de testibus est p̄hibitorum. ff. de testi.
Hec glo. Sed an filius teneatur testifi-
cari & patrez ēt in cā ciuit. vel vrox &

postea abluantur nō est necesse ut am
plius bñdictari. qd no. Itēz no. q ab
lutiō dictorum corporaliū pertinet ad
officiū diaconi cū hñilibus ministris.
vt. in. d. c. nemo.

A corpora scōp nō pñt trāsserri de
loco ad locū sine lnia ept de gsec
di. i. corpora. Et hoc verum quādo sāz
erant tradita sepulture. de hoc vide. j.
Reliquie. h. ij.

A corporo viciatus vide. j. viciatu
corpo per totum.

A Rimen ppte est mortale pecca
tu largo tñ mō accipitur qñq p
veniali iuxta illō. nemo sine crīe vinit
C Que sunt crīa suspensiōe digna. g. 2
d. an. in. c. at si clericī de iudi. q oia ex
gbus qd de facto est infamia. Et hoc
qñ populis scandalizatur de pur. c. ij.
et si sit episcopus.

C Que sunt crīa digna degradatiōe vi 2
de. j. de gradatio. h. vi.

C Lria qdaz sūt enormia snt q si here 3
sis: hōtciitū volūtaristi: et simonia inor
dine et bñficio. et ista ēt post pñiaz ipē
ditū pmonendū: et deicitiū iaz pñotū
sue sunt occulta: sine sunt māifesta. i. q.
i. vētū est extra de hēticis. qcunqz t. c.
statutū li. vi. extra de tē. or. qñitū. et de si
mo. tāta. alia sō enormia occulta post
pñiaz nō ipediūt pmonēdū nec deic
unt iaz pñotuz. vt i. d. c. qñitū. Sunt et
alia crīa mediocria i qb̄ distingue: qz
aut sunt māifesta aut si occulta. si ma
nifesta ēt repellat pmonēdū: et deic
unt iaz pñotū. Et itellige qñ sunt ma
nifesta p sñiaz vel gñfessionez i ture. vt
enidētiaz facti. vi i. d. c. qñituz: q si sōt
māifesta soluz p fama idicitur purga
tio. q pñitia absolvetur. et si i ea dñcerit
depōetur. d adnl. significasti. et de pur
ca. ex tuaz. Si sō enormia crīa sūt occul
ta: pñt tales p pñiaz remanere in su
ceptis et pñoueri ad supiores ordines
extra de tē. or. ex tenore. t. d. c. qñituz.

C Lora crīa pceditur qñq p accusa 4
tione. qñq p denunciatiōe: qñq p ing
nitōe. Ve qb̄ vide. s. correctio. ij. h.
ij. e. iiij. t. j. Ingñtio. i. rñso.

maritū potius crederez q nō pñertim
si imineret piculū corporū vel aiarum
Primo qz pñ et fili⁹ reputatur p vna
persona. vt dicit glo. in. c. sup eo. el. ij.
de testi. Idē dic de vxore. vxor. n. et vir
effecti sunt vna caro. Secundo pp scan
dalū iminens. Si eni. fili⁹ reuelaret d
lictū pñs. vel vxor delictis mariti sby
ceretur piculo monis vñ hmōi. Ecclia
aut nō vñ obligare quē cū scādalo. vt
in. c. officij de pe. et re. et hoc no. Si au
tem non extat infamia ḥ aliquem sed
in gñialt ingritur: vt fit cōiter: sic tene
tur talez amouere s3 ordiez euāgeliciū
vt puldeat et emēdet qd fecit et satissi
ciat epō percipienti. alias si noluerit li
nō p bare: tenetur reueillare alr erit ex
cōicat? s3 si pbare nō pōt nō tñr. vt di
cit gl. in. c. sacerdos. de pe. dis. vi. t. vi.
q. i. c. si oia. si tñ eēt talis prelatus q se
crete pñidere vellet: deberet sibi secre
te tāqz pñi dicere. sed cū cōiter ept pñi
piast vt eis dicas tāqz indicis: et in iudi
ciali foro: nō tñr nisi de eo qd pbare
pt. et qd dictū est qd qñ delictū est oc
cultū q iste sciēs tenetur pñs amonere
delinquētaz qz reuellare plato et c. dico
h̄ vez. tñ si nollet amonē vñ deliquēs
eēt abñs vel hmōi: tñ et nō facta amo
nitōe teneretur reuellare: qz h̄c est ma
ius viculū. et de duob⁹ malis eligendū
est min⁹. xiiij. dt. nervi.

A corporalia altari dñt esse de puro
pāno linea ab epō bñdicto: non de
pāno tinteo aut de serico. de gsec. dt. i.
cōsulto q nō dñt lauari p seminas nec
tangi. xxiiij. dt. sacratas. et de gse. dt. i. ne
mo. vñ ministri altaris dñt h̄fe peluz
nouā quā p ipsis lauandis tñneant et
aqua in sanctuario pñciant vt in. d. c.
nemo. et silt de alijs altaris pamentis
dñt ibidē: l3 hodie p ñrīaz qñtudinē si
at ñrīaz: et l3 excuset in alijs pamentis
nō tñ de corporalibus pp rōnez posi
taz in. d. c. nemo. s. ne fragmenta dñt
ei corporis male tractētur.

I Utz post lotōe corporalitū sūt itēz
recoſecranda. g. Bir. li. i. q corporalia
semel cōsecratq. vel bñdicta ab epō: l3

SCONCILIO que autem dicatur crisia publica. Bar. in. l. i. fl. de plubli. iudi*c*it q*uod* iudiciuz d*e*r*ib* publicuz tripl*r*. vno m*o* largissime vt o*e* iudicu*m* q*uod* fit ad vindict*a* seu ad utilitate*m* publica*m* publicu*m*. et isto m*o* accipitur. j. eo. literd*u*. Alio m*o* d*e*r*ib* large q*uod* gl*ib* de pp*lo* p*t* accusare hoc m*o* accipitur ist*i*. de suspec*tu*. circa q*uod* do*tib* regul*a* q*uod* o*e* iudicu*m* q*uod* n*on* respicit offensaz certe psone p*ri*ncipal*r*: s*ed* illo p*t* accusare gl*ib* de pp*lo* exempl*r* dicit statu*m* si q*uod* iurauerit p*ro* corp*xpi* punitatur i.e.c. istud n*on* respicit offensaz cere psone p*ri*ncipal*r*: s*ed* malos mores et gl*ib* p*t* accusare. N*on* aut*em* iste talis punitur pena infamie sicut c*on*d*em*at*u* de publico iudicio stricte s*ump*to. Tertio accipitur iudicuz publicu*m* stricte et hoc m*o* accipi*m* in hoc libro et hac lege. ista sunt iudicia de g*ib*us d*an*atus et statu*m* efficitur infamis. vt. l. i. fl. de his q*uod* no*n*. ita. v*n* n*on* seg*tu* glib*z* p*t* accusare. ergo est publicu*m* iudicu*m* p*t* accipitur hic vt fiat infamis. hoc bar. p*ri*uata v*o* del*ca* d*ic*it*u* q*uod* ei soli et petit p*re*secut*io*: cui iterest.

GPublicop*er* iudicio*p* q*uod* d*icitur* sunt cap*italia*: ex g*b* m*o*ris aut exilium iponit*u*. hoc e*s* q*uod* et ignis interdictio. p*er* has penas eximitur caput de ciuitate. n*on* non exilia*s* relegatio*s*. p*ro*p*ri*e dicuntur: q*uod* t*u*c*ci* ciuitas retine*c*. q*uod* d*icitur* n*on* capitalia ex g*ib*us pecuniaria: aut in corpus ali*q* co*her*it*io* pena vt in l. publicoz. fl. de publicis iudi*c*.

AR*ist*ina vide infra oleum sanctum. Urialis. Curiales q*uod* prohiben*t*ur ordinari. Vide. j. ordinandus. h. i. ij. z. tij.

AU*riositas* b*z* tho. fa. fe. q. clxvij. est vici*m* circa i*ordi*nat*u* ap*er*it*io* cognit*io*is. Quer*it* ergo v*iz* vici*m* curiositatis possit e*st* i*cognitio*ne intellect*iu*. fl. tho. v*bi*. s*ed* v*itatis* cognit*io* de se b*o*na est. s*ed* p*t* e*st* mala r*oe* alicui*s* q*uod* sex m*o*is i*in*q*uod* ali*g*s de cognit*io*e v*itatis* sup*bi*. vel i*quod* h*o*c cognit*io*e v*itatis* v*it* ad peccad*u*. v*l* i*in*q*uod* h*o*c studet disce*re*.

re a quo n*on* l*z*: sicut q*uod* futura a demon*ibus* p*qui*rit*u* v*l* i*quod* ap*er*it cognoscere v*itatem* circa creatur*a* n*on* refer*eo* ad debitu*m* fin*e*. s*ed* cognition*e* dei vel i*q*uod ali*g*s studet ad cognoscend*u* v*itatem* s*ed* facult*at* p*pr*ij*igen*ij. et istis modis vici*m* curiositatis e*st* i*pre* intellect*iu*.

CU*iz* curiositas possit e*st* circa sensiti*u* u*na* cognit*io*ez. fl. tho. v*bi*. s*ed* studi*u* circa sensibilit*a* cognoscenda dupl*r* p*t* e*st* vici*m* v*o*no m*o* i*quod* cognit*io* sensiti*u* si ordinat*u* ad aliq*o*d utile*s* pot*er* auert*it*. Alio m*o* i*quod* cognit*io* sensiti*u* ordinat*u* ad aliq*o*d noxi*m*. sicut ispe*c*tit*io* mulieris ordinat*u* ad occupant*io* et ing*u*it*io* e*o*p*er* q*uod* ab ali*ys* f*u*nt*o* ordiat*u* ad detrah*ed*u*s*: et sic e*st* vici*m* curiositat*u*. Si q*uod* at*em* cognit*io*z sensibili*m* it*ed* it*er* ordinare ad n*ec*itat*u* sustentat*io*is: v*l* ad studi*u* intellig*e* v*it*at*u* sic e*st* v*it*u*osa* curiositas.

OU*stos* q*uod* merced*e* accip*it* n*on* sp*ar*liter p*er* custodia*m* de dolo*m* lata culpa: et leui*s* gl*ib*. i.l. q*uod* merced*e*. fl. s*ed* s*ed* sp*al*lit*u* p*er* custodia*m* merced*e* accip*it* tene*re* et*st* leui*ssima* b*z* e*ad*e*gl*. ib*z* p*er* q*uod* t*u* scias q*uod* q*uod* q*uod* merced*e* acc*ep*it p*er* custodia*m* si sum*u* in *z*ct*u* i*q* sol*u* tene*re* s*ed* lata culpa vt in deposito: sic acceptio mercedis p*er* custodia*m* faciet vt tene*re* s*ed* leui*s*. et sic intellig*e*. c. bonafides s*ed* depo. t. l. i. d. si vestiment*u*. fl. depo. Si v*o* su*m* i*z*ct*u* in q*uod* t*u* de leui*s* culpa sicut in locato. sic acceptio mercedis p*er* custodia*m* locate faciet vt tene*re* de leui*ssima* et sic intellig*e*. d. l. q*uod* mercedem. t. l. d*omi*s. fl. loca. et hoc fac*it* ad solu*ed*u*m* multas p*tr*arietates. nec sol*u* tene*re* s*ed* culpa sua. s*ed* et illo*s* quo*s* op*er*a v*it* si ipse dilig*e*ti*m* n*on* ad*hib*uit*u*. l. si merces. h. q*uod* col*un*a. fl. loc. t. l. i. itez q*rit*. t. no. q*uod* q*uod* q*uod* locat op*as* i*re* q*uod* regrit dilig*e*ti*m* cu*ra*z reputa*m* polire gem*as* p*ri*osaz: aut i*ct*dere bro*cat*i*m* p*er* veste*m* fi*eda* et hm*oi* t*ene*bit*u* s*ed* leui*ssima*. d. h. q*uod* col*un*a. Aut n*on* locat op*as* i*re* tal*is* port*at*ie et sic ha*e* gl. i. d. h. q*uod* col*un*a. q*uod* t*u* sol*u* de leui*s*.

OU*mn*ius si restituatur p*er* p*ri*ncipe*m*: an debeat illa restitut*io* trahi ad b*o*na*m* alie*na*